

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی

زنجیره‌ی رۆشنیبری

*

خاوه‌نی ئیمتیاز: شهوکه‌ت شیخ یه‌زدین

سه‌رنووسه‌ر: به‌دران شه‌همه‌د هه‌یب

ناوونیشان:

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی ئاراس، گه‌ره‌کی خانزاد، هه‌ولێر

س. پ. ژماره: ١

میژووی
مۆسیقای کوردی

میژووی مؤسیقای کوردی

نووسینی

محهمهد حهمه باقی

ناوی کتیب: میژووی مؤسیقای کوردی

نووسینی: محهمهد حهمه باقی

بلاوکراوهی ئاراس - ژماره: ۱۵۸

دهرهتینانی هونهری: ئاراس ئەکرهم

به‌رگ: شکار عه‌فان نه‌قشبه‌ندی

نووسینی سه‌ر به‌رگ: محهمهد زاده

وینهی سه‌ر به‌رگ: هونه‌رمه‌ند فه‌ردین سادق ئەیووبی

پیت لیتدان: نسار عه‌بدو‌ل‌للا

هه‌له‌گری: شپیرزاد فه‌قن ئیسماعیل

سه‌ر به‌رشتیبی کاری چاپخانه: ئاو‌ره‌حمان مه‌حموود

چاپی به‌که‌م: ئیران - شهر کرد، ۱۹۹۶

چاپی دووهم - چاپی تازه‌ی ده‌سکاری و زیادکراو - ده‌زگای ئاراس

چاپخانه‌ی وه‌زاره‌تی په‌روه‌رده، هه‌ولێر - ۲۰۰۲

له‌کتیبخانه‌ی به‌ریتوه‌به‌رایه‌تی گشتیبی رۆشنیبیری و هونه‌ر له‌ هه‌ولێر

ژماره (۴۲۸) ی سالی ۲۰۰۲ ی دراوه‌تی

پېرست

9	پېشه‌کی
25	گه‌ران به شوتن ناسنامه‌دا
35	ئاورپکی خیرا له میژووی موسیقای جیهان
43	ئاورپکی نریک له میژووی موسیقای (ئه‌هلی هه‌ق)
73	زهرتوشت و ئایینه‌که‌ی
83	ئاقیستا و په‌یامی زهرتوشت
91	سروودی گا‌ئا و موسیقای کوردی
137	موسیقا و گورانی کوردی دوا‌ی هاتنی ئایینی ئیسلام
171	چه‌مهری
215	سه‌رچاوه
225	فه‌ره‌نگی ناو
237	فه‌ره‌نگی جوگرافیا

ئه‌گه‌ر ده‌ته‌وئ پله‌ی پېشکه‌وتن و شارستانیتی
هه‌ر گه‌لیک بزانیته، گوئ له موسیقا و گورانیان بگه‌ره
کونفو‌سیوس

په یفتیک بو چاپی دووهم

چاپی ئەم کتیبە، که تیراژەکی (۳۰۰۰) سی ههزار دانه بوو، هه زوو له لایه ن خوتنه ران و دلدارانی موسیقای کوردییەوه باوهشی بو کرایه وه و له ماوه یه کی زور که م دا له بازاردا نه ما. سه ره رای نه وه ی به و هۆیه وه ی که له ئیران (شه رگ رد) به چاپم گه یاند بوو؛ ژماره یه کی زور که می گه یشتبو وه کوردستانی عیران و نه وروپا... بو یه داخوازیی په یتا په یته ی خوتنه ران و به تابه ته ی قوتابییانی به شی موسیقای نه کادیبیای زانکو و هه ردوو په یمانگه ی هونه ره جوانه کانی سلیمانی و هه ولیر و داوای هاوړیبیانی ده ره وه ی کوردستان و پیشنیاری به رپرسی ده زگای چاپه مهنی ناراس، هاوړیم: کاک به دران نه حمه د، هانیان دام بیر له چاپی دووهمی بکه مه وه؛ که له نیوان ماوه ی ئەم پینج ساله ی چاپی به که می، تا چاپی دووهمی، گه لی زانیاری و بیرو راو سه ره نجی تازه شم بو ده وله مه ندکردنی ئەم به ره مه، بوونه مایه ی ده ست پیدا هیئانه وه ی زۆیه ی ناوه رۆکی کتیبه که؛ که له م پرووه وه له چاو چاپی به که مه یدا زور جیا وازی هه یه. ئەمه ش نه گه ر دلنیایی وئوخژنم بداتی، به لام هیشتا خه ونی گه وهرتر به ده وله مه ندتر کردنی ئەم به ره مه وه ده بینم؛ که مایه ی شانازیمان بوته به که مین ته قه للا، له بواری نووسینه وه ی: (میژوی موسیقای کوردی) دا.

محهمه د حه مه باقی

پایزی ۲۰۰۱

سه قز - هه ولیر

پیشه‌کی

سه‌دان سال له‌مه‌وبەر، فه‌یله‌سوفی ناسراوی یونانی فیساگورس (۶۰۰ سال پیش زاین) وتوویه‌تی: ئەم جیهانه، ژماره و ئاوازه، که مه‌به‌ستی له‌م ژماره و ئاوازه‌ش ئەو به‌رنامه و پزژیمه ریکوییتک و ورد و شاراو‌یه‌یه، که به‌رنامه‌ی بۆ‌گه‌ردون و بۆ‌سروش و بۆ‌مرۆف داناوه، به‌بیته‌وه‌ی راسته‌وخۆ و له‌هه‌موو دهره‌تیکا هه‌ستی پێ‌بکه‌ین.

ئەو به‌رنامه‌یه‌ش که له‌ ژماره‌ی ئەم وته‌یه دایه، ژماره‌ی ئەو یاساگه‌له‌ جیا‌جیا‌یه‌یه، که سه‌روم‌ری ژیا‌مانی نو‌قمی زه‌ریا‌یه‌ک «ریتم»‌ی بێ‌ برانه‌وه‌ی له‌بن نه‌هاتوو کردوو. وه‌ک؛ ئەوه‌ه‌موو دیاردیه‌یه‌ی له‌م گه‌ردونه‌دا هه‌ن. هه‌ر له‌ ئالو‌گۆری پۆژ و شه‌و و وه‌رزه‌کانی سال و سو‌رانه‌وه‌ی زه‌وی و دهرکه‌وتنی خۆر و مانگ و ئەستیره و ئاوابو‌نیانه‌وه، تا نزیکترین ئەو «ریتم»‌ه‌ی له‌ لێدانی دل‌مان و هه‌ناسه‌دان و هه‌نگاو هه‌له‌پنانی مرۆف و ئاژده‌لدا هه‌ستی پێده‌که‌ین. که ئەگه‌ر هه‌ر یه‌کی‌ک له‌م دیاردیه‌یه‌، به‌پیی ژماره‌ له‌گه‌ڵ یه‌کتربدا جیا بن، ئەوا مه‌به‌ست له‌ ئاواز «ریتم»‌ی ئەم دیاردیه‌یه‌ش، ریکوییتکی و چوون یه‌کی‌وونی به‌رنامه و یاسای دووباره‌ بوونه‌وه و به‌رده‌وامبوونی ژماره‌کانی ئەم دیاردیه‌یه‌.

که‌واته ئەگه‌ر ئەم وته‌یه‌ی فیساگورس، ئاسانتر ورد بکه‌ینه‌وه، ئەوا ده‌لێین: ئەگه‌ر ژماره‌ی لێدانی دل‌ی هه‌ر مرۆفیک، بریتی بێت له‌ ژماره‌یه‌کی دیاربکراو، ئەوا مه‌ودا‌کانی نیوان هه‌ر ژماره‌یه‌ک و ژماره‌یه‌کی لێدانه‌کانی دل‌ی؛ به‌شێوه‌یه‌که، که جیا‌وازی له‌نیوان مه‌ودای لێدانی‌تیک و لێدانی‌تیک تریدا نییه و ئەم دابه‌شبوونه ریکوییتکه‌ش، ئەو ئاوازه‌یه، که له‌ مۆسیقادا، پێی ده‌وترئ: ریتم.

ئێتر ئەم به‌رنامه‌ پڕ نه‌پێیه‌ی گه‌ردون، له‌ دێرزه‌مانه‌وه، بیری مرۆفی بۆ ئەوه‌ بردوو، که هه‌ست بکات هه‌موو ژیا‌نی مرۆف، هه‌موو سروشت، هه‌موو گه‌ردون، بریتی بێت له‌ «ریتم»‌تیک مۆسیقای شاراه‌ی ئاشکرا! که ئیفلاتون ئەمجۆره «ریتم»‌ه‌ی ناو‌ناوه: ریکخه‌ستنی بزوتنه‌وه، واته: ریکخه‌ستنی ئەو بزوتنه‌وه و جوولانه‌وه‌یه‌ی له‌ سروشت و گه‌ردوون دا هه‌ن و ئێمه‌ی مرۆفیش له‌ پیاده‌کردنی ئەو بزوتنه‌وه ریکوییتکه‌دا به‌شدارین. وه‌ک ئەوه‌ی له‌ سه‌روتر ئاماژه‌مان بۆ کرد و وتان: لێدانی دل و هه‌ناسه‌دان و رۆیشتنمان به‌پێ، ده‌که‌ونه‌ ناو بازنه‌ی ئەم بزوتنه‌وه‌ چوون یه‌ک و ریکوییتکه‌وه، که ئەم «ریتم»‌ه‌ سروشتیه‌، له‌ سه‌روو ده‌سه‌لاتی ئێمه‌وه‌یه و به‌بیته‌وه‌ی ده‌سه‌لاتی به‌سه‌ردا په‌یدا بکه‌ین،

یان ریتگی پێ‌بگرین، پیاده‌ی ده‌که‌ین و ئەنجامی ده‌دین. له‌به‌رئه‌وه‌ ئەگه‌ر بمانه‌وی پێناسه‌ی ریتم بکه‌ین، ده‌لێین: بریتییه‌ له‌ ریکخه‌ستنی ئەو بزوتنه‌وه‌یه‌ی له‌نیوان مه‌ودا‌کانی کات و زه‌مانیکدا‌یه، به‌مه‌ش هه‌ست به‌ په‌وتی زه‌مان ده‌که‌ین و ریتکی ده‌خه‌ین.

به‌لام ئەو «ریتم»‌ه‌ی له‌ مۆسیقا دایه، له‌و جۆریه‌ که له‌ژێر ده‌سه‌لاتی خۆمان دایه و خۆمان مه‌ودا‌کانی نیوان «ریتم»‌تیک و «ریتم»‌تیک تری دیاری ده‌که‌ین و په‌یژه «گام» مۆسیقاییه‌که‌ی پێ‌ریتک ده‌خه‌ین. په‌یژه‌ی مۆسیقا‌که‌یشی له‌ ئاکامی دووباره‌ بوونه‌وه و به‌رده‌وامی «ریتم»‌ه‌کاندا دروست ده‌بێ، که به‌تیکرای دووباره‌ بوونه‌وه‌ی «ریتم»‌ه‌کان، ئاوازیکی مۆسیقاییه‌ به‌ ده‌ست دیت. بۆیه‌ گوێگرتن له‌ ریتم، واته: له‌ مۆسیقا، یان زه‌بری مۆسیقا، له‌سه‌ر هه‌ست و هۆشی مرۆف، ئەگه‌ر به‌قوولی گوتی پێ‌بدرئ، له‌یه‌ک کاتدا: چیژ وه‌رگرتنی توانای یادکردنه‌وه‌یه، له‌ زه‌مان و له‌ هه‌مان کاتیشدا به‌سه‌ربردنی «زه‌مان»‌ه‌، به‌بیته‌وه‌ی هه‌ست به‌قورسایه‌ی تێپه‌ربوونی «زه‌مان و کات»‌ه‌که بکه‌ین.

هه‌ر له‌به‌رئه‌مه‌شه، له‌ هه‌زاران سال له‌مه‌وبه‌ره‌وه، زانایان و رابه‌رانی کۆمه‌لگای مرۆفایه‌تی، دوا‌ی پشکنین و ده‌رک پیکردنی ئەم دیاردیه‌یه‌ شاراه - ئاشکرایه‌ی ناو ئەم گه‌ردونه، ئەم ژماره و ئاواز «ریتم»‌ه‌ شیان وه‌ک سامانیکی گرانبه‌های ئەو سامانه ئەزله‌ییانه‌ی تر، قۆسته‌وه، وه‌ک: ئاو، ئاگر، هه‌وا، خاک و... به‌پێودانی خه‌ستنه‌ گه‌ری ئەو سامانه‌ ناوبراوانه، ئەمیشیان وه‌ک ئەوان، بۆ خه‌مه‌تی مرۆفایه‌تی به‌کاره‌یتنا و له‌ سه‌ره‌تای میژوووه‌، جله‌وی به‌کاره‌یتنای ئەم سامانه؛ که‌وته‌ ده‌ست رابه‌رانی ئایینی ریگ فیدا و خوا‌ه‌ندانی مۆسیقای بابل و تیلام و یۆنان و پیغه‌مبه‌رانی وه‌ک خه‌زده‌تی داوود و خه‌زده‌تی زه‌رتوشت و... دواتریش ته‌نینه‌وه‌ی به‌ناوی تیکرای چین و توێژه‌کانی جه‌ما‌وه‌ری گه‌لانی ناوچه‌که‌دا و نیشتمانی کوردستانیش به‌و هۆیه‌وه‌ که که‌وته‌ ناوه‌ندی ئەم جوگرافیا‌یه‌وه و له‌هه‌مان کاتیشدا که هه‌ر جوگرافیا‌ی کوردستان خۆی، بووه‌ زید و جه‌رگه‌ی سه‌ره‌له‌لدانی زه‌رتوشت و ئایینی «زه‌رتوشت»‌یش، له‌ ده‌ربیرینی سۆز و نیاز و رازی ئایینی خۆیدا، شیعرگه‌لی گائای به‌ مۆسیقا پیاده‌ کردوو و دواتریش سه‌ره‌له‌لدانی هه‌ردوو ئایینی ئیزه‌دی «یه‌زیدی» و ئەه‌لی هه‌ق، هه‌ر له‌ کوردستاندا؛ ئەم دوو ئایینه‌ش ئەگه‌ر به‌شێوه‌یه‌ک له‌ شێوه‌کان، میراتگری ئایینی زه‌رتوشت نه‌بن، ئەوا پردي فه‌لسه‌فی و فیکری و خه‌مایه‌تی و نزیکایه‌تی، له‌ زۆر لایه‌نی جیا‌جیا‌ندا هه‌یه و ئەمانیش هه‌ردوکیان رازو‌نیاز و سۆزی ئایینی خۆیان، وه‌ک ئایینی زه‌رتوشت، به‌ تیکه‌له‌کردنی مۆسیقا، له‌گه‌ڵ شیعرگه‌لی «سه‌روودی یارسان»‌ی «ئەه‌لی هه‌ق» و «جیلوه - و مه‌سحه‌فا ره‌ش»‌ی ئیزه‌دی «یه‌زیدی» پیاده‌ کردوو.

که ئەم داروبارە تايبەتی و دەگمەنە، لای کەم نەتەوێی سەر زەوی هەبوو، تا مۆسیقا بەو شێوە سەرتاسەری و بەربالاو، لە ڕێگەی ئایینەو، وەک کەرەسە و بابەتییکی پیرۆز و ڕیز لێگیراو، بگاتە سەرۆمپی جەماوەر و مۆسیقا بێتە بەشێکی سەرەکی ژبانی میلەت^(۱). بۆیە گەلی کوردیش. جگە لەوێ لە لایە کەو: راستەوخۆ، یان لایە لاو کەمو زۆر، لە پێکەوه نانی شارستانی و ژبانی مۆسیقای ناوچە کەدا، بە ئەندازە یەک کاری کردوو و لە لایەکی تریشەو، بە جۆریک مۆسیقا کاری تێکردوو کە زەبر و کە لە پووری ئەو میراتە واتە: مۆسیقا دێرینە و هەمە جۆریه، ئەو ئەندە کار لە سەر هەست و هۆش و دەروونی مرۆفی کورد بکات کە مۆسیقا بێتە هەوینی ژبان و خۆراکی ڕۆحی و هەر لە تەمەنی کۆریه تی و ساوایی سەر بێشکە مۆسیقای کوردوو، بە لایە لایە ی پر ناواز و گۆرانی گۆش بگری و تا لە مەرگیشیا، کۆتەل و چەمەری، هەر بە مۆسیقای خەمگین بۆ ساز بکری. لە نێوان تەمەنی ئەم لە دایکبوون و مردنە شیدا هەمیشە مۆسیقا و گۆرانی، هاوڕیتی ژبانی مندایی و مێرد مندایی و لاوتی و پیریتی مرۆفی کورد بوو، کە تێکرای یاری و کایە مینالانە و قۆناغەکانی بەرودوای ژبانی، هەر لە کار و پێشە ی ڕۆژانە یهوه تا قۆناغی عەشقیینی و ئاهەنگەکانی شایی و زەماوێند و شەوگەر و گۆوێند و خەم و خەونییهوه، هەر بە گۆرانی و مۆسیقا بوو.

ئێتر لەم هۆگریوونە ی مرۆفی کورددا، بە مۆسیقاوه جیاوازی لە نێوان هەژار و دەوڵە مەند؛ نەخوێندەوار و ڕووناکبیر؛ شاری و گوندنشین؛ سیاسەتدار و ڕابەر و جەماوەری رەشۆکیدا نەبوو. بۆیە کوردناسییکی وەک کریس کۆچیرا، کە دیتە سەرباسی سیماکانی کەسایەتی سەرکردە یهکی وەک سمایل خانی سمکو «کە بە داخ و مخابنەو؛ لە گەل ئەوێشدا، تا ئێستاش، لای دوژمنانی کورد، وەک یاخی و پیاوکوژ و سەرچل، ناوی دین»، کە چی کاتێ کاربە دەستانی دەوڵەت «مەبەست لە دەوڵەتی ڕەزاشایە» بزووتنەو کە یان تێکشکاندوو و ماله کە یان داگیر کردوو، پیاوویەکیان لە ماله کەیدا دیوێتەو!، کە هەر وەک کریس کۆچیرای ڕۆژنامەوان دەنووسێ: «مێژوونووسان، لە بابەت بوونی ئەم پیاوویە، سەریان سوپماوه!» (۱۰۳، ۹۲).

جگە لەوێ کە تێکرای شیعری «سروودی گائای زەرتوشت و سروودی یارسان» ی «ئەهللی هەق و جیلوه و مەسحە فا رەش» ی ئیزەدی «بەزیدی»، تا شیعری فولکلۆر و

(۱) مەگەر لای سۆمەرییهکان، کە لە سەدەکانی سەرەتای شارستانی ژۆر کۆنیاندا، هەمیشە مۆسیقا بۆ کاروباری ئایینی و نیو ئایینی بەکار براوه. ئەگینا لای دانیشتونانی دێرینی «میسر» بۆ کات بەسەربردن و ئارەزووی خوشیی ناو بنەمالەکان بەکار براوه - (۴۳، ۱۰۳، ۱۰۴).

شیعری شاعیرانی کورد، بەو هۆبەوه کە هەموویان بە شیعری کێشدار «وێندار»، واتە: مۆسیقادار نووسراون، بۆیە سەرۆمپی شاعیرانی کورد، شارەزایی و پێوەندییهکی دوور و نزیکیان لە گەل مۆسیقادا هەبوو و هەموویان لە دووتویی شیعەرەکانیاندا، باسی جۆرەکانی ئامیزی مۆسیقای و دەسگای مۆسیقای و مەقام و گۆرانییان کردوو و هەندیکیشیان راستەوخۆ، خۆیان مۆسیقازان و مۆسیقاژەن و دەنگخۆش بوون.

لە نێوان ئەو هەموو جۆرە «گۆرانی و مۆسیقا» یه ی ژبانی مرۆفی کوردیشدا، ئەگەر سەرنج لەو مۆسیقا و گۆرانییه کۆنانە یان بدەین، کە بە شێوەی کۆمەل و هەرەوز ئەنجام دەدرین، چ لە کاتی زەماوێند و خوشیدا، وەک هەلپەرکی و چ لە کاتی خەم و پەژارەدا، وەک چەمەری و گۆرانی دروینە و ساوەرکوتان و قوریشیلان و زۆر کار و پێشە ی جیا جیا، جگە لەوێ ریتمی مۆسیقا کە ی زۆر گورج و توندوتۆلە، لە هەمان کاتیشدا زۆر حەماسی و پر جۆش و خڕۆش و هەژانە، کە ئەگەر لە ناویاندا، لە دیمەنی هەلپەرکی و چەمەری وردیینهوه، دەبینین جۆری دەست و پەنجە و باسک و شان و قۆل و جەستە ی توند لە یهک ئالاندا و چەسپاندا و جۆلانەوێ پێکەوه ی ریزی هەلپەرکی و چەمەری کاران، لە ئاستیکدا یه، وا هەست دەکری هەموو ڕیزە کە، لە سەر ئاوازی مۆسیقا حەماسی و مارش ئاساییه کە، بووبنە یهک جەستە ی توند پێکەوه جۆشخواردووی گریدارو، کە هەستی هەموویان لە دیمەنی سەرچۆپی کیشی «هەلپەرکی» دا، کۆدەبێتەوه و بەرجەستە دەبی و لە هەندێ ناوچەدا، بە گیانیکی خڕۆشاوهوه، تەفەنگ و دەمانچە ناگر دەدا، یان خەنجەرێکی ڕووت بە دەستەوه هەل دەسوڕینی، یان دەقربوینی و دەسپریهکی سوور، بە ژوور سەری هەمووانەوه، ڕادەوێشینی، کە بە بی هیچ دوو دلییه ک، ئەمیش نیشانە ی هەلسوڕاندن و شەکاندەوه ی ئالایه ک دەبەخشی. جگە لەوێ زۆر چاریش شوپە سواران، بە دەوری بازە و ئەلقە و مەیدانی هەلپەرکی کەدا، ڕمبازی و غارغارتین دەکەن. لە «چەمەری» شدا، سەرەرای ئەوێش مۆسیقا کە خەمینە، بە لۆم بە شداران، تەفەنگ بە دەستەوه دەگرن، یان دەمانچە و خەنجەر لە کەمەر و پشت دەبەستن.

ئەمە، ئەگەر لە هەر ناوچە یهکی کوردستاندا، جۆرە زەماوێند و هەلپەرکییهکی تاییه تیش هەبی، بە لۆم تێکرای مۆسیقای هەموو ناوچەکان، سیما و مۆرکی ئەو دیمەنە خڕۆش و حەماسی و یهک پارچە یه ییان پێوهیه. وەک دەزاین تەمەن و مێژووی «هەلپەرکی و چەمەری» ش زۆر کۆتن و بەرهمی ئەم چەند سەد سالە ی دوایی نین و هیچیشیان زاده ی کات و ساتیکی ڕاگوزارییانە و تاییهت بە ناوچە یهک و کاری تاکە کەسیش نین. بە لۆکو زاده ی سەر دەمیکن، کە دەسەلاتیکی گەوره و بەربالاوی هونەری، توانیوتی کاری

به **کۆمهڵ** و **ههروهز** ئه نجام بدا و ههمان دهسه لانیش، به سهرتاسه ری کوردستاندا بلاوی بکاتهوه. چونکه ئه گهر کاری تاکه که سیک بوایه، یان تایبهت بوایه به ناوچه یهک، ئهوا دهبوایه وهک هندی بابته هونه ری، که تایبهتن به ناوچه یه که وه، هه ره لهو ناوچه یه دا قه تیس و سه قامگیر بوایه و به جیگه ی تر دا، نه ته نیایه ته وه.

سه بارهت به ناوه یه تان و دهستنی شان کردنی ئه و دهسه لاته سهرتاسه ری به ش؛ به لای زۆره وه وا پیده چی که دهسه لاتیکی سهرتاسه ری **نایینی** توانی بیته ئه م کاره هه ره وه زییه بخولقی بیته چونکه وهک به شیوه ی جووله و بزوتنه وه ی **به یه که وه ی** ئه م هه له په رکی و سه مایانه دا ده رده که وی، جوړی **به یه که وه** سه ر و گه ردن هه له برین بو ئاسمان، نیشه انه و شه قلی شیوه په رستنی که به بیردا دیت، که به ده م ئه م سه رو گه ردن هه له برینه شه وه بزوتنه وه و هه له په برین و دانه واندنه وه ی توند و به یه که وه ی پیته هه له په رکی کارانی ش به تایبه ته ی له **هه له په رکی سی پیته** دا، بیری کار و به تایبه ته ی تریش، بیری کاری کشتوکال و زه وی کیلان و جووتیار بیمان به بیردا دیت و له هه موو ئه مانه شه دا، که بیرو بو میژووی تایینه کۆنه کانی جوگرافیای دیرینی کوردستان ده چی، هه ره نایینی زه رتوشت به بیردا دیت، که له پیش زۆر له تایینه کۆنه کانی تری ناوچه که، بانگه وازی بو زه وی کیلان و کشتوکال و نیشته جی بوون و گوند و شارۆچکه و شار دروست کردن کردوه.

به لام له **مۆسیقا** و **گۆرانی** تاکه که سیدا، ئه م گیانی خۆشان و هه له جوون و حه ماسه ته، به گویره ی جیا وازی ناوچه کان، ئالوگۆریان به سه ردا دیت و به پیته هه له که وه تی توپوگرافی ناوچه کان، جیا وازی ئاشکرا هه ست پیده که ری. که من پیتم وایه: ناوچه زۆزان و سه خته کان، پله ی دهنگ و ریتمی مؤسیقا و گۆرانیان، توند و گورجه و تا به ره و ئاران و پیده شهت و هه رده و هه له تی باشووریش، شوپتر بیینه وه، ریتمی مؤسیقا و گۆرانییه کان، هیمنتر و خاوتر و ئارامتر ده بنه وه. وهک ئه وه ی ئه گه ره له جوگرافیای **لاوک** و **لاوژه** و **حه یران** و **سیا وچه مانه** دا، که له هه ریتمه کۆیستان و سه خته کاندان، ریتمی مؤسیقیان گورج و حه ماسی بیته، ئهوا له پیده شهته کانی گه رمیانی ده وره به ری که رکوک و سلیمانی و کرماشاندا، مه قامی خه مین و له سه رخۆی وهک **ئای نای** و **قه تار** و **خا وکه ر** و **هۆزه** ده بیستین. سه رومیش، ناوه رۆکی مؤسیقا و گۆرانی کوردی، هه ره له لاوک و لاوژه وه، تا به یته کان، که زۆریه یان داستانی شوپش و میرنشین و قاره مانه میلی و جوانه مه رگ و به ئاکام نه گه یشته وه کانی کوردستانن. تا «به سه ته و مه قام» هکانی **قه تار** و **خورشیدی** و **خا وکه ر** و **ئای نای** گه رمیانی و ده وره به ری که رکوک؛ هه موویان نهک هه ره ته نیایه توپۆل، به لکو هه ناسه یه کی پر ناخوئۆف و ئای نای و خه میکی خه ستیان تیدایه.

له **لاوک** و **لاوژه** کاندان، ئه گه ره به سه ره ته ی شوپشگێرانه ی به ئاکام نه گه یشته وش نه بن؛ ئهوا هی دار و دلخواری به ئامانج نه گه یشتون... له **ئای نای** گه رمیاندان، نائومییدی و لیک داپران و بی به شیوی و زویری و نالین و سۆزی پر گریه و داد و هاوار و هه رچی واژدی خه م و په ژاره هه یه، ته نانهت له **به سه ته** کانی ناوچه کانی **سنه** و **موکریان** و **سلیمانی** دا، که ئاوازه کانی شیوان پر جوژ و خروژ و جووله ن، که چی له ناوه رۆکدا، تیکرا خه مین.

ئه م لایه نه، له هه موو ناوچه کاندان زیاتر، له مه قامه کانی گه رمیانی و ده وره به ری که رکوکدا، به زه قی هه ست پیته ده کری. له به ره وه ئه گه ره مؤسیقا و گۆرانی هه ره میلیه تیک، ده برینیکی راستگۆیانه ی ناخ و ده روونی ئه و میلیه ته بیته، ئهوا تیکرای مؤسیقا و گۆرانی کوردی، شه قلیکی تایبه ته ندی خه مناکی هه یه.

لیته دا، له جیته خۆبدا یه ته ی جوگرافیای شیوه گه لی مؤسیقا و گۆرانی کوردی، ده ستنی شان بکه ین، که بریتین له:

لاوک و **لاوژه** و **حه یران** و **سیا وچه مانه** و **هۆزه** و **چه مه ری** و **به یت** و ناوچه کانی شیوان به مچۆره یه:

۱- **لاوک** و **لاوژه**: هه موو ئه و ناوچه کوردنشینانه ی که ئاخاوتنیان به دیالکتی کرمانجی باکووره.

۲- **حه یران**: قه رچو، بیژنگ به سه ر، که ندیناوه، زوورگه زراو، شه مامک، هه ولیتر، سه فین، هه بیته سولتان، رایات، زینۆی شیخان، په واندز، هه ندرین، زۆزک، گه لی عه لی بهگ، داری سه کران، خۆشناوه تی، پشه ره، بیتۆین، ده شتی دزه بی، موکریان.

۳- **سیا وچه مانه**: هه موو ناوچه ی هه ورامان: هه ورامانی سه خته، له وژن که بریتیه له ناوچه ی پاوه و نه وسود، هه ورامانی ته خته - که بریتیه له ناوچه ی دزلی و به شیک له ژاوه رۆ و مه ربوان و ده وره به ری و گونده کانی خۆرئاوای سنه.

۴- **هۆزه**: کرماشان، ئیلام، له کستان، لوپستان، زه هاو، ئیسلام ئاباد، کوند، گیلانی غه رب، قه سری شیرین، بیستون، هه رسین، سه حنه، دینه وه، سونقوری کولیای، ماهیده شهت، شاره زوور، رۆخه کانی رووباری سیروان له نزیک که لار و ده وره به ری و ناوچه کانی که له ورنشینه کان.

۵- **چه مه ری**: ناوچه کانی ئیلام و لوپستان و کرماشان.

۶- **به یت**: هه موو ناوچه ی موکریان.

که چی سه ره رای جیا وازی نیوان ئه م بابه تانه ی گۆرانی و موسیقای کوردی، ناوچه

جیاجیاکان، که وهک وتمان به لای زۆره وه «کاری تاکه کهسی» ن؛ له چاو ئه و باهه تانه ی تردا، که وهک وتمان کاری به کۆمه ل و هه ره وه زن. به لام له هه مان کاتدا و به هه موویان شه قل و مۆرکیکی نیشتمان و مرۆقی کوردیان تیا هه ست پێ ده کړی، که شه ره زایانی مۆسیقا، له کوردناسانی خۆره لات و خۆرئاوا و پسرپۆرانی له نه ته وه کانی دراوسیمان، ئه م راستیه ده سه لمێن و ئه م ناسنامه ی تایبه ته ندیتی گۆرانی و مۆسیقایه ی کوردی، له چاو گۆرانی و مۆسیقای گهلانی تردا جیا ده که نه وه. که هه ر وهک نمونه، بیرورای کوردناسیکی وهک **میستهر رالف** به سه ره ده که یه نه وه، که له م باریه وه ده لیت: «گۆرانی کوردی، نهک ته نیا فولکلۆری کوردی پاراستوه، به لکو زیاتریش توانیویتی خۆی له کارتیکردنی ئاوازی بیانه بیاریزی» (۱۱۰، ژماره ۱۰۶).

بۆیه من پیم وایه بۆ ئه وه ی ئه و سیمای تایبه تی و ناسنامه ی ره سه نی گۆرانی و مۆسیقایه ی کوردی بیاریزی و ده ره وشاوه تر بکرتن. ده بی هه ر هه نگاوێک، به نیازی پته وکردنی ناسنامه ی که سایه تی و تایبه ته ندیتی گۆرانی و مۆسیقای کوردی؛ له ئیستا و داها توودا هه لبگیرێ، له روانگه و کلاوژنه ی ئه و باهه ته **گۆرانی و مۆسیقا** دیرینه و ره سه نانه وه بیته، که له سه دان و هه زاران سال له مه وه به ره وه توانیویانه هه وین و نه یینی زیندوویه تی و تایبه ته ندیتی خۆیان، له گه ل خۆیاندا، له سنگی نه وه کانی پێشینه وه، بگه یه نه ئیستا و ئیستاش که له لایه که وه: سه نگه ری پێشخستن و پاراستنی ئه م گه نجینه ده وله مه نه ده، پارێزه ریکی ده سه لاتداری نییه تا به رنامه ی زانستیانه، بۆ پێشخستن دابریژی و له لایه کی تریشه وه: که داروباری ته کنۆلۆژیای ژبانی شارستانی، تا دیت به ته نگ کاری **هه ره وه ز و به کۆمه له وه** نایه ت و ئه میش وهک مه ترسییه که ی پێشو، هانی کاری تاکه که س ده دات، که به مه ش به ره به ره و له ئه نجامدا، نهک هه ر کاری مۆسیقایه ی **به کۆمه ل و هه ره وه ز**، پشتیان تی ده کړی، به لکو کاری «تاکه که س» هکانیش، له سه ره چاوه و چاوه روون و ره سه نه کان، دوورده که ونه وه و خۆیان به جۆریک گوم ده که ن، که ناسنامه کانیان ناسرته وه.

له به ره وه بۆ پته و تر راگرتنی مۆسیقا و گۆرانی ره سه نی کوردی و پاراستنیان، پێویست به رتیزگرتن و ئارایشته کردنه وه ی ئه و باهه ته جیاجیایه ی مۆسیقا و گۆرانییه، تا به گیانی زانستیانه و هاوچه رخانه، مۆرکی خۆمالتییه یان زاخاو بدرته وه، که گهلانی پێشکه وتووی دنیا و دراوسێکانی کوردیش له پێناوی پاراستنی که له پووری مۆسیقا و گۆرانی خۆیاندا، زۆر زووتر هه ولی بایه خ پێدان و رتیزگرتن و به رنامه ی هه مه جۆر پێشترخستن بۆ دانان و کردنه وه ی فیرگه و په یمانگه و زانکۆی تایبه تی و دامه زرانندی

کتیبه خانه ی ئه رشیفی، بۆ پاراستنی که له پووری مۆسیقا و نووسینه وه ی هه مه لایه نه ی میژووی مۆسیقای خۆیان، له کاتیکی کورد له چاو هه ندی له و دراوسێ و گهلانه دا، به شدارییه کی راسته وخۆتری له و میژووی مۆسیقایه دا کردوه، که ئیستا هه موو گهلانی ناچه که، به مۆلکی هاو به شی خۆیانی ده زانن و شانازی پێوه ده که ن و پسرپۆرانی مۆسیقای جیهان پێی ده لێن: «مۆسیقای ئێرانی کۆن» وهک دواتر باسی ده که ی، که وهک دکتۆر مارف خه زنه دار، له م بواره دا ده لێ: «ئه گه ر به شی کورد، له و تاقیکردنه وه یه، له ئه وانی تر، زیاتر نه بی، که متر نییه» (۹۲، ۶).

بۆیه، بۆ شوین پێ هه لگرتنی **میژووی مۆسیقای کوردی**، که به ردی بناغه یه، بۆ دیرینه ی مۆسیقای کوردی و هه موو پێ هه لگرتنیکیشه، بۆ چۆنیته به رنامه دانان، بۆ ئاینده ی مۆسیقای کوردی، ئه و رتیه گه یه م گرت به ر، که سه ره وه ری و راده ی هاوکاری و به شداریی راسته وخۆ و لایه لای کورد له خه رمانی میژووی مۆسیقای ناچه که دا، به جۆریک به یاد به یتمه وه، تا یاسا و زانستی میژوو، په سه ندی بکه ن.

بۆ ئه مه ش، ئه وه ندی ده ره سه نی به لگه ی زانستی و عه قدا لی پشکنین و گه ران به شوین راستیدا بووم، ئه وه ندی به ته نگ پفدان و گییفت کردنه وه ی پێ بناغه و بی به لگه ی گیانی ده مارگرتی و هه ماسه به زۆر خوولقاندن و «به نه فسانه! میژوو دروستکردن» وه نه بووم، که پێگومان شه ره زایانی مۆسیقای کوردی ده زانن، بۆ ئه م جۆره کارانه ش، پێشینه یه کی نووسراو و سه ره چاوه یه کی مۆسیقای و امان له به ره ده ستدا نییه، تا رتینمایان بکه ن و پشتیان پێ به ستین و بیانکه یه، که ره سه یه کی زانستیانه.

خۆ ئه گه ر هه ندی ته قه لایه کیش له به ره هه می نووسه ران و هونه رمه ندانی کورد و کوردناسانی بیانی، له خۆره لات و خۆرئاوا، له م مه یداندا، له به ره ده ستدا هه بن، هیچیان رووه و رتیبازی **میژووی مۆسیقای کوردی** هه نگاویان هه لته گرتوه.

له به ره وه ناکرینه به ردی بناغه و ده سه ته چیله بۆ ئایینه، به تایبه تیش ته قه لاکانی نووسه ران و هونه رمه ندانی کورد، **جگه له هه ندیکیان**، زۆر ساده و راگوزاریانه ن و زۆر بۆرن. به لام هه ره وهک نمونه و ناوه ینان، ناوی هه ندی له ته قه للا دیاره کان به یاد دێینه وه:

۱- ته قه لاکانی نووسه ران و هونه رمه ندانی کورد:

- گۆرانی و سروودی کوردی، کوردی - مه ریوانی، به غدا، چاپخانه ی ایتم ۱۹۳۲ ز. ئه م کتیبه ۶۵ سروود و گۆرانی کوردی تیدا یه.

- سالی ۱۹۳۶ ز ئەمینی عەقدالی و حاجی جندی، کتیبیکی گەورە فۆلکلۆری کوردییان بلاوکردهوه، لەم کتیبەدا گەلێک گۆرانی و داستان و ئەفسانە کوردیی تیدا تۆمار کراوه. ئەم کتیبە ۶۶۳ لاپەرەیه و پەخسنامە دەولەتیی کۆماری سوسیالیستی ئەرمەنستانە (۵۸، ۵۶۷).

- ترانه‌های کردی، به‌تەرجەمە فارسییەوه، لە لایەن «م.س.پ.»، تاران، چاپخانەى ابتکار، بەلام سالی چاپی لەسەر نییە.

ئەم نامیلکەیه ۱۳ لاپەرەیه و هەندێ شیعری گۆرانی میللی ناوچەى سه‌قزی تیدایه و وه‌ک سۆراخی ناوی نووسەرەکه‌یم کرد، بۆم دەرکه‌وت، که م.س.پ. کورتکراوه‌ی ناوی ئەندازیار، سالمی کورپی میکایلی پەرهمییه، که کوردیکی جووله‌که‌ی دانیشتووی شاری سه‌قز بووه و له‌وه‌ش ده‌چێ له‌نیوان سالانی ۱۹۴۵-۱۹۴۶ ز ئەم بەرهمه‌ی چاپکردی.

- گۆرانی، یان: ترانه‌های کردی، دکتۆر سه‌بیید محهمه‌دی عەبدوللای که‌یوانپور-ی موکری، تاران، ۱۳۳۰ خورشیدی.

ئەم کتیبە، هه‌ولتیکى سه‌ره‌تاییه، رچه‌شکاندنیکى زیره‌کانه و وریایانه‌یه، جگه‌ له‌وه‌ی پیشه‌کی هوشیارانه‌ی بۆ ئەو کاته، بۆ نووسیوه.

ئەم کتیبەم هیناوه‌ته‌ سه‌ر ریتنووسی کوردی و سالی ۱۹۹۴ ز، له‌ ته‌ورێز به‌پیشه‌کی تازه‌وه، به‌چاپم گه‌یاندووه.

- سالی ۱۹۵۷ ز حاجی جندی، له‌ژێر ناوی «فۆلکلۆری کوردی» دا، کتیبیکی گەورەى ۲۹۳ لاپەرەیی له‌ چاپداوه.

- ترانه‌های محلی لرستان، خرم آباد، ۱۳۴۵ خورشیدی (۱۹۶۶ ز) حمید ایزدپناه.

- سالی ۱۹۶۵ ز خانم جه‌میله جاسم، ته‌قه‌للایه‌کی سه‌ره‌تایی بۆ تۆمارکردنی هەندێ گۆرانی کوردی به‌نۆته‌ی مۆسیقای له‌ کتیبیکدا له‌ چاپداوه. ئەم کتیبە دووباره‌ له‌ سالی ۱۹۸۲ له‌ سوید به‌تیبی لاتینی له‌ چاپداوه‌ته‌وه. دیسان هه‌ر خانم جه‌میله جاسم ئەم بەرهمانه‌ی تریشی له‌سه‌ر مۆسیقای کوردی هه‌یه:

- کلامید جه‌ماعه‌تا کوردا، به‌ریقان، ۱۹۶۴

- کلامید جه‌ماعه‌تا کوردا، مۆسکۆ، ۱۹۶۵

- کلامید و مه‌قامی جه‌ماعه‌تا کوردا، مۆسکۆ، ۱۹۷۳

- سترانی جه‌ماعه‌تا کوردا، به‌ریقان، ۱۹۷۷

- کلامید و مه‌قامی جه‌ماعه‌تا کوردا، مۆسکۆ، ۱۹۸۶^(۱)

- کۆمه‌لێک لاووک و هه‌یران، محهمه‌دی مه‌لا که‌ریم، به‌غدا ۱۹۶۸

- سترانی زاگوتنا کوردایه‌ تاریقیی، ئۆردیخانی جه‌لیل.

ئەم کتیبە، سالی ۱۹۷۷ ز، شوکور مسته‌فا و ئەنوه‌ر قادر محهمه‌د هیناویانه‌ته‌ سه‌ر ریتنووسی کوردی و فه‌ره‌ه‌نگیان بۆ کردووه.

- ده‌روازه‌یه‌ک بۆ گۆرانی و ئاوازی کوردی، مه‌حموود زامدار، به‌غدا. ۱۹۸۰ ز، چاپخانەى دار الحریة للطباعة.

- لیدوانتیکى کورت له‌ مه‌قام و مۆسیقای کوردی، عوسمان شارباژێری.

- گه‌نجینه‌ی گۆرانی کوردی، عوسمان شارباژێری، به‌غدا، ۱۹۸۵ ز، چاپخانەى الزمان.

- تیۆری مۆسیقا، سه‌لاح ره‌ئوف، به‌غدا، ۱۹۸۹ ز، چاپخانەى سومر.

- ئامیره‌کانی مۆسیقای کوردی، وریا ئەحمه‌د، چاپخانەى رۆشنبیری و لاوان، هه‌ولێر ۱۹۸۹ ز.

جگه‌ له‌مانه‌ش ته‌قه‌للای تاکه‌ که‌سی هونه‌رمه‌ندانى وه‌کو: **گوله‌ میتاچه‌ی کوردستان، ره‌سوڵ گه‌ردی و چریکه‌ی کوردستان، حه‌سه‌ن زیره‌ک و گولی سه‌ره‌ستی، تایه‌ر توفیق و گۆرانیه‌کانم، عه‌لی مه‌ردان** و... هتد. که‌ له‌ناو تیکرایى ئەو ناوانه‌ی سه‌ره‌وه‌دا و زۆری تریشیان، هه‌ر ده‌توانی ناوی هه‌نیکیان له‌به‌ر چاو بگه‌یرین، چونکه‌ ئەوانیتریان، یان کۆکردنه‌وه‌ی به‌یت و شیعری فۆلکلۆری سه‌رزاری خه‌لکین، «که‌ ئەمه‌ زۆر ئاسانه‌ و هه‌موو که‌س له‌ ده‌ستی دیت»، یان زانیاری گشتین له‌سه‌ر مۆسیقا و بۆ کوردی ته‌رجمه‌ کراون و له‌ هه‌مان کاتیشدا سادهن و له‌ راپۆرتی رۆژنامه‌وانیی ده‌چن و دوورن له‌ پیناسه‌ی گۆرانی و مۆسیقای کوردی و لیدوانی زانستیانه‌ و قوول. هه‌رچه‌نده‌ له‌م به‌سه‌رکردنه‌وه‌یه‌دا ناوی قادی فه‌تاحی قازی، که‌مال ره‌ئوف محهمه‌د و ئەحمه‌د به‌حری، دینه‌ یادمان، که‌ هه‌ر یه‌که‌یان له‌ بواریکی ئەم هه‌ولانه‌ دا، ته‌قه‌للای ورد و دل‌سۆزانه‌یان داوه.

(۱) ناوی ئەم (۵) کتیبەى دواى، له‌ چاپی یه‌که‌مى ئەم کتیبه‌دا نه‌بوون. چونکه‌ هاوینی سالی (۲۰۰۰) له‌ دیدهبه‌یه‌کی تایبه‌تدا له‌ هه‌ولێر، خانم جه‌میله خۆی ئەم ئاگادارییه‌ى دامی و من هه‌شتا ئەم به‌رهمانه‌یم نه‌دیون. له‌م دهمانه‌دا دکتۆر ئۆردیخانی جه‌لیل و دکتۆر کوردستان موکریانی و کاک سه‌رۆ قادر ناماده‌ بوون.

۲- تهقه لاکانی بیانی و کوردناسان:

- سالی ۱۸۴۹ز، فردریک بۆدن شتیت Stedt Boden Friedriok Von - باسیکی زانستیپانهی لهسهه گۆرانی و ئاوازی کوردی نووسیوه. بهداخهوه ئەم ههولە بهکه لکه هیشتا نهکراوه به کوردی.

- سالی ۱۸۸۹ز، موسیقازانی مهزنی ئەرمهنی «کۆمیتاس» له بهرلین، تیزیکی لهسهه **موسیقای کوردی** نووسیوه و لهم تیزهدهدا ۱۳ گۆرانی کوردی هیناوهته سهه شپوهی نۆت. ئەم دهست پیشکه ریبه زیره کانه بهی، کۆمیتاس، له بهرگی پینجهمی کتیبی: پیناسهکانی نهته وابهتی، ئەمین عهقدال، شاعیر و توپژههوهی کوردی ئەرمه نستان (۱۹۰۶-۱۹۶۴ز) دا هاتوه.

- سالی ۱۹۰۱-۱۹۰۳ز، ئۆسکارمان، لهسهه فرمانی خاوهن شکۆی ئیمپراتۆری دهولهتی ئەلمان، بۆ لیکۆلینهوهی زمانهوانی: کوردی، فارسی، گه لیک بهیت و گۆرانی و چیرۆک و داستانی وهک: مهه و زین؛ ناسر و مالّ مالّ، زه مبیله فرۆش، بهیتی ئەوره حمان پاشای بهبه و... هتد، لهسهه زمانی رهحمان بهکر و رینۆینی میرزا جهوادی قازی کۆکردۆتهوه و ئەم تیکستانه ی به تیبی عه ره بی و لاتینی و وه رگپیرانی ئەلمانیه وه، له سالی ۱۹۰۵ز، له بهرلین چاپدا و بلاوی کردۆته وه، «هیتمن» ی شاعیریش، له سالی ۱۹۷۵ز- دا هینا ویتیه سهه رینووسی کوردی و کۆری زانیاری کورد، ئەم تیکستانه ی له دوو بهرگدا چاپ کردوه.

بهرای من، ئەم کاره ی «ئۆسکارمان» به کیکه لهو کاره تاقانه و دهگمه نانه ی که لهو کاته وه، تا ئیستاش کاری وا دلسۆزانه، بۆ تۆمارکردنی بهیت و گۆرانی کوردی، زۆر کهم کراوه و جیبی داخه که موسیقازانان و گۆرانیبیژانی کوردی، زۆر کهم ئاورپان لئ داوه ته وه و بهسه ریان نه کردۆته وه و بهگیانیکی هاوچه رخانه، نه یان ژباندوونه ته وه.

- سالی ۱۹۵۳ز، پرۆفیسۆری ئەمه ریکایی، له زانستگه ی کۆلۆمبیا، رالف سۆلیکی (Ralph. S. Solecki) له کاتی خه ریکبون و گه رانیدا له گه ل دهسته بهک ئارخیلۆژناسدا به کوردستاندا، ژماره ی ۱۳ گۆرانی و ۵ پارچه موسیقای کوردی، لهسهه قه وانپیک تۆمار کردوه و له گه ل نامیلکه به کی ۸ لاپه ره بیدا، که به زمانی ئینگلیزی به و له نووسینی **سۆلیکی** خۆبه تی، چاپ و بلاو کردۆته وه. قه وانکه به بهه ردوو دیوه که به وه ۳۴ دهقیقه به و گۆرانیبه کانی (۹) یان کرمانجی باشور و (۴) یان کرمانجی باکورن، تیکراش لاوک و **حهیران**-ن. گۆرانیبه کان، موسیقاییان له گه لدا نیبه و پارچه

موسیقاکانی (۲) یان به دهه دووزه له ی تاک جووته وه به و (۳) یان به دهه دووزه له و ته پله وه به. نامیلکه و قه وانه کهش له بلاو کراوه کانی کتیبخانه ی: ئیتینیکی فۆلکلۆریبه، نیویۆرک، ئەمه ریکا.

سۆلیکی له نامیلکه که بیدا، به کورتی ئەم باسانه ی نووسیوه:

۱- پیشه کیبه کی میژووی ده رباره ی کورد و کوردستان.

۲- باسکردنی چۆنیته ی تۆمارکردنی گۆرانی و پارچه موسیقاکان.

۳- گۆرینی چه ند «بهیت» یکی گۆرانیبه کان، بۆ زمانی ئینگلیزی.

۴- ناوه پینان و پيشاندانی چه ند نامپیک به ویتنه ی فۆتۆگرافی.

ههروه ها باسکردنی چۆنیته ی دروستکردنیان و گپه رانه وه ی هۆش و لیکدانه وه ی خۆی به رامبه ریان. ئەوه ی ئیمه لیره دا مه به ستمانه، باری سه رنجی سۆلیکی به ده رباره ی گۆرانی و موسیقای کوردی، که به مجۆره ی باسکردوه:

«ئه گه ر چی ئەم گۆرانیبه کان له مه ر دلداری و کیشه و دهنگ ده ویتن، به لام شپوه ی زۆری ئەم گۆرانیبه فۆلکلۆریبه کان، له گۆرانیبه کانیه سهرزاری چپانشینه کانی **ئه پالاشیا** ده چن، که وا هه ست ده که یته مه زاجبان چون به ک بیت. گۆرانی فۆلکلۆری کوردی، له باوه شی سروشت و له هینا به تیدا زۆر خۆش ده بیستری. گۆرانی کوردی، فه ره هه نگ و نه ریتی میلی کورد ده پارێزی» (۱۰۹، ۸۸-۹۴).

- سالی ۱۹۷۵ز، دهسته به ک موسیقازانی ژاپۆنی سه ردانیه کوردستانی ئییرانیان کردوه و توپژینه وه به کی مه دیدانیان له سهه **گۆرانی** و **موسیقای کوردی** گه لاله کردوه و به چاوپیک زانستانه ی موسیقای هاوچه رخانه، سه رنجیکه باشیان له گۆرانی و موسیقای کوردی داوه و گه لئ گۆرانیبه کان کۆکردۆته وه و له گه ل خۆباندای بر دوو یاننه ته وه و دواتر، به کیک له دهسته که یان، به ناوی **نایاکوتا تیسومورا**، له دانشگاه میلی موسیقا و هونه ره جوانه کانی تۆکیۆ، گه لاله ی ئەو توپژینه وه به یی کردوه به وتاریک و لیکۆلینه وه به کی به که لک و دهوله مه ندی له گه ل دهقی نۆته کانی چه ند گۆرانیبه کدا نووسیوه و بۆ به که مجار له سالی ۱۹۸۰ز دا، به زمانی ئینگلیزی، له ژنیر ناوی: Music and Culture The Kurds و له گۆفاری: No. 5. 1980 Ethnological Senri Studies- دا بلاوی کردۆته وه.

دواتر «ئه نیستیتوی کورد - له پاریس» ئەم وتاره ی له گۆفار وه رزانه که بیدا، به زمانی فارسی باوی کردۆته وه.

من پیم وایه ئەمه به که مین تهقه لالی زانستیپانه ی نۆتیه، له دیدی موسیقای

ئه‌كادیمیانه‌وه، كه تا ئیستا بیانی له‌سه‌ر كوردیان نووسیی.

ئىستا ده‌قى نووسینه فارسییه‌كه‌م له‌لایه و كردیشم به كوردی، به‌لام له‌وه ده‌چى وەرگیره‌كه‌ی له ئینگلیزییه‌وه بۆ فارسی، سه‌رکه‌وتوو نه‌بێ. چونکه کاتی له ده‌رفه‌تیکدا، ده‌قه فارسییه‌كه‌م نیشانی کاکه هۆشه‌نگی کامگار دا، سه‌رنجی ئه‌ویش وابوو كه كه‌سیکی نه‌شاره‌زا له موسیقادا، وەرگیراوه. له‌م رووه‌وه سه‌رنج و بیرورا ده‌برین له‌سه‌ر تیکرای ناوه‌رۆکی ئه‌م وتاره به‌نرخه، ده‌هیلمه‌وه بۆ ئه‌و کاته‌ی بتوانم له ده‌رفه‌تیکى نزیکدا، ده‌قه ئه‌سلیه‌که‌یم چنگ بکه‌وی. هه‌رچه‌نده که‌م تا زۆریکیش، به‌لام نه‌ک ورده‌کارییه‌کانی، له ته‌واوی بیرورا و سه‌رنجه‌کانی نووسه‌ره ژاپۆنییه‌که، شتیک هه‌لده‌گۆزری.

وه‌ک وتم، به‌چاکم زانیوه بۆ گه‌یشتنه‌وه به‌سه‌رچاوه‌ی راست و دروست، بۆ میژووی موسیقا و گۆرانی کوردی، هه‌ر له میژووی «زه‌رتوشت» و «ئه‌هلی هه‌ق» وه‌ ده‌ست بێ بکه‌م، چونکه ئه‌گه‌ر کورد خۆی به‌میراتگری شارستانیتی ماد بزانی، ئه‌وا **زه‌رتوشت**، نه‌وه‌یه‌کی به‌ناوبانگ و هه‌لکه‌وتووێ ناو ماده‌کانه و په‌په‌وانی «ئه‌هلی هه‌ق» یش، به‌هه‌ق کوردن و له کوردستاندا ده‌ژین و تا ئیستا هه‌ر به‌ کوردی **گۆران** ده‌دوین. به‌و هۆیه‌شه‌وه، که ئه‌م به‌ره‌مه، ته‌قه‌للایه‌که بۆ گه‌ران به‌شوین سه‌ره‌داوه‌کانی «میژووی موسیقایی کوردی» دا، نه‌ک «زانستی موسیقا»، بۆیه هه‌ر کتیبخانه‌ی ده‌وله‌مه‌ندی «فارسی» م کرده بانه‌مای کار و هه‌نگاو هه‌لگرتن. چونکه من پێم وایه، نه‌ک هه‌ر بۆ ئه‌م کاره، به‌لکه‌و میژووی ده‌وله‌مه‌ند و ده‌ست بۆ نه‌برای هه‌موو بواره‌کانی فه‌ره‌ه‌نگی و ئه‌ده‌بی و میژوویی، ژبانی سه‌رومپی کورده‌واری، به‌ر له هه‌ر کتیبخانه‌یه‌کی تر، له کتیبخانه‌ی فارسیدا به‌ سه‌یریش نییه که یه‌که‌مین کتیبی میژوویی کورد: شه‌ره‌فنامه، هه‌ر به‌ فارسی نووسرا بێ.

له هه‌لدا نه‌وه‌ی لاپه‌ره‌کانی میژوودا، بۆ دۆزینه‌وه‌ی سه‌ره‌داوی زانیاری له باره‌ی موسیقاوه، کاتی سه‌رم له‌و رۆژگار ده‌وره میژووبیانه و به‌تایبه‌تیش تایی **زه‌رتوشت** و تایی **ئه‌هلی هه‌ق** داوه‌ته‌وه. به‌چاکم زانیوه بۆ زیاتر ئاگادار بوونی خویننه‌ران، له په‌یام و تایی **زه‌رتوشت** و **ئه‌هلی هه‌ق**؛ هه‌ر به‌ته‌نیا لایه‌نی **میژووی موسیقایی** رووتم مه‌به‌ست نه‌بێ، به‌لکه‌و له دیدنه‌ی ژووری موسیقایی ئه‌م دوو تایینه‌وه، هه‌ر له په‌نجه‌ره‌ی ئه‌و دوو ژووره‌وه، سه‌رتیکیشم ده‌ره‌یتاوه و له سه‌رومپی هه‌وشه و هه‌یوان و دالانی تایی **زه‌رتوشت** و تایی **ئه‌هلی هه‌ق** ورد بوومه‌ته‌وه و ئاکامی چاوگیتپان و وردبوونه‌وه‌که‌م، بۆ خویننه‌ران گیتراوه‌ته‌وه. که ئه‌مه بۆ یه‌که‌مین جاره، به‌و ته‌قه‌لا بچوکه‌ی من «که ئه‌وه‌په‌ری هه‌ولم داوه به‌کورتترین رسته و ده‌برین، به‌لام پوخت و خه‌ست» ئاوڕیکی کوردانه، له‌م دوو تایینه

مه‌زن و په‌یامبه‌ره بلیمه‌ته «زه‌رتوشت» ده‌درتیه‌وه. ئه‌و «زه‌رتوشت» هی هه‌موو فه‌یله‌سوفان و زانیان و پسپۆرانی جیهانی به‌خۆیه‌وه سه‌راسیمه کردوه و به‌ ده‌یان کتیبیان به هه‌موو زمانه جیا جیاکانی دنیا، له‌سه‌ر نووسیوه. که‌چی خویننه‌رانی کورد، که نزیکتترین نه‌وه‌ی زه‌رتوشتی سه‌ر به‌رگه‌زی مادی و ئاریایی نه‌ژادن، لیبی دوور و نه‌شاره‌زاین!، به‌تایبه‌تیش خویننه‌رانی ئیستا کوردستانی باشوور، له‌چاو خویننه‌رانی کوردستانی ئیراندا، زۆتر پێوستیان به‌م زانیارییه‌یه‌یه... جگه له کتیبخانه‌ی کوردیش، که له‌م باسانه، بێ به‌شه.

هه‌رچه‌نده نیازم هه‌بوو، کورته‌یه‌ک له‌سه‌ر میژووی تایی **ئیزه‌دی** «یه‌زیدی» ش بنوسم. به‌لام له لایه‌که‌وه: که ئه‌م تایینه، له چاو دوو تایینی ناویراودا، هه‌ندێ لیکۆلینه‌وه و کتیبی تاییه‌تیا به‌زمانی کوردی له‌سه‌ر نووسرا بوو، به‌تایبه‌تی له‌لایه‌ن میژوونووسی گه‌وره محه‌مه‌د ئه‌مین زه‌کی (٩٩، ج ٢-٢٨٢)؛ جه‌لادته به‌درخان، له گۆفاری هاواری ساڵی ١٩٣٣ ز (٩٨، ١٢٣)؛ کامه‌ران به‌درخان له ژماره‌کانی ١٤، ١٦ ی گۆفاری هاواری ساڵی ١٩٣٢-١٩٣٣ ز (١١٤، ١٠)؛ توپۆلینه‌وه‌ی زه‌ره‌کانه‌ی زانی ناسراو توفیق وه‌ه‌بی، به‌زنجیره و تاریک له ژماره‌کانی گۆفاری گه‌لاویژی ساڵی ١٩٤٠ ز؛ مامۆستای خوالیخۆشبوو شاکر فه‌تاح، له کتیبی **یه‌زیدییه‌کان و تایینی یه‌زیدی** (١٠٢) دا و شاعیر و نووسه‌ر هه‌ژار، له کتیبی «آداب و رسوم گۆران» (٨، ٢٦٧-٢٧٧) و ده‌یان نووسه‌ری گه‌لانی دوور و نزیکیش، به‌زمانی جیا جیای دنیا، لیکۆلینه‌وه و کتیبی زۆریان ده‌رباره‌ی ئه‌م تایینه نووسیوو. که ئه‌گه‌ر له‌نگه‌ریک لای ئه‌وانه‌یان بگرین، که ده‌رباره‌ی **پێوه‌ندی تایینی یه‌زیدی و موسیقا** نووسیوبانه، ئه‌وا ناوی زانی روسی ن. مار و لیسارد به‌یاد دیتینه‌وه.

له لایه‌کی تریشه‌وه، که به‌لای خۆمه‌وه ته‌ماوی بوو، ناخۆ پیاوه‌کردن و به‌کاره‌یتانی ئامیری **موسیقا** «ته‌مووره»، له لایه‌ن په‌په‌وانی ئه‌م تایینه‌وه، تا چ ئه‌ندازه‌یه‌ک پێوه‌ندی به‌هه‌ردوو کتیبی «جیلوه و مه‌سه‌حه‌فا ره‌ش» ی تایینه‌که‌یا نه‌وه هه‌یه! بۆیه زۆر راگوزارییه‌یه، سه‌باره‌ت به‌پێوه‌ندی تایینی **ئیزه‌دی** و موسیقا تێپه‌ریوم. له دوو تویی به‌سه‌رکردنه‌وه‌ی میژووی تایینی «ئه‌هلی هه‌ق» یشدا، خۆم له باس و خواسی پێوه‌ندی و تیکه‌لاوی و جیاوازی تایینی **ئه‌هلی هه‌ق** و **کاکه‌یی**، نه‌بان کردوه، چونکه: له لایه‌که‌وه، وه‌ک زانی گه‌وره **توفیق وه‌ه‌بی ده‌لێت**: «هیشتا نووسه‌رانمان ئه‌مه‌یان به‌ ته‌واوی بۆ ساغ نه‌کراوه‌ته‌وه» (٥٨، ٧٧). له لایه‌کی تریشه‌وه، ئه‌م کاره بۆ ئه‌م چهند لاپه‌ره‌یه: **میژووی موسیقایی کوردی**، به‌ کاریکی لاوه‌کی و جیا له‌م ته‌قه‌للایه‌ی خۆم ده‌زانی.

کاره که شم هه چهنده ته قه لایه کی بچووک و سه ره تاییه، به لام زوری پیوه ماندوو بووم و هه قالانم له: سه قز و بانه و بوکان و ورمی و مه هاباد و سنه و کرماشان و سلیمانی و تاران ده زانن چهنده به په ره شه وه به شوین بچوو کترین تروسکه یه کی زانیار بییدا، له سو راخ و پشکنیندا بووم، که به که لکی ئەم بهرنامه یه م بیت و بو ئەم مه به سته ش سه رم به چهنده ده روزه ی به پرشت و کاو لاشی قاقی و باوه شی گهرم و سارد دا کردوو و چهنده به دژواری ئەم چهنده لاپه ره نیوه ناچله م پیکه وه ناوه، که نه گهر یه که مین هه نگا ویش بیت، دلشادم به وه ی ده بیسته هه وین، یان که ره سه ی خاو و بهرده بازیک بو پسیو زانی دل سو ز، که له داها توودا، زانستانه تر، ئەم ره نجه هه ژاره، ده وله مه مند بکه ن.

هه چهنده له م ره نجه دا ژماره یه کی زوری دوستان و مامو ستایانی هه ژا، یارمه تی و هاوکاری و پیتمونی هه مه جو ره ی یه که جار دل سو زانه یان کردوو م؛ بو یه له و پروایه وه که ده بی کاری چاک باسبکری؛ به پیتو بیستی ده زانم سو یاس و پیتزانی م، پیشکەش بکه م بو:

کاک ره سولی میرزا پوور - مامو ستای عوود، سه رگورد محمه د نا هید مامو ستای تار، کاک خالی دی ره شید پوور له سه قز، که به م به ره مه دا چوونه ته وه و سه رنج و پیشنیاری به که لکیان هه بووه. هه روه ها هونه رمه ند هادی زیانه ددینی و ئەندازیار شاپوور سه سه ن نه ژاد و هاو پیتیانم له په یه وانی ئەهلی هه ق، له کرماشان و قورو و ئیلام که هه زیان نه کرد ناویان به پیتم. کاکه دیلمان ئەحمه د، که له هه له گیری چایی دو وه مدا زور ماندوو بووه.

سو یاسی تاییه تیشم بو نه جیبه ئەحمه دی شاعیر و هاو پیتی که له گه ل ته مه نی دریتی ئەم به ره مه دا، ره نجی پیا چوونه وه ی هه موو به شه کانی ئەم کتیبه ی له گه ل کیشام.

محمه د حه مه باقی

سه قز

سه ره تای به هاری ۱۹۹۵ زایین

سه رنج:

له م کتیبه دا سیسته میکی رووسیم بو ده ستینیشان کردنی سه رچاوه کان به کار بردوو، که بریتیی هه وه ی: ژماره ی یه که می ناو که وانه کان، ناوی سه رچاوه که و ژماره کانی دوایی، ژماره ی لاپه ره کانی ئەو سه رچاوانه ن.

گهراڻ به شويڻ ناسنامه دا

گوڳرتن و هوڳريم له دهميکه وه، بۆ گۆراني و موسيقي، دوستايه تي و ناشنايه تيبه کي گهرم و پته وي له گهل گۆراني و موسيقيدا لا دروست کردووم، که هم نزيکايه تي و هوڳر بوونه شم به دريژايي نهو ته مني گوڳرتنم، به گۆراني و موسيقي کوردي و به تاييه تيش گۆراني فولکلوري، تواناي ته ته له و بزار و له بيژنگداني تاواز و گۆراني رهسمن و نارهسمن، يان کوردي و ناکوردي بووني داومه تي و «گۆران» ي شاعيري گه وره، واته ني: «مه زاجي کورده واري» يي له ژهنگ و ژاري تاواز و گۆراني بيانه، پاراستووه و له هه مان کاتي شدا، تاوازي «رهسمن و نارهسمن» ي بۆ جيا کردوومه ته وه.

تا ليره دا، که باس هاتوته سهر جيا کردنه وه ي رهسمنايه تي و نارهسمنايه تي هم مه قام و ميلودي بيانه، هه ميشه له خومم پرسيوه: سهنگي محکم بۆ هم جيا کردنه وه يه چييه؟ له دوايدا، ههر خوم وهلامي خوم داوه ته وه و وتوومه: ده شخ مه به ست له کوردي بووني نهو مه قام و ميلودي بيانه، نهو شويڻ په نجه و زهر و شويڻه واره بيت، که نهو به رهه مانه، له هه ست و هوش و بيره وه ري و مه زاجي کورده واري يدا به جيتي ده هيلن.

له بهر نه وه، نهو مه قام و ميلودي به رهسمنانه ي توانيو بيانه شويڻه وار و شويڻ په نجه، له دلدا به جيتي به هيلن، يان نهو چندان تاوازه فولکلوري بيانه ي له دير زه مانه وه، شه قل و بون و بهرامه و موزکي خومالي بيانه يان پيوه يه، وهک بۆ نمونه له «مه قام» دا: لاووک، حه يران، قه تار، له «بهسته» شدا: کيژان ده چنه ميتر گولان، ده چمه سهر ناله شکينه، کابوکی، له سيله ي قه بران... هتد، وهک چون تاواز و گۆراني هيندي و نه فه ريقايي، که سايه تي و ناسنامه ي خويان هه يه، ههر بهو جوړه ش نهو مه قام و ميلودي بيانه، ناسنامه و که سايه تي خويان هه يه و دناسرته وه؛ به لام له هه مان کاتدا، کاتي به شويڻ ناسنامه ياندا گه راوم؛ گه يشتوومه ته نهو دلنبايه ي زوريه ي هم تاوازانه، سهر بهو تاوازه گه لن، که عه ره به کان پييان ده لين: تاوازي خوزه لاتي؛ که له راستيدا هم ناوناه ي عه ره به کان، خو دزينه وه يه له راستييه کي تر، که خودي عه ره به کان نايانه وي دان ي پيدابنن و بلين: تاوازي کوني ئيراني. چونکه عه ره به کان خويان خاوه ني ژبار و رابووردويه کي موسيقي نيڻ و ههر ساماني کي ميژينه ي موسيقيان هه بچ، هي دواي هيرشي له شكري ئيسلامه، بۆ سهر ناوچه کاني ده وله تي ساساني و نيوان هه ردو و زي دجله و فورات «ميسوپوتاميا» و نهو

ژماره کتبه زوريه ده باره ي ميژووي موسيقي عه ره ي و تيئوري موسيقي عه ره ي! و نهو که له پوره موسيقي به ي شانازي پيوه ده کن و نهو ميژووه ي بۆ بناغه ي زانستي بيانه ي موسيقي عه ره ي هه لته به ست؛ له راستيدا سهر به تاوازي کوني ئيراني (*).

به لگه ش له سهر نه مه، نهو ناوه ره سه نه کونه ئيراني بيانه يه، که تا ئيستاش به سهر ناوي نهو مقامه، به ناو عه ره بيانه وه يه، که نازان چون چوني خوياني لي رزگار بکن. نمونه ي به رجسته و زيندووي هم قسه يه مان، کتبه قه به که ي «حبيب طاهر العباس» ه، به ناوي: «نظريات الموسيقى العربية» وه.

ناوي تاوازه کونه کاني ئيراني ش، که عه ره به کان پييان ده لين: مقام، ئيست له زانستي موسيقي ئيراني دا ده وتري: ده سگا و کورداني کوردستاني ئيراني ش، ههر و ايان ناو ده به ن؛ به لام له کوردستاني عيراق، هه ندي جار نه شاره زايانه پييان ده وتري: تاواز، له کاتي کدا تاواز، نهو لقويپ و گه لايانه يه، که له دره ختي دا يکي هم ده سگايانه ده به نه و ههر يه کي کيش له دره ختي دا يکي هم ده سگايانه، ده تواني ده يان و ده يان تاوازي تريان لي هه لگه زوري.

کاتي کيش ده لين زوريه ي تاوازي ره سه ني کورده واري سهر بهم ده سگا کوناه ي ئيران، مه به ستان نهو نيه هم ده سگايانه، له سهر مه قام و تاوازي کوردي پياده بکه ين و تاق ي بکه ينه وه، يان بلين: گۆراني و تاوازي کوردي، له دواي ناوانه ي هم ده سگايانه، له دا يکيوڻ! به لکو مه به ستان نهو يه: که سه دان و هزاران ساله، گه لي کورد، گۆراني و تاوازي خوي هه يه و به دريژايي نهو ته مه نه دي رينه يه ش، توانيو تي تاييه تمه ندي و ره سه نايه تي و بون و بهرامه ي کورده واري بيانه ي خوي پياري زي و له ناو تاواز و گۆراني دراوسي کاني دا جيا بکري ته وه؛ چونکه نهو جوړه تاييه تمه ندي بيانه ي مه قام و تاوازي کوردي هه يه تي؛ هيج دراوسي به کي نيه تي، به واتايه کي تر، نهو «حه يران» هي کورد هه يه تي، هيج دراوسي به کي نيه تي، نهو «لاووک» هي کورد هه يه تي، نهو «هوزه و سبا و چه مانه» يه ي کورد هه يه تي، هيج دراوسي به کي نيه تي.

به لام هم تاواز و گۆراني و مه قامانه، کاتي ده خريته بهر تيوري زانستي موسيقي به وه، يان روونتر بلين: کاتي به ده نگي کي موسيقي کيش دار ده وتريڻ، ده چنه کيش و په يژه ي موسيقي به وه، که هم کيش و په يژه موسيقي بيانه ش، کاتي پوليڻ و خانه به ندي ده کريڻ،

(* شاره زا به کي گه وه ي موسيقي جيهاني وهک «ژان دورينگ» ي فه رنسي؛ به جه خته وه هم بيرو پوچو نانه ده سليني و کاتي باسي موسيقي «به عداد ي» ده کات، که گوايه شيوازي کي موسيقي تاييه تي عيراقيه؛ ده لي: ره گزي هاويه شي موسيقي ئيراني زور تي دا يه. (۲۹ ژماره ۴۳۱).

ئەوسا ھەر پۆل و خانەییە ناویکی تاییبەتییان لی دەنری، کە ئەم کارە، لەم سەد ساڵە ی دواییدا، بنەمالە «فەراھانی» ی ئیرانی، [واتە: کورانی عەلی ئەکبەر خان، کە بریتی بوون لە میرزا عەبدوڵلا و میرزا حوسین قولى]، کاتێ هاتن مەقام «دەسگا» ی مۆسیقای دیرینە سەدان و ھەزاران ساڵە ئیرانی، «کە سەدان و ھەزاران ساڵ، لە دل و لە سنگی نەو دەوای نەو دەدا، پارێزرا بوون»، پۆلین و خانەبەندی کرد و ھەر خانەییە ناویکی جیاوازیان لێنان و بەتیکرای ئەو خانانە ی بۆ مەقامگەلی ناوچەکیان ئەنجام دا؛ پێیان وت: خانەبەندی کردنی مۆسیقای ئیرانی و کارەکیشیان لە باری زانستی مۆسیقاو، بەلای ھەموو مۆسیقازانانەو، ھەنگاویکی زانستانە و باوەر پیکراو بوو، بۆیە وەک ئاکامی ئەم کارە، سەرۆمپی مەقام و گۆرانی سەدان و ھەزاران ساڵە ھەموو ناوچەکی، کەوتنە ناو بازنە و چوار چیتوی ئەم خانەبەندی کردنەو، کە نمونە ی ئەم خانەبەندی کردنە ی گۆرانی و مۆسیقایە ئیرانی، ئەو خانەبەندییە بوو، کە خەلیلی ئەحمەدی فەراھیدی (۷۱۸- ۷۹۱ز)، بۆ ھەموو شیعری دنیای کرد. چونکە ئەگەر چی سەدان و ھەزاران ساڵیش، پیش خەلیلی ئەحمەدی فەراھیدی، شیعەر ھەبوو، «کە تا ئێستاش نازانری تەمەنی شیعەر چەندە و سەر بە کام ناوچە و نەتەوویە»، بەلام کە خەلیل لە دیدی مۆسیقاو، جۆرەکانی کیش: «وەزن» ی شیعری جیا جیا کردووە، واتە: پۆلین و خانەبەندی کرد، ئەوسا بۆ ھەر خانەییە، ناویکی جیاوازی لێنان، کە تیکرا بوونە ۱۹ وەزن و ھەموو ئەو شیعرانە ی بەوەزنی عەرۆز نووسرا بوون و لە ئاییندەشدا دەنوسرین، «ئێتر گرنگ نییە ئەگەر شیعەرە کە کوردی بیت، یان عەرەبی، یان فارسی، یان تورکی، یان ئازەری... ھتد»، بێ ھیچ سێ و دووبەک، دەچنەو سەر یەکیک لەم ۱۹ وەزنە و ھەر بەو پێوانەش، ھەر یەکیک لەم دەسگا مۆسیقایانە، جۆرە پەیزەکی تاییبەتییان ھەبە، کە ئاوازی ھەر یەکیکیشیان جۆری پەیزە «گام» ی مۆسیقاکی، وەک پەیزە ی مۆسیقای یەکیک لەم دەسگایانە بیت؛ ئەوا دووبارە لە ئاکامدا دەلێن: فلائە ئاواز، سەر بە فیسارە دەسگای مۆسیقایە.

بەلام سەرنجیکی گرنگ ھەبە، کە پێویستە پتی لەسەر داگرین و بلێن: کاتێ دەلێن مەقام و ئاوازی کوردی، سەر بەم دەسگا مۆسیقایانە ی کۆنی ئیران؛ مەبەستمان ئەو نییە، کە تیکرای مەقام و ئاوازی کوردی، وەک یەک و بێ ھیچ جیاوازییەک و کوتومت بچنە ناو چوار چیتوی ئەم پۆلین و خانەبەندی کردنە ی دەسگا مۆسیقای کۆننە ی ئیرانی، بەلکو لە سەرجمە ی تاییبەتەندی مەقام و ئاوازی کوردیدا، کەم و زۆر جیاوازی لەنێوان مەقام و ئاوازی کوردی و دەسگاکی مۆسیقای کۆننە ی ئیراندا ھەبە و ھەموو

دەسگایەکی مۆسیقای ئیرانیش، وەک یەک و بە یەک پێوانە و ئەندازە ی یەک، مەقام و ئاوازی کوردی لە باوەش ناگرن، چونکە مەرج نییە ئەوەندە ی مەقام و ئاوازی کوردەواری لە دەسگای شوور و ماھور نزیکن، ھەر بەو جۆرەش مەقام و ئاوازی کوردی، لە دەسگای ھۆمایون نزیکن، یان بە ھەمان ئەندازە، مەقام و ئاوازی کوردی لە دەسگای ھۆمایون دا، ھەبن.

یان بەجۆریکی تر و بۆ نمونە دەلێن: مەرج نییە ئەو مەقامی بەباتی تورکە ی، کە سەبید عەلی ئەسغەری کوردستانی و عەلی مەردان و تاهیر توفیق وتوویانە، بە ھەمان ئەو جۆرەیان وتووە، کە گۆرانییێژانی فارس و تورک و ئازەر، ھەمان مەقامیان وتووە... کە ئەم شێوازە بەلای نەتەوکانی دراوسێی کوردیشەو، بەرامبەر کورد ھەروایە و ھەر نەتەو و میللتیک، بۆن و بەرامە و تاییبەتەندی خۆی بەسەر مۆسیقای خۆیەو بەجێھێشتوو و مۆسیقاناسی گەرە ی جیھانی، «ژان دورینگ» یش لەم بارەییەو ھەمان بیروبوچوونی ھەبە (۲۹، ژمارە ۴۳۱).

یان لەمانەش گرنگتر ئەو یە: مەرج نییە ئەو مەقام و ئاوازی کوردییە ی لە دەسگای شوور، یان ھەر دەسگایەکی تری، ئەم دەسگا دەستنیشان کراوانە ی ئیرانی، نزیکن، ئێتر ھیچ وردە جیاوازییەک لەنێوان مەقام و ئاوازی کوردی و ئەم چەند دەسگا دەست نیشانکراوەدا نەبێ، بەلکو وەک و تمان: تاییبەتەندی گۆرانی و ئاوازی کوردی، لەو دەایە کە سەر بەخۆی و تاییبەتەندی خۆی ھەبە. بەلام وەک ئەنجامگیری و وەک سەرجمە و تیکرای بەراورد، دەلێن: کاتێ بەشۆین پێناسە ی مەقام و میلۆدی کوردیدا دەگەرین، دەگەرین ئەو ئەنجامە ی، کە زۆریە ی مەقام و ئاوازی کوردی، سەر بەرێچە لەکی مۆسیقای کۆنی ئیران، کە ئەم جیاکردنەو یە، بۆ «سەبک» ی شیعربش دەوتری: سەبکی ھیندی، یان عیراقی، یان... ھتد.

لەبەرئەو، لە راستی دوور ناکەوینەو ئەگەر بلێن ئەو ھونەرمانە کوردانە ی، کە شارەزایی و نزیکیەتیان لەگەل مۆسیقای کۆنی ئیرانیدا ھەبە، بەرھەمەکانیشیان، بۆن و بەرامە ی رەسەنی کوردییان پتوویە و ئەوانەش کە ئاگاداری و شارەزاییان لەم رۆووە کەم بیت، بەپێچەوانەو و بۆ بەلگە ی زیندووی قسەشمان دەلێن زۆریە ئەو ئاواز و گۆرانییە کوردییانە ی کوردستانی ئیران چاوە و لانیکیان بوو، بۆن و بەرامە ی زیاتر و راستەقینانە تری کوردییان لە چاوە ئەو ئاواز و گۆرانییانە دا پتوویە، کە لەم جوگرافیایە و لەم راستیەو دوورن. بۆیە بەرھەمەکانیشیان بەرۆخ و مەزاجی کوردەواری ئاوەکی و نامۆیە. ھەر لەبەر ئەمەش، لە دەمیکەو روناکییێکی شارەزای کورد، وتوویەتی: ئاواز

و گۆرانی رهسهنی کوردی، له کوردستانی ئێران له دایک دهبی و له کوردستانی عێراق نهخۆش دهکهوی و دهمری!!.

... خو ئهگهر له بازنه و جوگرافییای ئهم دهسگایانهش بچینه دهرهوه و بلتین هندی ئاواز و گۆرانی تری رهسهن و ههمیشه زیندووی کوردی ههن و یاسای ئهم دهسگایانهش نایان گرنهوه. کهچی بۆن و بهرامهیی پاک و خاوینی کوردییان پتویه، وهک: **هۆره و سیاوچهمانه** و ههندیکی وهک ئهمانه. ئهی ئهمانه چین و خانهی ئهمان، له کامه دهسگا دایه!؟.

له وهرامدا دهلتین: ئهو جوژه ئاواز و گۆرانییانه، پاشماوهی دیرین و زیندووی ئاوازهلی **گانا** و **ناهوورای** ئایینی «زهرتوشت»ین، که شیعری ئهو گۆرانییانه، شیعری «پرگهیی هیجا»ن و پیتوانهیی عهرووز نایانگرتتهوه و جوگرافیای سهخت و باوهشی قایم و داخراوی ناوچهی **ههرومان** پاراستوونی و نهیهیشتووه تۆز و گهردیانی لێ بنیشیت. ئهمهش پشتیوانی ئهو بۆچوونهی ئیمه دهکات، که دهلتین: مهقام و ئاوازی کوردی، سههر به رێچهلهکی مۆسیقای کۆنی ئێران، نهک ئهو پۆلین کردنهی ئیستای دهزگاکانی مۆسیقای ئێرانی.

بۆیه ئهگهر تا ئیستا، له خانهبهندی و ناولیناندا، نهچوویتنه ناو یهکتیک لهو خانه و دهسگا کۆنانهی مۆسیقای ئێرانی، دياره هۆی ئهوهیه: له کاتیکدا مۆسیقازانانی ئێرانی و بهتایبهت بنهمالهی **فهرهانی** لهم سهده ساڵهی دواییدا، خانهبهندی و جیاکردنهوهی «**مۆسیقا**»ی کۆنی ئێرانییان پۆلین و بهسهرکردۆتهوه، ئهمجوژه «**مقام** و **ئاواز**» انهیان، لهگهڵ کهش و ههواي مۆسیقای ئیستای ئێرانیدا بۆ پۆلین و هاوسروشت نهکراوه. واته: خانهبهندی نهکردوه، لهبهرئهو ناولینان و خانهبهندی کردنی ئهم گۆرانییه رهسهنانه دهکهوێته ئهستۆی پسرۆرانی مۆسیقای کوردی، چونکه گۆرانی و ئاوازهلی ناوچهی ههرومانیش، پاکترین و رهسهنترین ئاواز و گۆرانی کوردی و ههر ئاواز و گۆرانییهکی ئابندهش، لهم ناوچهیه ههلبگۆزری، رهسهن و خۆماليی دهبی.

دیینهوه سهرباسی «**دهسگا**» کان و دهلتین: پسرۆرانی مۆسیقای کۆنینهی ئێرانی، ئهگهر لهسههر ژمارهیی ئهم دهسگایانه، ورده جیاوازییهک له نیوانیاندا ههبیته، بهلام به «**تیکرای**»، لهسههر ئهوه لهگهڵ یهک نزیکن، که ژمارهیی ئهم دهسگایانه، لهنیوان 5 تا 7 دهسگا - دایه، که ئهمانهن:

1- ماهور «عهربهکان پیتی دهلتین: عهجهم».

2- هۆمایون.

3- سیگا.

4- چوارگا.

5- شوور.

6- نهوا.

7- راست، یان پینجگا (18، 128).

لهنیوان ئهم حهوت **دهسگایه**شدا، **دهسگای شوور**، له ههموویان بهریلاوتر و گهرهتره. چونکه ئهگهرچی دهسگاکانی تر، ههریهکه یان چه ندیان ئاوازیان لێ ههلهدهگۆزری، بهلام **شوور**، سههرای ئهوهش که وهک ئهوانیتر، چه ندان ئاوازی تری لێدهبیتهوه، له ههمان کاتیشدا خاوهنی چهند «**پاشکۆ**»یهکی سههریهخۆتره، که ههر یهکتیک لهمانیش ئاوازی تریان لێ ههلهدهگۆزری. ئهم «**پاشکۆ**» یانهش ئهمانهن:

1- ئهبو عهتا «حیجاز- یش سههر بهم پاشکۆیهیه».

2- بهیاتی تورک، یان بهیاتی زهند.

3- ئهفشاری، یان فشار، یان ههوشار.

4- دهشتی.

5- بهیاتی کورد، یام کورد بهیاتی (10، 39-40).

شایانی باسه و بۆ ئهوهی خوێنهری ههتێرا زیاتر له مهبهستمان نزیک بیتهوه، که دهلتین: مهقام و میلۆدییه کوردیهکان، سههر به رێچهلهکی مۆسیقای کۆنی ئێرانی؛ نمونهی ئاوازی کابۆکی و شاییهک دهگهڕی و گۆل نیشان - گۆل نیشان و زۆربهی لاووک و چهیران گۆرانییهکانی سیوه و... هتد، سههر به دهسگای گهره شوورن.

ههروهها جگه لهو حهوت دهسگایه، دهسگایهکی تری ئێرانی، که ناوی لهکتیبهی کۆنینهی ئێرانیدا هیه، دهسگای ئهسفههانییه. ئهم دهسگایه، ههندیکی پیتان وایه بهشیکه له شوور و ههندیکی تریش دهلتین لقیکی هومایونه.

لهبهرئهو، بۆ باشتر پیتکانی مهبهست و گهڕانهوهی زانستیانه تریش بۆ سههرچاوهکان، راستتر وایه بهو مهقام و میلۆدییه رهسهنانهی کورد بوتری: مهقام و میلۆدی ئێرانی، که لێرهدا مهبهستیش له ئێرانی بوونی ئهو میلۆدییه، جوگرافیای سیاسی هیچ سههردهمیتکی دیاری کراوی ئێران نییه، بهلکو مهبهست ئهو جوگرافیایهیه، که له ژیار و شارستانیتهی ههزاران ساڵ لهمهوبهروه، له ناوچهی ئێرانی ئیستادا، مۆسیقا له ژبانی شهپۆلگهلی

به‌رودای گه‌لان و نه‌ته‌وه‌کانی ئەم ناوچانەدا، پمپن و بره‌وی پیدراوه و ڕەگ و ڕیشە‌ی به‌جۆرێک به‌و جوگرافیا‌یه‌دا ڕۆچوو، که «هه‌موو شاره‌زایانی مۆسیقای جیهان و به‌لگه‌ میژووبه‌کانیش ده‌سه‌لمێنن» جوگرافیا‌ی ئێرانی کۆن و ناوچه‌ی هه‌ردوو زبانی دیجله‌ و فورات «که ئەم جوگرافیا‌یه‌ کوردستانی ئیستا ده‌گرێته‌وه» لانکه‌زای هه‌زاران ساڵ له‌مه‌وبه‌ر مۆسیقای جیهان و به‌تایبه‌تیش ئەوه‌نده‌ی پێوه‌ندی به‌مه‌به‌ستی ئیسته‌وه‌ هه‌بیت، هه‌ر له‌م جوگرافیا‌یه‌دا له‌سه‌ر ده‌ستی ئاریایی و ماده‌کاندا «زه‌رتوشت» ی به‌بنه‌چه‌ مادی و به‌ره‌گه‌ز ئاریایی په‌یامبه‌ر، مۆسیقای کرده‌ هاوتا و هاوکاری پیاده‌کردنی ناوازی سروودگه‌لی گاڤا «گاتا» ی ئایینی «زه‌رتوشت» ی و ناوازی به‌سۆز و دلنشینی پی‌ سازدرا و دواتریش له‌ سه‌رده‌می ساسانیدا (۲۲۷-۶۳۲ ز)، که جوگرافیا‌ی ده‌سه‌لاتی ئەمانیش، سه‌رتاسه‌ری کوردستانی گرتۆته‌وه‌ و «وه‌ک دواتر باسی ده‌که‌ین» کوردیش له‌ پینکه‌وه‌نانی شارستانی و ژیا‌ری ساسانیدا ڕۆلی گه‌وره‌ و گرنگی هه‌بووه‌ و له‌م سه‌رده‌مه‌شدا مۆسیقا ڕیز و پله‌وپایه‌ی بالا‌ی هه‌بووه‌ و مۆسیقا‌زانان و گۆزانیب‌یژان خانه‌ی به‌شکۆی کۆمه‌لایه‌تیان هه‌بووه‌. ئیتر مۆسیقا به‌را‌ده‌یه‌ک بنجی میژوویی به‌م ناوچانه‌دا دا‌کوتا، که بووه‌ مه‌لبه‌ندیکی دره‌وشاوه‌ی مۆسیقای و گه‌لان و نه‌ته‌وه‌کانی دوور و دراوسیش که‌لکیان لێ وەرگرت و چاویان لێ‌کرد.

یان به‌ واته‌یه‌کی تر، ئەم شارستانی و ژیا‌ره‌ی مۆسیقای کۆنی ئێرانی، بووه‌ سه‌رمایه‌ و فه‌ره‌ه‌نگیکی هاوبه‌شی گه‌لانی ناوچه‌که‌ و بۆته‌ به‌شیک له‌ میژووی فه‌ره‌ه‌نگیان و هه‌موویان به‌شی خۆبانیان لێ هه‌لگۆرتوووه‌. که له‌ راستیدا ئەم دیارده‌ی هاوبه‌شبوونه‌، له‌ که‌له‌پووری نیوان گه‌لانی ناوچه‌یه‌کدا، نه‌ک هه‌ر لایه‌نی مۆسیقا ده‌گرێته‌وه‌، به‌لکه‌ ده‌شی له‌ زۆر دیارده‌ی وه‌ک: داستان و پند و ئەفسانه‌شدا به‌شدارین. وه‌ک چۆن ئەگه‌ر له‌ناو که‌له‌پووری کورده‌واریدا مه‌لای مه‌شه‌وره‌ هه‌بێ؛ له‌ به‌رامبه‌ریدا «جه‌حا و مه‌لانه‌سه‌رده‌ین» ی عه‌ره‌بی و تورک هه‌یه‌. هه‌ر به‌و جۆره‌ش داستانی له‌یلی و مه‌جنوون و شیرین و فه‌ره‌دا، که له‌ نیوان ئەم گه‌لانه‌دا هاوبه‌شه‌.

سه‌رباری ئەمانه‌ش، نه‌ته‌وه‌ی کوردی ئاریایی نه‌ژاد، که کۆنترین ئەو گه‌لانه‌یه‌، له‌ ناوچه‌ی ئێرانی کۆندا ژیاوه‌، نه‌ک هه‌ر له‌م سه‌رمایه‌ مۆسیقاییه‌ی ئێرانی کۆندا، به‌شدار و هاوبه‌شه‌، به‌لکه‌ وه‌ک خۆره‌لاتناسان و کوردناسان و پسپۆرانی کوردیش، گه‌یشتوونه‌ته‌ ئەو راستیه‌ی؛ زمانی کوردیش، «که له‌ چاو مۆسیقادا کۆله‌گه‌یه‌کی گرنگتر و پته‌وتری پیکهاتنی قه‌واره‌ی نه‌ته‌وايه‌تییه‌»، له‌ باره‌ی ڕه‌چه‌له‌ک و پیناسه‌ی زانستیانه‌وه‌، ده‌چیته‌وه‌ ناو خانه‌ی زمانه‌ کۆنه‌کانی ئێران (۱۱۷، ۲۲۲ ۲۲۱ هه‌روه‌ها ۱۱۶، ۵۵۲-۵۶۳).

له‌به‌رئه‌وه‌ ئەگه‌ر مۆسیقا‌که‌یشی، به‌ته‌ریبی زمانه‌که‌یدا بچیته‌وه‌ خانه‌ی مۆسیقای ئێرانی کۆن، ئەوا ده‌چیته‌وه‌ خانه‌ی سروشتیی خۆی.

به‌تایبه‌تیش له‌ کاتی‌کا که‌ بریارمان دا‌بێ بۆ ئەنجامدانی ئەم به‌رنامه‌یه‌، مۆسیقای چه‌ندان هه‌زار ساڵ له‌مه‌وبه‌ری جوگرافیا‌ی ئێرانی کۆن، بکه‌ینه‌ بنه‌ما و پێچا‌لی هه‌نگاو هه‌لگرتنمان؛ ئەوا ده‌بێ له‌ هه‌مان کاتدا ئەوه‌مان له‌ یادبیت، که ئەو مۆسیقاییه‌ی ئیسته‌ مه‌به‌ستمانه‌، کوردی تیدا هاوبه‌ش بکه‌ین، «هی ڕۆژگاری‌که‌، که سنووری جوگرافیا‌ی ئێران، زۆر له‌ ڕووبه‌ری جوگرافیا‌ی ئیستای به‌رینتر بووه‌. چونکه له‌ نیوان ڕۆژگاری ده‌سه‌لاتداریتی «هه‌خامه‌نشی و ساسانی» دا و ڕوونتر: له‌ سه‌رده‌می شایه‌کانی ئەشکانیدا، دوو پایته‌ختی زنجیره‌ی شایه‌کانی ئێران، له‌ ده‌ره‌وه‌ی سنووری ئیستای ئێراندا بوون، که یه‌که‌میان شاری مه‌دائین؛ یان «تیسفون» ی ۳۲ کیلۆمه‌تری باکووری شاری به‌غدا‌ی ئیستایه‌ و دووه‌میشیان شاری سلوکیه‌ی سه‌ر ڕۆخی چه‌پی ڕووباری «دیجله‌» یه‌، که یه‌که‌میان تا دوا ڕۆژه‌کانی ده‌سه‌لاتداریتی شایه‌کانی ساسانی، هه‌ر پایته‌ختی ساسانی بووه‌ و وه‌ک وتیشمان ڕۆژگاری ده‌سه‌لاتداریتی «ساسانی» ش، ڕۆژگاری ڕێزلیتانی مۆسیقا و مۆسیقا‌زانان بووه‌. بۆیه تا ئەمڕۆش ئەو پشکینانه‌ی له‌ لایه‌ن شوپنه‌وارناسانی دیرینه‌وه‌، ده‌رباره‌ی فه‌ره‌ه‌نگ و هونه‌ر، له‌ناو ئێرانی ئیستا و له‌ناو خاکی دراوسێ‌کانیدا ئەنجامی ده‌ده‌ن، ئەوه‌ ده‌سه‌لمێنن که پێوه‌ندی و نزیکایه‌تی فه‌ره‌ه‌نگی و هونه‌ری، تینکرای ئەم ناوچانه‌، وه‌ک یه‌ک بوون و ئەو نامی‌ری مۆسیقای و مه‌قام «ده‌سگا» مۆسیقایانه‌ی له‌و ڕۆژگاره‌ دوورانه‌وه‌، له‌ جوگرافیا‌ی ئێرانی کۆندا با‌بوون، تا ئیستاش گه‌لانی ناوچه‌که‌ و دوورتریش، نه‌ک هه‌ر به‌کاربان دین، به‌لکه‌ هه‌ر به‌هه‌مان ناوی خۆبانه‌وه‌، ماونه‌ته‌وه‌، وه‌ک نامی‌ری مۆسیقای: چه‌نگ، نای، ده‌هۆل، سوورنای، ڕوباب، به‌ریه‌ت، کوس، شاهین، ته‌نبور، که‌ره‌نای، زه‌نگ «زه‌نج-ی عه‌ره‌بی». له‌ مه‌قام «ده‌سگا» کانیشدا، ناوی: راست، نه‌وا، زه‌نگوله‌، ڕه‌هاوی، دوگا، سیگا، چوارگا، پینچگا، شه‌شگا، چه‌وتگا، شوور، هۆمایون، نه‌هاوه‌ند، نیشابور، مایه‌، شه‌هناز، ماخوری «ماهور»، له‌وپه‌ری خۆزنا‌وای ولاتانی عه‌ره‌بی وه‌ک تونس و جه‌زائیره‌وه‌، تا ئەو سه‌ری خۆزه‌لاتی ولاتی چین، ناوه‌کانیان هه‌روه‌ک خۆبان ماون.

له‌پاڵ ئەمانه‌شدا، ئەوه‌نده‌ی پێوه‌ندی به‌ میژووی سه‌روه‌ری کورده‌وه‌ هه‌بێ، ئەوه‌یه‌ که په‌یره‌وانی ئایینی «ئه‌هلی هه‌ق» ی کوردی، هه‌ر له‌ سه‌ره‌تای سه‌ره‌له‌دانی ئایینه‌که‌ یانه‌وه‌ «سه‌ده‌ی چواره‌می کۆچی»، به‌چا‌ولیکه‌ری، له‌ سروودگه‌لی گاڤای زه‌رتوشت-ی، ئەمانیش هه‌ر به‌ مۆسیقا، سروودی یارسانیان له‌ جه‌مخانه‌کانیاندا خویتندوووه‌ و تا ئیستاش ئەم

نەربیتە، ھەر پەپرەو دەکەن. کە زێد و نیشتمانی ئەم دوو ئایینەش ھەر کوردستانی ئێران بوو.

لەبەرئەو مەنیش بەگیانی پێی ھەلگرتنیکی میژوویی، بەراستترین ڕیگەدا، بۆ ھەلگرتنی بەشی ڕەوای کورد، لەو خەرمانی میژووی مۆسیقایە و بۆ ئەوەش بگەمەو بەچاوە ڕوون و ڕەسەنەکانی مۆسیقای پیشینەمان، بەچاکم زانی بگەرێمەو بۆ میژووی سروودی گاتای زەرتوشت و سروودی یارسانی ئەھلی ھەق؛ کە ئەگەر لەم ڕیگە یە زیاتر، بیڕم لەھەر بەرنامە و ڕیپاز و سەرچاوەیەکی تر، بکردایەتەو، تووشی کۆلانی داخراو و ڕەنجی بیتھوودە دەبووم.

ئاورپىكى خىرا لە مېژووى مۇسقىي جىهان

گۆرانى و مۇسقىا، سەرەراي ئەۋەي ۋەك دوۋانەي يەكترىن، كەچى تەمەنى گۆرانى، لاي مەرۆف، ھەموو مەرۆف، ئەۋەي بەتەنيا ھەر بەقورگ دەوترى Vocal Music، لە سەرەتاي پەيداۋونى مەرۆفەۋە، زووتر سەرى ھەلداۋ زووتر چەكەرى كىرد. لەم بارەيەۋە كۆرت زاكس دەلېت: «گۆرانى لە چاۋ ئامپىرەكانى مۇسقىادا، كۆنتر و لە پېشتەر، چونكە ئەۋ گەلانەي زۆرىش دواكەوتون و بەبى ئەۋەش شتېك دەريارەي مۇسقىا بزانن، كەچى خاۋەنى گۆرانى خۆيانن. لەبەرئەۋەي مەرۆف ھەر بەمندايبى و لە سەرەتاي زمان پژانپەۋە، كاتى دەكەۋىتە گرۋگال، ئىتر ۋەردە ۋەردە ئاۋازى پچرپچر، بۆخۆي دەلېت، يان لاسايى ئەۋ دەنگانە دەكاتەۋە، كە گوتى لىيان دەبېت، بەبېتەۋەي بتوانى ئاۋازى مۇسقىا دابنېت، يان بتوانى مۇسقىا لى بدات يان شىعر بنوسىت. ئىتر ھەر ئەم زمان پژانە بەگۆرانى، مەرۆقى رېنوتىنى كىردوۋە بۆ بىر كىردنەۋە لە دانانى شىعر و ئامرازەكانى مۇسقىا، تا لە كاتى وتندا كەلگ لەۋ ئامرازانەش ۋەربىگىرى.

سەبارەت بەدۆزىنەۋە و دروستكىردنى ئامپىرى مۇسقىا، لە ژيانى ئادەمىزاددا، مشتومرى ھەمەجۆر ھەيە، كە تەنانەت ھەندىكىيان جىيى متمانە نىن و تەمىكى ئەفسانايىيان بەسەرەۋەيە. لەۋ ئەفسانانە: ئەفسانەيەكى چىنى ھەيە، دەلېت: «بالندەيەكى نەناسراۋ، رېنوتىنى مەرۆقى كىردوۋە بۆ دۆزىنەۋەي ئامپىرى مۇسقىا». يان دەلېن: (لامك، كە بەچەند پىشتىكى دەچىتەۋە سەر ئادەم، يەكەمىن كەسېكە، ئامپىرى عوودى دروستكىردوۋە و يۆيال و تۆيالېش، كە ھەردوۋكىيان كورى ئەۋن، پەيىيان بە دۆزىنەۋەي مۇسقىا بىردوۋە و ئامپىرەكانى «عوود و تەپل و دەف» يان دروستكىردوۋە. موساي پىغەمبەرىش دەفەرەموۋىت: «تۆيال» لەپېش تۆفانەكەي «نوح» داژباۋە ئەۋ، باۋكى ھەموو نەپىژن و عوودزانىكە (۳۹، ۴۴). «نوح» ىش خۆي، يەكەمىن كەسېكە، كە مۇسقىاي دۆزىۋەتەۋە. ئەۋ عوودى دروستكىردوۋە و ئاۋازى لىن دەرھىناۋە. بەلام ئەۋ عوودە لە تۆفانەكەدا لەناۋچوۋە و لە پۆژگارى داۋود پىغەمبەردا دۆزراۋەتەۋە و چاك كراۋەتەۋە و بەكارھىتراۋەتەۋە» (۳۹، ۱۳). كەچى ھەر كۆرت زاكس دەلېت: «ئەۋ قسانە وانېن كە گوايە مۇسقىا بەھرى خاۋىي و... رېنوتىنى كىردنى بالندە و لە رېگەي بانگ و ھاۋار و

كارى ھەرەۋەزەۋە مەرۆف فېرى مۇسقىا بوۋبى، بەلكو قوۋلبوۋنەۋە لە سەرەتاي سەرھەلدى گۆرانى و مۇسقىا، لە ژيانى سەرەتاي مەرۆف و پۆژانې بەردىندا، كارىكى ستەمە، چونكە ئەگەر ئامپىرى مۇسقىاشىيان ھەبوۋبى، ديارە لە كەرەسەيەكى وا دروست نەكراۋە، كە بەرگەي سەدان و ھەزاران سالى گرتېن. لەبەرئەۋەي رىبون و لەناۋچوۋن. بۆيە ئەۋەي بېسەۋى لە مېژووى كۆنى گۆرانى و مۇسقىا شارەزا بېت، دەبېت پاشماۋەي كۆنپەكان و ھەلكۆلراۋە دېرىنەكانىيان بخوتىنپەتەۋە» (۳۹، ۱۳).

شارەزاكانى مېژووى مۇسقىا، لەگەل ئەۋەشدا كە بۆ دۆزىنەۋەي بىنەچە و شوپنەۋارى مۇسقىا، بەقوۋلى چوۋنەتە بىنچ و بناۋانى، بەلام ھېشتا نەگەيشتوۋنەتە ئاكامىكى يەكجارى و دلنكار. ھەندىك دەلېن ۋالاتى ھىندستان لانكەزاي مۇسقىا بوۋە، ھەندىكى تر دەلېن ۋالاتى پابل بوۋە، كە جىگەي جادوۋگەرىي و زانست بوۋە، ھەندىكى تر دەلېن مۇسقىا لە مىسر لە دايكبوۋە، ھەندىكى تر لەسەر ئەۋە سوورن، كە ۋالاتى ئىرانە، چونكە لانكەي سىحر و جادوۋگەرىي بوۋە و ھەر لە رېگەي ئەۋانېشەۋە گەيشتوتە ۋالاتى يۆنان و دواي ئەۋانېش گەيشتوتە ۋالاتانى ئەۋروپا (۳۹، ۲۲). عەرەبەكانىش لە سەرەدەمى ئىسلامىدا و بەھۆي داگىركىردنى ۋالاتى ئىرانەۋە، گام «پەيژە» مۇسقىايان لە ۋالاتى ئىران ۋەرگرتوۋە و توركەكانىش مۇسقىايان ھەر لە ئىران ۋەرگرتوۋە. عىبرانېيەكانىش لە دىر زەمانەۋە خاۋەنى مۇسقىا بوۋن و گرنگىيەكى زۆربان پىنداۋە و گەلى ئاۋازى بەسۆز و دلگىريان داناۋە، كە لە كۆرى ئايىنىدا وتوبانە. «تەۋرات» ىش ناۋى ھەندى دانەر و دىنگخۆش و ئاۋاز دانەر و ئامپىرى مۇسقىاي بىردوۋە و لە دەنگخۆشەكانىيان، ناۋى داۋود پىغەمبەر و سلېمان ھاتوۋە. فېرەۋنېەكانى مىسرىش لە داب و دەستورى خۆياندا، ھەر سى جۆرە ئامرازەكانى مۇسقىايان بەكار بىردوۋە، لە «زىدار و تەپل و فوۋكار». لە فەرەنسەيش ئەشكەۋىتىك ھەيە، پىي دەلېن لانەي نۆتۆن، ھەندى ئامپىرى ساكارى مۇسقىايان تىدا دۆزىۋەتەۋە، كە يەكېت لەۋانە: فېكفىكەيەكە، لە ئىسكى لولاقى بىزىن دروستكراۋە.

بەلام ئەۋەي كە بە نووسىن، ۋەك سەرچاۋەيەكى رۋون، دەربارەي مۇسقىا بەدەستمان گەيشتىبى، نووسىنى «يۆنان» ە. لە يۆنانى كۆندا شىعر و مۇسقىا، ھاۋرې و ھاۋكارى يەكتر بوۋن. شاعىرەكانى ئەۋ پۆژگارەي يۆنان، شىعرەكانىيان بەيارمەتى و ھاۋكارى تار خوتىندۆتەۋە. ھەرچەندە لەۋ سەردەمەدا ئەۋ ھونەرە نەبوۋە، كە ئىستا ھەيە، بەلكو تەنيا بۆ راگرتى تىپە و ھەنگاۋ «رېتم» ى شىعرەكە بەكارىيان ھىناۋە (۱۲۳). «ئەم داب و نەرىتەي يۆنان، كوتومت داب و نەرىتى ئايىنى «زەرتوشت» ە، كە دواتر باسى دەكەين».

رەنگە ھەر ھۆى ئەم تەمەن دىرئىبىيەى مۆسىقىش بىت لەناو يۇناندا، كە ھەر ئەوان لە سەرەتاوہ لە «گرېك» يان وەرگرتى، وەك واژەيەك كە پىيان وتووہ: **موسا** و مەبەستىيان لە خواوہندى ھونەرەجوانەكان بووبى لىيى و دواتر پاشگرى يىكايان لىن زياد كر دووہ و بووہ بە: **موسىك** (Music). ديارە كوردىش ئەم پاشگرە زيادەيان لە چاولىكەرىي فۆنەتئىكى تورك و عەرەبەوہ پىتگەىشتووہ و كر دوويانە بە: **مۆسىقا**.

ھونەرى مۆسىقا، دواى بلاوويونەوہى ئايىنى **مەسىح** بەئەوروپادا زياتر گەشەى كرد و زەمىنەيەكى لەبارى بۆ ھەلەكەوت، بەتايبەتئىش لە رۆژگارى **قوستەنتىنى** ئىمپىراتۆردا، كە لە سالانى ۳۱۲ز-دا، ئازادى بەدبانەكان داو رىگەى دان، داب و دەستوورى ئايىنى خۇيان بەجئ بەيئەن(۱۲۳). لەو سەردەمەدا يەكەمىن سروودىك كە دەرکەوت، سۆز، يا «مناجاء» يىك بوو، بەشان و شكۆى يەزداندا بىئىزابوو. ئەو سروودە، تەنيا بە دەنگى مرۆف دەوترا، ئامىرى مۆسىقايان لەگەلدا بەكار نەھىناوہ، چونكە بت پەرسەتەكان لە ئاھەنگى ئايىنىدا بەكارىان ھىناوہ.

ئەم زەمىنە لەبارە، تا رۆژگارى پاپاگرىكۆى گەورە، ھەر بەردەوام بوو، بەلام لە سەردەمى ئەمدا ئىتر مۆسىقا كالاىەكى ترى بەبالا برا. ئەو كالاىەش دەرکەوتنى جىيى دارتزو (۹۹۰-۱۰۵۰ز) بوو، كەرەبەنىكى دىان بوو، گرئ كۆپرەيەكى لە مۆسىقادا كر دووہ، كە تا ئەمرۆش جئ پەنجەى ئەو بلىمەتە، لە ھونەرى مۆسىقادا ديارە و يەكەمىن كەسىكە توانىوتى پەيزەى مۆسىقا بدۆزىتەوہ و لە يەك ئاوازدا، چەند دەنگىكى جىاجىا دەر بەيئەن.

جئ دارتزو سروودىكى رىكخست، كە شىعەرى سروودەكە ھى خۆبەتى و بۆ «جان پاتىست»ى قەدىس دائراوہ(۱۲۳). لە شىعەرى ئەم سروودەدا، لە سەرەتاي نىوہ دىپرى ھەر بەيئىكدا، بەم وشانە دەست پىدەكات: **ئوت** - ut، **رى** - Re، **مى** - Mi، **فا** - Fa، **سۆل** - Sol، **لا** - La، **سان** - San. ئەم وشانەش لە رىشەدا ھىچ مانايەك نابەخشن، تەنيا كارىان ئەوہىە يارمەتى بىر و سەلىقەى مردف بدەن بۆ لەبەر كەردنى ناوى پلەكانى دەنگ، لە پەيزەى مۆسىقادا، كە رىتمى ھەر دىپرىك لە شىعەرى ئەم گۆرانىيەدا، لە چاودىپرى پىشوو، پلەيەكى دەنگى بەرزترە و پلەيەكىش لە نىوہ دىپرى دواتر نزمترە. ئەم كارەش بۆتە ھۆى دۆزىنەوہى پەردەكانى دەنگ و پىتگەيتانى پەيزەى مۆسىقاى جىھانى.

پاشان ھەر ئەم مۆسىقازانە، بركەى يەكەمى لە نىوہ دىپرى يەكەمى شىعەرەكەدا، لە **ئوت** out ھوہ گۆرپوہ بۆ **دۆ**، بۆ ئەوہى لەسەر زمان ئاسانتر بىت. ھەر وەھا بركەى ھوتەمىشى لە

سان-ھوہ گۆرپوہ بە **سى**. ئىتر ئەم ھوت ناوہ، بۆ شەقلى نەغمەى مۆسىقا دائراون و پىيان دەوترى: نۆت، كە ئەمانە پىتى زمانى مۆسىقاى جىھانن: **دۆ**، **رى**، **مى**، **فا**، **سۆل**، **لا**، **سى** و تا رۆژگارى ئەمرۆشمان زۆرىەى ھەرە زۆرى مۆسىقاژەن و مۆسىقازانەكانى گەلانى دنيا، لە ھونەرى مۆسىقادا، بۆ دانانى گۆرانى و ئاواز، ئەم ھوت نەغمەيە بەكار دىئەن. بەلام روونوسى ئەم ھوت نەغمەيە، لە زانستى مۆسىقادا، لە چەپەوہ بۆ راست دەنووسرىت.

دواى ئەم تەقەللایەش، كە سانى ترى بلىمەت تەقەللایان داوہ بۆ دەربازبوون لە پىئوہندى ئەو دەنگە ئاسايانە و دۆزىنەوہى چاووگى تر، بۆ ئەو دەنگانەى لەم گەردوونەدا ھەن، وەك تەقەللای شىقەر و ھاورىكانى، كە ھەوليان داوہ: قاووقىژ و شىپرە و شرىخە و ئەو دەنگە ناقۆلا و نارپىكانەى لەم گەردوونەدا ھەن، تىكەل بە دەنگى ناسك و نىانى مۆسىقاى بكن و بۆ ھەندى كارى ھونەرى مۆسىقاى، لە دەرپرەن و دىمەنكارىدا بەكار بەيئەن، كە پىتى دەوترى: مۆسىقاى كۆنكرىتى (۷۷، ۱۰).

لە سەدەى شازدەھەمى زايىنىش بە داوہ، ئىتر سەردەمىكى زىرپەن و برىسكەدار، بەسەر مېژووى مۆسىقا و گۆرانىدا ھات و شىواز و رىبازى ھەمەجۆرەى وەك: (كۆرال: Choral، مادرىگال: Madrigal، ئوپىرا: Opera، كانتاتا: Cantata، ئورتورىو: Oratorio، لىد: Lied، فۆگ: Fugue، ئۆفروچۆرۆ: Overture، پرىلىوودە: Prelude) و گەلىكى دىكەش لەو جۆرە ھونەرانە، پەيدابوون و سەريان ھەلداوہ. چونكە لەگەل ھەر گۆرانكارىيەكى كۆمەلاىەتيدا، ھونەرى ترى مۆسىقاى سەريان ھەلداوہ و برەو و باويان پەيدا كر دووہ. بەتايبەتئىش لە سەردەستى كۆمەلئىك مۆسىقازانى جىھانىدا ھونەرى مۆسىقا، شاكارى ترى تىدا دەرکەوت كە تا ئىستا و لەمەودواترىش بەھرە و ھونەريان ھەر درەوشاوہ و شىيانى شانازىن: وەك: باخ، ھاندل، ھايدن، مۆزارت، رۆسىنى، بىتھوؤفن، شوپەرت، شوپان، پرامز، فاگنەر، كورساكۆف، چايكوفسكى، شتراوس، خاچادۆريان و چەندان و دىيانى ترىش.

لېرەدا دەبى ئەوہ لەبەر چا و بگىرئى كە ئەم كورته مېژووہى مۆسىقاى جىھانى، لەزئىر سىپەرى پىشكەوتنى كۆمەلاىەتى و شارستانىتيدا چاوى ھەلھىناوہ و گەشەى كر دووہ. بۆيە لەم رووہە كۆنفوئسىوس راستى كر دووہ، كە وتوويەتى: «ئەگەر دەتەوى پلەى پىشكەوتن و شارستانىتى ھەر گەلىك بزانىت، گوئى لە مۆسىقا و گۆرانىيان بگرە» (۶۵، ۵).

که واته نه گهر گۆرانی و مۆسیقا، دیاردیییه کی شارستانی بن، ئەوا ئەم قسه یه ئەوه ندە ی پێوهندی به کوردەوه هەبێ، که هەر شوێنەوار و روویەکی روونای گۆرانی و مۆسیقا که یان، له بەلگه نامە و لاپەرە ی خۆیان و دراوسێ و کوردناسه کاندای بۆ مابیتەوه «که دواتر باسیان دەکەین»، ئەوا هی ئەو پرگه میژوو بیانەن که جار جارە لە ژێر سێبەری ئایین و مەزەه پێکی ئایینی وەک **زەرتوشت** و **ئەهلی هەق**، یان بە کێک له میرنشینه کانی کورددا پەرورده بوون و پەلویۆیان بۆ دەروویشتی خۆیان و شوێنە دوورەکانیش هاویشتوو.

بۆیه سەرەرای ئەو هەموو چەوساندنەویە و بەزۆر دوورخستنه وەبە ی کوردیش له پێشکەوتن و شارستانی، ئەگەر سەرما یه یه کیان لەم باره یه وه هەبێ، هەر هی ئەو دەر فەتە گەشە میژوو بیانەن که بۆ ماوه یه ک ناسایش و هیمنی و حەسانەوه، بالیان بە سەر پارچه یه کی نیشتمانە که یاندا کیشاوه، یان میرنشینیکیان هەلێکی بۆ خۆی رەخساندوو، که له ئاقاری خۆیدا، پێشکەوتنی کۆمه لایه تی گەشە بکات، یان بە شێوه یه کی تر دەتوانم بلێم ئەگەر پله ی پێشکەوتنی هونەری مۆسیقای کورد له ئاست خەون و ئاواندا نەبێ، ئۆیالی ئەم دواکەوتنه تا راده یه ک ناکه ویتە ئەستۆی خۆینده وارانێ کۆن و تازە ی کورد؛ بە لکو تاوانی ئەو رۆژگارە پر له کاره سات و ناله باره یه، که میژووی ئەم گەله ی دروستکردوو.

رەنگه بەهۆی ئەو داروباره ناله باره دێرنه یه وه بیت، له که له پووری شارستانی کورددا شتێکی نووسراو نەبێ که بێتە هەوین و سەرچاوه و کەرەسه ی لێکۆلینه وه یه کی تێرۆتەسه لی زانستیانه، که مه گەر پەسپۆرانی تاییه تی لەم مه یدانەدا، له داها تودا بتوانن ته قەللا یه کی بۆ بدەن، که له مه شدا هەر دەبێ پشت به ئاواز و گۆرانی یه دێرن و رەسه نانه کان ببه سترین، وەک: **مقامی کورد**، که سەرچاوه یه کی گرنگه بۆ پێکھێتێن و داھینانی گەلێ ئاوازی دلکیش؛ له پال چەندین مقامی تری وەک: **«ئای ئای، خاوەر، گەبر، قەتار، هۆرە، سەفەر، خورشیدی، تاییه ری، سەحەر، نیو شەو، لاوژە، سیا و چەمانە، لاوک، حیران، لاوه لاوه»** و تیکستی ئەو سەده ها بەیتە فۆلکلۆری یانە ی که بەبێ هیچ سێ و دوویە ک، هەموویان ئاوازه کانیان کوردی و رەسه نن. له گەل ئاوازی سەدان و سەدان گۆرانی و بەستە ی زیندووی فۆلکلۆری رەسه ندا، که داخه کم، ئەمانه هیشتا به نۆت نەنووسراون، بە لکو دنگخۆشی کارامه، گە یاندوونی بە نه وه ی دوا ی خۆی و نه وه دوا ی نه وه ش، له سەرده می که وه بۆ سەرده میکی تر، بەرپێگه ی گوێدێری هەلگیرا و پاریزگاری کراون.

هەرچەندە تۆمار نەکردنی ئەم گۆرانی و مه قامانه، به نۆت و پاراستنی ئاوازه خۆمالی و رەسه نه کانیان، کارپێکی وای کردوو، به هۆی کارتی کردنی گۆرانی و مۆسیقای گەلانی دراوسێی کوردەوه، هەندێ جار هەست دەکری سەرەرای ئەوه ی دنگی گۆرانی یه یه که ش یه کجار کوردی و رەسه نه، به لام له هەمان کاتیشدا مۆسیقا که ی ته میکی مۆسیقای بیانی به سه روه بیت. به تاییه تی مۆسیقای فارسی و تورکی و ئازەری و عەرەبی. که ئەمه ش دەگەریتەوه بۆ هۆی ئەوه ی ئەو که سانه ی که مۆسیقا که یان لێداو، کورد نەبوون و سەر بەرپه گزی یه کێک له و نه ته وانه ی دراوسێی کورد بوون. به لام به پێچه وانه وه، مۆسیقای ئەو گەلانه ی داروباری ژبانی کۆک و هیمن و قه واره یان پارێزراو بووه، گۆرانی و مۆسیقاشیان، له گۆرانی و مۆسیقای کورد پارێزراوتر بووه و له ده میکی شه وه به هۆی داموده سگاکانی هونەری و مۆسیقا یه وه که زۆرتر ده وله ته کانیان بۆیان رەخساندوون، توانیویانه مۆکی تاییه ته ندی خۆیانی تیدا بپارێزن. به لام هونەرمه ندی کلۆلی کورد زۆر جار بووه، نه ک هەر گۆرانی و مۆسیقا که ی پێ نه پارێزراوه، به لکو قه واره و بوونی خۆشی پێ نه پارێزراوه.

له بهر ئەوه ئەم باره ی نەبوونی قه واره یه، نه ک هەر لەم بواره دا کاری خۆی کردوو، به لکو له و رووه شه وه زبانی ئەوه ی له کورد داوه، که نه بوونی پاراستن و پێخستن و دا بین کردنی ژبان و گۆهرانی ئەو هونەرمه ندانه ی ئەم مه قام و گۆرانیانە یان به جێهێشتوو، نه ک ته نیا هەر ناویان نه زانین، به لکو ده یان و ده یان هونەرمه ندی تر، له هەموو بواریکی هونەردا، به و هۆیه وه که لای گەلانی دراوسێی کورد گۆهرانیان ده سته به ر کراوه و هۆیه کانی پێشخستنی هونەره که یان بۆ ناماده کراوه و رێزیان لێگیراوه و زمانی رەسمی و رێزلی گێراو و باوی ئەو سەرده مه، زمانی دراوسێکه بووه. ئیتر هونەرمه ندە که ش توانا و به هره و داھینانی خۆی، هەر به زمانی دراوسێکه نواندوو؛ یان زۆر جار بووه دراوسێ ده سه لاتداره که، گەنجە فه ی ئەوه ی به سه ردا لێداوه، که هەر خۆی خاوه نی به هره و زانست و ژبا ره، بۆیه هونەرمه ندە که ی کورد، بۆ به ربه رچدانە وه ی ئەو گەنجە فه یه، ها توه به هره ی خۆی به جۆرێک به زمانی ده سه لاتداره که ده رخستوو، که پێش ئەویش که وتوو.

له بهر ئەوه یه له م مه یدانە دا ده لێتین: ئەو به ده ره دین ئەریلی (هه ولیتری - ؟ - ۱۲۸۷ز) یه که خاوه نی «أرجوزة الأنغام» ه و جه لاله دینی کوری عومەری خدری داسنیی کوردی ؟ - ۱۳۹۷ز) که خاوه نی کتیبی «الکنز المطلوب في علم الدوائر والضروب» ه و **زریاب** که تۆمابوای کوردناسیش دیسان ده لیت: «زریاب کورده و ژبئی پێنجه می له ئامییری عوودا داھیناوه» و عه بدولقادی مه راغه یییه ی (- ؟ - ۱۴۱۹ز) که خاوه نی

کتیبی جامع الألمان - ه و بهر هگه ز کورد بوون، چ به لگه یه ک هه یه له سه ر به ره مه کانیا ن، که خزمه تی هونه ری کوردیا ن پی کرد بی؟! ئەمه باستی که، نه ک هه ر له بواری هونه ردا، به لگو له بواری ئەده ب و زمان زانستی ئایین و میژوو شدا، زۆر به هره مه ند و ئەدی ب و زمانزان و زانای ئایینی و میژوونووس، بهر هگه ز کورد بوون، به لام له بهر ئەو هۆیا نه ی سه ره وه و زۆر هۆی تری ش، ناویان لاپه ره ی میژووی گه لانی تریان پرونا ک کردۆته وه! که به لگه هینانه وه له سه ر ئەم قسه به مان زۆره و له هه مان کاتیشدا له باسه که مان دوور ده خاته وه، بۆیه له م پرووه وه ئەم. ئەم، ئوریلی کوردناس ده لیت: «کورد، زۆر له رۆله کانی خۆی له ده ست داوه و لیتی بزبوون، له شاعیر و موسیقا زان و پیشه وای مه زن، که ناویان میژووی گه لانی دیکه ی پازاندۆته وه» (۱۱۱، ۱۲).

ئاورپىكى نىزىك بۆ مېژووى گۆرانى و مۇسقىي «ئەھلى ھەق»

تەمەنى گۆرانى كوردى، ۋەك تەمەنى گۆرانى ھەر گەلىكى تىرى سەر پرووى ئەم دىنپايە، لەگەل تەمەنى مەرۆقى كورد - داىە. بۆيە دەسنىشان كوردنى سالىكى دياربىكراو، يان سەردەمىكى دياربىكراو بۆ مېژووى سەرھەلداڭ و لە داىكبوونى گۆرانى كوردى، كارپىكى يەكجار ئەستەم و سەختە. كە ئەمەش خۆى لە خۆيدا جىي سەربەرزى و دلخوشىيە، كە رەگ و رىشەى گۆرانى كوردى، ئەوئەندەى مەرۆقى كورد، بەمېژووى كەلەپوورى كورددا رۆجوو، لەبەرئەو دەبى تەمەنى گۆرانى كوردى، زۆر لەپىش واژەى گۆرانىشەو ەبىت، چونكە ۋەك دكتور محەمەد موكرى دەلى: وشەى گۆرانى دراوئە پال گۆران، كە خىلىكى گەورەى نىوان سە و كرماشانە و ئەم خىلە، پەتپەوى ئايىنى ئەھلى ھەق دەكەن و خاوەنى بىروباوەر و ناداب و ئەدەبىياتى تايبەتى خۆيانن، كە ھەموو شىعەرى كىتبەگەلى مەزھەبەكەيان دە برگەبىن (۵۷-۸). ئەم رايە، زاناي كورد «توفىق ۋەھبى» ش دەيسەلمىنى و دەلى: «گۆرانى، لە عشىرەتى، گۆرانەو ھاتوو، ئەم ھونەرە دەدرىتە پال ئەوان، چونكە عشىرەتىكى كشتكارى نىشتەجى بوون و پتردەرفەت و توانايان بۆ دانان و داهىنانى شىعەر و ئاواز بوو» (۱۰۱، ۴۷). ھەرۋەھا «مىچەرسۆن» ىش راي ۋەك ئەمانە، كە دەلى: «گۆران خاوەنى شىعەر و گۆرانىن و كوردەكان گۆرانى، لە «گۆران» ۋە فېربوون» (۱۱۱، ۲۰).

بەلام لەو سى رايەى سەرەوئەدا، ھۆى سەرەكى و زانستانەتر، باس لى نەكراو كە بۆجى واژەى گۆرانى، لە خىلى «گۆران» ۋە داكەوت و بوو بەواژەبەك و توانى خۆى بسەپىنى و تەشەنە بىكات و بۆى!؟

لەبەرئەو ەزەكەم ھۆى نىزىكايەتى وشەى گۆران و گۆرانى، رۋونتر بىكەمەو ە بلىم: كە دەلىن گۆرانى، مەبەستمان لەسەرتاپاي كۆلەگەكانى گۆرانىيە. كە گرنگىرنيان مۇسقىيە، ئەو مۇسقىيەى لەگەل لە داىكبوونى ئاوازەكەدا، ئاوتتەى دەبى و دەبىتە سۆز و ھەوتىن بۆى. لەبەر ئەوئەش كە عشىرەتى گۆران نىزىكەى ھەزار سالىكىش دەبى، لە پىرەوانى «ئەھلى ھەق» ن «كە ئايىنىكى بىگەردى كوردىيە (۸۱، ۵۲-۵۶)» و لە كوردستاندا دەژىن و كىتىبى بەناوبانگيان «سەرئەنجام» ە و بەزاراۋەى گۆران نووسراو، لە كاتى سرود خوتىندەكانياندا كە «سرودى يارسان» يان پى دەلىن و بەئاوازەو دەوترىنەو ە

و لەگەلدا ئامىرى تەنبور «تەموورە» بەكاردىن (۳۷، ۹۳). بۆيە ئەم ھاوكارى و تىكەل بوونەى نىوان ئاواز و شىعەرەكە، كە ئامرازى تەموورە ھاوړى كارەكە دەكات و بەھاوبەشى ھەردووكيان، ياسا و بنچىنەكانى گۆرانى تەواو ئەنجام دەدەن؛ وى سەپاندوو، كە كارەكەى خىلى گۆران، شەقلىكى و لاي خەلكى تىرى نىزىك و دراوسى خىلى گۆران دروست بىكات، تا ئەگەر ئەوانىش شتىكى ۋەك ئەمەى خىلى گۆران بىكەن، واتە: شىعەر و مۇسقىا تىكەل بىكەن، ئەوا ھەر لەسەر پىودانى كارەكەى خىلى گۆران بلىن: ئىمەش ۋەك ئەوان، واتە خىلى «گۆران» مان كوردو، كە ئاكامى لاسايى و چاولىكەربىيەكە، دەبىت بە: گۆرانى.

ئەمەش باشتىن بەلگەبە، لەسەر ئەوئەى كە واژەى گۆرانى، لەم كوردو ە دىرەنى خىلى «گۆران» ۋە ۋەرگىرابى، چونكە تا ئىستاش ھەر لە ناوچە نىزىكەكانى ئەم خىلەو، ئەم واژەبەكار دەھىنرى، ئەگىنا ھىشتا لە سەرتاسەرى كوردستانى باكورددا، لە برى واژەى گۆرانى، دەلىن ستران، يان لاوژە. تەنانەت پەپرەوانى ئەھلى ھەق، خۆشىيان، بەم كارەى خۆيان نالىن: گۆرانى، بەلكو ۋەك وتمان، پىي دەلىن: سرود.

مېژووى سەرھەلداڭى سرودگەلى يارسان، كە تايبەتە بەئايىنى «ئەھلى ھەق» ۋە، لە كۆتايى سالانى سەدەى چوارەمى ھىجرى (۱۰۰۱ز). لە كاتى دەسەلاتدارىتى سەلجۇقىيەكاندا دەست پىدەكات. لەو سالانەدا موبارەك شاي ناسراو بە شا خۆشىن، لە لورستاندا ھەلەكەوت و ئايىنى «حەقىقەت» ى لە بەشىك لە لورستان دا برەو پىدا.

پەپرەوانى موبارەك شا، رۋوخسارى ئەم رابەرە: «موبارەك شا» بەرۋوخسارى خوا، واتە بە مظهراللى دەزانن و دەلىن لە داىكىكى پاكىژە «عذراء - باكرا» ھاتوتە دىناو، كە ناوى مامەد جەلالە بوو. موبارەك شا پىاوتىكى سالىح و ناسك بوو ە لە ماوئەبەكى كورتدا پەپرەكارانىكى زۆرى لە دەور كۆبوونەتەو (۱)، شا خۆشىن لە لورستانەو ە چۆتە

(۱) لە ئىنسىكلۆپىدىي ئىسلامى «چاپى ئىنگلىزى» دا ھاتوو: بابا تاهىرى ھەمەدانىش شىعەرى بەدىالىكى گۆران، بۆ بلاؤكردنەو ە بىروباوەرى ئەھلى ھەق، لەناو گۆرانە نەخوتىندەوارەكاندا نووسىو. كە بەدلئىيەو ە پىم وايە ئەم ھەوالە جىي متمانە بىت؛ چونكە ناوى بابا تاهىرىش ۋەك ناوى زۆرىيە رابەرانى ئەھلى ھەق بەپىشگرى «بابا» دەست پىدەكات. كە ۋەك دەزانىن رابەرانى تىرى ۋەك: بابا يادگار و بابا ناس و بابا سەرھەنگىش ھەر لە رابەرانى «ئەھلى ھەق» ن و ئونەى تىرى ئەمچۆرە كارانەى بابا تاهىر كوردوئەتى، كارە بەناوبانگەكەى «مەلوۋى تاوگۆزى» يە لە عقىدەى مرضىيەدا، كە بەزمانىكى سادەى تىكەل لە تىكرابى دىالىكت و بن دىالىكتەكانى ھەورامان و سەنە و شارەزور و جوانرۆ... داىرشتوو ە پەيامەكەى برىتىيە لە گەياندى باوەرى ئىسلامى بۆ دانىشتوانى ئەو ناوچانە. لە كاتىكا ئەو دىالىكتەى مەلوۋى شىعەرى پى نووسىو ە پى ناسراو، ئەو دىالىكتە سادە و تىكەلە نەبوو، كە ئەم باوئەنامە ئىسلامىيە پى نووسىو.

هه‌مه‌دان و دیدنه‌نی **بابا تایه‌ری** شاعیری ناسراوی کردووه و دوواتر ریتی کرماشانی گرتۆته بهر، به‌لام مردن مه‌ودای نه‌داوه و له ده‌وروبه‌ری «هه‌رسین» ی لای خۆزئاوای کرماشان، له روبرواری **گاماسی ئاب** «گاماسیاو» دا خنکاوه (۳۷، ۹۳).

وه‌ک له دووتۆیی سررووده‌کانی یارساندا باسکراوه، موباره‌ک شا، که هه‌ر خۆی دره‌وشانه‌وه‌ی پرشنگی روخساری په‌روه‌ر‌دگار بووه، له کۆبوونه‌وه‌یه‌کی به‌ریلاوی پێپه‌وانی ئه‌هلی هه‌قدا، که له باره‌گا مه‌زنه‌که‌ی خۆیدا کۆبوونه‌ته‌وه، یاران و مریدانی خۆی به‌ش به‌ش و ده‌سته ده‌سته کردووه و هه‌رده‌سته‌یه‌کیش له‌مانه، (۹۰۰) که‌س بوون و دوواتر به (۹۰۰، ۹۰۰) ناسران، داوای له‌مانه کردووه کۆزێکی زیکری مۆسقیایی ئه‌نجام بدهن، که ده‌بێ هه‌ریه‌که له ئه‌ندامانی ئه‌م ده‌ستانه، به‌جۆره ئامیتریکێ جیاواز، به‌شداری ئه‌م کۆزی مۆسقیقا و زیکره بکات.

له‌و زنجیره باسانه‌دا، که له‌م باره‌یه‌وه ماونه‌ته‌وه. ناوی ئامیترگه‌لیکی زۆر هه‌ینراوه. که به‌داخه‌وه له‌و ئامیترانه، ته‌نیا هه‌ر «ته‌مووره» ماوه‌ته‌وه. هۆیه‌که‌یشی ئه‌وه‌یه، چونکه رابه‌ری ئه‌م (۹۰۰) ده‌سته‌یه، له‌و مریده پایه بالاییانه بووه، که «ته‌مووره» ی ژه‌ندووه.

ئیتتر له‌و رۆژه‌وه تا ئیستتا، په‌یره‌وانی ئه‌هلی هه‌ق، ئامیتری «ته‌مووره» یان وه‌ک ئامیتریکێ تایبه‌تی «موباره‌ک شا - شا خوشین» ناوبردووه و خودی موباره‌ک شاش له‌نیوان ده‌یان ئامیتری تری به‌شداریبووی ئه‌و کۆره‌دا، ته‌نیا هه‌ر «ته‌مووره» ی بۆ خۆی هه‌لێژاردووه و هه‌ر ته‌مووره‌شی ژه‌ندووه.

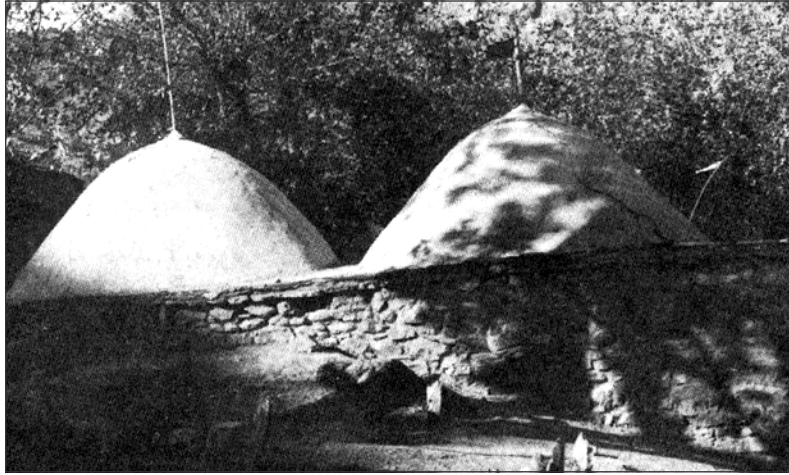
به‌ گوێره‌ی ئه‌و به‌لگانه‌ی له دووتۆیی کتیبه‌کانی ئه‌هلی هه‌ق و گێپانه‌وه‌ی ده‌ماوده‌م «سنگا و سنگ» یشدا هاتووه، موباره‌ک شا فرمانی به‌سه‌رله‌به‌ری مۆسقیقاژه‌نانی ئاماده‌بووی ئه‌و کۆره مه‌زنه کردووه - که هه‌زاران که‌س بوون - تا له‌ بۆنه و جه‌ژنیکی مه‌زه‌بیدا «گوايه جه‌ژنی قوربان بووبیت»، له جێگه‌یه‌کی که‌ناری روبرواری «گاماسیاو» دا، کۆبینه‌وه و بۆ به‌شداری له‌ کۆزی زیکری مۆسقیقا، ئامیره‌کانی خۆیان، هاوده‌نگ کۆک بکه‌ن... له‌و رۆژه پێرۆزه‌دا، که یه‌کیکه له‌ گه‌وره‌ترین کۆره‌کان، زیکریکی مۆسقیایی وا ساز دراوه، که په‌نگه رۆژێکی تری وا له‌ میژوودا نه‌بووبیت.

هه‌ندێ له مۆسقیقاژه‌نانی ئه‌و کۆره هه‌یژایه، که له‌لایه‌ن مۆسقیقاژه‌نه مه‌زنه‌کانی ئه‌و کۆره‌وه سازدراوه، تا ئیستتاش به‌شیتوه‌ی سنگا و سنگ ماونه‌ته‌وه و له‌لایه‌ن پیران و مامۆستایانی ئه‌هلی هه‌قه‌وه، بۆ مریدان و قوتابیان ده‌ژه‌ندریته‌وه.

ئیتتر له‌سه‌رده‌می موباره‌ک شا به‌داوه، په‌یره‌وانی ئه‌هلی هه‌ق، له‌ کۆزی زیکری مۆسقیایی خۆیاندا، هه‌مه‌مه‌جۆر ئامیتری مۆسقیایی وه‌ک: ته‌مووره، به‌ریه‌ت، قانون،

گۆزی «باوه‌یادگار» له گوندی «بان زه‌رده» ی نزیك قه‌لا‌ی یه‌زدگرد - پارێزگای کرماشان

گۆزی سولتان ئیسحاق «سوهاک» له گوندی «شینخان» ی نزیك نهوسوود

ئیسحاق، ناویکه، له زۆریان دیارتره. بنهچهی ئەم پیره، بیرورای جیاجیای لهسهره. ههندیک پیتیان وایه کوری شیخ عیسای بهرنجهی لای شارهزوره و سالی ۶۱۲ی کۆچی ۱۲۱۵ز، واته: له سهردهمی دهسهلاتداریتی ئیلخانهکاندا هاتۆته دنیا و هندیکی تریش دهلین له سهدهی ههشتهمی هیجریدا ژیاوه. بهلام بهگۆیرهی رۆژژمیتری سالی ۷۴۴ی ئەهلی حق، که له لایهن نهوه و رابهرازی «ئەهلی حق» وه، له سالی ۱۳۷۲ی هتاوی - ۱۹۹۳ز-دا چاپکراوه، سالی له دایکبونی سولتان ئیسحاق «سحاق» ریکهوتی ۶۲۸ی کۆچی ۱۲۲۹ز- دهکات (۴، ۸). ئەم رابهرهش: «سولتان سحاق» ناوچهکانی هورامان و جوانرۆ و گۆران و کپوهکانی **دالاهۆی** کردۆته شوینی کار و بلاوکردنهوهی ئایینی ههق.

له سهردهمی سولتان ئیسحاقدا، ئایینی ئەهلی ههق ئاسۆیهکی بهرینتر و بالاتری بهخۆیهوه گرت و ههر ئەمیش بنچینهکان و بهرنامه و یاسای ئەهلی ههقی بهشیوهی شیعی ده برههینی، دهبریی، که ناوی نا: «سهرئهنجام» و بهکیکیش له بنچینهکانی سهرئهنجام، پهسهندکردن و ههلبژاردنی «تهمووره» بوو، له نیتوان سهرحهمی ئامیگرهلی مۆسیقاییدا و وهک تاقانه ئامیتریکی مۆسیقای ئایینی پهیرهوانی ئەهلی ههق دادهنری و ههمیشهش دوای ئامادهبوونیکی روح و پاکژکردنهوهی رۆح دهستی بو دهبری.

رۆباب، نهی، دهف و دههۆلیان بهکارهیناوه. (۴۸، ۳۴۰، ۲۴۱)

ناکار و ههلسوکهوتی پیرهوانی **ئەهلی ههق** به گۆیرهی بهرنامهیهکه، که له سروودگهلی ئایینهکهیاند «سروودی یارسان» دا دیاریکراوه، ئەهلی ههق، بهم بهرنامه نووسراوه دهلین **دهفتهر**، یان **کهلام**، که بهناوبانگترینیان سهرئهنجامه، یان **کهلامی سهرئهنجام**، یان **کهلامی خهزانه**؛ «سهرئهنجام» یش **شش** بهشه. که ناویان بهمجۆریه: دهوهری حهوتهوانه، بارگه بارگه، گلیم و گۆل، دهوهری چل تن، دهوهری عابدین، ورده سهرئهنجام.

جگه لهم چهند **دهفتهره**، دهفتهری تریشیان ههیه، که له سهدهکانی چوارهم، تا حهوتهمی هیجری، نووسراونهتوه، وهک: دهوهری بههلول، دهوهری بابا سههرهنگ، دهوهری شا خۆشین، دهوهری بابا ناوس.

ههروهها دهفتهری تریشیان بهم ناوانهوه ههیه: دهفتهری پردیوه، دهفتهری ساوا، دهوهری دامیار، دهوهری بابا جهلیل، دهوهری دیوانه گهوره، دهوهری حهیدری، کهلامی ئەلماس خان، کهلامی تهیمور، کهلامی ئیل بهگی جاف، کهلامی نهوڕۆز.

شیعرگهلی ئەم دهفتهرانه، که بهههموویان **سهرئهنجام**، یان **سروودی** یارسانیان پێ دهلین، سههرلهبهربهیان بهکیشی ده برههین. که تیکرای شیعر و داستان و مهزومهی شیوهی **گۆران** بهگشتی و شیعی شاعیرانی ناسراوی ئەم شیوه زمانهش، ههموویان، له درێژهی ئەم ههزار سالی رابوردوودا، ههر بهم کیشه بووه.

ماشه لالا سووری، که خۆی «ئەهلی ههق» ه و نامیلکهیهکی دهبارهی **سهرئهنجام** «سروودی یارسان» و ئەم دهفتهرانه نووسیوه، سهبارت بهسهرئهنجام دهلت: «یارسان» زنجیرهیهک سروودی ئایینه، که به **کهلام** ناسراوه، «کهلام» یش، شیعرگهلیکن، کیشی تایبهتی خۆیان ههیه، ئەم سروودانه له **جهمخانهدا** به **تهموور** و لهسهراوازی تایبهتی دهوترین». (۳۲، ۱۶-۱۷)

واژهی «یارسانی» ش له دوو وشه پیکهاتوه. که وشه «یار» و «سان» ه و یار بهجیا، بهمانای: دۆست، ئاشنا، دلدار، دلبر، هاوڕێ هاتوه، «سان» یش له فرههنگی **گۆران** و **پارسی** کۆندا، به مانای **شا** و **سولتان** دیت، که بهگۆیرهی نامه **سهرئهنجام**، مهبهست له «شا و سولتان» یش **رووی راستی** و ئاوینهی خواجه. که بهههردوو وشه لیکنراوی **یارسان**، مانای: دۆستانی راستی و دلدارانی ههق و یارانی خواناس و راستی پهراست دهگرتهوه.

دهفتهرهکانی ئەهلی ههق که ئامازهن بو ناوی پیر و رابهرازیان؛ له ناویاندا سولتان

ویتنه‌ی جه‌نابی سه‌بید قاسمی ئەفزه‌لی «یه‌کیتیک له‌ رابه‌رانی ئەه‌لی هه‌ق»
که به‌تایبیه‌تی پیشکەش ئەم کتیبه‌ی کردووه

کردوون، به‌رێکویێکی ئەنجامی بده‌ن و لای که‌سانی بیگانه‌ش به‌ ئەه‌لی هه‌ق، هه‌ج شتییک له‌و باره‌یه‌وه نه‌درکیتن(۳۷، ۹). بۆیه‌ فه‌لسه‌فه و دیدی ئەم تایینه، بۆژیان و تاییینه و مردن، له‌وه چهر و دژوارتره، هه‌روا به‌راگوزاری و له‌ چهند لاپه‌ره‌یه‌کی خه‌یرای وه‌ک ئیتره‌دا، بتوانی رابه‌گه‌یه‌نری، به‌لام له‌ سه‌ره‌تای ئەم سه‌ده‌یه‌وه، چهندان کوردناسی گه‌وره و دیار، به‌ ده‌یان زمانی زیندووی جیهان، لیکۆلینه‌وه‌ی جیاجیایان ده‌رباره‌ی ئەم تایینه‌ نووسیه‌وه. که‌ دکتۆر مارف خه‌زدار، له‌ کتیبی له‌ بابته‌ میتووی ئەده‌بی کوردیه‌یه‌وه ئاماره‌ی بۆ هه‌ندێ له‌و که‌سانه‌ کردووه، هه‌رچهنده‌ هه‌ندێ له‌و کوردناسانه، هه‌له‌ی زۆریان ده‌رباره‌ی واژه‌ی گۆران و تایینه‌ی ئەه‌لی هه‌ق بلاوکردۆته‌وه و چهند نووسه‌رێکی کوردیش به‌هه‌مان شێوه، هه‌له‌کانی ئەوانیان دووپات کردۆته‌وه، به‌لام له‌ به‌ره‌وه‌ی کاری ئیچه، له‌م کورته‌ به‌سه‌رکردنه‌وه‌یه‌دا، نیشاندانی دیدی ئەم تایینه‌یه‌ بۆ مۆسیقا؛ بۆیه‌ بۆ ئەم شوێنه، ده‌رفه‌تی پهل و پۆهاویشتنی ئەو بابته‌مان نییه‌ و به‌ته‌نیا له‌نگه‌ر له‌سه‌ر دیدی مۆسیقایێ ئەم تایینه‌ ده‌گرین.

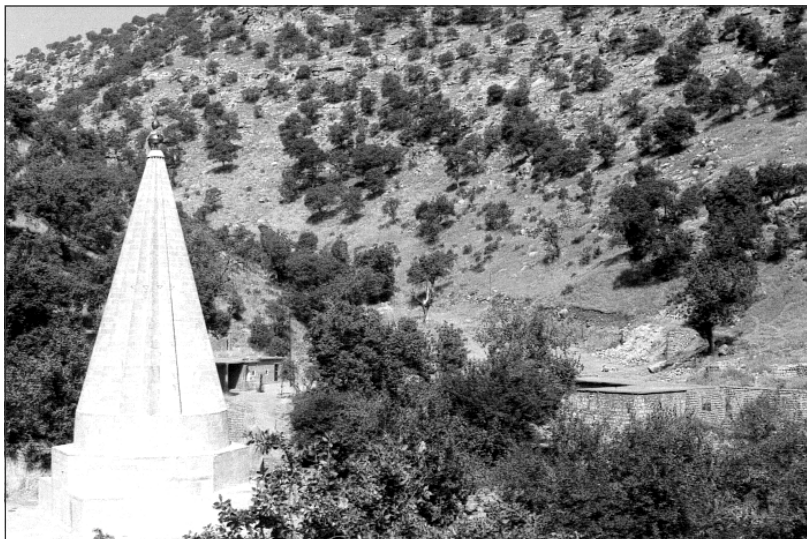
مۆسیقا لای ئەه‌لی هه‌ق، وه‌ک شتیکی موباره‌ک و موقه‌ده‌س و پیرۆز، سه‌یر ده‌کری.

هه‌ر سوڵتان ئیسه‌حاقیش فرمانی نووسینه‌وه‌ی هه‌ر (۷۲) ئاوازه‌که‌ی ئەه‌لی هه‌قی ده‌رکرد، تا له‌ کۆر و کۆبوونه‌وه‌ی تایینی و جیگه‌ی رازونیا و نه‌زر و شوینی سازدانی کۆری زیگری مۆسیقاییدا بژه‌نری و بیسته‌رتن(*) (۴۹، ۲۴۱) ناوچه‌کانی ئەه‌لی هه‌ق بریتین له‌ پارێزگه‌ی کرماشان و به‌تایبیه‌تیش شاره‌کانی: قه‌سری شیرین، سه‌رپیل، کرد، که‌نگاوه‌ر، زه‌هاو ده‌روبه‌ری بیته‌نچ، ماهه‌ده‌شت، هه‌لیان و ناوچه‌کانی دلفان و پشتکۆ و خه‌لاتی سه‌گه‌ندی لوړستان و هه‌وشاری نازه‌ربایجان و گه‌رووس و شیشه‌وان و نیتلخچی و ناقاری ماکو و میان دواو و هه‌مه‌دان و تاران و دامینی کیتی ئەلبووز و پاتاق و شه‌هربار و لوړستان و هه‌ندیکیش له‌ کوردستانی تورکیا و عیراقدا هه‌ن.

به‌لام سه‌ره‌رایێ په‌رتویلاوی ئەو ناوچه‌ جیاجیایانه‌ش، تیکرای پیره‌وانی ئەه‌لی هه‌ق وه‌ک وترا. هه‌ر به‌شیه‌ی گۆرانی، سه‌ره‌نجام «سه‌روودی یارسان» ده‌خویننه‌وه، له‌ کاتیکدا وه‌ک وتان: خه‌لی گۆران یه‌کیکه‌ له‌و چهندان هۆزه‌ی له‌نیوان کرماشان و سه‌ندا ده‌ژین و ئەو تیکه‌یشتنه‌ش که‌ گوايه سه‌ره‌نجام «سه‌روودی یارسان» به‌تایبیه‌تی و سه‌رومی شیعی شیه‌وی گۆران به‌گشتی، هه‌ر به‌شیه‌ی «گۆرانی» یه‌ و لای کوردناسان و نووسه‌رانی کوردیش، هه‌روا سه‌قامگیر بووه. به‌په‌یوستی ده‌زانم سه‌رنجیکی ورد له‌م بواره‌دا ده‌ربهرم و بلیم: ئەو شیه‌یه‌ی «سه‌ره‌نجام» ی پێ نووسراوه، شیه‌یه‌کی پاک و بیگه‌رد و سه‌ره‌خۆی گۆران نییه، به‌لکو شیه‌یه‌کی تیکه‌لی شیه‌وه‌کانی له‌ک و لوړ و که‌له‌ور و کرماشانی و مه‌رویانی و کرمانجی سه‌ه‌یه‌یه، که‌ شیه‌ی گۆران تیاپاندا زالت و زه‌قتره. چونکه‌ ئەگه‌رچی ناوی گۆرانی له‌م خه‌له‌وه‌ داکه‌وتوو، که‌ سه‌رومی هه‌موویان له‌ پیره‌وانی «ئەه‌لی هه‌ق»ن، به‌لام خه‌لی «سنباب» یه‌ ئەه‌لی هه‌قن. هه‌روه‌ها به‌شیکیش له‌ خه‌له‌کانی که‌له‌ور و زه‌نگه‌ی که‌ندۆله‌ و عوسمانه‌ند و جه‌لاله‌ندیش، سه‌ر به‌تایینی «ئەه‌لی هه‌ق»ن و له‌مه‌ش مه‌به‌ست ئەوه‌یه‌ که‌ شیه‌وزاری ئەم خه‌لانیه‌ش که‌وتوو ته‌ ناو «سه‌ره‌نجام» ده‌وه.

فه‌لسه‌فه و دیدی سه‌ره‌نجام «سه‌روودی یارسان»، له‌لای تیکرای ئەه‌لی هه‌ق له‌ په‌لی وه‌حی دایه و ئەو رینوینی و ئامۆزگارییانه‌ی له‌ دووتوی ئەم تایینه‌دا هه‌ن، به‌بالترین به‌لگه‌ی ریبازه‌که‌یانی ده‌زانن و ئەو فرمانانه‌ش که‌ تیاپاندا هاتوو، بۆ هه‌موو کاروباریکی ژبانی هه‌ر ئەندامیکی سه‌ر به‌ ئەه‌لی هه‌ق ده‌ست ده‌دا و له‌سه‌ر هه‌مووشیان په‌یوسته له‌هه‌ر په‌له و له‌هه‌ر قوناغیکی ژبانه‌ی، له‌ رۆژی له‌ دایکبوونیانه‌وه، تا مندالیتی و لاوتی و پیری و مردن؛ که‌ بۆ هه‌ریه‌کی له‌و قوناغانه، جوړیک یاسا و فرمانی بۆ دیاری

(*) سه‌رنج: سه‌بید خه‌لیل عالی خۆی له‌ بنه‌ماله‌ی سه‌بیده‌کانی ئەه‌لی هه‌ق و ئیستا دانیشتوی تاران.

لالش

قه‌ووال «قوال» ی یه‌زیدیان

یان: «کالۆ» ی میترا

پێره‌وانی ئەهلی هه‌ق له‌ کاتی کۆبوونه‌وه‌کانیاندا له‌ جه‌مخانه، که مه‌لبه‌ند و باره‌گای ئایینیانه، شیعەر و سروودگه‌لی یارسان «سه‌رئه‌نجام» به‌ئاوازی **ته‌مووره‌وه** ده‌خوێنه‌وه و **ته‌مووریش** لایان ئامیتریکێ موپاره‌که. بۆیه له‌ سه‌ره‌تای ده‌ست پێکردنی هه‌ر سروود خوێندنێکدا **ته‌نبور**، یان **ته‌مووره‌که** ماچ ده‌که‌ن و له‌ دواییدا، دووباره‌ ماچی ده‌که‌نه‌وه.

واژه و ناوی **ته‌نبوریش** که وه‌ک ئیستای ده‌ییین، له‌ سه‌ره‌تادا له‌ دوو وشه‌ی لیکدراوی **تار + مور** پێکهاتوه، که به‌که‌میان: **تار**، مانای ئامیتره ژێداره‌که‌یه و دووه‌میشیان: **مور** له‌ ناوچه‌کانی دامینی کرماشان و ئیلامدا، به‌مانای **کوته‌ل و چه‌مه‌ری و شیوه‌ن دیت** و به‌هه‌ردوو وشه‌که‌ش مانای **ئامیتری شیوه‌ن** ده‌ده‌ن. که مه‌به‌ست له‌ و رازوگریه و سۆز و لالانه‌وه و پارانه‌وه‌یه‌یه، که له‌ناخی پاکێ **دلدار** «یار» هوه، بۆ دل‌به‌ر «سان، خوا» به‌ئاوازه‌وه هه‌لده‌پرژێ. هه‌ر له‌به‌رئه‌مه‌ش، به‌و کاری سروود خوێندنه‌ی له‌ جه‌مخانه‌کانیاندا ده‌یخوێن، ده‌لێن: **رازونیاز**.

ئهم ئامیتره، له‌ کوردستانی باشوور، به‌ته‌مووره و ته‌میره، ناوی ده‌به‌ن. له‌ناو کوردانی باکوور و به‌تایبه‌تیش له‌ سه‌دان ساڵ دێرتروه، له‌ناو کوردانی ئیزه‌دی «یه‌زیدی» دا، که له‌ناوچه‌گه‌لی ده‌وک و موصل و جزیره و بۆتان و دیاره‌که‌ر و سه‌عرد و ماردین و نسیبین و ئه‌رمه‌نستان و تفلیسدا، نیشته‌جین و مه‌لبه‌ندی گشتییان له‌ شه‌نگار و بنکه‌ی گرنگ و سه‌ره‌کیشیان، له «لالش»...^(۱) به‌چه‌ند ناویکی تری وه‌ک: **ته‌نبیر، ته‌میر، ته‌نبیور** ناوی ده‌به‌ن.

له‌جیته‌ی خوێدایه‌تی، له‌ ناوه‌ینانی ئایینی **یه‌زیدی** دا، بلێم: په‌یره‌وانی ئایینی **ئیزه‌دی** «یه‌زیدی» بۆنه‌ی ئایینی و ئاهه‌نگی کۆمه‌لایه‌تیان زۆره و هه‌موویشی به‌ **مۆسیقاوه** ئه‌نجام ده‌ده‌ن. بۆ وینه: ئاهه‌نگی سه‌رگۆرستانی شیخ محه‌مه‌د حه‌نیفه، که له‌ **باشیک** دایه و له‌ یه‌که‌م رۆژی هه‌ینی پاش سه‌ری ساڵی **یه‌زیدی** ده‌ست پێده‌کات؛ که به‌ر رۆژی هه‌ینی، پاش یه‌که‌م چوارشه‌مه‌ی مانگی گولان «نيسان» ی خۆره‌لاتی ده‌که‌وی (۱۰۲، ۷۴).

یه‌زیدییه‌کان هه‌ستی رێزگرتنی خۆیان به‌رامبه‌ر به‌م پیاوچه‌کی خۆیان ده‌ده‌پرن. ئه‌و شه‌وه، قه‌ووال «ئاوازچران»، یان وه‌ک زانای روسی و کوردناس: ن. مار پێیان ده‌لێت:

(۱) وه‌ک خۆم ساڵی ۱۹۷۸ز، له‌گه‌ڵ هاوڕێییانی نووسه‌ر و شاعیر: عه‌بدوڵلا ئاگرین، شێرکوۆ بێکه‌س، حوسێن عارف، ره‌ئوف بێگه‌رد، محی‌الدین زه‌نگه‌نه، ئه‌حمه‌د محه‌مه‌د ئیسماعیل و... چه‌ندان خۆشه‌ویستی تر دا، سه‌ردانم کردوه.

زهماوه‌ندیکی ناوچه‌ی شیخان

زهماوه‌ندیکی ده‌قهری قاییاریا

چهل‌ه‌بی، که جگه له مانای **ئاوازچی**، به‌چهندان مانای تری وهک: نه‌جیب زاده، ئاغا، خاوه‌ن تهلار، شاعیر و خوینده‌وار، پیشک‌وتوو، مه‌زن، به‌ریز، به‌ره‌وشت، جوان پۆش و... هتد، مانای لیک‌ده‌داته‌وه و پیی وایه ئه‌م واژه‌یه، له سه‌ده‌ی چوارده‌یه‌می زاییندا، تورکانی سه‌لجوقی، له کوردیان وهرگرتوو و کوردیش له «ئارامی» به‌کانیان وهرگرتوو (٥٨)، ٤٨٠-٤٨١).

به‌لجی ئه‌وشه‌وه، ئاوازژه‌نانی یه‌زیدی، شمشال ده‌ژهن و ده‌ف لیده‌ده‌ن. گه‌وره و بچووک و ژن و پییای یه‌زیدیش، به‌هه‌ر چوارلای گۆرستانه‌که‌ی شیخ محمه‌د حه‌نیفه‌دا، تا به‌ره‌به‌یان، که رۆژ گزنگ ده‌دات، ده‌سوورپینه‌وه.

باشیک له‌و رۆژه‌دا پر ده‌بی له ژنان و کچان که هه‌موویان به‌رگی سپی بیگه‌رد ده‌پۆشن، به‌ملوانکه‌ی موورو و زنجیری زیو خۆیان ده‌رازیننه‌وه. له‌ویدا سه‌رداری شیخان و هاوده‌مه‌کانی و ریش سپی و گه‌وره پییوانی یه‌زیدی، به‌ناویاندا دین و ده‌چن، پرسنگی کامه‌رانی له‌ ده‌مرچاوی هه‌موویان ده‌باری، لیره‌دا گه‌روی گۆقه‌نده‌که، ده‌ست پیده‌کات، ئه‌وانه‌ی «یه‌زیدی» ش نه‌بن، ده‌توانن له‌م به‌زمه‌دا به‌شدار بن، به‌لام له‌ یه‌زیدییه‌کانی **باشیک** به‌ولاه، نابج که‌سی تر، گه‌وه‌که بیاته‌وه. ئه‌وسا هه‌رکه‌سه‌ی گه‌وه‌که‌ی برده‌وه، که بریتیه‌ی له‌ به‌خشینی پاره‌یه‌کی هه‌ره‌زۆر، له‌ویدا مافی هه‌یه ده‌ستی بو‌هه‌ر کچیک کیشا، له‌گه‌ل ئه‌و کچه‌دا، هه‌له‌په‌رکی و سه‌ما بکات، کچه‌که‌ش ناتوانی له‌مه‌دا بی دلیی بکات، له‌ دواییدا پاره‌که به **زۆوان** «مجیور» ی گۆره‌که ده‌دری.

گرنگترین کاری ئه‌م ئاهه‌نگه، ئه‌وه‌یه که: ره‌شبه‌له‌ک بکری. یه‌زیدییه‌کان زۆر حه‌ز له هه‌له‌په‌رکی ده‌که‌ن، به‌تایبه‌تی کچه‌کانیان. ئه‌م ره‌شبه‌له‌که‌ش هه‌ر قه‌وال «چه‌له‌بی» یه‌کان به‌پیه‌ی ده‌به‌ن و **ده‌هۆل** و **سوورنایان** بۆ لجی ده‌ده‌ن.

یه‌زیدییه‌کان یه‌کجار دلایان به‌م هه‌له‌په‌رکیان ده‌کرتیه‌وه. زۆریش تیا‌یاندان شاره‌زان. ئه‌وه‌نده هه‌لده‌په‌رن، له‌ په‌لوپۆ ده‌که‌ون.

یه‌زیدییه‌کان له‌م ئاهه‌نگه‌دا، نان و چیشتیکی زۆر و ناوازه پیشک‌ه‌ش میوانه‌کانیان ده‌که‌ن. ئه‌م ئاهه‌نگه، له‌ حه‌وت گۆرستانی پییاوچاکی تریاندا ده‌گه‌یرن. که له‌م حه‌وت جیگا‌یه‌ن: **بازان، شیخان، جه‌روانه، دۆغان، باعه‌دره، خه‌تاره.**

له **شه‌نگاریشدا**، ئاهه‌نگی گۆری **شیخ شرف الدین** له هه‌موویان گرنگ‌تره. هۆزه‌کانی **جوانا** و **خورکان** و زۆریش له موسلمانه‌کان تیا‌یدا به‌شدار ده‌بن، ئه‌وانیش به‌چه‌شنی **شیخان**، کاروباری ئاهه‌نگه‌که به‌پیه‌ی ده‌به‌ن.

سهير ئه وهيه له م هه موو ئاهه ننگه چروپرانه دا، تا ئیستا ئاژاوه و پشیتویهک رووی نه داوه و هیچ کاره ساتیکی ناخۆش و نه ننگ نه قه و ماوه. به لکو به پیتچه وانه وه، زۆرجاری وا هه یه به زیدییه کان، ئه م ئاهه ننگانه ده که ن به هۆیه ک بو ئاشتبوونه وهی دوزمنان و به ستنه وهی دوستانه تی و برایه تی (۱۰۲، ۷۶).

گۆرانی و موسیقای یه زیدی، به جوۆرتیک کاری له سه ر کوردناسیکی وه ک لیبارد^(۱) کردووه، که له لایه ره ۲۹۴ ی به رگی یه که می کتیبی نه یه وه و که لاهه کانیدا، به سه رسورمانه وه بنووسی: ئاوازه کانیا ن که له سه ر گۆری **شیخ هادی** «شیخ عدی» به شکۆ و خه مه وه بوو، له هه موو ته مه نی خۆمدا ئاوازی وام نه بیستبوو. که تا ئه و ئاسته خه م ئامیژ و له هه مان کاتیشدا دلنشین بیت (۵۹، ۳۰۲).

... دیمه وه سه ریاسی ئامییری **ته موور** و ده لئیم: خاتوو دکتۆر شه هزاد قاسم، که لیکۆله ره وه یه کی موسیقای و عه ره ب نه ژاده و دوای ره نج و ته قه لایه کی زانستیانه، له م سالانه ی دواییدا، کتیبیکی تایبه تی له سه ر به نه چه و جوگرافیا و میژووی ئه م ئامیره نووسیوه، به دلنیا یه وه ده یسه لمینی که له کۆنترین رۆژگاری میژووه وه، ئه م ئامیره تایبه ت بووه به کورد و به ناوچه کانی کوردنشین و له ناوچه کانی عه ره بنشیندا، شوینه واری به کاره یانی نییه. بۆیه به سه رسورمانه وه ده لی: « له کاتی گه ران و سوۆرخ کردنه مه یدانیه کاغاندا، له هه ندی ئامییرساز و ئامییرژه نی عه ره به مان پرسی: «هۆی دروست نه کردن و به کار نه هینانی ئه و ئامیره: **ته نبوور** چییه؟ پێیان ده وتین: ته نبوور، زمانی کوردی خۆش ده وئ». مه به ستیش له و قسه یه، ئه مه یه که **ته نبوور** زیاتر له گه ل ده ننگ و ئاوازی کوردیدا ده سازی (۶۴، ۱۰۰-۱۱۰).

هه ر ئه م نووسه ره، جوگرافیای ناوچه کانی به کاره یانی ئه م ئامیره، به مجۆره له رۆژگاری ئیستادا ده سنیشان ده کات: سه رومری کیشوهری ئاسیا، هه ر له ژاپۆنه وه، تا چین و هیند و ئه فغانستان و ئاسیای ناوه راست و تورکیا. له ئه و روپاش، ولاتی به لقان و که ناری زه ربای سپی ناوه راست، تا ده گاته وه به ئیسپانیا و پاشان هه ردوو ئه مه ریکاش (۶۴، ۱۰۰-۱۱۰). به لآم واژه ی **ته نبوور** «ته موور»، له هه ندی له و ناوچه و ولاتانه ی له سه ره وه ناومان هینان، ئالوگۆری به سه ردا هاتووه، یان به ناوی تره وه هاتووه، وه ک ئه وه ی عه ره ب پیتی ده لئین **طنبور**. چینی ش پیتی ده لئین **ته نبولا**، یۆنان پیتی ده لئین **تام پوراس** و له رووسیاش پیتی ده لئین **دومرا**. جوۆری تری ئه م ئامیره، له هیندستان و تورکیا، به **س** تار

(۱) لیبارد: تا سالی ۱۸۸۰ ز - گه وهه بالوژی ئینگلستان بووه له ئه سته موول.

زه ماوه ندیکی شه نگار

زه ماوه ندیکی ناوچه ی شیخان

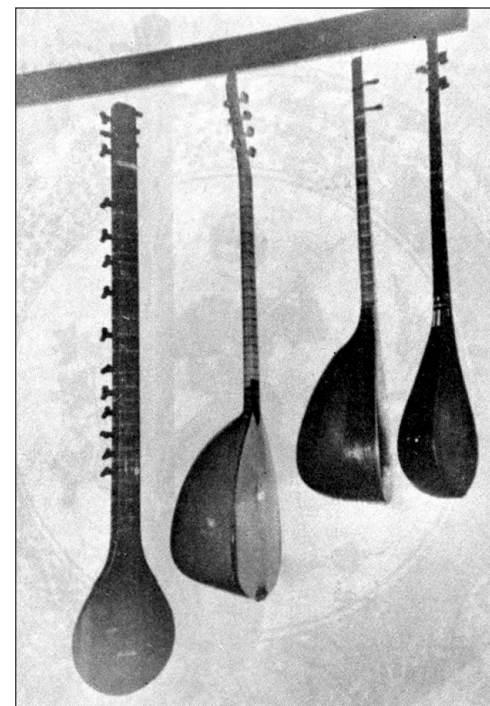

تەموورژەنیتکی سەردەمی ئاشووری

بەلام كۆنترین شوپنەواری تەنبوور، لە بەردە هەلكۆلراوه كانی ئاشووردا، ئامپیریک لە شێوهی **سین تاردا**، بینراوه تەوه که کاسەیه کی بچووک و دەسکیکی درێژی هەیه؛ هەرچەندە ناتوانی ژمارە ی ژتییه کانی دیاری بکری (٤٠، ٥٤-٦٦).

بەگوێرهی ئەوهی لە کتیبی ئەهلی هەق دایه، هونەری مۆسیقا، لە دیزه مانەوه لەناو پەیرهوانی ئەم ئایینه دا برهوی هەبووه. لە نامە ی سەرئەنجام «سروودی یارسان» دا، وا هاتوه: «ئەو کاتە ی خوا ویستی ئادەم، یان مشیه بخولقیینی، رۆح بەبەر ئادەمدا نەچوو، بۆیه دوای (٤٠) چل رۆژ، «خوا» بە «بنیامین» ی سەر دەستە ی فریشتە کانی فرماندا، که «گیان» بەبەر ئادەمدا بکات. بنیامینیش ئاوازی «پراست» ی بۆ گیان «رۆح» ژەند و بەو جۆره رۆح چوو جەستە ی ئادەمەوه (٣٨، ١٥١).

ئەم چیرۆکه، شا نیعمە توللا جەیحون ئابادی موکری-یش دەبگیریتەوه، که بەکیکه لە پارهانی یارسانی دەستە ی **شا هەیاسی** و لە سەده ی سیازدهی کۆچیدا ژیاوه. دەربارە ی **رۆح** بەبەردا کردنی **ئادەم** و گێرانهوهی چۆنیستی خولقاندنی **ئادەم**، ئاماژە دەکات و دەلیت: چونکه جەستە ی گلینە ی **ئادەم** رۆحی تیا نەبوو، فریشتە کانی **هوتەوانه** «ناوی ئەستیره ن» تکایان لە خوا کرد، که رۆح بەبەربدا بکات. خواش فرمانی پیدان، که رۆح بەبەربدا

چەند جۆریک لە تەموورە ی: خۆراسانی، کوردی، تورکی، ئەفغانی

برهوی پەیدا کردوه و لە چینیش بە **سین تارە** که ی دەلین **سین مەرە**.

لە «ئینسکلۆپیدیای بەریتانی: Groves Dictionary of Music» دا، وا نووسراوه که بەهۆی هەمەجۆر بەکارهێنانی واژە ی **تەنبوورە** وه، لە ولاتە جیا جیاکانی ئەوروپادا بەناوی وهک: (پاندۆرا: Pandora و پاندۆلا: Pandola و ماندۆرا: Mandora و ماندۆلا: Man-dola و ماندۆلین: Mandoline) ناوئراوه و وهک ئامپیریک ی خۆرهه لا تیبیانەش باس دەکری که لە بنه چە ی عوود بیت و دەسکیکی درێژ و کاسەیه کی بچکۆله و ژتییهک، یان دوو ژتییه هەبێ و بەنینهک بژەندری، بەتایبه تیش مەبه ستیان لەو جۆره یان بووه که لە ئیران و سوریا و کوردستاندا هەبووه و لە رینگە ی تورکیاوه بە یۆنان و ئەوروپا گەیشتوه. (٤٠، ١٣١)

عوود و تەنبوور و ئەو ئامپیرانە ی لەمان دەچن، لە سەده کانی ناوه راستدا گەیشتنه ئەوروپا و لەلایەن ئاوازسازان و چەنگ ژەنان و غەزەل خوانانی فەرەنساییی و ئەلمانیه وه، بەکارهێنران. (٤٠، ٦٥-١٣١)

بکن. به لام رُوح رازی نه‌بوو بچیتنه‌ئو جه‌سته گلینه‌وه، ناچار فریشته‌کان گه‌رانه‌وه خرمه‌ت خوا و تکایان لیکرد چاره‌یه‌ک بدوژیتنه‌وه، ئه‌ویش فه‌رمووی: بچن مؤسیقا بژهنن تا رُوح، رووی خُوش نیشان بدات و بچیتنه‌وه جه‌سته‌ی ئاده‌مه‌وه. فریشته‌کان رُویشتن و **مؤسیقایان** بۆ رُوح ژهند^(۱). رُوحیش ده‌سته‌جی چووه جه‌سته‌ی ئاده‌مه‌وه.

ئاده‌میش ده‌ستی به‌سوپاس و ستایشی خواکرد. که پوخته‌ی سوپاس و ستایشه‌که‌ی له‌م پارچه شیعره (۱۰) برگه‌بیه دایه: (۳۸، ۱۵۱)

نکردی نزول یاران در آن قفس
چنان بود بی جان و هم بی نفس
دگر باره یاران به عجز و نیاز
بلا به بگفتند ای کار ساز
کشیدیم زحمت بسی روز و شب
که تا لطف حق ساخت بر ما سبب
به میل و به هنگ هر دو را کوفتیم
در آن حوض با هم بیامیختیم
نباشد اگر امر خداوندگار
کجا روح در جسم گیرد قرار
ز حق خواستند چاره‌کار را
شود سهل آن کار دشوار را
ز پس کرد و ایزد به هفتن نظر
بگفتا به ایشان: به قلب بشر
روید و نوازید سـاز و طرب
بخوانید از شوق توسیف رب
به نظم حقانی، به بانگ بلند
کنید زمزمه زان تن ارجمند

(۱) په‌یره‌وانی ئه‌هلی هه‌ق ده‌لین: مه‌قامی (ته‌رز)یان به‌نامیری (ته‌مووره) بۆ ژنده‌وه، (۴۹، ۱۱)

همین بشنود روح آن بانگ ساز
شود مست وزیر آید اواز فراز
بیاید در آن، خانه سوی شما
شود بیخود از عطر بوی شما
چون آن روح تابدر آن جسم و جان
بشر زنده گردد شود حمد خوان

له‌کتیبی ده‌وره‌ی هه‌وته‌وانه‌شدا، که به‌شیکه له‌نامه‌ی سه‌رئه‌نجام، وا هاتووه‌گوایه په‌یامبه‌ریکی ئاریایی^(۱) که سیمای یه‌کیک له‌هه‌وته‌وانه‌ی هه‌بووه، له‌سه‌رده‌می پاشایه‌کی زالمدا، ده‌رکه‌وتووه و خه‌لکی بۆ یه‌کته‌په‌رستی خوا بانگ کردووه. به‌لام خه‌لک موعجیزه‌یان لێ داوا کردووه، ئه‌ویش ئامیتریکی مؤسیقایایی دروستکردووه، که هه‌وت ئاوازی لێداوه و به‌هۆی ئه‌و ئاوازانه‌وه، پۆل پۆل خه‌لکی به‌پیره‌وه‌چوون و ئایینه‌که‌یان په‌سه‌ند کردووه. پاشاش که به‌مه‌ی زانیووه، فرمانی ده‌رکردووه، ئه‌و په‌یامبه‌ره بگرن، به‌لام کاتێ ده‌ست و پیوه‌ندانی شا، چوون بۆ گرتن و کوشتنی ئه‌و په‌یامبه‌ره و گوئیان له‌ئاوازه‌کانی بووه، ئایینه‌که‌یان قبول کردووه. ئیتر پاشاش که هه‌ست ده‌کات جه‌ماوه‌ر و له‌شکره‌که‌یشی ده‌چنه‌ سه‌ر ئایینی ئه‌و په‌یامبه‌ره، ناچار ئه‌ویش چاوی له‌وان کردووه. ئه‌م ئامیتره مؤسیقاییه، ناوی ئه‌سه‌له‌حه‌ی سازژهن «چه‌کی سازژهن» بووه:

بواندی داستان، ئه‌سه‌له‌حه‌ی «سازژهن»

هه‌ر که‌په‌ی ویتان مه‌که‌رده‌ن پیوه‌ن (۳۷، ۶۹)

وا بلاوه، شا خُوشینی لورستانی و یارانیشی، به‌ده‌نگی خُوش و مؤسیقا ژهنده‌وه زیکیان کردووه (۴۲، ۴۷). چونکه له‌کتیبی شاه خُوشیندا وا نیشاندراره، که شاه خُوشین له‌سه‌رده‌می لاویدا، شیعی دوو به‌یتی نووسیوه و له‌جه‌مخانه‌دا، به‌مؤسیقاوه بۆ یاران و پییره‌وانی خویندووه، ئه‌وانیش به‌زیکر و خُوشیبه‌وه، سه‌رووده‌کانیان بۆ سه‌ندۆته‌وه. جگه له‌مه‌ش هه‌ر په‌یره‌وانی **ئه‌هلی هه‌ق** له‌گه‌رمه‌ی کۆری زیکر و شۆر و خرۆشانیاندا، به‌ئاوازی ته‌نبور و سه‌روود خویندن، رُوحی خرۆش و ئالۆز و شله‌ژاویان، ئارام ده‌که‌نه‌وه (۳۸، ۱۵۳).

سولتان ئیسحاقی به‌رزنجه‌بیش، هه‌ر خۆی ته‌نبورژهن و سه‌روود خۆتینیش بووه و له

(۱) ئاخۆ ئه‌م په‌یامبه‌ره - زه‌رتوشت - نه‌بووی؟!؟

جهمخانه دا، به ئاوازی تهنبور و سروودی به کوئل و دلنشین، خوئی گه شه و پرشه ی به کوره که داوه و شه قلیکی تایبه تی به **جهمخانه** به خشیوه.

عابدینی جافیش که یه کیکه له یاران و پیرهوانی سولتان ئیسحاق، سهر دهسته ی تیپی تهنبورژنه نان بووه و له تهنبورژنه ندندا شاره زایی و به هره یه کی زوی هه بووه، چونکه پیرناری هه ورامی، له سیمای عابدین جاف و ئه حمده هه ورامی، «که ئه میش ههر تهنبور ژهن بووه»، سیمای جووته مؤسیقازانی به ناویانگی سهرده می ساسانی، **باربه د** و **نه کیسا** چواندوون و وتوبه تی:

نه کیسا: ئه حمده، باربه د: عابدین

ها فه رهاد، داوود شاپوور، پیرموسین (۳۸، ۱۵۳)

قاسدیش، که شاعیریکی سهدهی سیازدهی هیجری و سهر به م ریبازگه یه یه، له شیعره کانیدا ئامازه به **سه مابه ک** دهکات که به هوئی ئاوازی مؤسیقاوه به ریا ده بیته و ده لیته: لهو رۆژهدا که ئه و سه مایه ی تیدا ده کری، سهرتاسه ری جیهان، ده بیته چراخان و ههرچی غولامان و فریشته یه، ده چنه دهشت و چیا، چونکه سولتان «شا، یار، خوا»، لهو رۆژهدا، به نیازی بیستنی ئاوازی مؤسیقاوه، ئاماده ده بیته و له م ئاهه نگه دا به شدار ده بی و گوئی له ئاوازی مؤسیقا ده گری، ههر خویشی ئاوازیکی ده ژهنی. که ئه م ئاوازی «سولتان»، له ئاسمانه وه بۆ زه وی دیتته خواره وه، مشیه «ئادهم» یش خوئی، دیتته سه ما و عشق و شور و خرۆشیک په یدا ده بی:

مبۆ چراخان... مبۆ چراخان
سه راسه ر جیهان مبۆ چراخان
گردی غولامان، ملون نه داغان
ئه ورۆ شا، مه بۆ په ری شایلوغان
یاران شام مه بۆ... یاران شام مه بۆ
چه نی غولامان یاران، شا-م مه بۆ
شا-م په ری به زم و په ی ئه حشام مه بۆ
نه وای شام په ی په ی سوب و شام مه بۆ
نه وای مه یو... نه وای مه یو
جه ئاسمانه وه نه وای مه بۆ

مشیه ش ههر مشو، هه وای مه یو

ده م ده م ئه و هه وای مه یو (۳۸ - ۱۵۴)

شاعیرانی سهر به م ئایینه و به تایبه تیش ئه و چه ند شاعیره گه وره یه ی به شیوه ی گۆران شیعریان نووسیه، هه موویان له شیعره کانیاندا به وردی باسی گرنگی **موسیکا** ده که ن، که سه بییدا قوب «سه ی یاقووی ماهیده شتی - ۱۸۱۳ز - ۱۸۸۳ز؟» ی شاعیری ناودار، یه کیکه له و شاعیرانه و له م شیعره یدا، که به نمونه ده بنوسین، ئاوا باسی ئه و مؤسیقاژهن و گۆران بیژانه ی سهرده می خوئی ده کات که ناوه کانیان ده خه یه که وانه وه

زاهیدا! هه رامه ن، زاهیدا! هه رامه ن
زاهیدا! زنده گی وه تو هه رامه ن
نه شورت وه سه ر، نه پات وه دامه ن
نه هه رگیز مه جلس عشقت مه قامه ن
مه سجدنشینی، دوور له باسانی
بی خه وه ر ژه ئیش مه زه ی خاسانی
ته ماشای ئه پرۆی خه م نه که رده نی
ژه و خه مه، قامه ت چه م نه که رده نی
سه یر نه که رده نی گۆنای گۆلناری
ئاگانیت ژه سوۆز دهر د دلداری
ژه رای دهر د عشق گومراهیت نیه ن
سراهی وه ده س «**سراهی**» ت نیه ن
«ئه مین» ت نه دیه ن وه تارشه وه
«ئازار» و ئاهه نگ قه تار شه وه
«سلیمان» وه سوۆز که مانچه شه وه
زیره ش مه وه رۆ دل وه غه شه وه
په نجه ی «سه ی مامی»، تریکه ی ته مور
نه غمه ش دل مه که ی وه لانه ی زهنبوور

نالهی موتربان نه که ردهنی گۆش

مه ردهی یهک پۆژه بکهی فه رامۆش

خوسوس چه قوانهی ره قس «ره زایی»

نه ره قس فارسی، ره قس که ذایی (۲۸، ۲)

ئهم پێوهندی و عه شق و ئاوێته بوونهی **ئه هلی هه ق** و **مۆسیقا**، سیمایه کی وای داونه تی، بی سێ و دوو بلێین: دید و فه لسه فه ی ئهم ئایینه، بۆ مرۆف، بۆ گهردوون، بۆ کردگار، له وه دایه که هه وینی هه موو ئه وانه، له مۆسیقادا ده بیینی.

مۆسیقا، لای ئه هلی هه ق، هه وینی هه موو گیانله به ران و بی گیانیکه. هه وینی پۆچه، خۆزاک و هه ناسه ی پۆچه. پۆچ به بی مۆسیقا، مات و بی جووله و گۆشه گییره.

مۆسیقا، لای ئه هلی هه ق، تا قانه سروودی پۆچ و بزۆینه ری هه ستی مرۆقانه ی مرۆقه، به رامبه ر به چاره نووسی خۆی. مرۆف، له هه موو راز و سکاالا و سوپاس و داد و گازنده کانیدا، مۆسیقا ده کات به سروود و په یامی نیوان خۆی و کردگار. هه ر بۆیه ش له کاتی ناشتنی هه ر یه کیچ له پێره وانی ئه هلی هه ق دا، تا شۆزی ده که نه وه بۆ ناو گۆره که ی، مۆسیقا «ته مووره» ی بۆ ده ژهن.

به کورتی «سروودی یارسان» ی مۆسیقا ئامبزی ئه هلی هه ق، بنه مای ژبانه، هه موو ژبانه! له به ر ئه وه «ته مووره فیربوون» و «ته مووره ژهندن»، وه ک ئه رکیکێ پتویست و فرمانیکێ ئایینی، له ئه ستۆی هه موو پێره وانی ئه هلی هه ق به گشتی و له ئه ستۆی چینی سادات و پیرانی هه ق دایه به تایبه تی؛ که هه موو فیری بن. (۴۹، ۱۱)

وه ک ده رده که وێ پیره و کارانی ئه هلی هه ق، به درێژایی مێژوو، له به ر هێرش و شالاوی به رده و امدا بوون. بۆیه له دێرزه مانیشه وه ناوه نده سه ره کی و مه لبه نده پیرۆزه کانیا ن له ناوچه سه خته کانی هه ورامان و زاگرو س دا دامه زانده وه و نه یینی و یاسا و دا بونه ریتی ئایینه که یان لای سه ره له به ری پیره و کارانی خۆشیا ن نادرکیتن. به لکو پیره و کارانی خۆیا ن پۆلین و ده سته به ندیی کردووه و بۆ هه ر پۆل و ده سته به کیش رابه ری تایبه تیا ن بۆ دیاری کردوون^(۲) که دیسان ئهم رابه رانه ش سه ره له به ری پرۆگرامه کانی ئایینه که یان له لا باس نه کراوه. له به ر ئه وه ئه مانیشه هه ر لای ئهم کۆمه ل و ده ستانه، نه یینی و پرۆگرامه کانی ئایینه که یان ده درکیتن... که ئهم نه ریته له مۆسیقا که شیا ندا رهنگی داوه ته وه و هه ر به مچۆره

(۲) له به ر ئه مه یه که ئه هلی هه ق ته نیا رابه ریکیا ن نییه.

په پیره ده کری. واته: ئه و ئاماری ئاههنگ و ئاوازانیه تایبه تن به سرووده کانی ئه هلی هه ق «سروودی یارسان»، ئه مانیشه یان پۆلین و چه پک چه پک کردووه و هه ر چه پکیکیا ن بۆ مامۆستا و ته موورژه نانی ئه و ده ستانه دیاری کردووه.

به م پتیه هه ر یه کیچ له م ده ستانه، چه پکیک ئاوازی بۆ سرووده کانی «یارسان» لای خۆی پارێزگاری کردووه؛ که وه ک له جه نابی «سه یید قاسمی ئه فزه لی» یه کیچ له دوو گه وره رابه رانی ئه هلی هه ق «م بیست و پێشتریش باسکرا؛ ئهم ئاوازان، (۷۲) ئاوازن و...»^(۳) دواتر به هاوکاری و یارمه تی و ته قه ل لای دلسۆزانه ی کاکه فه ره ادی عه زیزی و هاو پتیا ن کرماشان و لوړستان، توانیمان «ناوی» سه ره له به ری ئه و ئاوازان، له ناو تیکرای پیره و کارانی ئه هلی هه ق دا کۆیکه ی نه وه...^(۴) که ئه مه ناوی ئه و (۷۲) ئاوازه یه:

یار دیده کانی؛ (۷) مه قامه:

۱- یار دیده کانی ئه و یاری.

۲- یار دیده کانی چ وه شه ن یار مه یو گیان.

۳- یار دیده کانی بنیامین پیره.

۴- یار دیده کانی هه وه شه ن هه وه ش.

۵- یار دیده کانی کیه ل عه نیم باقی.

۶- یار دیده کانی ره ژیا ن دا لا هۆ.

۷- یار دیده کانی یار ته مر یاره^(۵).

قه ره چۆی؛ (۷) مه قامه:

۸/۱- لاو هه ی لاو گیان لاو هه ی لاو. ۹/۲- لاو که رت نه مر و گیان خا و که رت نه مر

و لاو هه ی لاو. ۱۰/۳- ته نه میری ته نه جوانه میری و میری و هاها میری و میری. ۱۱/۴-

بابا ناعوسی زم و زه مه و زه ماوه ن مه کریا چ عه رش نقرنه ده س به ره و زه ماوه نێ کاوهم

کاوهم ئه ز مه ره ژینه. ۱۲/۵- گیان گیان شایادگار تو شای شاهانی، مراد و مه تلّه و

یاران دایانی. ۱۳/۶- به لێ هاها ئا. ۱۴/۷- گیان هه ی هه ی دوس.

(۳) سه یید قاسم پتیمی وت که هه لێژاردنی ژماره ی (۷۲)، ئاماژه به بۆ هه ر (۷۲) فه سلته که ی (یه سنا).

(۴) به لام تۆمارکردنی (۷۲) ئاوازه که، له سه ر نه وار، کارتیکێ درێژخایان و پشوو درێژ و هه ره وه زی تری

ده ویست، چونکه کۆکردنه وه و تۆمارکردنی ئه و ئاوازان، له و جوگرافیا به ری نه دا، ماوه یه کی زۆری ده برد. بۆیه

ئه میا ن بۆ ده رفه تیکێ تر هیتشه وه. تا به هاوکاری و یارمه تی شاره زایانی زانستی مۆسیقا، ئهم کاره ئه نجام

بدریت. (۵) ناویکی تری هه زه تی سوڵتان ئیسحاقه.

- ۳۹- خاموشی «سَی نَه زَم»: ۱- گیان هه‌ی. ۲- هاها هی. ۳- وه یاری وه دهم.
- ۴۰- تهرز یاری.
- ۴۱- تهرز رۆسه‌م.
- ۴۲- گلّه وه ده‌ره «گلّه وه خاک».
- ۴۳- قه‌تار (۷).
- ۴۴- هیجرانی.
- ۴۵- باریه.
- ۴۶- هه‌ق چلانه هه‌س.
- ۴۷- هه‌ق هه‌ق هو هو هه‌ی ئاقای جانم.
- ۴۸- یاران وه باتن وه‌ش ده‌نگی مه‌یۆ.
- ۴۹- حه‌ق و حه‌ق و حه‌ق یاری.
- ۵۰- عه‌لی عه‌لی عه‌لی مه‌ولام عه‌لی عه‌لی عه‌لی.
- ۵۱- عه‌لی عه‌لی هو هو مه‌ولام عه‌لی هو.
- ۵۲- هو هو مه‌ولا هو هو مه‌لا هو. ده‌سم وه دامین پیرنیا مین بوو.
- ۵۳- عابدینه.
- ۵۴- پیشره‌وی «گۆشه‌ی سه‌حه‌ری».
- ۵۵- جلّه وشاهی «یاسوار سوار» (۸).
- ۵۶- شا خوه‌شینی.
- ۵۷- ده‌رده‌م ئه‌زیار «شا خوه‌شینی».
- ۵۸- هه‌ی گیان «به دوو شیوه».
- ۵۹- هه‌ی گیان «به دوو شیوه».
- ۶۰- فانی فانی.
- ۶۱- ئاقا یار داود سه‌ن سه‌ن یار داود.
- ۶۲- یار دیده‌کانی بنیامین سازه‌ن پیرموسی سیمه‌ن، داود ئاوازه‌ن.
- (۷)، (۸) نۆتی موسیقی ئه‌م چه‌ند ئاوازه، له پاشکۆی ئه‌م کتێبه‌دایه.

- ۱۵- تالّه سواران.
- ۱۶- خاس بژه‌نه.
- ۱۷- هه‌ی لامی لامی.
- ۱۸- هه‌ی ئیمانم یار.
- ۱۹- هه‌ی ده‌یار ده‌یار.
- ۲۰- گیان خواجای غولامان.
- ۲۱- هه‌ی چل ته‌ن چلانه.
- ۲۲- چل ته‌ن چلانه.
- ۲۳- جه‌م نیان دووسان ئه‌ویانه.
- ۲۴- هه‌قه‌ن هه‌قه‌ن.
- ۲۵- هه‌ق و هه‌ق.
- ۲۶- یار داود هه‌ق داود گیان.
- ۲۷- هه‌ق داود گیان داود.
- ۲۸- جه‌م وه چل ته‌نه داود.
- ۲۹- داود نه کوره‌ی که‌وسه‌ر وه‌رده‌ن ئاو.
- ۳۰- گیان سه‌بیید مامه‌د به‌ره‌و دیوانی، یار نازش ره‌وا بوو په‌ی یارسانی.
- ۳۱- هه‌روا بووگه و هه‌روا ده‌بی.
- ۳۲- ده‌س ویت ویله بیوت وه‌نه‌وشه.
- ۳۳- سه‌ر تهرز.
- ۳۴- مه‌جنونی.
- ۳۵- دۆ وّاله «دوو بالا».
- ۳۶- ساروخانی. (۶)
- ۳۷- غه‌ریبی.
- ۳۸- شیخ ئه‌سیری «گۆشه‌ی سه‌حه‌ری».
- (۶) نۆتی موسیقی ئه‌م ئاوازه، له پاشکۆی ئه‌م کتێبه‌دایه.

۶۳- سا عیلى ساعیلى ساعیلى مه كه عالم دی زانی بانگم ده كه .

۶۴- سولتان دینه یا عهلی یا عهلی .

۶۵- یار دیده کانی شا مه یو شامه یو .

۶۶- هه ی ئیمانم یار هه ی ره نگینم یار .

۶۷- هه ی دیده کانی یاران نه ی جمه ی، نیان وه شادی شا که ره مه ی، شاشیبه ن وه ره و قۆله گا .

۶۸- یاشا سه د ئامان مروه ت نه لئه مان ده ردم ده واکه ره حکیم زامان .

۶۹- عالی گورز ویش ها وه ده سه وه .

۷۰- خواجه ی غولامان یاعه لی یاعه لی یار داود ئامان شاعه لی شاعه لی .

۷۱- جه م جه م شایه به رزه مل . خوهشین خۆدایه به رزه مل .

۷۲- ده ی سبۆ ده ی سبۆ ئاها ئاگیان کالآ چه مه ی میردانی ده ی سبۆ ده ی سبۆ هه نی عازیم یار (۹) .

به لّام نه و پتوه ندی و ئاکاره دیرینه یه ی نه هلی هه ق و موسیقا «سرودی یارسان»، نه گه ره شوین پتیه لگر و میرانگری پتوه ندی زه رتوش و موسیقا «سرودی گا تا» نه بچ، که له هه ردو و ئایینه که دا موسیقا ده بیته هه وین، بۆ ده رپرینی رازه کانی رۆح، به رامبه ره سرووش و کردگار؛ نه و ده شی بلیین: پردیکی فه لسه فیانه، له نیتوان زۆر لایه نی نه م دوو ئایینه دا هه بچ؛ که دیاره ئیمه لایه نی تیگه یشتنی هه ردو و ئایینه که مان بۆ موسیقا مه به سته؛ واته: دیدی سرودی یارسان و سرودی گا تا «گا تا»، بۆ موسیقا. بۆیه بۆ زیاتر توند به ستنه وه ی نه م پرده موسیقاییه ی نیتوان سرودی یارسان و سرودی گا تا، به لگه و پشتیوانی تریش ده خه ینه پال پته و تر کردنی پتوه ندی نیتوان نه م دوو ئایینه، که بریتیه له پتوه ندی میژووبی نیتوان نه م دوو ئایینه، چونکه په پره وانی ئایینی نه هلی هه ق، ده لّین به شپوه به ک له شپوه کان، یان به واته یه کی تر پتوه ندیه کی میژووبی «به لّام که مینک ته ماوی»، له نیتوان نه م ئایینه و ئایینی زه رتوش دا هه یه و چۆن!؟

(۹) له کۆکردنه وه ی نه م زانیارییه نه دا جه نابی (ئیره جی خادمی) یارمه تی زۆری داوین، که ناوبرا وه ی (ده رویش قولی کردنی) یه و شاره زایه کی لیها تووی موسیقای نه هلی هه قه و دانیش تووی شاری کرماشان و مامۆستای ته موورنه ندی (که یخه سه ره پور نادری) ی و مامۆستای ته موورنه نانی تیپی موسیقای (شه مس) ه، که موسیقا بۆ هونه رمه ندی کورد: شه هرامی نازری ده ژهن.

ده فته ره کانی نه هلی هه ق، زۆر به پیرۆزی و به پیره وه، باسی ئایینی زه رتوش ده که ن و شیعریان له و باره یه وه، له چه ندان نمونه زیاتر تیدا یه . وه ک نه وه ی که زه رتوش له گه لّ یارانیدا ده یه وئ بچئ بۆ شاری به لّخ و له ریگا تووشی رووباریکی قسولّ ده بن و له و رپیشه زیاتر، بواری تریان نیبه . بۆیه زه رتوش خۆی ده چپته ناو رووباره که وه و هه ردو و لاقی، بۆ یارانی ده کات به پرد، تا له رووباره که به پره وه، ئیتر نه و رۆژیه نه و کۆمه له، به بیته ی له و رووباره په ربونه ته وه، لای نه هلی هه ق، هه موو سالتی یادی ده که نه وه و جه ژنی بۆ ده گپرن.

«ئاته شکه ده» ش که ره مزیککی پیرۆزی «زه رتوش» ه، لای «نه هلی هه ق» یش هه ره پیرۆزه:

نه و ئاته ش-خانه

بارگه ی شام وه سته ن نه و ئاته شخانه

زه رتوشتش کیاست په ری فه رمانه

به ره گوزیده که ش که ره د، نه رووی زه مانه (۱۰۷، ۲۴۹)

هه ره له پالّ ئاته شکه ده دا، بۆن و به رامه ی کلپه ی ئاگر، له مالّ و جه مخانه و جیهانیشدا، به پیرۆز و پتویست ده زانن، بۆ رووناک کردنه وه ی هه موو شتییک:

ئاته ش زه رووه ن

گرا گر گرپان، ئاته ش زه رووه ن

سۆزانی جیهان، ته جه للی نووره ن

رۆشنی زولّمات وه قوبه ی نووره ن (۱۰۷، ۲۵۰)

پیرۆزی ئاگریش، به گویره ی ده فته ره کانی نه هلی هه ق، له ویتوه سه رچاوه ده گری که زه رتوش کاتی منالّ بوو، جه رده دزییان و بردیان خسته یانه گری ئاگره وه و تا سئ رۆژ له ئاگر دا مایه وه، کاتی دۆزرایه وه، سه بیران کرد له ناو خۆله میشی ئاگره که دا نووستوه، چونکه رۆحی زه رتوش، رۆحی هه ق بووه . «سولتان ئیسحاق» یش که هه وته وانه له کوره کانی خۆی پتک ده هینئ، له ژیر ساجی ئاگر دا یه ک ده گرن و فرمانی سه رسپاردن و ده ست پتوه گرتنی به سه ردا دان. هه ره ها یادگار شاش، که ته مه نی سئ رۆژ بوو، سولتان فرمانی به داوود دا، تا بیخه نه کووره ی ئاگره وه و بۆ ماوه ی سئ رۆژ، سه ری کووره که بنریتته وه. دوای سئ رۆژه، سولتان خۆی چوو سه ر کووره و یادگار هه لّسایه سه ریپ و

سهلامی له سولتان کرد. که ئەم یادگارەش، ئەو باوە یادگارەیه، که لای ئەهلی ههق یه کجار مهزنه (۱۰۷، ۲۵۲).

ئەو سێ رۆژووگرتنهش، که لای «زهرتوشتی» یه کان بووه، تا ئیستاش لای په پیرهوانی ئەهلی ههق ههه سێ رۆژ، رۆژوو دهگرن. که دهکهوێته چلهی زستانی وه زری کوردیهیهوه... و له چواردهی مانگدا دهست پێدهکا و ئیوارهی ههفته، رۆژووکه دوایی دیت.

ئەم بۆنهیهش، لهو سێ رۆژوهه کراوه به نه ریت، که زهرتوشت به منالایی، سێ رۆژ له ئاگردا مایهوه و نه سووتا و لهو سێ رۆژهدا، دایک و باوکی زهرتوشت، هیهچیان نه خوارد (۱۰۷، ۲۵۴). ههه لهو سێ رۆژهدا **زهرتوشت**، به شیبیری **مانگایهک** پارێزگاری کرا، که خوا، ئەو **مانگایه**ی ههه بۆ ئەو مه بهسته ناردبوو، بۆیه لای په پیرهوانی ئایینی زهرتوشت و لای ئەهلی ههقیش، **گا** پیروزه و سیمای **خوا** و **گهوره** و **سهرداری** تیا ده بین. که ئەم سهرودهی ئەهلی ههق، لهو چهندان نمونانهیه:

پیره رهنگینه

ئەز چهنی تووما، پیره رهنگینه

چهنی خالق بیچوون تو پیره نینه

ساتو بۆ گاوم وه گاو یارییهوه بوینه (۱۰۷، ۲۵۴)

... جگه له مانهش، ته نانهت ماموستا محهمهه جه میل رۆژبه یانی، پیتی وایه که سولتان ئیسحاق «سوهاک» ی رابه ری ئەهلی ههق، ههه ئیستیکی دو ئیمپراتوری مادهکان بیت (۹۷، ۲۸)، که شوین سببه ری هه لکه وتنی زهرتوشت بووه.

جگه له مانهش ئیمه، پیشتر وتمان که دهفته رهکانی ئەهلی ههق، واته سهرودی یارسان به شیوهی کوردی «گۆران» ه، که مانای واژهی «گۆران» یش به مجۆره لیک ده دریتتهوه:

نوسه ری ناسراوی ئیرانی: دکتۆر ئیبراهیم پورداوود، که به چهند کتیبی زانستی، دهست پیشکه ری زیره کانه ی له لیکدانه وه و توێژینه وه ی ئایینی زهرتوشتدا، ههیه. له پیشه کی یه کیتک لهو کتیبانه ییدا، به ناوی فرهنگ به دینان، سه بارهت به وشه ی **گهور**، ده لێ: له وشه ی **کافری** عه ره بیه وه هاتوو و به واتای زهرتوشتی نایسلام به کاره یتراره و ورده ورده له بهر قورسیی وشه ی **کافر** بووه به **گهور**، چونکه واژه ی **گهر** و **گه برهک** و **گه بره کی** له شیعی فارسیدا، به واتای ئایینی زهرتوشتی هاتوو. بۆ وینه فیرده وه سی ده لێ:

بفرمان یزدان چو این گفته شد

نیایش همانکه پذیرفته شد

پیرید سیمرغ و بر شد بابر،
همی حلقه زد بر سر مرد گبر
ز کوه اندر آمد چو ابر بهار
گرفته تن زال را در کنار...

ههه فیرده وه سی له جیگه یه کی ترده ده لێ:

که ما را نیاید که شاپور شاه
نصیبین بگيرد بیارد سپاه
که دین مسیحح ندارد درست
ره گبـرگی ورزد و زنده است

(۳۱، ۱۶ مقدمه)

ههروه ها محهمهه ئه مین هه ورمانی، له ههه دوو کتیبی کاکه یی و فه رههنگی ئیریان
فاچ و دیسانه وهش له گو فاری ماموستای کورددا، به مجۆره له باره ی ئەم وشه یه وه دو اوه:

... وشه ی **گهور** له سه ره تاوه، له سه ره ده می بلا بوونه وه ی ئایینی ئیسلام له کوردستاندا،
به وه که سه ده وترا که به نایسلامی ده مایه وه و سه رانه ی ده دا و به ئیسلام نه ده بوو. پاش
ئه وه ی که سه رپاکی کوردستان هاته سه ر ئایینی ئیسلام، پارسانییه کان – که سان
ئیسحاق نوێکه ره وه یه تی – و هه ندی خه لکی ناوچه ی هه ورمان، که له ناوچه
شاخاوییه کانی هه ورماندا، له سه ر ئایینی زهرتوشت مابوونه وه، به پیتی ئەو ئالوگۆزه ش که
دهنگی «ب» و دهنگی «و» جیگۆرکی دهکن. بۆیه وشه ی **گهور** به ره و **گور** رۆیش و
کۆیه که شی بوو به **گۆران** و ئەمه ش هه میشه به و خه لکه ده وترا، که له ناوچه شاخاوییه
دوره دهسته کانی هه ورمان ده ژیان و به روالهت ئیسلام بوون و له دل و ده رووندا، یان
کاکه یی «پارسانی»، یان زهرتوشتی بوون و ههروه ها به زهرتوشتیه کانی دیکه ی ناکوردیش.
ئەم **ناو** – **زاراوه** به مجۆره به کار ده هینرا. تا ده ور به ری سه ده ی پینجی هیهجری و یاخود
ته واو ئیسلام بوونی خه لکه که ی ناوچه کانی هه ورمان و ئەوجا به و جۆره دینی کاکه یی و
زهرتوشتی له ناوچه کانی هه ورماندا به ره و کز بوون و به ره و نه مان چوون و تا هه ندی
ناوچه ی بچکۆله ی دیکه ی لێ ده رچێ، سه رپاکی خه لکه که دینی ئیسلامی وه رگرت و ئیتر
دووبه ره کی په ره ی سه ند و **گهور** یاخود **گهوران**، که ببوو به **گۆران**، زۆر کورتی هینا و خزایه
ناوچه ی تاییه تییه وه، که ئەو جیگه تاییه تیانه، به ره به ره کران به مه لبه ندی ئایینی
گۆران (۴۵، ۱۷-۱۸).

لهم مهلبه ندهشدا، ههر سروودئ، يا ههر ناوازي، نه گهر له چوارچپوهی شيعردا بوايه و له سهره تاي بلابوونه وهی تاييني ئيسلامدا، ستايشی تاييني ئيسلامی نه کردايه، وتنی رپوا نه بوو، يا خود رپگه ی لی ده گيرا. به تاييه تيش که لهم مهلبه ندانه دا نامیتری موسیقا ته نیووریان له گه ل سۆزی تايينیدا به کارهیناوه، که موسیقاش له تايینی ئيسلامدا **حرام** کرابوو، بۆيه بهو کاره ی «گۆرانه» کانیان وتووه: **گه برانی**، يا خود **گه ورائی** و **گۆرائی** و ئەم زاراوانه ش پاش به سهر بردنی ته مه نیکي درپژخایه ن، سوان و وهک نه وهی نه مپۆی لپهات، که پیتی دهوترئ: **گۆرائی**.

ههر لهم بواره دا، چه ندان بازرگان و گه شتوهری نه وروپایی، که له سه ده کانی شازده و هه قده ی زاییندا، سهردانی ئیران و ولاتانی ده وروبه ری ئیرانیان کردووه. له و گه شتنامه و بیره وهر بیانه دا، که له ناکامی سهردان و سه فهره کانیاندا، یاداشتیان کردووه، نه وه ده سه لپینه که واژه ی **گهر و گاور**، ده به نه وه سهر ره چه له کی تايینی زهرتوشت. له وانه:

۱- گه شتوهری ئیتالیایی پیترو دالا **فاللا** Pietro Della Valle، که سالی ۱۶۱۶ز- تا ۱۶۲۴ز- له ئیران بووه. هه میشه له ناوهیتانی زهرتوشتیدا، به واژه ی گهر ناویان دپیتی و ده لی: نه مانه له عه ره ب «تازی» بیزارن و خو یان به گاور ناو ده به ن، چونکه ئەم واژه یه به مانای کافر و بته پرستی دیت و به خو یان ده لپین: به ه دین - Behen din. (۳۱، ۱۳ - مقدمه).

۲- ژان پاتیست تاوه رنیه «۱۶۰۵- ۱۶۹۸ز» که گه شتوه رپکی فهره نساییه و له نیوان سالانی ۱۶۳۲- تا ۱۶۳۸ز، نو جار سهردانی ئیرانی کردووه و له باره ی زهرتوشتییه کانی شاری کرمان و ده وروبه ری نووسیوه. هه میشه په پره وانی تايینی زهرتوشت، به گه بر (Kebber) ناو ده بات. (۳۱-۱۳ مقدمه).

۴- شاردن - Chardin، که چه ندان سالی رۆژگاری سه فه وی له ئیران بووه، له سه فه ری یه که میدا، له سالی ۱۶۴۴- ۱۶۷۰ز له سهرده می شا عه باسی دووهم و شا سلیمانی یه که م و له سه فه ری دووه میشیدا له سالی ۱۶۷۱- ۱۶۷۷ز، له رۆژگاری شا سلیمانی یه که م دا، له سه فه رنامه که ی خویدا چه ندان جار یادی زهرتوشتییه کان ده کاته وه و ده لی: له هیند به زهرتوشتی ده لپین **پرسی** و له ئیران پیتیان ده لپین **گاور** - Gaur، که واژه که له بنه چه دا عه ره بیه و به مانای کافر دیت. (۲۲، ۱۲ مقدمه).

۵- ژان ئوتەر - Jean Otter ی گه شتوه ری سویدی که له زه مانی ته ه ماسب قولی خان «نادر شاه» دا، هاتۆته ئیران و سه فه رنامه که ی یه کجار بایه خدار و ده گمه نه. له ئاپریلی

۱۷۳۹ز- دا، سهردانی که نگاوه ری کردووه و پیتیان وتووه، که گاوری تیدایه. باسی نه وه ده کات که ئاته شکه ده ی ویرانی نه وانی دیوه و به پاشماوه ی په پره وانی تايینی زهرتوشتیان له قه له م ده دات. (۴، ۱۷۰-۱۷۸).

ئەم به لگانه ش وهک وتان، هه موویان ره چه له کی واژه ی گۆران ده به نه وه سهر تايینی **زهرتوشت** و تايینی زهرتوشتیش چونکه له سهرده می ساسانیییه کانه گه یشته لوتکه ی رپزگرتن، بۆیه رپی نه وه ش له به رده ماندا خو ش ده ی، تا واتای سروودی یارسان، به وه لپیک بده ی نه وه، که مه به ست له: **یار + سان**، نیاز له یاران و دۆستان و دلدارانی ساسانی، یان: یارانی سولتان سوهاک، واته: سولتان ئیسحاق بیت؛ که دواتر پیتیان وتووه: سان بیت.

که واته، بۆ زیاتر ئاگادار بوون له **سروودی گاتای** «زهرتوشت» یش، پیتیست ده کات ئاورپکی خیرا، له میژووی زهرتوشت و تايینه که ی و سروودی گاتا بدریتته وه.

زهرتوشت و نایینه‌که‌ی

سهره‌تا، ده‌بی‌ئوه بزاینن که ماده‌کان، سهر بهو شه‌پۆلگه‌له کۆچه به‌رودوایانه‌ی ئاری نه‌ژان، که له سه‌ده‌گه‌لی زۆر کۆنه‌وه، له مه‌لبه‌نده‌کانی باکووری ئه‌وروپا و باشووری رووسیاه، پرووهو چه‌ندین ناوچه‌ی جیاجیا، که گرنگترینیان **هیند** و **ئیران** و ئه‌وروپا بووه، کۆچیان کردووه. (۱، ۲۱)

زه‌مانی کۆچه‌که‌شیان، بیرورای جیاوازی له‌سه‌ر هه‌یه، که زۆریه‌ی زانیانی خۆرهل‌اتناس، به‌لای زۆروه‌وه، له‌نیوان (۱۰۰۰ تا ۲۰۰۰) سالی پیش زاین داده‌نین.

ئه‌وانه‌ی بۆ هیند و ئیران کۆچیان کردووه، به‌خۆیان وتووه ئاریایی و له‌کۆنترین پاشماوه‌کانیشیاندا، ناوی ئاریایی هاتووه. له‌پاشماوه‌کانی ریگ قیدا دا، که نایینی کۆنی هیند بووه و له‌ئاقیستاشدا که نایینه‌که‌ی زهرتوشت بووه، ناوی ئاریایی هاتووه، له‌هه‌ردو نایینه‌که‌شدا، مانای ناوی ئاریایی، به‌واتای نه‌جیب و په‌سه‌ن و میوان نه‌واز هاتووه (۱، ۵۰-۵۱). له‌ئاقیستادا که مه‌به‌ستی ئیمه‌یه، سه‌رزه‌مینیی ئاریایی، به‌ئاریانام فه‌یجا، یان ئاریان فه‌یجا یان ئاریان قاج ناوبراوه. وه‌ک زانراوه ئاریان فه‌یجاش دامیینی زه‌ریای خه‌زه‌ری ئیستا بووه، که دواتر به‌رینتر بووه‌وه و بووه جیی پیکه‌وه‌نانی ده‌وله‌تی ماد، ده‌وله‌تی مادیش (۶۹۱- ۵۵۰ پیش زاین)، وه‌ک له‌نووسراوه‌گه‌لی ئاشووریدا هاتووه، سنوره‌که‌ی له‌دامیینی زه‌ریاچه‌ی ورمیوه، به‌ره‌و خوار ده‌ست پیده‌کات بۆ سه‌قز و ئه‌کباتان «هه‌مه‌دان» و دواتریش له‌نیوه‌ی شه‌شه‌می پیش زاینیدا، ئه‌م سنوره‌ فراوانتر ده‌بی و به‌شیکیش له‌ئه‌فغانستان ده‌خاته ژیر ده‌سه‌لاتی خۆیه‌وه.

به‌لام ئه‌و شه‌پۆله‌ کۆچه‌ی له‌نیشتمانی ماد «کوردستانی ئیستا» دا، نیشته‌جی بوون، ئه‌و شه‌پۆله‌ بوون، که دواتر زه‌رتوشتیان تیدا هه‌لکه‌وت و هه‌ر ئه‌م شه‌پۆله‌ش له‌سه‌رده‌می‌کدا بۆ ماوه‌ی چه‌ند سه‌ده‌یه‌ک خاوه‌نی ده‌سه‌لات و فه‌رمانه‌وه‌ایه‌کی یه‌که‌جار فراوان بوون. به‌جۆرتیک که له‌هه‌ندئ سه‌رده‌مدا، نه‌ک هه‌ر سه‌رپاکی کوردستانی ئه‌مرۆ و ناوچه‌کانی تری ئیرانیان به‌ده‌سته‌وه‌ بووه، به‌لکه‌و له‌رۆژگارێکدا ولاتی ئاشووریه‌کانیش، به‌نه‌ینه‌وای پایته‌ختیشیانوه‌وه‌ که‌وتۆته ژیر ده‌سه‌لاتیانوه‌وه (۶۱۴ پیش زاین).

سه‌باره‌ت به‌وه‌ی که زه‌رتوشت له‌کامه‌ ناوچه‌دا هه‌لکه‌وتووه‌وه له‌چ سه‌رده‌می‌کدا ژیاوه! بیرورای فره‌ جیاوازه‌یه. که هه‌ندئ له‌م بیروبو‌چوونانه‌ زانستیانه‌ن و هه‌ندیکی تریشیان،

گه‌وره‌یی و مه‌زنایه‌تی زه‌رتوشت سه‌راسیمه‌ی کردوون و به‌گۆیره‌ی به‌رژه‌وه‌ندی خۆیان، به‌ره‌و چه‌ز و خواستی خۆیانی ده‌بن. که له‌راستی‌شدا چونکه‌ گه‌وره‌یی و بلیمه‌تی زه‌رتوشت بۆته جیی مشتومر و لیدوان و لیکۆلینه‌وه‌ی ده‌یان و سه‌دان زانا و فه‌یله‌سووفی دیرینه و ئیستا و به‌رده‌وامی سه‌رتاسه‌ری جیهان، بۆیه هیشتا بیروبو‌چوونی تازه‌تری لئ هه‌لده‌گۆزری و تا ئیستاش هه‌ر قسه‌ له‌سه‌ر میژووی ژیان و شوینی هه‌لکه‌وتی، نه‌پراوه‌ته‌وه.

به‌لام له‌وه‌دا که کاری ئیمه، ئه‌وه نییه‌ بجینه‌ ناو جه‌نجالی ئه‌و بیروپرایانه و به‌راورد و ته‌ته‌له‌ پیکردنیان، بۆیه هه‌ر به‌و به‌لگه‌ زانستیانه‌وه‌ ده‌گی‌رسیینه‌وه‌ که به‌دلتیاییه‌وه‌ ده‌یسه‌لمی‌تن زه‌رتوشت له‌دامیینی زه‌ریاچه‌ی **چیتچست** - **ورم** و باکووری خۆرئاوای ئیراندا هه‌لکه‌وتووه، که کوردستانی ئیستا ده‌گریته‌وه. له‌م پرووه‌وه بارتۆله (۱، ۵۰-۵۱) و پرۆفیسۆر گۆلدنهر (۱، ۵۰-۵۱) و خۆرهل‌اتناسی ئه‌لمانی هه‌رتسفلد و جه‌کسۆن (۱، ۵۰-۵۱) و ئیرانناسی مه‌زنی دانیمارکی ئارتور کریستین سن (۹، ۶۵-۶۴) و فه‌یله‌سووفی ناسراوی ئه‌لمانی فردریک نیچه (۳، ۵۸) و مه‌سه‌وودی گۆلزاری (۴۴، ۸۰ مقدمه) و نووسه‌ری کرمانشانی عیماده‌دینی ده‌وله‌ت‌شاهی (۲۳، ۷) و جان ناس (۱۵، ۳۰۲) و گیرشمن (۴۵، ۱۷۹) و مورته‌زا پراوندی (۲۶، ۴۸۷) و ئۆژین و ئۆبین (۳، ۷۷) و دکتۆر جیهانگیرئوشیده‌ری (۵، ۴۲۹) و هه‌روه‌ها میژوونووسانی عه‌ره‌بی وه‌ک: یاقوتی حه‌مه‌وی و ئیبن خرددابه و بلاذری و چه‌ندان زانا و نووسه‌ری تریش، دواي تو‌تۆزینه‌وه‌یه‌کی زۆر و هه‌ولیکێ زانستیانه، که یه‌شتوونه‌ته ئه‌و ئه‌نجامه‌ی که زه‌رتوشت له‌ناو هۆزه‌کانی **میدیا** و له‌باکووری خۆرئاوای ئیران «کوردستانی ئیستا» دا هه‌لکه‌وتووه.

باوکی زه‌رتوشت ناوی **پوروشه‌سپ** و دایکیشی ناوی **دوغدو** بووه. جه‌کسون پیتی وایه باوکی **زه‌رتوشت خه‌لکی نازه‌ریاجان** و ده‌ورو به‌ری **زه‌ریاچه‌ی ورمی** و دایکیشی **نازه‌ری بووبی**.

سه‌باره‌ت به‌ناوی «زه‌رتوشت» یش، لیکدانه‌وه‌ی جۆراوجۆر هه‌یه.

له‌دووتوبی **گاتاگاندا**، به‌**زه‌رتوشت‌ره** هاتووه، هه‌ندیکی پیتیان وایه، له‌وانه: خۆرهل‌اتناسی به‌ناوبانگ زولسته‌ر، که **زه‌رتوشت‌ر**، واته: خاوه‌نی **وشت‌ری زه‌رد** بووبی (۱، ۴۲). خۆرهل‌اتناسی ئینگلیزی **بویس** یش ناوی **زه‌رتوشتی** به‌لی‌خۆر، یان جله‌وداری وشت‌ر لیکداوه‌ته‌وه (۱، ۴۳). زانای به‌بهنه‌چه ئه‌لمانیایی و مامۆستای زانکۆی ئۆکسفورد ماکس موله‌ر، ناوی زه‌رتوشتی به‌خاوه‌نی وشت‌ری جه‌سوور، لیکداوه‌ته‌وه، تو‌تۆزه‌ره‌وه‌ی به‌ناویانگی ئه‌لمانیایی شپینگل، ناوی زه‌رتوشتی به‌ئه‌شکه‌نجه‌ده‌ری وشت‌ران مانا کردووه.

به‌لام له میژووی کۆنینه‌ی یۆناندا، به‌زرد ئاسته‌ر ناوبراوه. که برۆایان و ابووه ئەم ناوێش له ئاسته‌ر، یان ئیستار وەرگیراوه و مانای ئه‌ستیره‌ناس بگه‌یه‌نێ. دیوژن لرسیوس که خۆره‌ه‌لاتناسیکی یۆنانییه، له‌ زمانی «دنیون»وه؛ که کورپه‌که‌ی له‌ هاوڕیپانی ئه‌سکه‌نده‌ری مه‌کدۆنی و میژوونووسیش بووه «سه‌ده‌ی چواره‌می پیش زایین» ده‌یگه‌رتیه‌وه، که ناوی زه‌رتوشت، له‌ باری ئه‌ده‌بیه‌وه به‌مانای ئه‌ستیره‌ په‌رسته (١، ٤٢). «هیرمودورس»یش، که شاگردیکی ئه‌کادیمی ئیفلاتونه «سه‌ده‌ی چواره‌می پیش زایین» هه‌مان بۆچوونی هه‌یه (١، ٤٢). رۆژه‌ه‌لاتناسی ناسراو: پرۆفیسور کیگه‌ر پیی وایه که یونانیان زه‌رتوشتیان به‌واژه‌یه‌کی لیکدراوی زه‌پیرا ناوبردوه و له‌مه‌ش مه‌به‌ستیان پیی فه‌رمانه‌وایی ئه‌ستیران بووه (١، ٤٢). زه‌رتوشت، زتیوان و خزمه‌تگوزاری ئورومازس، یان ئورمه‌زد بووه و له‌ هه‌مان کاتیشدا زه‌رتوشتی به‌کوری ئورومازس ناوبردوه (١، ٤٢). پرۆفیسوری ئەلمانیا‌یی هوزنیگ، ناوی زه‌رتوشتی له‌ دوو وشه‌ی لیکدراوی زوترا و ئه‌سترای زانیوه، که پیی و ابووه چرای که‌شتی ده‌گه‌یه‌نێ و له‌ ئاکامیشدا مانای ناوه‌که‌ی به‌خاوه‌نی کیتلگه‌ی نیاز لیکداوه‌ته‌وه. یوسنیس، که توپزه‌ره‌وه‌یه‌کی ئەلمانیا‌یییه، ناوی زه‌رتوشتی له‌ دوو وشه‌ی زه‌ر به‌مانای زه‌رین و ئه‌ستهری به‌مانای ئه‌ستیره‌ زانیوه، که به‌هه‌مووی ئه‌ستیره‌ی زه‌رینی گرتۆته‌وه. عه‌ره‌به‌کانیش پییان وایه ناوی زه‌رتوشت، بریتیه‌یه له‌ زه‌ر + ده‌شت. که به‌مانای ده‌سه‌لاتی زه‌رین دیت. هه‌ندی لیکۆله‌ره‌وه‌ی سه‌ر به‌نایینی زه‌رتوشتیش، وه‌ک ئاذه‌ر گشنسپ و پوروالا، به‌و خه‌یاله‌ی ناوی په‌یامبه‌ره‌که‌یان با‌لاتر به‌ن، پییان وایه که زه‌رتوشت له‌ سه‌ره‌تادا ناوی ئه‌سپیتامه‌ بووه و دوا‌یی که په‌یامه‌که‌ی بۆ هاتووه، ناوی زه‌رتوشتی پی به‌خسراوه، چونکه ئو‌شی به‌مانای سووتاندن و دره‌وشانه‌وه‌یه و زه‌ریش به‌ مانای زه‌رینه. له‌وه‌شدا، که گای کیتی له‌نیوان هیند دا و شتری پی ده‌لێن و و شتریش په‌نگی زه‌رده، له‌مه‌وه ئه‌نجامگیری ده‌که‌ن که زه‌رت ئو‌شتر، به‌واتای که‌سپک که رووخساری له‌ناو رووناکایی خودادا، رووناک و دره‌وشاوه پی و به‌واته‌یه‌کی تر: خه‌رمانه‌یه‌کی زه‌رین، له‌ ده‌وری رووخساری بیت. به‌لگه‌شیان له‌م ناو پی به‌خشینه، ئه‌وه‌یه که عیسا‌ش دوا‌ی ئه‌وه‌ی بۆته په‌یامبه‌ر، نازناوی «کریستوس»ی پی به‌خسراوه. (١)

(٤٤)

میژووی له‌ دایکبوون و سه‌ره‌ه‌ل‌دان و مردنی زه‌رتوشتیش، تا ئیستا نادیار و نه‌زانراوه و له‌م رووه‌شه‌وه هیشتا بیروبو‌چوون و لیکدانه‌وه، نه‌ک هه‌ر نه‌پراوه‌ته‌وه، به‌لکو بیروبو‌چوونی زۆر دژ به‌یه‌ک هه‌ن (١، ٧٨-١١٢). به‌لام ئه‌وه‌ی که له‌م رووه‌وه ئاشکرایه ئه‌وه‌یه، که زه‌رتوشت، له‌نیوان سه‌ده‌کانی ١٧٠٠-١٨٠٠ی پیش زایین، سه‌ری

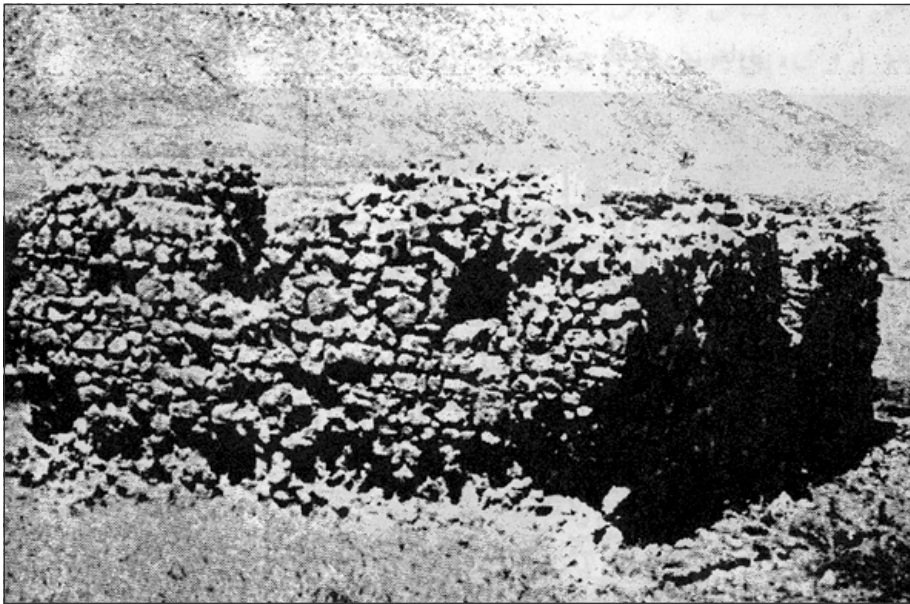
هه‌لدای (١) و له‌ دوا‌ی ته‌مه‌نی ٢٠ سالییه‌وه، که‌وتۆته بیرکردنه‌وه و ژیا‌نی گۆشه‌گیری و ئه‌شکه‌وت و کیتو‌شینی و له‌ ئه‌نجامدا له‌ دوا‌ی ١٠ سا‌ل، واته له‌ ته‌مه‌نی ٣٠ سا‌لیدا په‌یامه‌که‌ی له‌ناو هۆز و ناوچه‌که‌یدا را‌ده‌گه‌یه‌نێ. به‌لام به‌سه‌ختی دژی ده‌وه‌ستان و برۆای پی نا‌هیتن. ناچار رووه‌کاته ناوچه‌کانی دامینتر و له‌ کیتی ئا‌ویدهر «ئا‌وشی ده‌رینه‌»ی باشووری خۆرتا‌وای شاری سه‌نی ئیستا‌دا ده‌گیرسیته‌وه. پاشان دووه‌مین کۆچی بۆ پاکتریای لی‌تواری جه‌یحون و رووه‌ کیتی هوگر و ناوچه‌ی باخی «گولباخی» لای رۆژه‌ه‌لاتی شاری گرماشان ده‌ست پی‌ده‌کات (٢٣، ١١)، که له‌م ناوچه‌یه‌دا به‌ئاشکرا، بانگی په‌یامبه‌ریتی را‌دی‌لێ و له‌م کاته‌شدا که «گوشتاسپ»ی شای هه‌خامه‌نشی فرمانه‌وه‌ی، برۆای پی دینی و ده‌چیته‌ سه‌ر ئایینه‌که‌ی. لێره به‌دوا‌وه ئیتر ئاته‌شکه‌ده و مه‌له‌به‌نده‌کانی خواپه‌رستی دا‌ده‌مه‌زیتنی. ئه‌و ئاته‌شکه‌دانه‌ی له‌ کوردستاندا، دامه‌زرتیان و تا ئیستا‌ش شوینه‌واریان ماوه، ئه‌مانه‌ن: ئاته‌شکه‌ده‌ی پاوه‌ی هه‌ورامان که له‌سه‌ر بلندترین کیتی باشووری خۆره‌ه‌لاتی پاوه‌یه و ئاته‌شکه‌ده‌ی ناوچه‌ی ریتزا و حه‌لوان و قه‌سری شیرین، ئاته‌شکه‌ده‌ی مه‌زنی «ئا‌ذه‌رگشنسب»ی ناوچه‌ی ته‌ختی سلیمان (٤٤، ٨١ مقده‌مه) و ئاته‌شکه‌ده‌ی پیاره‌ی هه‌ورامان و له‌م دوو سا‌له‌ی دوا‌ییشدا له‌ نزیک «سورداش»ی لای سلیمانی، له‌ جاسه‌نه و دیسان له‌ نیوان سلیمانی و که‌رکوکدا، له‌ بناری کیتو‌ه‌کانی ده‌ره‌ندی بازبان، شوینه‌واری ئاته‌شکه‌یه‌کی تر، دۆزراوه‌ته‌وه (٥١، ٥). هه‌روه‌ها مامۆستا ته‌وفیق وه‌بی پیی وایه، که گوندی زه‌رگه‌ته‌ی باکووری خۆرتا‌وای شاری سلیمانی، له‌ بنه‌ره‌تدا شوینی ئازه‌رگه‌ده ئاته‌شکه‌ته‌یه‌ک بووه. دیسانیش له‌ ناوه‌راستی سا‌لی ١٩٩٥ ئاته‌شکه‌ده و په‌رستگه‌یه‌کی زه‌رتوشت، له‌ ده‌وک دۆزراوه‌ته‌وه. هه‌روه‌ها ئاته‌شکه‌ده‌ی ده‌ره‌شه‌هر، له‌ ئیلام.

له‌ناو ئەم چەند ئاته‌شکه‌ده‌یه‌دا، ئاته‌شکه‌ده‌ی به‌ناوبانگی «ئا‌ذه‌رگشنسب»ی په‌رستگه‌ی شاری شیر، که له‌ نزیک که‌لاوه‌کانی ئیستا‌ی ته‌ختی سلیمان و ده‌که‌ویتیته ٤٩ کیلۆمه‌تری باکووری خۆره‌ه‌لاتی شاری «تیکاب»ی ناوچه‌ی هه‌وشار، کۆنترین و گه‌وره‌ترین و پیرۆزترین ئاته‌شکه‌ده‌کانی زه‌رتوشته و شاهه‌کانی ساسانی، له‌ بۆنه‌کانی سه‌رکه‌وتن و تاج له‌سه‌رنا‌ندا، به‌نیازی سوپاس و دوعا کردن، ده‌بوا‌یه له‌ تیسفۆنی پایته‌خته‌که‌یا‌نه‌وه، که که‌وتۆته ٣٢ کیلۆمه‌تری باشووری خۆره‌ه‌لاتی به‌غدا‌ی ئیستا‌وه، به‌پیی پیاده‌ زیاره‌تی ئەم ئاته‌شکه‌ده‌یه‌ بکه‌ن و هه‌ر له‌میشه‌وه ده‌سته‌چیله‌ی ئاگر، بۆ ئاته‌شکه‌ده‌کانی تر برآوه.

(١) زه‌بیح به‌هه‌رۆز، که له‌ زانستی ئه‌ستیره‌ناسی و بیرکارییدا شاره‌زایی زۆری هه‌یه، دوا‌ی لیکۆلینه‌وه و په‌نجیکی زۆر گه‌یشتۆته ئه‌و ئه‌نجامه‌ی که زه‌رتوشت سا‌لی ١٧٦٨ پیش زایین، هاتۆته دنیا. به‌لام دیسان هه‌ر ئەم ئه‌نجامه‌ش جیتی قسه و باسه. بۆ زیاتر زانیاری بنه‌وا‌ه: (٥، ٣٣، ٣٤).

وهك ياقوتى حه‌مه‌وى له زمانى مسعر بن المهلهل «نيوهى سه‌دهى چواره‌مى كوچى»ى گه‌شته‌ره‌وه ده‌يگيرپته‌وه، گوايه له‌و كاته‌دا كه مسعر سه‌ردانى ئەم ئاته‌شگه‌ده‌يهى كردووه، ته‌مه‌نى ئاته‌شگه‌ده‌كه ٧٠٠ سال بووه و ناوبراو، وه‌سفىكى زور سه‌رسوپه‌ينه‌رى ئەم ئاته‌شگه‌ده‌يهى كردووه. (٥، ٧٤)

گرنگى و مه‌زنایه‌تى ئەم ئاته‌شگه‌ده‌يه، واى له دكتور جهانگير ئوشیده‌رى كردووه، كه به‌دنياييه‌وه بليت ئەم مه‌لبه‌نده‌ى ئەم ئاته‌شگه‌ده‌يهى تيا دروستكراوه، زىدى زه‌رتوشته^(١) و بو‌زياتر دلتيا بوونيش به‌لگه‌ى ئەو په‌رستگه‌يهى به‌ نمونه هیناوه‌ته‌وه، كه هه‌ر له نزىك ئەم ناوچه‌يه هه‌يه و ده‌لین گلكۆى زه‌رتوشته. په‌رستگه‌كه‌ش له گوندى ئەنبى‌يه، كه ده‌كه‌وتته ١٤/٥ كیلۆمه‌ترى باكوورى خۆزئاواى گوندى سيلوانه‌ى ناوچه‌ى ته‌رگه‌وه‌رى سه‌ر به‌پاریزگه‌ى ورمی‌وه. (٥، ٣١)

ئاته‌شگه‌ى گونبه‌د كه‌لايى، له «رېژاو» ناوچه‌ى سه‌رپېلى زه‌هاو - كرماشان

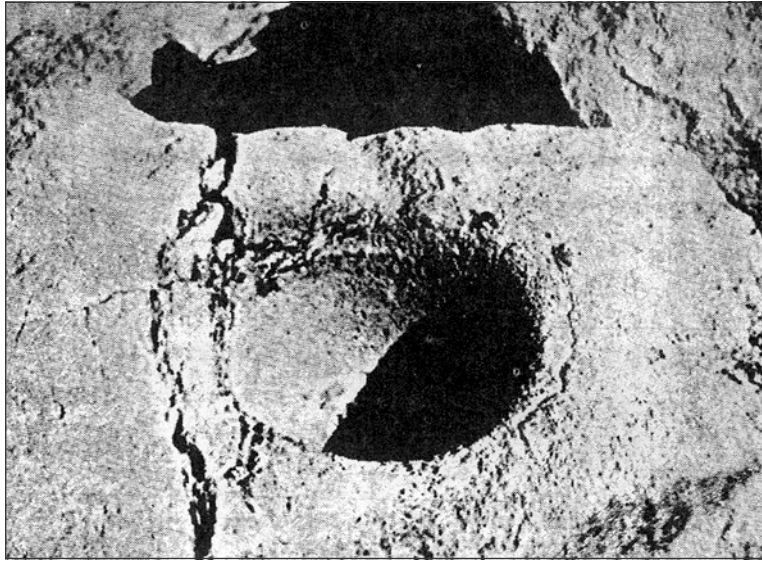
(١) تا ئیستاش گونديكى گه‌وره‌ى كوردنشین له ناوچه‌ى (دزه: دژه)ى ناوچه‌رگه‌ى مه‌رگه‌وه‌ر- دابه، به‌ناوى «پوروشه‌سپ»ى باوكى زه‌رتوشته و خۆم چهند جارێك سه‌ردان و دیدهنیم كردووه.

ئاته‌شگه‌ى سه‌ر كیتوه به‌زه‌كانى خۆزه‌لانى باشوورى «پاوه»

ده‌روازه‌ى ده‌ره‌وه‌ى ئاته‌شگه‌ى به‌ناوبانگى: ئاذه‌رگشنسب - له: ته‌ختى سوله‌يمان نزىك شارى - تىكاب-ى ناوچه‌ى هه‌وشار

یه کیک له دوو «ئاته‌شدان» هکمی ژوور قه‌لبه‌زی ریتزای سه‌روو

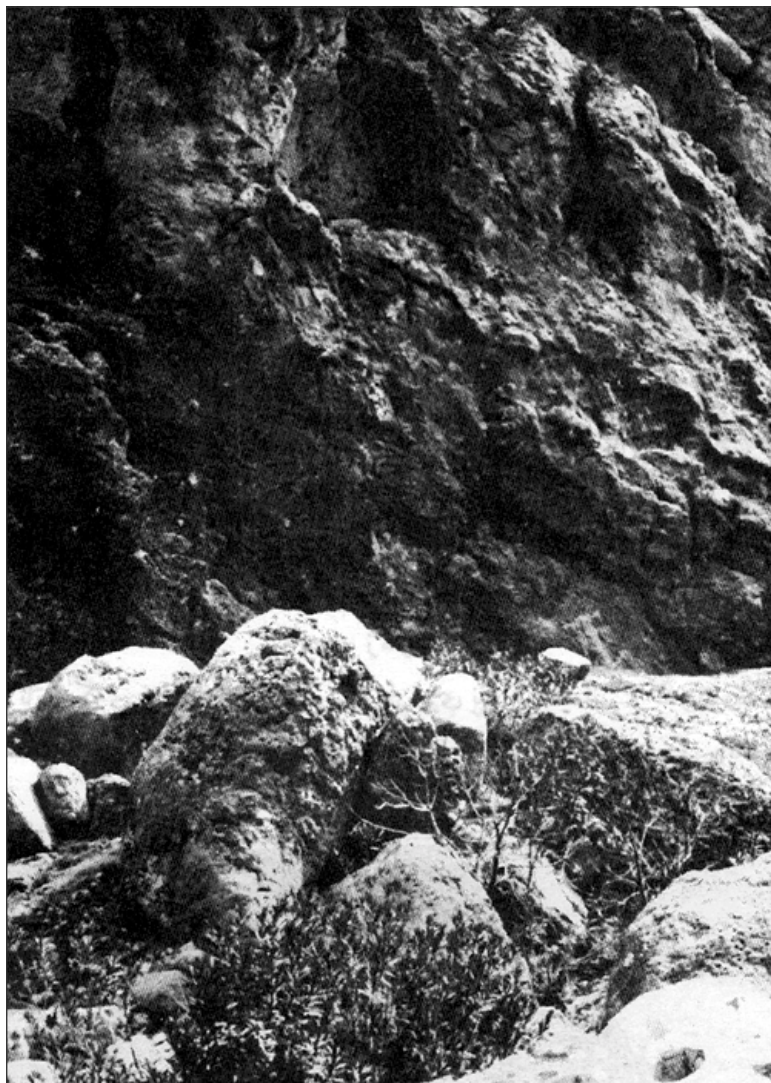

ئاته‌شگه‌ی: سه‌راب له سه‌رینلی زه‌هاو - کرماشان

دیسان هەر دکتۆر جهانگیر ئوشیده‌ری بۆ زیاتر نمونه‌ی پشتیوانی زۆرتر کردن له‌م بۆچوونه‌ی خۆی، قسه‌یه‌کی رۆژه‌هلانتناس جه‌کسون به‌یاد دیتیتته‌وه، که له‌ زمانی شپیگلی گه‌شته‌وه: ده‌لی هەر له‌م ناوچه‌یه و پروونتر له‌ کیتی بزو‌داغی «کیوی گوساله»، که ده‌که‌ویته باکووری شاری مه‌راغه‌وه، خه‌لکی ناوچه‌که ئاماژه بۆ ئەشکه‌وتیک ده‌که‌ن، که گوايه زه‌رتوشت له‌ویدا ژیاوه. هەر جه‌کسونیش ده‌لیت: له‌ نزیك کیتی سه‌ه‌ندی نزیك مه‌راغه، ئەشکه‌وتیکی به‌ردین هه‌به، که گوايه جیتی خوتندنه‌وه‌ی زه‌رتوشت بووه. (۵، ۳۱)

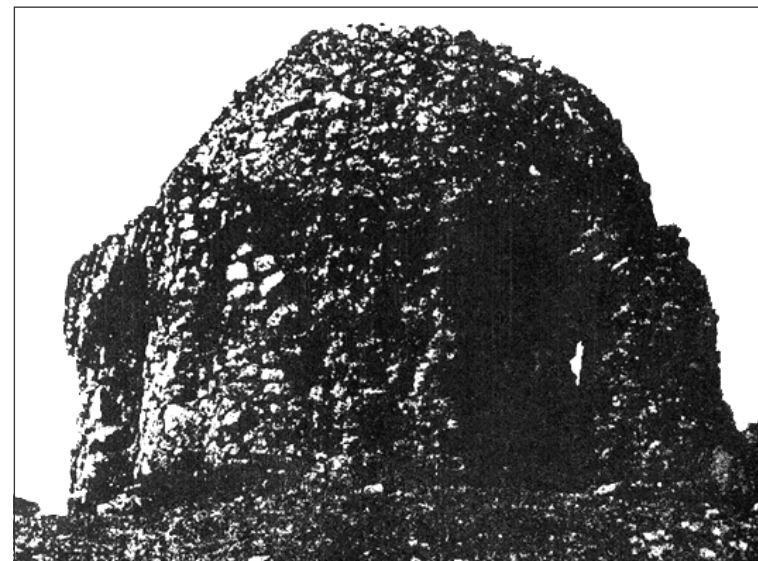
ئاته‌شگه‌ی: گومه‌ی مه‌لیک له «ریتزای»

میحرابی «زهرتوشت» ی له ته نیشتی خۆره لاتی ده ریه ندی «قه مچونه - سه رته نگ» ی لای
سورداش - پارێزگاری سلیمانی

ئاته شگه ی بناری کتیوه کانی «بازیان» ی نیوان سلیمانی و که رکووک
سالی ۱۹۹۱ز - له لایهن ماموستا - «عه بدولر قیب یوسف» هوه دۆزرایه وه

ئاته شگه ی ده ره شه هر - ئیلام

ثاڤيستا و پهيامي زهرتوشت

ثاڤيستا، ناوي **کتيب** و پهيامه ثاينيينه کهي «زهرتوشت» ه، که زهمانی نووسینی ئەم کتیبه، ئەگه چي به ته وای نه زانراوه، به لām به لای که موه (۱۰) سه دهی پيش زابينيه (۱۸، ۳). زانایانی وهک گۆلدنهر و ئەندهرئاس پيشان وایه که واژهی ثاڤيستا، له ثاڤيستا که وه وەرگيرایی و ثاڤيستا کيش مانای بناغه و بنه پته.

ئوهی که ئيستا به ناوی ثاڤيستا وه ماوه ته وه، ئەو ثاڤيستا ته واه نييه، که له رۆژگاری خۆيدا بووه. به لاکو زۆرهی له ملاملانی سهختی رۆژگار و له نيوان دوژمنانيدا له ناوچوه. وهک له نووسراوی ثاينی زهرتوشتيدا باسکراوه، ثاڤيستا له کاتی خۆيدا به خهتی زيرين و له سهه ۱۲ ههزار پيستهی خۆشکراوی **گا** نووسراوه ته وه. ثاڤيستا، له يهک زهمان و به دهستی يهک کهس نه نووسراوه ته وه (۲۱، ۴).

له سهه دهمی دارای کورای داریوشی سييه مدامان دراوه، که ۲ دانه **ثاڤيستا** به ته فسيري زنده وه بنووسرته ره، بۆ ئوهی يه کتيبان له گه نجينه و کتيبخانهی دهوله تيدا له **په سه پوليس** «تهختی جه مشيد» و ئهوی تريان له کتيبخانهی ئه رشيفی ميلليدا بپاريزرين. به لām له دواي هيرشی ئەسکه ندهری مه کدونی بۆ سهه ئيران (۳۳۴ پيش زابين) ئەسکه ندهر فرمانی ده رکرد، هه چي ثاڤيستا هه يه کۆبکريته وه و سه ره له بهری بسووتينری. جگه له هه ندي به شی، که بریتی بوون له زانستی ئەستپره ناسی و پزیشکی، که له گه ل خۆيدا بردنی. ئيتر بهم بۆنه يه وه ثاڤيستا نووسراویش سه رپاکي له ناوچوو. له م باره يه وه مه سه وودی (? - ۹۵۷ ز) ميژوونوسی سه ره تاي سه دهی چواره می کۆچی، که خۆی له و کتيبه يدا، که به ناوی التنبیه و الاشراف نووسيوتی و گه ل زانباری ده رباری زهرتوشت و ثاڤيستا و ثاينی **ده بيره** تيدا يه، ده لئ: به هه زاران نوسخه ی ثاڤيستا، له لایه «هيليینی» يه کانه وه له ناوچوون و سووتينران (۷۷، ۸۰-۸۱). به مجوره که ده سه لاتی هيلينيه کان به سهه ئيراندا ماوهی (۳۰۰) سالی خاياند، ثاينی زهرتوشتيش بيدهنگی و سارد بوونه وه يه کی دريژ و سهختی به سه ردا هات، چونکه هيلينيه داگيرکاره کان، به رقيکی سهخته وه که وتنه قه لاچۆی هه موو سيمايه کی ثاينی زهرتوشت و پير و ماگای زهرتوشتی. به دريژایی فه رمانره وایی هيلينيه کان، له ژير ئەشکه نجه و تازارو راوانان و شار به ده رکردن و کوشتن و پریندا بوون. به لām دواي ده رکردنی هيلينيه کان بۆ

ده ره وهی ئيران (۷۷-۲۵ پيش زابين) «ولخش» ی پاشای **ئهشکانی**، فرمانی ده رکرد به ياننامه يه ک به سه رتاسه ری ولا تدا بلا و بکريته وه و تيايدا رابگه يه نری که هه رچی ثاڤيستا و زه نده ثاڤيستا ماون و جيی متمانهن، کۆبکريته وه.

دواي ئەميش، دامه زرينه ری ده وله تی ساسانی: ئەرده شيري پاپه ک (۲۲۶-۲۲۷ زابين) به رايژي **ته سه ری** پيري پيران، فرمانی ده رکرد که سه رپاکي ثاڤيستا ي په رتوبلا و له باره گای ده ربار کۆبکريته وه. ته سه ريش بۆ ئەنجامدانی ئەم کاره، هه موو **مويه د** و پيشه وایانی ثاينی بۆ پايتهخت بانگهيشتن کرد و کاره که يان به رپکويپکی گرته ئەستۆ (۱، ۱۱۷-۱۱۸). پاشان شاپووری يه کهم - ی جيئشيني ئەرده شير، ئەم کاره ی ئەنجامدا و ئەم نوسخه يه ش دواتر بهر هيرشی هاتنی ثاينی ئيسلام که وت (۲۷۴- ۲۴۲ ز)... ئيتر هه مديسانه وه **ثاڤيستا** که وته وه بهر هيرشی هاتنی ثاينی ئيسلام و ده سه لاتی ئيمپراتوريه تی ئيسلام (۶۳۲-۶۵۶ زابين). که سه ره له نووی بوو به هۆی له ناوچوونه وهی پاشماوه کانی ثاڤيستا و قه دهغه بوونه وهی ثاينی زهرتوشتی، له به ره مه ثاڤيستا سه ره له نووی که وته وه ناو سگی پيرانی ثاينيه وه، که ئەوانيش په يتا په يتا، ليره و له و، راوده نران و له ناوده بران. ئەوانه شيان که له و جوړه راوانه ده ريار بيون، مه گه ر زۆر به نه يی و له ناوچه دووره و په ريز و شاخاوييه سهخته کاندای خۆيان گرتيته وه و تيايدا خۆيان سه شار دابی، زۆره ی زۆری پيره ثاينيه راوانه کان له چه م و دۆله کانی «هه ورامان» ی تهختدا، ناويان هه يه و يه کتيکيش له و پيره به ناوبانگانه **پيرشالياری يه کهم**، يان پير شه رباری زهرتوشتيه، که خاوه نی کتيبی ثاينی و فه لسه فه ی ثاينی **ماریفه ت پيرشالياری يه** (۱۰۷، ۱۹).

له دواي سه قامگير بوونی ثاينی ئيسلام، مه ئمونی خه ليفه ی عه باسی، **مويه ديکی** به ناوی **ناهر فه رنبه گ** راسپارد، که سه ره له نووی به شه کانی ثاڤيستا کۆبکاته وه (۸۳۳- ۸۱۳ ز). له م سه ره ده مده دا، کۆمه لتيکیان به زماني په هله وی و به ناوی **دينکه رده وه** رپکخسته وه. رپکخسته وهی **دينکه رده**، له سه ره تاي سه ده ی نۆبه می زابينيدا دهستی پيکرد و له کۆتایی هه مان سه ده دا ته واکرا.

ثاڤيستا ي رۆژگاری ساسانی بریتی بووه له (۳۵۴-۵۷۰) واژه و ليکدانه وهی زه نده که شی (۲۰۹۴-۲۰۰) واژه بوو. به لām ئوهی ئيستا ماوه ته وه، بریتيه يه له (۸۳۰۰۰) واژه (۲۱، ۳).

ئهو زمانه ی ثاڤيستا ي پي نووسراوه ته وه و به هۆی ثاڤيستا وه ناوبانگی ده رکردوه،

یه کیکه له زمانه کۆنه کانی ئیران، که سهردهمی گهشه و برهوی نازنری (۲۱، ۵). بهلام خه تی ئاقیستا، یه کیکه له ته ووترین خه ته کانی جیهان، که به ئایینی ده بیره، یان به ئایینی ده بیرهیی ده ناسری و له گه ل زمانه کۆنه کانی ئاریایی، وهک سه نسکریت و پارسی کۆن دا نزیکایه تی و تیکه لایوی هه یه و گه لئ و اه ی هه ریه که له و زمانانه، له یه کتریدا هه ن، به تاییه تی له گه ل زمانی کوردی ئه مرۆدا خزمایه تی و نزیکایه تی زۆرتره، چونکه به ده بیان و اه ی زمانی کوردی، هاوواتا له گه ل زمانی ئاقیستا دا هه ن.

بناغه و بنه مای ئایین، له ئاقیستا دا، پروا هیتانه به تاک و ته نیایی خوا «ئاهورامه زدا»، که بۆ ئه و رۆژگار، گه و ره ترین روودای میژووی بووه له جیهاندا و بۆ یه که مین جاریش زه رتوشت هیناویه ته کایه وه، که ئه و تاقه خوایه شه ئاهورامه زدا؛ خوی ته نیا نه ته وه یه ک و خیلێک و میلله تیک و که سیک نییه. له په رستگه یه ک و جینگه یه کی تاییه تیدا نییه و خوی سه رتاسه ری جیهانه و جینگه ی نییه و له هه موو جینگه یه کیشدا یه. چونکه په روه ردگاری هه موو جیهان و هه موو گه ردوونه (۲۱، ۱۹).

ئه مه له کاتیک، که له و سهرده مه دا له هه یج جینگه یه کی دنیا دا، ئه م جو ره پروایه په یدا نه ببوو. له هه یج لایه کیشدا پروای پێ نه هینرابوو، ته نانه ت وهک خۆ ره له لاتناسی ئه لمانیایی مارتین هاوگ ده لیت: «ئایینی زه رتوشت، تاقانه ئایینی که، که به پله، له یه کتا په رستی «عیبرانی» ش پالا و ته تره» (۱، ۱۳). که چی زه رتوشت پروای خۆی به یه کتا په رستی را گه یاند، له یه کتا په رستی شه زدا ی کرد به نازناوی خوا، که مه زداش له دوو و اه ی «مه ز + دا» پیکه اتوو و به جیا جیاش مه ز، به مانای مه زن و، داش، به مانای دانا دین، که به هه ر دوو کبان مانای دانای مه زن ده به خشن و نیازیش له کاکله ی ئایینه که، مه زدا په رستی به، به واتا: په رستی دانای مه زن^(۱) له سه رتاسه ری په یامی ئاهورا مه زداشدا، هه میشه رووی ده می له هه موو که سیکه و مه به سستی له جینگه یه ک و ده سته یه ک و سه رده میکی تاییه تی نییه، ته نانه ت رووی ده می ناکاته نیشتمان که ی گوشتاسپ - ی شای هه خامه نشیش، که دالده در و زه مینگه ی چالاکی و را گه یاندنی په یامه که ی بووه. به لکو روو له هه موو ئه وانه ده کات که به: وه ی چاک، بی ری چاک، کرداری چاک خوا وه ند

(۱) له جیتی خۆیدا یه تی، لێره دا له ده رفه تی لیکدانه وه ی مانای جووته و اه ی لیکدراوی مه ز + دا - دا، که هه موو لیکۆه ره وه و زه مناسانی جیهان به گشتی و فارس به تاییه تی، له سه ره ئه وه هاو بیرن که مه ز به مانای گه و ره و مه زن دیت، که چی خۆشه ختانه، کاتێ به په رۆشه وه سو راخی و اه ی مه زن له هه موو فه ره نگه فارسیه کاندای کرد، به رچاوم نه که هت! له کاتیکدا ئه م و اه یه تا ئیستا ش له ناو زمانی کوردیدا، هه ره ک خۆی لیکدا وه ته وه؟! که خۆی و اه ی مه زن وهک و ترا له زمانی فارسیدا نییه!

دلشاد ده که ن و له هه مان کاتیشدا لیبی نزیکتر ده بنه وه و هه ر له رینگه ی ئه و سی په وشته شه وه، مرۆف ده توانی ده سستی بگاته به خته وه ری و پاداشی چاکی و پاکی خۆی وه رگری، نه ک به قوریانی سه رپرین و به رتیل و دیاری و نوژیی رواله تیبی و سه رزاره کی. ته نانه ت زه رتوشت خۆی وه ک مرۆفیک، کاتێ له گه ل ئاهورامه زداشدا ده دو ی، به شکۆ و نه فس به رزی و پروا به خۆ کردنیکی بالا وه، ده دو ی، نه ک وه ک مرۆفیک ده سته پارچه و که م و سووک و بێ پروا و تیشکا وییه وه، به لکو وه ک ناخاوتنی هاو رپیه ک له گه ل هاو رپیه کی زۆر نزیک و جگه رسۆز و به ته نگه وه ها تووی خۆیدا. (۱، ۲۷۴)، که پروایان به یه کتر هه بێ و گو ی له راز و خواست و نه یینی یه کتر بگرن.

که واته مه زدا په رستی، مانای سوپاسی مه زنا یه تی خوا یه، که دانای مه زن و په روه ردگاری هه موو هه سته کانی له ش و گیانی مرۆفه، له مه شدا بۆ یه که مچار، هه موو خوا یه کانی پیتشووی خۆی، که بریتی بوون له: میترا، ورتراگن، به رام، ئه نا هیتا، و اردنه؛ په تکر دنه وه و به جو رپیک بپزی لئ کردنه وه، که ناوی دیوی له هه موویان نا، یان به هه موویانی وت: ئه هریه ن، که به مانای تاریکی و شه ر دیت.

به لام ئه مه ئه وه نا گه یه نیت وه ک هه ندی وای تینگه یشتوون گوا یه ئایینی زه رتوشت بریتییه له شه ری نیوان دوو هیزی ئاهورامه زادا و ئه هریه ن، یان رووناکیی و تاریکیی، یان شه ری نیوان خیر و شه ر. به لکو به گو یه ی ئایینی زه رتوشت، دوو جو ره هه ست، یان دوو جو ره رۆح له مرۆفدا هه ن، که بریتییه له ئه سپینتامینیو واته: رۆحی خیر و ئه نگره مینیو، واته: رۆحی شه ر، ئیتر مرۆف له مملانیی نیوان ئه م دوو هیزه دا، یه کیکیان هه لده بژیری که ئه م دیده دوو لایه نه ش باری ئه خلاقیه، به رام به ر چا که و خرا په، نه ک دیدی دوو لایه نه بۆ «ئاهورامه زدا» (۲، ۳۵). چونکه پروای پتهوی زه رتوشت، هه ر به ئاهورامه زدا یه، که له ناو پروا هیتان به و تاکه خوا یه دا، ئاستی هۆش و بی رکردنه وه ی مرۆف، له ده سه لاتنی دا هینه رانه ی کردگار، بی گه یه نیتته ئه و را ده یه ی مرۆفیش له به رام به ر مه زنا یه تی و گه و ره بی و ئه و هه موو به خشینه ی ئاهورامه زادا، ئاکار و کرداری جوان و چاک و پاک بنوینتی و گه یشتنیش به م ئاکامه، نزیک بوونه وه یه له ئاهورامه زدا و دوور که و تنه وه یه له خرا په و درۆ.

له مه ش سه ریرتر، ئه وه یه زه رتوشت ئازادیی بێ سنووری دا وه به مرۆف خۆی، که خۆی هه لۆیست له چا که، یان له خرا په وه رگری. چونکه وه ک مۆلتون ده لیت: زه رتوشت پینی وایه که خوا و حه قیقه ت به کیکن (۱، ۱۲۳) و ئه م حه قیقه ته ش زوو بیت، یان دره نگ، مرۆف ده گه یه نیتته ئه و ئاکامه ی، کاتێ له گه ل هه ر دوو گه وه ره ی چا که و خرا په دا،

رووبه‌روو بیته‌وه، بتوانی له‌نیوان هه‌ردووکیاندا، یه‌کیکیان: **حه‌قیقه‌ت** هه‌لبژیری (١)، ١٤٧). چونکه به‌پیی ئاڤیستا، خوا، مرۆڤی به‌جۆریک دروست‌کردوه، که هه‌ست و هۆشی داوه‌تی و توانای جیا‌کردنه‌وه و هه‌لبژاردن و سه‌رپشک و ده‌ست‌نیشان کردنی چاره‌نووسی خۆی پی به‌خشیوه.

له‌به‌رئه‌مه هه‌موو جوانیی، هه‌موو مه‌زنایه‌تی، هه‌موو حه‌قیقه‌ت، هه‌ر له‌ ئاهورامه‌زدا دایه و ئەو لی‌کدانه‌وه‌ی تر، که له‌سه‌ر هه‌لویستی دوو لایه‌نه‌ی **خپیر و شه‌ری زه‌رتوشت** نووسراون، ئاناگان له‌ بنه‌رته‌ی ئایینی زه‌رتوشت و ئەو جو‌ره‌ بپورایانه، ئەو جو‌ره‌ که‌سانه ده‌یلتین که پشتیان به‌و ئاڤیستایانه به‌ستوه، که دوا‌ی زه‌رتوشت نووسراونه‌ته‌وه و شپۆتیراون. چونکه به‌ گوێره‌ی ئەو نووسراونه‌ی **مانی** (سه‌ده‌ی سییه‌می زایین)، که له‌ سالی (١٩٣٠ز) له‌ **میسر** به‌رده‌ست که‌وتوون، وای نیشان ده‌ده‌ن که زه‌رتوشت له‌ سه‌رده‌می خۆیدا، بپورباوه‌ری خۆی به‌ قوتابیه‌کانی له‌به‌ر کردوه، واته هه‌تا زه‌رتوشت، خۆی له‌ ژياندا بووه، ئاڤیستا نه‌نووسراوه‌ته‌وه، به‌لکو له‌ سنگدا پارێزراوه. که‌واته دواتر، دوا‌ی مردنی زه‌رتوشت، ئاڤیستا نووسراوه‌ته‌وه (١، ١١٥). له‌به‌رئه‌مه، لای زه‌رتوشت، جگه له‌ ئاهورامه‌زدا، هه‌چ هه‌یژیک و خواجه‌کی تر نییه.

وته‌ی چاک و بیری چاک و کرداری چاک - یش له‌ بانگه‌وازی زه‌رتوشتدا، که ناوه‌رۆکی بیری زه‌رتوشته و له‌ سه‌روم‌ری ئاڤیستادا، به‌ قوولیی باسیان لی‌ ده‌کریت، بۆ ئه‌وه‌یه مرۆڤ له‌ کۆمه‌لگای مرۆڤایه‌تی خۆیدا، به‌ **وته‌ی چاک** له‌گه‌ل هاورپ و هاوس و هاو‌نیشتمانانیدا بدوئ و بۆ پیکه‌وه‌نانی خه‌یزان و به‌خته‌وه‌ری و ئازادی و پێش‌خستنی کۆمه‌ل و نیشتمانی: **بیری چاک** بکاته‌وه و به‌ **کرداری چاک** - یش، خه‌ریکی کشتوکال و به‌ره‌م هه‌نان و ئاژه‌لداری و پیکه‌وه‌نانی ژیار و شارستانی و دروست‌کردنی لادئ و شار و ده‌ست هه‌لگرتن بی له‌ ژبانێ کۆچه‌ری و پێگری و یه‌کتر کوشتن و دزی و درۆ. که له‌ ئاکامدا، به‌ په‌یره‌وی کردنی ئەم سێ دروشمه، مرۆڤ ده‌گاته نه‌مریی، یان نزیک بوونه‌وه له‌ ئاهورامه‌زدا.

له‌ پیا‌ده‌کردنی ئەم سێ دروشمه‌ش له‌ رووخساری ده‌ره‌وه‌ی مرۆڤدا، پێچانه‌وه‌ی جو‌ری ئەو پشتینه‌ی پشته، که له‌ وینه هه‌لکۆلراوه‌کانی **ته‌ختی جه‌مشید** و زۆر جیتی تریشدا به‌رچاو ده‌که‌ون و بریتیه‌یه له‌ دروست‌کردن و هه‌یشتنه‌وه‌ی «سێ قه‌ف» ی له‌سه‌ر یه‌کی پشتینه‌که، له‌ دیوی پێشه‌وه‌دا (١)، که ئەم نه‌ریته تا ئیستاش له‌ زۆریه‌ی ناوچه‌کانی

(١) له‌ بنه‌چه‌دا ئەم پشتینه، به‌پیی به‌نده‌کانی (١٣ و ١٤) ی (تیر-یه‌شت) ناوی (کوشتی) یه (٣) جار به‌ ده‌وری پشتدا ده‌به‌سترت (٥، ٥١).

کوردستان و به‌ تابه‌تیش له‌ باکووردا، په‌یره‌ ده‌کرئ. جو‌ری به‌ستنه‌وه‌ی ئەمجۆره پشتینه له‌ موکریان پیی ده‌لین: **گۆزان گری** (٢).

هۆی مانه‌وه‌ی نه‌ریته‌که‌ش تا ئیستا، ئه‌وه‌یه: وه‌ک له‌ سه‌فه‌نامه‌که‌ی شاعیر و گه‌شته‌ری ناسراوی ئیرانی ناسر خه‌سه‌ره (٣-١٠٠-١٠٨٨ز) دا ده‌رده‌که‌وئ، تا سه‌ده‌ی پینجه‌می هه‌یجریش، ئایینی زه‌رتوشتی، له‌م به‌شه‌ی کوردستاندا په‌یره‌و‌کراوه (٥٣، ١٠-١١). جگه له‌ ناوچه‌ی هه‌ورامان که زۆر دره‌نگتر ده‌سه‌لاتی ئیسلامی گه‌یوه‌تی.

ئاڤیستا له‌ بنه‌رته‌دا بریتیه‌یه له‌ ٢١ نه‌سه‌ک «کتیب»، که هه‌ریه‌که له‌م کتیبانه، ناوی تابه‌تی خۆیان هه‌بووه. له‌ سه‌رده‌می ساسانیشدا دووباره به‌ هه‌مان شپۆی کۆن، کرایه‌وه به‌ ٢١ نه‌سه‌ک، که ئەم ٢١ نه‌سه‌که‌ش بریتین له:

- ١- ئەو نه‌سه‌کانه‌ی ناویان «گاسانیک» ه، تابه‌تن به‌ ئاگاداری له‌ کاروباری ئەو دنیا.
- ٢- ئەو نه‌سه‌کانه‌ی ناویان «داتیک» ه، تابه‌تن به‌ ئاگاداری له‌ کاروباری ئەم دنیا.
- ٣- ئەو نه‌سه‌کانه‌ی ناویان «هه‌یله‌ی مانسریک» ه، تابه‌تن به‌ ئاگاداری بوون له‌ کاروباری هه‌ردوو دنیا (٢١، ٤).

به‌لام ئاڤیستای ئیستا، بریتیه‌یه له‌ ٦ به‌ش **کتیب** «نه‌سه‌ک»:

- ١- **گاتا**. ٢- **یه‌سنا**. ٣- **یه‌شتا**. ٤- **ئاڤیستای بچوک**. ٥- **فایسه‌رد**. ٦- **ئه‌ندیداد** (*).
- له‌م ٦ به‌شه‌شدا **یه‌سنا** گرن‌گترین به‌شی **ئاڤیستایه** و بریتیه‌یه له‌ ٧٢ به‌ش، یان **هات**، یان **سوره**.

یه‌سناش به‌ مانای په‌رستان و نواندن و نوێژ و جه‌ژن و شادی، که به‌ هه‌مووی ده‌بیته **ناهه‌نگی په‌رستان**، یان **ناهه‌نگ** و **جه‌ژنی نوێژکردن**.

واژه‌ی **یه‌سنا**، له‌ فه‌ره‌ه‌نگ و ئه‌ده‌بی نووسراوی کوردیدا، زۆر که‌م به‌رچاو ده‌که‌وئ و ئەوه‌ی سنگا و سنگ ده‌رباره‌ی ئەم واژه‌یه، له‌ فۆلکلۆری گۆزانی کوردیدا پارێزراوی و به‌سه‌ر زارانه‌وه مابیته‌وه، گۆزانییه‌کی میلیلی ناوچه‌ی **شاره‌زور و هه‌ورامانه**، که له‌ یه‌سنا ده‌پارێتته‌وه و داوا ده‌کات دل‌داره‌که‌ی بۆ بپارێژێ. سه‌ر به‌ندی گۆزانییه‌که‌ش ئەمه‌یه:

(٢) نمونه‌ی تری که‌له‌پووری زه‌رتوشت له‌ کوردستاندا، هه‌یشتا له‌ گونده‌کانی: کلاشی هه‌وش، کلاشی باخان، کلاشی لۆلی خۆرئاوای کبوی کۆسالانی ناوچه‌ی جوانرۆ، گۆشتی گا و مانگا ناخۆن، که لای زه‌رتوشت موقه‌ده‌س بوون.

* بیته‌وه یادمان که کتیبه‌کانی ئەه‌لی هه‌قیش بریتین له‌ ٦ کتیب.

هەر یهسن... یهسن... یهسن

شێخهکان بیپارێزن

ئەو ۷۲ بەشە یهسناش، هه‌موویان له سوپاس و ستایشی خوا «ئاهورامه‌زدا» و مروف و سروشتدان. له‌ناو ئەم ۷۲ بەشە یهسناشدا، ۱۷ بەشیان له باری زمان و دەرپرین و شێوه‌ی داریشتن و مەبەست و تەکنیکی شیعەر و تایه‌مه‌ندی تریه‌وه، له‌بەشەکانی یهسنا و تیکرای بەشەکانی تری ئافێستا جیاوازترن. ئەم جیاوازییه‌ش له‌خودی‌تایه‌تگه‌لی ئافێستادا رەنگی داوه‌ته‌وه، بۆیه هه‌موو ئافێستاناسان و زانایان، ئەم ۱۷ بەشە یهسنا، تایه‌ت به‌خودی زه‌رتوشت ده‌زانن و به‌م ۱۷ بەشە ده‌لێن: **سرودی گاڤا**، که مەبەستی ئێمه‌ش، ئەم ۱۷ سروودی خودی زه‌رتوشته.

ئەم ۱۷ سروودەش که له دوو توپی یه‌سنادان، بریتین له بەشەکانی:

۱- سروودی ژماره: ۲۸، ۲۹، ۳۰، ۳۱، ۳۲، ۳۳، ۳۴ له‌گه‌ڵ بەشێکی جیاواز به‌ناوی **ئاھنەفەدی**، یان **ئاھنەفەدی**.

۲- سروودی ژماره: ۴۳، ۴۴، ۴۵، ۴۶، که پێیان ده‌وتری **ئەشته‌دەد**، یان **ئەشته‌فەدی**.

۳- سروودی ژماره: ۴۷، ۴۸، ۴۹، ۵۰، به‌ناوی **سپه‌نتمەد**، یان **سپنتامینیو**.

۴- سروودی ژماره: ۵۱، که بریتیه‌ به‌تیکرای یه‌ک فەسل و ناوی **فەهو خشته‌ری لی** نراوه.

۵- سروودی ژماره: ۵۳، که بریتیه‌ به‌تیکرای یه‌ک فەسل و ناوی **فەهشتواشستی** به.

تیکرای ئەم ۱۷ سروودەش، به‌شیعەر نووسراون. هەر چه‌نده له‌نامه‌ی ئایینی **بره‌مان** و «بودایی» شدا، وا باسکراوه که به‌په‌خشان نووسراون (۱، ۸۱). به‌لام وه‌ک له‌قورئان: **سورته‌ی یاسین** دا، هاتوه‌هاتوه به‌شیعەر نووسراون.

له‌جێی خۆیدا یه‌تی، له‌بواری ناوه‌ینانی قورئانی پیرۆزیشدا بلێن: هه‌ندی له‌شاره‌زایان پێیان وایه که جو‌ری خویندنی قورئان و مونا‌جاتی شێوه‌یه‌که له‌چاوی‌که‌ری و لاسایی هه‌مان ئاوازی به‌سو‌ز و دلنشینێ سروودگه‌لی گاڤای زه‌رتوشتی (۱۹، ۱۳۵). وه‌زنی شیعەرەکانی ئەم سروودانه، له‌وه‌زنی عه‌رووز جیاوازترن، چونکه میژووی ئەم سروودانه زۆر له‌پیش میژووی عه‌رووزدان. وه‌زنی ئەم سروودانه، به‌مجۆره‌ن:

۱- سروودەکانی بەشی یه‌که‌م، واته **ئاھنەوه‌د**، یان **ئاھنەفەدی** ۱۶ برگه‌یین و برگه‌کانیان به‌مجۆره‌یه: «۹+۷».

۲- سروودەکانی بەشی دووهم، واته **ئەشته‌دەد**، یان **ئەشته‌دەیتی**، ئەمانه ۱۱ برگه‌یین و به‌مجۆره‌یه: «۷+۴».

۳- سروودەکانی بەشی سێهه‌م: واته **سپه‌نتمەد**، یان **سپنتامینیو**، ئەمانه ۱۱ برگه‌یین: «۷+۴».

۴- سروودەکانی بەشی چوارم: واته **فەهو خشته‌ر**، ئەمانه ۱۴ برگه‌یین و برگه‌کانیشیان له «۷+۷» پیکهاتوه.

۵- سروودەکانی بەشی پێنجه‌م: واته **فەهشتواشستی**، که شیعەرەکانی ئەم بەشه، دوو جو‌رن، یه‌که‌میان ۱۹ برگه‌یین «۷+۷+۵»، دووه‌میشیان ۱۲ برگه‌یین «۷+۵».

سرودی گانا و موسیقای کوردی

زهرتوشت سرودی یه کتاپهرستی ده خوینی و نیمهش که خۆمان شاعیر و سرود سازین، به بیئنهوهی دهسهلات له دهست خۆماندا بیئت، پوو و ئاوازی ئاسمانیی خۆی، جلوهکیش دهکات رایبندرانات تاگور

گانا، یان **گاتا**، وشهیهکی ئاویتستایی یه که له پهلهوی دا، بۆته **گاس** و له فارسیشدا رهنگه هه مان ئه و «**گاه**» هی ئیستا بیئت که له **موسیقادا**، به شپوهی لیکدراوی وهک: **دوگاه**، **سنی گاه**، **چار گاه** و **پینج گاه** به کار دهبریت. له ئایینی «زهرتوشت» یشدا، **پینج گاه**، به و **پینج «عیبادهت»** دهوتری که **زهرتوشت** دیاری کردووه (۴۰، ۲۵) له «سانسکریت» یشدا، به مانای به **ئاوازه و تن و خوتندن** دیت. له کتیبگهلی «بودایی» یشدا، به و چامه و مهزومانه دهوتریت که پهخشان ئامیز بن (۴۰، ۲۵).

گات، یان **گانا**، به مانای **سروده** و له کاتی ئه نجامدانی رپورهسمی ئایینیدا دهخوتیندری. سرود خوتیندنیش، زۆرتتر ته گهر به شاعر بیئت، له بارتیه، وهک له وهی به پهخشان بیئت، بۆیه **گانا** کۆنترین گۆرانیکه لیتکن که له چاخه دیرینه کانه وه بۆمان ماونه ته وه، نهک ههر له باری شاعر وه، به لکو له باری موسیقاییشه وه، بایه خیتی که وه ره هیه (۴۰، ۵). هیرۆدۆت سه بارهت چۆنیستی ستایش و سوپاسی ئیرانیایی دیرینه، ده لیت: «موغه کان، له کاتی نوێژ و سوپاسی یه زنداندا، ئاوازیان ده ژهند و گۆرانییان دهوت».

له ئایینی زهرتوشتدا، هه موو په رستیک، به هاوکاری **ئاوازه** وه ئه نجامدراوه. له **ئه ندیداد** دا فه رگه ردی سییه م، به ندی یه که مین، ئاوا هاتووه:

ئه ی دروستکاری مو باره کی جیهانی مادی، خۆشتترین جیگه ی سه رزه مین، کۆبیه ؟ ئه هورامه زدا، وه لام ده داته وه و ده لیت: ئه ی زهرتوشت، خۆشتترین جیگه ی سه رزه مین ئه و جیگه به یه که مرۆقی ده ست و داوین پاک، داری سووته مه نی و چله دار هه نار «به رسم

مقدس»^(۱) و شیر و هاوهن و دهسکه هاوهنی^(۲) له بهر ده ستدایه و به دهنگی بلند، ئاوازی ئایینی دلنشین ده چرۆ و سوپاس و ستایشی «میترا» خوی دهشت و چیمه ن و «راما هیاسترا»^(*) دهکات (۴۰، ۵).

خواییخۆشبوو دکتۆر ئیبراهیم پورداوود، له بهرگی یه که می یه شتادا و له و کتیبه دا که تاییه ته به **ناهیده وه**، له پال پروونکردنه وه یه کدا، که ده باره ی ریتلینانی ئیرانیایی دیرینه، بۆ ئاوازی، له زمانی «ئیسترابون» ی جوگرافیزانی یۆنانه وه، ده یگیریته وه که په پره وانی ئایینی **زهرتوشت**، له کاتی قوریانیکی کردندا، به درێژیی ماوه ی ئه نجامدانی قوریانیکی کردنه که، ئافیتستایان به ئاوازه وه خوتیندۆته وه (۴۰، ۵).

له **ئافیتستادا**، چه ندان جار پیسپیری دهکات، که ده بچ **گاناکان** به **ئاوازه** وه بخوتیندرین. گۆرانی و ئاههنگ له کاروباری ئایینی و ئه خلاقیی په پره وانی «زهرتوشت» دا، بایه خیتی تاییه تی هیه، چونکه له دستوره کانی مه زه به یی **مه زدیساندا**، مه ترسی ئه وه پیشبینی کراوه، که ته گهر که سیک ده باره ی **گاناکان**، ههر ته نیا **بیریکاته وه**، یان ههر گوی له که سیک تر بگری که **گانا** ده چرۆ، یان له جیاتی خۆی که سیک تر **راپسپیری** که **گانا** له بری ئه و، بچرۆ، دو عاکانی ئه و که سه، قبوول نابن، چونکه ئه و که سه خۆی، ئاوازی نه چرپوه (۴۰، ۵). شاعرگه لی **ئافیتستا** وهک شاعرگه لی «سانسکریت» ی، که هاوتای **ئافیتستایه**، قافیه ی نییه. دو عاکانی گهلانی **سامی** تیکرا به په خشانه. له بهر ته مه شه که ته رجه مه کردنیان دژوار نییه، به لام گهلانی **ناریایی** دو عاکانی خۆیان، که شاعر و ئاوازه، ئاویتته ی یه کتر ده کن و به موسیقاه، ده خوتین. بۆیه پروایان وابوه، که ههر دو عایه ک ته گهر به **ئاوازه** وه بخوتینری، زه بری کاریگه رتر و زۆرتریشی هیه (۴۰، ۵).

له ده ستوره کانی ئایینی **مه زدیساندا** چه ندان جار سه لمیتراوه، که ته گهر که سیک له چرینی به ئاوازه وه ی گاتا کاندای خۆی نه بان بکات، یان خۆی ببویری، یان ریتگری له گاتا چرینی به ئاوازه وه ی که سیک تر بکات، گونا هیکه گه وه ی کردووه (۴۰، ۵).

که واته: **گانا**، یان: **گانا**، یان: **گاسه**، یان: **گازه**، به مانای بانگ و هاوار و داد و سکالا و بانگه وازی به **ئاوازه** وه یه، که تا ئیستاش له هه ندی ناوچه ی وهک **موکریان** و **هولتیر** و

(۱) چل، یان خه لقی تازه ی دار هه ناریک، که له کاتی زیکر و سرود و خوتیندندا به دهسته وه ده گیری.

(۲) دهسکه وانیش بۆ کوتانی «هوم» و شیردگرتن لیتی. که «هوم» گیایه کی کویستانه و شیردکه ی وهک باده مه ستیی دینیت (سه رچاوه ۴۲، ل ۲۵).

(*) راما هیاسترا «Rama Hyastra»: زیوان و خزمه تگوزاری میترا.

زۆر ناوچە تری کوردستاندا، بە بانگ کردن هەر دەوتری: **گاز**، یان: **گازکردن**؛ که ئەمەش تاییه تەندیبەکی دەگمەنتری کە لە پوور و میراتی زیندووی «زەرتوشت»ە، لە ناو نەتەوێی کوردا و لای هیچ نەتەوێیەکی تری دراوسیتی کورد ئەم وشە یەش وەک وشە **مەزنی** پێشتر باسکراو، بەم مانا ڕەسەنەیی خۆیانەو نە پارێزراون. جگە لەوێ هەر هەمان واژە **گاتا**، بۆ کۆمەڵیک لە ئاواز و مەقامە نەمر و بە ناو بانگەکانی کوردی بە کار دەبرێ، که مەقامی «قەتار»ە؛ ئەمیش ئەو نەتەوێی تر دلتیایی دەدات بەو بەلگە و نیشانانەیی دەبنە پشتیوان، بۆ نزیکایەتی و زەبر و جێ پەنجەیی ئایین و فەرھەنگی زەرتوشت، لە فەرھەنگ و کە لە پووری کورددا.

خۆ ئەگەر ئالوگۆرپیکیش لە واژە **گائای** ئەو ڕۆژگارە دیرینە و **گازە** و **قەتاری** ئیستادا بەدی بکری، جیتی سەرسوڕمان نییە، چونکە تەمەنی واژە **گائا** ئەو نەتەوێی زۆرە، ئەگەر پابەندی گەلی کورد لەو چەند هەزار سالێوە تا ئیستا و بە تاییەتی بەم واژەییەو، ئەو نەتەوێی توندوتۆڵ نەبوا، ڕەنگ بوو ئەم واژەییەش، وەک سەدان واژە تری زەرتوشتی، شوێنەواری لە ناو کورددا نەمایە، بەلام لەو دا کە **قەتاریش** هەمان ڕاز و سکالا و لالانەوێی ڕۆژی مۆژە و تا ئیستاش هەر بە شیعری ڕەگەیی «هیجا»ی شێوێ هەروامی «گۆران» دەوتریت - کە تەمەنی ئەمجۆرە شیعەرەش لە ئەدەبی کوردیدا پتر لە هەزار سالە - دەکری بە دلتیایییەو بەلتین واژە **گائا** و **قەتار**، چ وەک نزیکایەتی واژە و چ وەک ناوەرۆک، دەچنەو سەر یەک ڕیشە و سەرچاوە. نووسەرانی ناسراویش محەمەد جەمیل بەندی ڕۆژبەییانی و دکتۆر عیزەدین مستەفا ڕەسوڵ لەم بارەییەو هەمان بۆچوونیان هەیه (٩٧، ٦٦).

هەر وەها لە ١٩٩٦/٥/٨، لە سەردانیکی تاییە تیشمدا؛ بە مەبەستی سۆراخی دیرینە **قەتار**، بۆ لای نووسەری ناسراو: جەنابی سەبید قاسمی ئەفەزەلی، یەکیک لە ڕێبەرائی گەورەیی ئەهلی هەق لە کرمانشان، کە لە سەدان سالێوە سنکاوسنگ، ئاوازه ڕەسەنەکانی کوردییان بە تەمورەژەندن بۆ ماوەتەو - ئەهلی هەقیش بەهۆی ئەو چەندین ڕدانهو کە وەک باسما کردن؛ لەگەڵ ئایینی زەرتوشتیدا هەیه تی، ناویرا بە دلتیایییەو بۆی سەلماندین کە قەتار، میراتی دیرینە ئەم دوو ئایینە بوو و واژەکش هەر **گائای** زەرتوشتییە؛ کە هەر سەبید قاسم لوتفی نواند خۆی بە **تەمورە**، **قەتاری** بۆ ژەندین و «کەلام»یشی لەگەڵ چری (١).

(١) لەم دیداردا برایان: عومەری وەفا، مارف ئاگایی، موحسینی خالیدی، فەرھادی عەزیزی ئامادە بوون.

هەرچەندە لێرەدا دەبێ ئەو بوتری، کە بە داخەو هەندێ نووسەر بە هەلە، مەقامی **قەتار** بە مەقامی **ئەللاوێسی**، یان مەقامیکی تاییەتی بە ناوی **ئەللاوێسی**، لە تەک مەقامی **قەتاردا** ناو دەبن و هەندێ جاری تریش بە مەقامی **قەتار** دەلێین: مەقامی **ئەللاوێسی**. لە کاتیکی وەک وتمان ئەگەر واژە **قەتار**، لە واژە **گائا** «گاتا»وە وەرگیرای، ئەوا مەقامی قەتار مەقامیکی سەرەخۆ و تاییەتە و لە ئەدەبی نووسراوی کوردیشدا شاعیرانی شارەزای ئەدەب و فەرھەنگ و زمانی کوردی و بە تاییە تیش شاعیرانی وەک: مستەفا بەگی کوردی (١٨٠٩-١٨٤٩ز)؛ سەیی یاقوو (بەعقوب، ١٨١٣-١٨٨٣ز)؛ پیرەمێرد (١٨٨٣-١٩٥٠ز)؛ زیوەر (١٨٧٥-١٩٤٦ز)؛ حەمدی (١٨٧٦-١٩٣٦ز)؛ بیکەس (١٩٠٥-١٩٤٨ز)؛ گۆران (١٩٠٤-١٩٦٢ز) لەو نمونە شیعراوە یاندا. کە ناوی مەقامی **قەتار** و گۆرائی کوردییان هیناوە، هەر واژە **قەتاریان** بە جیا و سەرەخۆ ناو بردوو. کە بۆ زیاتر بەلگە هینانەو، نمونەیی شیعەرەکانیان دەنووسین:

مستەفا بەگی کوردی:

خاوەرەیی خانە، **قەتارە**ی سەوزەیی نەسمە

رەقسی سمکە، نازی شەراشوب، غەمزەیی سەرووی ناز

سەیی یاقوو «بەعقوب» ماھیدەشتی:

«ئەمین»ت نەدیبەن وە «تار» شەو

نازار و ئاھەنگ **قەتار** شەو (٢٨، ٢)

خانەبەگ وەو سەووت، وە **قەتارە**و

عەنبەر وەو ئاواز، سەدای تارەو (١٠٢، ٣٦٨)

پیرمێرد:

ناخ ڕەشۆل ساتۆش بە **قەتارە**و

تا دەمەرم خۆتەم لێ مەشارەو

توخوا سا ڕەشۆل تۆش بە **قەتارە**کەت

سەدای سوب سەحەر، پای کۆسارەکەت

دهردی مهرگمه، رۆیینم دیاره

توخوا سا ره شۆل نۆرهی قه تاره

بولبول به نه غمه ی شوور و په هلهوی

قه تاری ره شۆل به نیوه شهوی

ئه که ویتته ری به ریزه و قه تار

به سۆزی شمشال، به بهسته و قه تار (۱۰۲، ۳۶۸)

زیوره:

چوومه قه رداخ، جوانی به قه تار

عه کسی دهنگه که ی دابۆه کۆسار (۱۰۲، ۳۶۸)

گۆران:

سا توخوا دهنگخۆش دهی قه تاره که ت

کوله نجه ری ری و هه وری لاره که ت (۹۵، ۱۵۱)

حه مدی:

نامه رد موغهنی! وهختی مه قاماته، نه سرهوی

توخوا قه تاری، به ئه بیاتی مه ولهوی (۱۲۳، ۳۶۹)

بیکه س:

دل زۆر مویتته لای دهنگ و نه غمه ته

توخوا قه تاری، دل بۆی له ت له ته (۱۲۳، ۳۶۹)

بۆ زیاتر روونکردنهوی ئهم سه رنجه، به لگه یه کی تریش ده خمه ته ک قسه که مان، که له شیعریکی بلاونه کراوه ی شاعیر مه جدی «ملک الکلام ۱۸۵۱-۱۹۲۵ن» دا هاتووه (۱) و تاییه ته به ناوی دهنگخۆشان و گۆرانیبیژان و گۆرانی و موسیقاژه نانی، له سه ده یه ک زیاتر

(۱) ئهم شیعره لای نووسه ری به ریزه: مسته فا که یوان بو، که له گه ل هه ندی شیعری تری بلاو نه کراوه ی شاعیری ناوبراودا که وتبوونه لای و له تاران لیم وهرگرت و لیره دا بۆ یه که مجار هه موو شیعره که بلاو ده که یه وه.

له مه وه به ری سه قزه وه، ئه وه ده رته خات که له سه رده میکی زۆر پیش مه جدی دا، کۆمه لیک گۆرانی و گۆرانیبیژان له سه قز و ده ورو به ریدا هه بوون. بۆیه مه جدی دوا ی به سه بردنی ژبانیکی دوور و درێژ، له تارانی دوور له سه قزی زید و کورده واری و هه لدا نه وه ی لاپه ره کانی بیره وه ری و یادگاری سه رده می لاویتی له سه قزدا، گۆرانیبیژانیکی به ناویانگ و ده نگخۆش هه بووه، ناوی **ده وریش ئه للاوه یس** بووه. وه ک مامۆستا مسته فا که یوانیش له پیرانی به ته مه نی ناوچه ی سه قزی بیستووه، ئهم ده رویش ئه للاوه یسه، مه قامزان و به تاییه تیش **قه تارزان** و ئاواز دانه ریکی به توانا بووه، هه ر ئه ویش **قه تاری** باش زانیوه. بۆیه ناوی له گه ل ناوی قه تاردا هاتووه که وتراوه: **قه تاری ئه للاوه یسی**، مه به ست له و جوۆره **قه تاره** به سۆز و دلنشینه بووه، که ده رویش ئه للاوه یس وتوویه تی. که دیاره ئیتر له دوا ی مردنی ده رویش ئه للاوه یس، ناوی ئه للاوه یس به م مه قامه وه لکاوه و بۆته مۆرک و پیناسه ی ئهم مه قامه، که ئه مجۆره ناوانه، لای گه لانی دراوسی پ کوردیش به سه ر زۆر گۆرانی و مه قامه وه هه یه. وه ک مه قامی **مه لامه ی** مه قامیبیژی ناسراوی عه ره ب محه مه د گویانچی «به غدایی» و له مه قامگه لی ئییرانی شیدا، ناوی ئهم مه قامزانانه به سه ر ئهم مه قامانه وه هه ن:

له مه قامی شوور دا، ناوی میرزا عه بدوللا و ره زه وی.

له مه قامی ماهووردا، ناوی حاجی نسیرخانی مراد خانی.

له مه قامی چوارگادا، ناوی حاجی حه سه نی و مه نسوری.

له مه قامی هۆمایوندا، ناوی به ختیاری.

له مه قامی به یاتی تورکدا، ناوی حاجی حه سه نی و مه هدی زه رابی (۱۰، ۳۹-۴۲)

له مه قامی به یاتی کورددا، ناوی حاجی حه سه نی و... هتد.

بۆیه هه ردوو واژه ی **قه تار** و **ئه للاوه یسی** تیکه ل بوون و بوونه ته دووانه ی یه کتری.

ئهمه ش شیعه رکه ی «مه جدی» یه و ئه وانه ی له که وانه دان، ناوی «گۆرانی» و «گۆرانیبیژان» ن:

ساقی، پیم بده جامی جه م ئایین

موترب، بخوتینه به ناله ی حه زین

جانم جاناخی، شۆری وه ته نی

ناههنگی **قادر کویری** «جه وشه ن» ی

پشتیمی شکاند یادی جوانی
 مۆم نایی منه **سۆزی هیجرانی**
 ویره ویری که، وینهی نهکیسا
دهرویش نهلالوهیس بکه رۆ نه حیا
ته سنیفی سابلاخ، ههروهک ئای شلی
 بیژه، تا بگریم... به یادی له یلی
 چریکهی **خورشید**، به عیشقی نه حهه
 بهرزۆکه، شادکه، رۆحی **خان نه حمهه**
 بملاوینهوه، جهه رگم که بریان
 بهچی بکهین بمرین، وهک **سۆفی ره حمان**
 له غوسسه که یلم، له خه م بریانم
 موشتاقی گرگهی نهوضای خه زانم
 له دووری وهتهن، جهه رگم پر خوینه
حه مه ره حیمی فرهج بخوینه
 چل سالا دوورم له خاکی وهتهن
 غوربهت بو من بو به: بهیت الحه زهن
 دهردم کاریه، وهتهن داروومه
 ناره زووی **سۆزی تهستی ره جوومه**

لهو تاکه بهیتهدا که ناوی **درویش نهلالوهیس** لهو شیعهی سه ره وهدا هاتووه، ورده کاری و
 ئامازهیهکی زیره کانه، له نزیک خسته وهی ناوی دهرویش نهلالوهیس و نهکیسادا ههیه،
 که وهک ده زانین نهکیسا گۆرانیبیژ و ئاوازانه ر و موسیقازانی سه رده می دهوله تی **ساسانی**
 بووه و رۆژگاری دهوله تی «ساسانی» ش وهک و قمان ئایینی «زهرتوش» تی تیا په پیره و کراوه،
 واته سه رووده کانی **گاڤا** «گازه، قه تار» ی تیا خوینراوه، که مه بهستی «مه جدی» ش لیتهدا و
 لهو چه ندان ناوی گۆرانیبیژدهدا، که له م شیعه رده به سه ری کردونه ته وه، به ته نیا ناوی
 دهرویش نهلالوهیسی له به رامبه ر نهکیسادا هیتناوه، نه وهیه بلجی: نهکیسا، دهرویش
 نهلالوهیسم بیه ده خاته وه و له هه مان کاتیشدا دهرویش نهلالوهیسیش، نهو نهکیسایه م بیه

ده خاته وه، که سه روودی گاڤا «گازه، قه تار» ی خویندو وه. شایانی باسه شاعیر کاک
 حه سیب قه رده داخی (۱۹۲۹-۱۹۹۷)، له شیعه رتیکیدا یادیک له م دهرویش نهلالوهیسه
 دهکات، که له دهشتی «گه رمیان» دا، **قه تاری** وتووه! وا دیاره هه ر هه مان دهرویش
 نهلالوهیسی بیت و له رۆژگاریکیدا چوو بیته **گه رمیان** و له ویش به روی به هه مان **قه تار** دا
 بیت. بۆیه ئیستاش لهو ناوچانه دا **قه تار** زۆر به ریا لاه و باوه. نه مه ش سه ره تایی نهو
 شیعه ریه:

ده گپ نه وه ده ویشی بوو، خو فی عه شقی له دلا بوو
قه تار له دهشتی گه رمیانا، وهکو سمل له گلا بوو
نهلالوهیسی زاده ی به هره ی نهو دهرویشه دلپاکه بوو
 وهکو ئاوی په وانی گیان، تیکه لاه ی نه م خا که بوو «۴۰.۱۱۱»

به لام جیی داخ و مه خابنه که ئاوازه کانی نه م سه روودگه له ی **گاڤا**، له م رۆژگاره ی ئیمه دا،
 نادیار و نه پار تیزاون (۴۰، ۵). هه رچه نده خا وه نی میژووی **سیستان**، سه روودیکی به ناوی
 که ره کوه ی له میژووه که ی خویدا یادداشت کردو وه، که گوایه یه کیکه له سه رووده
 جیمه وه کانی **زهرتوش** و له ئاته شکه ده ی که ره کوه یه ی **سیستان** دا، ده خوینری (۱۹، ۷۳-
 ۹۱). به لام له ناوچوونی شوینه واری نهو ئاوازه له ی **گاڤا**، که له به ریکی گه ورده ی له به رده م
 لیکۆلینه ره وان و تویتزه راندا دروست کردو وه، که نه توانی زانیارییه کی تیرو ته سه ل و
 زانستیانه له سه ر موسیقا و ئاوازه کانی موسیقای نهو رۆژگاره کۆیکریته وه، که نه مه ش
 یه کیکه لهو گری کۆیرانه ی، نهک هه ر له سه ر موسیقای سه رده می **زهرتوش**، به لکو له سه ر
 تیکرای موسیقای دیرینه ی گهلانی دنیا، چونکه نه گه رچی موسیقا یه کیکه وهک هه موو
 زانسته کانی تر، به لام به پیچه وانیه هه موویانه وه موسیقا زانستیکی تاییه ته، که بو
 تویتینه وهی، پیوست به ده سخته ستی **نوسین** ده کات، له کاتیکدا گه ران و پشکنین و
 تویتینه وهی زانسته کانی تر، بهو راده یه پیوستیان به ده سخته ستی **نوسین** نییه.

چونکه بو وینه: نه گه ر بمانه وئ شتیک له زانستی نه ندازیاری و بیناسازی
 سه رده میکی دیرینه بزاین، هه ر نه وه نده ی هه ندی که ره سه و داروپه ردووی نهو سه رده مه مان
 چنگ بکه وئ، ئیتر ده توانین زۆر زانیاری لی هه لگۆزین، به لام وهک و قمان **موسیقا** شتیکی
 تاییه تی تره و سه رباری نه مه ش، نهو هیش و کاولکارییه ی به درێژی زیاتر له دوو
 هه زار و پینج سه د سالی رابووردو، به سه ر زهرتوش و ئایینی زهرتوش دا، هاتووه، بوته
 مایه ی ته فروتونا کردنی هه موو شوینه واریکی موسیقای نهو رۆژگاره. له م بواره دا ته نیا

ئەۋەندە ھەيە بلتېن: ئامپىرە ديارەكانى ئەو رۆژگارەي ئايىنى زەرتوشت برىتى بوون لە: تەنبور، چەنگ شمشال، عود، چەغانە «جەقەوانە» (۱۹، ۱۱).

جگە لەمانەش، ھەر لە بواری بەسەرکردنەوہى ئاوازگەلى سروددەكانى **گائا** و ئايىنى «زەرتوشت» یدا بە خوشتىيەوہ دەلتېن: ئەۋەندەي وەك نمونە و شوپنەوارى ئەو ئاوازەنە، لەناو كورددا، ھېشتا ھەندېك لەو ئاوازەنە، بەشېك بن لە رەسەنترىن ئاواز و گۆرانى دېرىنە و زىندوو، ئاوازی **ھۆرە** و **سپاچەمانەيە**؛ كە بە دلنبايەوہ ناوى **ھۆرە**، ھەر وەرگىراوى واژەي **ئاھوراي** ناو **ھورامەزدايە** و بەۋەشدا كە شپوہى و تنەكەي لە قولايى ناخ و ھەست و بە برگە برگە **ھىجايە**، ھەر دەچپتەوہ سەر رەچەلەكى ئەو ئاوازەنەي بۆ لەنگەرگرتن و ھېنانەوہى وەزن «كېش»ى ئاوازەكە، زياتر لە ھەموو شتېك، پشت بە **قورگ** دەبەستى. كە ئەمەش بنەما و بناغەي شپوہكار و پىادەكردنى سروددە برگەبىيە **ھىجاكانى** گائايە، كە ئىستا ھۆرە لەناوچەكانى كرماشان و ئىلام و لوپستان و زەھاودا و بە تاييەتېش لە ناوچەكانى **كەلھورنشىنەكاندا**، ئەم چەند جۆرەي ھەيە:

- ۱- گولەخاك. ۲- گلەوہدەر (۱) ۳- بان دەسانى. ۴- شاحوسەينى. ۵- ساروخانى.
- ۶- جلەوشايى. ۷- تەرز. ۸- مەجنونى. ۹- سەحەرى (۲). ۱۰- باربە. ۱۱- دۆبالا.
- ۱۲- غەربوى. ۱۳- بان بنەيى. ۱۴- پاھەمووردى، يان پاوہموورى (۱۰۸، ۱۷، ۱۸).

ھەرۋەھا **كەلھورنشىنە** رەنگە لە **كەلھورايى**، واتە لە گۆرانى ھەلبژاردەكانى باسى **ئاھورا** بووبىت (۹۷، ۶۷) بۆبە ھەر بە ھەمان پىئودان، دەلتېن **سپاچەمانەش** لە ھەمان چاۋوگى ئەم بابەتە ئاوازگەلەيە، كە لە بۆنە و ئاھەنگى تاييەتېدا ژەندراوہ. بۆنەكەش بۆ ئەو لاوہ زەرتوشتىيانە بوون كە، بەبۆنەي پىئانە (۱۵) سالىيانەوہ، بە ئامادەبوونى موبەدان و ئەندامانى خىزان و خزمان و دۆستان، ئاھەنگ و زەھاۋەندى تاييەتېيان بۆ ساز داۋن.

لەم ئاھەنگ و زەھاۋەندەدا، جگە لەوہى كراسى ئاۋدامانىيان لەبەرکردوہ (۳)، كەرسەبەكەي تىرشىيان وەك پشتوتېن، لە كەمەرە و لەپشت بەستراوہ، ناوى «كوشتى» بووہ. ھەندى جارىش بەم زەھاۋەندەيان وتوہ: نەوزات، يان نەوزاد، بەو واتايەي كە ئىتر

(۱) و (۲) نۆتى مۆسىقايى ئەم دووجۆرە ھۆرەيە، لە پاشكۆي ئەم كىتەبە داہە.

(۳) ھەلبەتە لىترەدا دەيى ئەوہ بلتېم كە لە سازدانى ئەم بۆنەيەدا، ھەر باسى لەبەرکردنى كراسى ئاۋدامان كراوہ، كە لە ئايىنى زەرتوشتىيدا بەمجۆرە كراسانە وتراوہ (سەيدەرە)، نەك كراسى ئاۋدامانى رەنگ رەش. ئەم (سەيدەرە) يەش برىتى بووہ لە (۹) پارچە و بىئەلىوان و بىئەخە. كە بۆ زياتر ئاگادار بوون لە شپوہى ئەمجۆرە كراسە و چۆنئىتى دوورېنى و بۆنەي (۹) پارچەيى و زۆر وردەكارىي تىرشى، بەدريژىي، بنواپە: (۵)، ۳۲۲-۳۲۴.

ئەو لاوہ بە جۆرىكى تر ھۆشەكاتەوہ و ژىيانىكى نوئ دەست پىدەكات و لە دواي تەمەنى (۱۵) سالىيەوہ، سەرلەنوئ ژيان دەست پىدەكاتەوہ.

لەم ئاھەنگەدا سفەرەبەكەي پىر لەوردە نوقل و شىرىنى و ھەوت جۆر مېوہ و سنجوو و ماست و لۆرك و مۆم و چرا و شتى بۆنخۆش و ئاگردانىكىش دادەنېن.

ئەو موبەدانەي لەم زەھاۋەندەدا ئامادە دەبن، بەدەم چىرىنى سروددى «ئورمزدىشت» ەوہ، رېتورەسم و پىرۆگرامى ئايىنى زەرتوشت فېرى ئەو لاوہ دەكەن و ئەويش پەيماننامەي ئايىنى، نوئ دەكاتەوہ، كە لە كاتى ئەم ئايىن نوئ كەردنەوہيەدا، بىرئ وردە نوقل و شىرىنى سەر سفەرەكە، بەسەر سەر و شان و مىلى لاوہكەدا دەبارېن.

ئەم ئاھەنگ و زەھاۋەندە، دەبىچ پوو بە پووناكىي و ھەتاو ئەنجام بدريت، كە دواي ئەنجامدانى سەرۋمىرې ئەم رىۋرەسمە، ئىتر ئەو لاوہ دەچپتە لىستى «بالغ» و پىنگەيشتووانەوہ و بۆ ھەمىشە ئەو «كوشتى» يە لە كەمەردا دەبەستىت. چۈنكە لە «وہندىداد - فەرگەردى ۱۸، بەندى ۵۴» دا، ئاۋاھاتوہ:

«دېوى دروج - دېوى درۆ-، بەسروش-ى (۴) وت: ئەو ئافرەت و پىپاوانە دۆستى من، كە لەدواي تەمەنى (۱۵) سالىيانەوہ «كوشتى» يان نەبەستوۋە و «سەيدەرە» يان لەبەر نەكردوہ.

دېسان لە «شايست و نەشايست - فەسلى ۴، بەندى ۹» دا، ئاۋاھاتوہ:
«ئەو ئافرەت و لاوانەي ھېشتا تەمەنيان نەگەبەتە (۱۵) سال، قەيناكە ئەگەر «سەيدەرە» لەبەر نەكەن و «كوشتى» لە پشت نەبەستىن. بەلام دواي تەمەنى (۱۵) سال، ئىتر نابى ھېچ ئافرەت و نىرىنەبەكەي زەرتوشتى، بەبى «سەيدەرە» و «كوشتى» بژىن.
لە «نەسەك ۱۶۷» شدا دېسانەوہ ھەمان فرمان دووبارە دەكاتەوہ. ھەرۋەھا ھەمان فرمان لە بەندى (۱۴۳ و ۱۴)، «بەشت» دا، سەلمېنراۋەتەوہ (۵، ۵۱ و ۳۲۲، ۳۲۴).

... لەناو **لەك** و **كەلھور** و **لووردا**، ئەو دېرە ھۆنراۋە فۆلكلورىيە، بە باۋيى و وەك ھونەرئىكى مېژوۋيى دەوترى و دەوترىتەوہ و پىتر لەوہش، خۆم بەش بە حالتى خۆم، لە سەردانەكاندا بۆ **كرماشان** و **شاھ ئاۋا** و **ئىلام** و **خورەم ئاۋا**، بە ئاوازی جۆراوجۆرەوہ بېستوۋمە. دېرە فۆلكلورىيەكەش دەلتى:

(۴) سروش: پارىزەرۋ پاسەوانى بىدار و ناوى ھەقدەمىن رۆژى رۆژمېرى ئاۋىستايى و زەرتوشتى، (سەرچاۋە پىشوو، ل ۳۲۶)

گۆرانی، هۆره، سیاوچهمانه

قه‌دیم یادگار، قه‌ومی کوردانه

له بواری ناوه‌یتانی سیاوچهمانه و هۆرده، ده‌بێ ئه‌وه بلیتم که دایکی ئه‌م دوو ئاوازه ر‌ه‌سه‌نه، وه‌ک وقمان، ههر پاشماوه‌کانی ئاوازه‌لی گاتان. به‌لام جوگرافیای سیاوچهمانه، ناوچه‌ی هه‌ورامان و جوگرافیای «هۆره» ش، ناوچه‌کانی کرمانشان و لورستان و ئه‌مبهر و ئه‌وه‌ری رووباری سیروان و شاره‌زووره.

ئ‌ه‌م نیشانه و به‌لگانه، بۆ ئه‌وه ده‌بن ئه‌گهر مێژووی راسته‌قینه‌ی له دایکبوونی زه‌رتوشت و پراگه‌یانندی ئایینه‌که‌ی بزانی، ئه‌وا ده‌شتوانین مێژووی بلا‌وبوونه‌وی سرود‌ی گاتا «گازه»، به‌سه‌ره‌تای مێژووی له دایکبوونی موسیقا و گۆرانی کوردی دیاری بکه‌ین، که ئه‌گهر ئه‌مه‌ش سه‌خت و دژوار بێت، ئه‌وا سروده‌کانی گاتا سه‌رچاوه‌ روونه‌کانی موسیقا و گۆرانی کوردین. هه‌رچه‌نده‌ له‌م مێژوو ده‌ستنیشان کردنه‌دا، ده‌بێ مێژووی هه‌ردوو شارستانی‌تی ئیلام و هوری له‌به‌رچاو بگه‌ڕێن، که له‌ شارستانی‌تی ئاری و ماده‌کان کۆنترن.

وه‌ک وتیشمان واژه‌ی گاتا، له‌ ناوه‌رۆک‌دا به‌ مانای راز و سکالا و بانگه‌وازی سوپاس و ستایشی به‌ ئاوازه‌وی مرۆقه، بۆ «ئاهورامه‌زدا». که زه‌رتوشت ئه‌م بانگه‌واز «گازه» شیعریه‌ی خۆی، به‌ئامیتری موسیقاوه‌ و تووه‌ و به‌م ۱۷ سروده‌ شیعریه‌ بره‌گه‌یه‌یان وتوه‌: سرود‌ی گاتا، یان سرود‌ی گازه، که وه‌ک له‌ دووتویی سرود‌ی ژماره‌ ۳۳ی ئه‌م ۱۷ سرودانه‌ و به‌لگه‌ی زۆری مێژوویییدا هاتوه‌، زه‌رتوشت خۆی، سرود‌گۆیه‌کی ناوده‌سته‌ی رۆحانییه‌کان بووه‌. جگه‌له‌وه‌ی، که له‌ به‌لگه‌ و پاشماوه‌ی کۆینه‌ی مێژوویییدا هاتوه‌، موغه‌کانی زه‌رتوشت، ئه‌م سرودانه‌یان له‌ ئاته‌شکه‌ده‌کاندا، به‌ ئامیتری موسیقاوه‌ خۆیندۆته‌وه‌، بۆه‌ش پێشان و تراوه‌: سرود، تا پله‌یه‌کی به‌رزتری له‌ گۆرانی ناو خه‌لکی پێ‌بدن.

که‌واته‌ وه‌ک له‌ سه‌ره‌تاوه‌ وقمان ده‌بێ ته‌مه‌نی گۆرانی کوردی، زۆر له‌ پێش واژه‌ی گۆرانییه‌شه‌وه‌ بێت، چونکه‌ په‌یره‌وانی ئه‌هلی هه‌ق به‌و شیعره «ده» بره‌گه‌یه‌یه‌ی خۆیان، «که له‌ جه‌مخانه‌کاندا، به‌ئامیتری ته‌نبوره‌وه‌ ده‌بخوین»، ده‌لێن: سرود‌ی یارسان، یان راز و ئه‌وه‌ی که له‌ جیاتی سرودیش، به‌ واژه‌ی گۆرانی به‌ سه‌ریاندا دا‌پراوه‌، خه‌لکانی تری ده‌ره‌وی سنووری په‌یره‌وانی ئه‌هلی هه‌ق، ئه‌و ناوه‌یان له‌و سرود خۆیندانه‌ی ئه‌هلی هه‌ق ناوه‌، ئه‌گینا خۆیان، به‌پێودانی سرود‌ی گاتا و چاولیکه‌ری، له‌و کاره‌ی خواپه‌رستی په‌یره‌وانی زه‌رتوشت، کاری تیکه‌لکردنی شیعری و موسیقاکه‌ی خۆیان نا‌ناوه‌: سرود‌ی یارسان.

له‌ سروده‌کانی گاتاشدا وه‌ک وقمان ئه‌م سرودانه‌، راز و سوپاسی رۆحی مرۆقه‌ بۆ «ئاهورامه‌زدا» و وه‌ک له‌ به‌ندی ۸ی سرود‌ی ۳۲شدا وشه‌ی زۆتر هاتوه‌، که زمانناسان و لیکۆله‌ره‌وان، وا راقه‌ی واژه‌ی «زۆتر» ده‌کن، که به‌ مانای سوپاسگوزار و سرود‌گۆ - بێت. له‌ راستیشدا واژه‌ی زۆتر، له‌ سه‌رده‌می زه‌رتوشتیش دێینه‌تره‌، چونکه‌ زمانناسان پێشان وایه‌ ئه‌م واژه‌یه‌، هه‌ر هوتری ئایینی ئه‌و شه‌پۆله‌ ئارییه‌ بێت که له‌ پێش هه‌لکه‌وتنی زه‌رتوشتدا، به‌ره‌و هیندستان کۆچیان کردوه‌ و هه‌ر ئه‌م واژه‌یه‌، له‌ سروده‌کانی ریگ فیدای هیندییه‌کانیشیدا به‌کاربراه‌وه‌ و ئه‌وانیش ئه‌م سرودانه‌ی ریگ فیدایان به‌ موسیقاوه‌ و تۆته‌وه‌ (۱، ۱۰۶).

به‌لام ئه‌گهر ئه‌م واژه‌یه‌، یان خواسته‌مه‌نی تری له‌م جۆره‌ باب‌ه‌تانه‌، له‌ فه‌ره‌ه‌نگی ناوچه‌ و گه‌لان و ئایینی تره‌وه‌، که‌وتبێته‌ ناو فه‌ره‌ه‌نگ و ئایینی زه‌رتوشته‌وه‌، مانای وا نییه‌ ب‌ه‌مانی ئایینه‌که‌شیان وه‌ک یه‌ک بووبیت، به‌لکه‌ به‌گۆیه‌ی زانستی کۆمه‌لناسی، هه‌موو گه‌لان و نه‌ته‌وه‌کانی دنیا، ئالوگۆری فه‌ره‌ه‌نگی و ئه‌ده‌بی و هونه‌ری، له‌نیوانیاندا هه‌یه‌ و هه‌یج نه‌ته‌وه‌یه‌کی سه‌ر ئه‌م زه‌مینه‌، ناتوانێ لافی ئه‌وه‌ لێ‌ بدات، که مێژووی فه‌ره‌ه‌نگ و ئه‌ده‌ب و هونه‌ره‌که‌ی، خاوپنه‌ و گه‌لانی ده‌رودراوسێ، کاریان له‌سه‌ر نه‌کردوه‌، یان به‌پێچه‌وانه‌وه‌. ته‌نیا ئه‌وه‌ی له‌م بواره‌دا پێویسته‌ له‌به‌ر چاو بگه‌ڕێ، باری ژیار و شارستانی‌تی ئه‌و ناوچه‌یه‌، که پێشتر و دواتر، بلیمه‌تیکه‌ی وه‌ک «زه‌رتوشت» یان گۆش و په‌روه‌رده‌ کرد.

له‌م باریه‌شه‌وه‌ وقمان زه‌رتوشت، په‌روه‌رده‌ی ناو کۆمه‌لگای ماده‌کانه‌ و ماده‌کانیش جگه‌ له‌وه‌ی خاوه‌نی زمانی تایبه‌تی خۆیان بوون، که زمانی میدی بووه‌، به‌ نووسینی مێخیش نووسراویان هه‌بووه‌ و خاوه‌نی یاسای کشتوکال و ئه‌ندازباری و کارگه‌ری و سامانی فه‌ره‌ه‌نگی ئایینی و ئه‌ده‌بی خۆیان بوون و له‌و روه‌شه‌وه‌ مێژوونووسان دان به‌وه‌ داده‌نێن و پێشی له‌سه‌ر داده‌گرن، که ولاتی میدیا، مه‌ل‌به‌ندی خۆینده‌واری دینی بووه‌ و له‌وتیه‌، به‌ سه‌دان پیری دینی، هه‌موو سالتی به‌ملاو لای ولاتدا، بۆ ناوچه‌ جۆر به‌جۆره‌کان نێرداون (۱۰۷، ۳۴). هه‌روه‌ها دکتۆر په‌رویز خانله‌ری، به‌ ده‌می هه‌رۆدۆتسه‌وه‌ وای ده‌رده‌خا، که میدییه‌کان خاوه‌نی یاسایه‌کی ریکویتیکی مرۆقانه‌ بوون و شیوه‌ی دادگه‌ری، تیایدا ر‌ه‌نگی داوه‌ته‌وه‌ و بریاری داوه‌رانیش، له‌ کۆتاییدا براوه‌ته‌ کۆشکی شا، به‌ تایبه‌تی له‌سه‌ر و کلاوی شادیاکو (۷۰۰ پێش زاینیدا)، بۆ ئه‌وه‌ی بریاری دوابی له‌سه‌ر بدرێ؛ یان به‌ ده‌می ده‌نیونه‌وه‌ وای ده‌رده‌خا، که له‌ ده‌وره‌ی نیوه‌ی سه‌ده‌ی شه‌شه‌می پێش زاینیدا، شاعیری زۆری میدی هه‌بوون و ئه‌و شاعیرانه‌، له‌ کۆشک و دیوه‌خاندا،

شهره شاعران کردوه، یان شاعران به شا و نیشتمان و به پالنهوانی جهنگ و پالنهوانی تیربازی و سوارچاکیدا هه‌لداوه و زۆریه‌ی زۆری شاعره‌کانیشیان وهک رازی میلی و هه‌ها بوون و شیوه‌ی سهرگوزشته و داستانیان هه‌بووه، ته‌نانه‌ت مۆرخانه‌کانی یۆنانی سهرده‌می هه‌یردۆتس (۴۲۰-۴۸۶ز) و ا به ده‌سته‌وه ده‌ده‌ن که میدیبه‌کان نووسینیان به ئەلف و بیی میخی بووه. ئەوه‌ی فه‌رمانی شا‌کانی هه‌خامه‌نشیشی پی نووسراوه‌ته‌وه، له‌سه‌ر ئەلفویبی میخی میدیبه‌کانه‌وه دانراوه (۱۰۷، ۳۴).

ئوه‌نده‌ش پیوه‌ندی به هونه‌ری مۆسیقای رۆژگاری ده‌سه‌لاتی «ماد» وه هه‌بیت، وهک میژوو بۆمان ده‌گه‌یریتته‌وه، مۆسیقا جیگه‌یه‌کی به‌ریز و هه‌یژای هه‌بووه و له‌ زۆر بۆنه‌ی ره‌سمیی و میللیدا به‌کاربراه‌وه... ئەو کاته‌ش که «دیاکۆ» ی به‌که‌مین پاشای ماد چۆته سهرته‌ختی شاهیتی، له‌لایه‌ن جه‌ماوه‌ر و مۆسیقاژهنانه‌وه کراوه‌ته جه‌ژن و شادی و «کوس» و «شه‌پهور» یان ژهنده‌وه...

یان کاته‌ی که «فره‌وه‌رتیش» ی پاشای ماد، له‌ جه‌نگیکی نابه‌رامبه‌ردا، بووه به‌زۆر گالیسکه‌ی ئاشوره‌کانه‌وه، له‌ ئیراندا کراوه به‌پرسه و ئامیره‌کانی «کوس» و «شه‌پهور» مۆسیقای خه‌مینیان ژهنده‌وه... ئەمه‌ش ئەوه ده‌گه‌یه‌نی، که له‌و رۆژگاره‌دا، زمانگۆی پرسه و خه‌م و شادی، هه‌ر به‌ مۆسیقا هه‌مای پیتکراوه.

له‌ مۆسیقاژهنانی به‌نامی رۆژگاری ماد، ناوی «ئوگارس» له‌ کتییی میژوو بییدا باسکراوه، دیسان هه‌ر له‌ کتییی میژوو بییدا، ئاماره‌ به‌ خه‌ونی «ئاستیاک» ی دوایین پاشای ماده کراوه، که ماوه‌یه‌ک دوای لیکدانه‌وه‌ی خه‌ونه‌که، ده‌وله‌تی ماد له‌ناوچوه‌.

نوسه‌ر و ئیراناسی ناسراو: مه‌ری بۆس به‌شیوه‌یه‌کی درێژتر له‌ باره‌ی ئەم خه‌ونه‌وه ده‌نوسه‌ی و ده‌له‌ی: «به‌گۆره‌ی قسه‌ی ده‌نیۆن، ئاستیاگ بانگه‌یشتنی «ئوگارس» ی کردوه و دوای ئەوه‌ی چهنده‌ گۆرانیه‌کی ئاسایی چریوه؛ ئەوسا هه‌ر به‌ده‌م مۆسیقاژهنده‌وه، لیکدانه‌وه‌یه‌کی بۆ ئاستیاگ روونکردۆته‌وه، که درنده‌یه‌کی به‌کجار به‌ ده‌سه‌لات و ئازاتر له‌ به‌رازیکی کیتی و گیرخواردوی ناو ته‌ستیلتیکی قوول پهدا بووه؛ درنده‌یه‌که، که ئەگه‌ر ده‌ستی به‌سه‌ر ئەم ناوچه‌یدا بروت، به‌بێ هه‌یج گومانیک، پۆل پۆل ئەم خه‌له‌که ده‌خاته ژێر ده‌سه‌لاتی خۆیه‌وه»... کاتیکیش ئاستیاک ده‌پرسیت: «ئوه درنده‌یه چییه؟» ئوگارس وه‌لام ده‌داته‌وه: «کۆرش پارس» یه.

ئهمجۆره وه‌لامدانه‌وه ئازایانه‌یه، که به‌و ئاماره‌ سیاسییانه‌وه کردویه‌تی و له‌ هه‌مان کاتیشدا نیشانه‌ی ئەو پله‌وپایه‌ مه‌زنه‌یه، که گۆرانیه‌یژان و مۆسیقاژهنان له‌ ده‌رباره‌ی «ماد» دا هه‌یان بووه... له‌ سه‌روو ئەمانه‌شه‌وه به‌لگه‌ی ئەوه‌یه، که مۆسیقاژهنان جگه‌ له

ئاگاداربوونیان له‌ زانستی مۆسیقا، ئاگاداری و زانیاریان ده‌رباره‌ی سه‌رحه‌می زانسته‌کانی تر و به‌ تایبه‌تیش زانستی ئەستیره‌ناسیی هه‌بووه» (۲۵، ۵۰).

جگه‌ له‌مانه‌ش، به‌لگه‌ میژوو ییه‌کان ئەوه ده‌سه‌لمین که ناوچه‌کانی ماد، له‌ پیش هه‌زاره‌ی یه‌که‌می پیش زایینه‌وه، له‌ژێر کارتیکردنی شارستانیته‌ی سۆمه‌ری و ئەکه‌دی و بابلی و عیلامی و ئاشووری دا بوون. که شارستانیته‌ی ئەمانه‌ش له‌ رۆژگاری خۆباند، به‌ تایبه‌تیش ئەوه‌ندی پیوه‌ندی به‌مه‌به‌ستی ئیمه‌وه هه‌بیت، ئەمانه، له‌ بواری مۆسیقادا، له‌ لوتکه‌ی شارستانیته‌ی سه‌رتاسه‌ری دنیا دا بوون. که هه‌ر بۆ ئاگاداری زیاترمان، ئاورپکی خه‌یرا، له‌م لایه‌نه‌یان: «لایه‌نی مۆسیقا» ده‌ده‌ینه‌وه:

بابلییه‌کان که‌دراوسییی نزیک و به‌ری باشووری خۆراوای میدیبه‌کان و «گه‌لی جاریش هه‌ردووکیان، له‌ دژی ئاشووری دوژمنی هه‌ردوولایان، په‌یمانامه‌ی دوو قۆلییان بۆ یارمه‌تی و هاوکاری کردنی یه‌کتر هه‌یه و ئاکامیش هه‌ر به‌گۆره‌ی په‌یمانامه‌یه‌کی هه‌ردوولایان، په‌لاماری ئاشووریان دا و له‌ناویان برد» میژوو فه‌رمانه‌وه‌ی و ده‌سه‌لاتیان، له‌ ۲۲۲۵ تا ۷۴۵ی پیش زایینه، له‌نیوان سه‌ده‌ی حه‌وتم و هه‌شته‌می پیش زاییندا، به‌ لوتکه‌ی پیشکه‌وتن و شارستانیته‌ی و دارایی گه‌یشتوون و یه‌کجاریش دلبه‌ندی مۆسیقا بوون و ئامیره‌گه‌لیکی زۆری مۆسیقایان به‌کاربردوه، به‌ تایبه‌تیش له‌نیوان ده‌وله‌مه‌ندان و ده‌سه‌لاتدارانیاندا، وه‌ک هونه‌ریکی پر بایه‌خ و به‌رز، بۆ ریزلینان له‌ میوانداریته‌ی و کاروباری ته‌شریفاتیدا، نواندوو یانه؛ هه‌ندێ جاریش ژماره‌ی مۆسیقاژهن و گۆرانیه‌یژانیان، تا نزیکه‌ی (۱۵۰) که‌س گه‌یشتووه، که ئەم ژماره‌یه له‌ کۆری شادی و بۆنه‌دا، به‌شدارییان کردوه.

له‌ به‌شی یه‌که‌می کتیه‌که‌ی دانیال پیغه‌مبه‌ردا، چهنده‌ن جار باسی ئەو ئامیره‌ مۆسیقایانه‌ دووپات ده‌بیتته‌وه، که له‌ناو بابلییه‌کاندا که‌لکیان لێ وه‌رگرتوون (۴۰، ۵۲) و بریتی بوون له: چهنده‌ سنه‌توور و قانون (۴۰، ۱۰۴). میژوو نووسانی یۆنانیش، له‌م باره‌یه‌وه هاوبه‌رن که مۆسیقا، له‌ که‌ره‌سه‌ گرنگ و پیوستیه‌کانی دانیشتن و کۆره‌کانی شادی و ئاهه‌نگی به‌ شکۆی خه‌لکی بابل بووه (۴۰، ۱۱۶). له‌ ته‌وراتیشدا، ناوی ئەو ئامیره‌ی مۆسیقایانه‌ باسکراوه که له‌ ده‌رباری بابلیدا ژهنده‌راون و بریتی بوون له: که‌ره‌نای، سوورنای «زورنا»، عوود، به‌ره‌ت، سه‌نتوور، که‌مانچه. وه‌ک له‌ ته‌رحه‌مه‌ی فارسی ته‌وراتدا هاتوه «که له‌گه‌ل ته‌رحه‌مه‌کانی تردا، هه‌ندێ جیاوازی هه‌یه» (۴۰، ۵۳- ۱۲۹). گه‌لانی دراوسیشیان، واته: ئاشووری و ئیلامی و سۆمه‌ری، له‌ بابلییه‌کان که‌متر نه‌بوون (۴۰، ۵۴).

تیبیکی موسیقی ناشوری له بهردیکی هه لکۆلراودا
۶۲۷ - ۶۶۸ پیش زابین

چهنگ ژهنیکی «جۆره چهنگیک» ی سهردهمی ناشور

ناشوریه کانیس، که شوینی دهسلات و فرمانره وایبان، له بهری خۆرئاوی میدی و له جوگرافیای ئیستای کوردستانی عیراق و هاوسه ردهمی بابلی بوون، ده توانین بلتین هه مان ئەو ئامیری موسیقاییانه یان به کارهیناوه که بابلییه کان هه یان بووه.

به تاییه تیش له ناوچه کانی نیوان هه رده و زتی دیجله و فورادا، کۆمه لیک که لاه و شوینه واری هه لکۆلراویان، ئەوه دهسه لمین، که ئەمانیش ئامیری پیشکه و توویان هه بووه، وهک: چهنگ، سه نتور، ته نبور، شمشال، دوونای، قانون، دایه ره.

له بهری خۆره لاتنی بابلییه کانیسه وه، دهسلات و فرمانره وایی سۆزبان هه بوون، که له شوینی ئیستای خوزستان و ئەو شوینه دا بوون که جووله که کان پتیبان و تووه ئیلام و (۳۰۰۰) سال پیش زابین، حکومه تیان پتیکه وه ناوه و سنوریان له خۆره لاته وه تا ئەسه هانی ئیستا بووه و پایته خته که شیان شاری شوش بووه، ئەمانیش وهک دراوسیکانی خۆیان، خاوهنی شارستانی و ژیار و هونه ری موسیقی زۆر بالا بوون.

له که لاهه پیشکینراوه کانی ناشوریدا، تیپیکی موسیقارنه نان دۆزراوه ته وه، که ئامیری هه مه جۆره موسیقاییان به دهسته وه گرتوه، وهک: **شمشال، دوونای**، چه ند چهنگ ژهنیک و هه ندی ئامیری تری نزیک به سه نتور. (۴۰، ۵۴).

له کتیبه که «دانیال» دا، سه رباری ئەو ئامیرانه ی دراونه ته پال بابلی؛ به لام راولینسۆن به پشتیوانی و پشت به ستان به و به رده هه لکۆلراوانه ی له شوینه وار و که لاهه کانی ناشوردا، دۆزراونه ته وه، تویتینه وه به کی ده رباره یان کردوه، ئەوه دهسه لمینی، که ئەو ئامیره موسیقاییانه، تاییه تن به خه لکی **سۆزبان** وه.

له که لاهه دتیرینه کانی «شوش» یشدا، سی په یکه ری گلین دۆزراونه ته وه، که میژوو یان به (۱۵۰۰) سال زیاتریش دهقه بلتیرئ. دوو په یکه ریان وینه موسیقارنه کانیان له ئامیری **ته نبور** ده چن و سییه میشیان له **به ریه ت ژهن** ده چی. به لام وردبوونه وه له په یکه رانه، نهک هه ر سه رنج بۆ ئەوه ده چی، که جوان دروستکراون، به لکو بۆ شیوه ی موسیقارنه ندنه که یان، زیاتر راده کیشیرئ. ئەم سی په یکه ره، ئیستا له **مۆزه ی ایران باستان**، له تاران، پاریزراون (۴۰، ۷).

میژوونوسانی موسیقای جیهان، له سه ره ئەو باوره ن که موسیقارنه نانی بابلی و ناشوری، له کاتی موسیقارنه ندندا، بۆ رتیلینان له موسیقاکه ی خۆیان و رتیلینانیش له و کۆر و ئاهه نگانه، هه موویان به پتیه وه ستاون (۴۰، ۱۰۶).

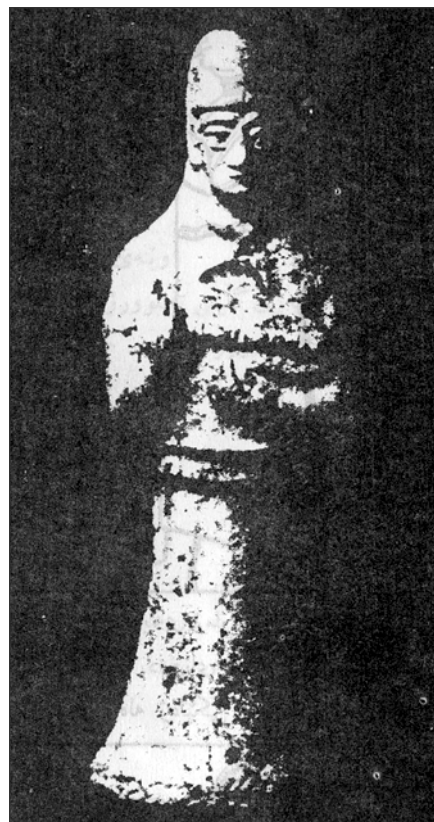
هه ر بۆ نمونه ی ئەو به لگانه ی ئیجه مه به ستمانه، سالی ۱۹۲۷ ز «له ناوچه ی [نور] ای

سەنتور «جۆرە سەنتوریک» ژەنیکی
سەردەمی ئاشووری

دوو نای ژەن
یان: دووزەلەژەنیکی سەردەمی ئاشووری

پەیکەری گلینی مۆسیقاژەنیکی
کە لە شووش دۆزراوەتەووە
١٥٠٠ ساڵ پێش زایین

دایەرەژەنیکی سەردەمی ئاشووری

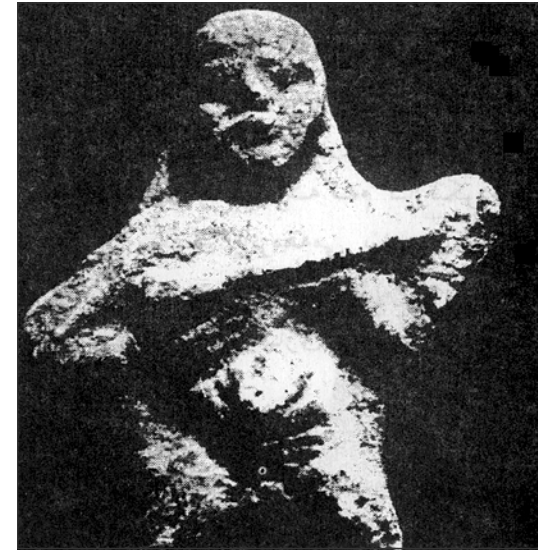
عوودژەنیکی سەردەمی «ملیشیخو - شا» ی سۆزیا نا لە
شاری شووش
١١٩١ - ١١١٧ پێش زایین
مۆزە لە لۆقەر - پاریس

عیراقی ئیستادا» که شوینی کۆنینهی شارستانیتی ئه مانه‌ی سه‌ره‌وه بووه، زانای ئینگلیزی [سیرلیۆنارد وولی] ئامپیریکی مۆسیقای دۆزبوه‌ته‌وه، بریتییه له «چه‌نگ» یکی گه‌وره و به توژالیکی زیوین داپۆشراوه. سه‌رومپی چه‌نگه‌که‌ش، له شپوهی جه‌سته‌ی گادا‌یه. ئه‌م ئامپیره ئیستا له موزه‌خانه‌ی به‌غدا‌یه و نمونه‌ی تری وه‌ک ئه‌میش، که هه‌ر له‌و ناوچانه دۆزراونه‌ته‌وه، له موزه‌خانه‌ی زانکۆیی فیلا‌دلیفیا و ئینگلستاندا هه‌ن. سیرلیۆنارد وولی به‌ دلنیا‌یی‌ه‌وه پیتی وایه ئه‌م ئامپیره، ده‌ستکرد و پاشماوه‌ی سۆمه‌ریه (٤٣، ٥٨).

ئه‌م ئامپیره، ئیستا به‌ عه‌ره‌بی پیتی ده‌لێن «القیشاره» (*) میژووی دروستکردنی ئه‌م ئامپیره ٤٧٠٠ سال به‌ر له ئیستایه و به شوینه‌واریکی با‌یه‌خدا‌ری میژووی مۆسیقا دا‌ده‌نریت (٧٦، ٢٢). که ئه‌گه‌ر ئه‌م کارتی‌کردنه‌ش، راسته‌وخۆ نه‌بووبی، ئه‌وا به‌لگه‌ی تر هه‌ن که ئه‌م کارتی‌کردنه‌یان هه‌ر دو‌وراودو‌ور نه‌بووه، به‌لکو به‌ راده‌یه‌ک بووه، له سه‌ده‌ی یازده‌هه‌می پێش زایینه‌وه تا پێش پێکه‌وه‌نانی میرنشینه‌کانی ماد (٦٦٩ پێش زایین)، هه‌موو ناوچه‌که، له‌ژێر زه‌بری هه‌ردوو ده‌سه‌لاتی **بابلی** و **ئاشووری‌دا** بووه، به‌ تایبه‌تیش له‌ رۆژگاری هه‌لکه‌وتنی زه‌رتوشت و بانگه‌یشتنی په‌یامه‌که‌یدا (١، ٦٠).

که‌واته‌ جوگرافیا‌ی **ماد**، له‌ خۆره‌ه‌لا‌ته‌وه: شارستانیتی و فه‌ره‌ه‌نگی بالا‌ی **ئاریایی‌به‌کانی هیند**، که ئه‌وانیش له‌گه‌ڵ پیاده‌کردنی سه‌رووده‌کانی **ریگ فیدادا**، مۆسیقایان به‌کاره‌یناوه، له‌ خۆرتا‌واشه‌وه: شارستانیتی یه‌کجار پێشکه‌وتووی بابل و ئاشوور و عیبرانی - که دیسان ئه‌مانیش له‌گه‌ڵ سۆز و سکالای ئایینه‌که‌یاندا، مۆسیقایان به‌کاره‌یناوه - که‌م و زۆر کاربان له‌سه‌ر گۆپینه‌وه‌ی فه‌ره‌ه‌نگ و ئه‌ده‌ب و هونه‌ری شارستانیتی یه‌کتر کردووه و له‌ زۆر ماوه‌ی میژوویی ئه‌و رۆژگارانه‌دا، ئاسایش و ئارامییه‌کی پر شکۆ، هه‌موو ناوچه‌که‌ی گرتۆته‌وه، که دیاره ده‌زانین هونه‌ری بالا‌ش، هه‌میشه له‌ژێر سیبه‌ری پێشکه‌وتنی کۆمه‌لایه‌تی و شارستانیدا گه‌شه ده‌کات و هه‌لده‌چن، بۆیه زانایه‌کی وه‌ک **توفیق وه‌هبی** کاتێ باسی ئه‌وه ده‌کات که وشه‌ی **گۆرانی**، له

(*) لیره‌دا، ئه‌گه‌ر هه‌لوێسته‌کی کورت، له‌سه‌ر ناوی [قیشاره] بگه‌ڕین و بلێین: ده‌شی ری به‌ خۆمان به‌دین، واژه‌ی «قیشاره»، به «گات + تار» ه‌ لیک بده‌ینه‌وه؟! که نیازی‌ش له‌ لیکدانه‌وه‌که، وه‌ک پشته‌ر بۆ «تار + مور» مان کرد، که به‌ مانای «تار» ی «شپوهن» بوو. به‌ هه‌مان پێودانیش، مه‌به‌ست له‌ «تار» ه، نه‌بی که به‌ تایبه‌تی بۆ «سه‌رووده‌کانی گاتا» به‌کار ده‌برئ؟! واته: ده‌شی «قیشاره»، «گات تاره» نه‌بی؟! یان جگه له‌م لیکدانه‌وه‌یه، ناخۆ ده‌شی «قیشاره»، به «گات + تار»، یان: «گا + تار» لیک بده‌ینه‌وه، که لای دانیشتوانی دیرینی مسیۆپۆتامیا «سۆمه‌ری و بابلی و ئاشووری»، «گا» جیتی ریزلینان و پیرۆز بووه؟!!

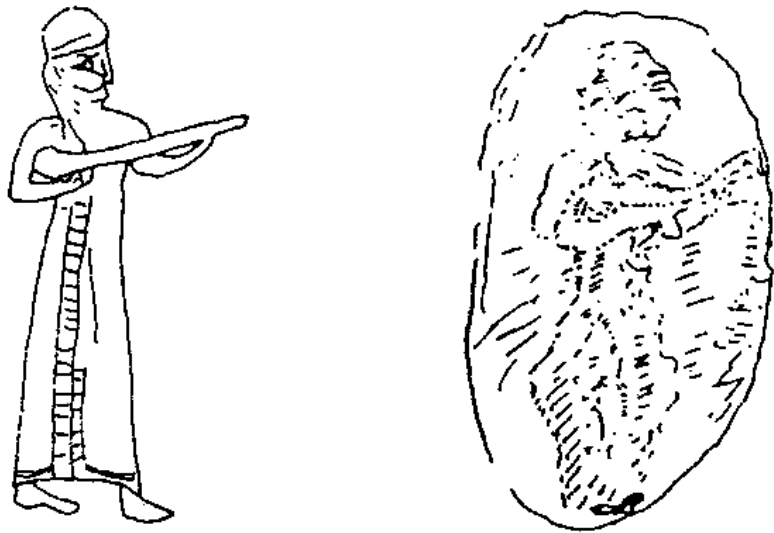

په‌یکه‌ری گلینی ته‌مورژه‌نێک، که له: شووش دۆزراوه‌ته‌وه ١٥٠٠ پێش زایین

په‌یکه‌ری گلینی ته‌نبوورژه‌نێک که له: شووش - دۆزراوه‌ته‌وه ١٥٠٠ سال پێش زایین

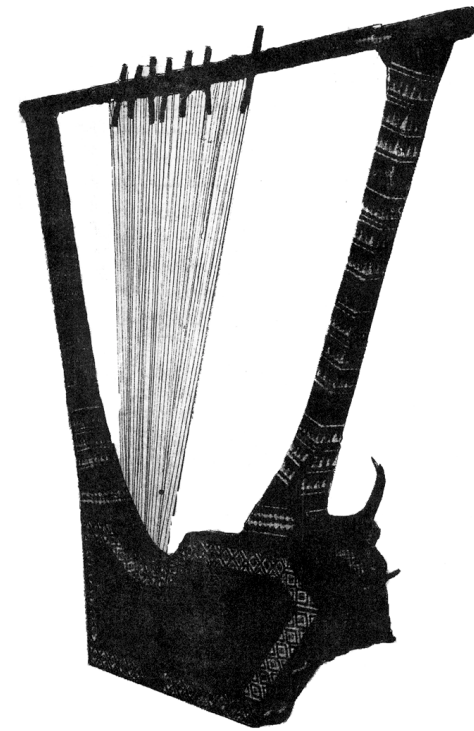
نامیتری مۆسیقا، وهک دیاردهیهکی شارستانیتی، له ناو دانیشتونانی دیرینهی هه مان ناوچه و جوگرافیای میدیهکاندا، به کاربراهه. له م پروه شهوه ده زانین که **هوری و میتیانی** و گوتیبیهکان، دانیشتونانی میژینهی پیش میدیهکان بوون و ئەمانیش خاوهنی هونهری بهرزی موسیقا بوون؛ به تایبه تیش هوریهکان، بۆیه له م بواره دا، شوینه وارناسی ناسراوی ئەلمانی شتاوهرد، که پسپۆرتیکی دیرینه زانه، له بنه چهی نامیرهکانی مۆسیقادا، له نهخش و نیگاره کۆن و گلینه و بهردینهکاندا، به لیکۆلینهوه، سه مانندوو به تی که عود، به کیکه له و نامیره مۆسیقایانیه تایبه تمه نده به خه لکی کورستان و چپانشینهکان و به تایبه تیش به هوریهکان، که خیلێک بوون (۱۵۰۰) سال، بهر له دایکبوونی عیسا، له دهوروبهری زهرباچهی وان و دامینی ئەو زهرباچه یه دا نیشته جی بوون، تا دهگاتهوه باکووری ئیستای عیراق «کوردستانی ئەمرۆ» و دراوسیتی نزیکی شوینی دواتری میدیهکان و ئەوان ئەو نامیتری مۆسیقایه بیان داهیناوه و هه ر ئەوانیش له دامینی کوردستانی باشووردا، بلاویان کردۆته وه (۶۸، ۵۶). ئەم قسه به شیان له ئەنجامی دۆزینه وهی شوینه واری ئەو نامیتری عوده دا وتوه، که له ناوچهی نوزبی نزیک که رکوک دۆزیه توه، که ده که ویتته ۴-۵ کیلومه تری خۆرئاوای شاری که رکوک وه.

په یکهری گلینی عود دژهنیکی «هوری»، که له «نوزی» لای که رکوک دۆزراوه توه و میژوه که ی بۆ ۱۵۰۰ سال پیش زایین ده گه ریتته وه

«گۆران» هکانه وه داکه وتوه، یه کسه ر ده لێ: چونکه عه شیره تیکی کشتکاری نیشته جی بوون؛ که له مه وه تیده گه یین هۆی بوونی گۆرانی؛ بوونی هونه ر، له ناو گۆراندا، ده به ستریتته وه به وه که کۆمه لگایه کی سه قامگیر و نیشته جی، ده توانی دلنیا یی و ئارامی بدات به هۆش و ههستی مرۆقی هونه ر مه ند و کاری نه مر و داهینه رانه بخولقیتی، چونکه هه رگیز له ناو کۆمه لگایه کی دو اکه وته و ئالۆز و په ره راو پشیتی و جه نجا لدا، به ره مه می بالا و زیندوو پی ناگات.

له بهر ئەمانه، تیکه ل بوون و ئاو پته بوونی ئەو چه ند شارستانیتی و فه ره نه نگه پیشکه وتوه ی ئەو ده سه لاتانه ی له و رۆژگارانه دا، له میدیه کان نزیک بوون، یان ئەوانه ی له پیش میدیه کاندا، له هه مان شوینی میدیه کاندا بوون، کۆمه لگایه کی گه شه کردوویان پیکه وه نا، چونکه به لگه ی میژوو یی پیمان ده لێن که زۆر پیش هه لکه وتنی زه رتوشتیش،

گیتار «القیشاره»

شوتینه‌واری عودده‌کش که له‌سه‌ر پارچه گلیک، وینه‌ی عودژهنیکه، عودده‌که‌ی به شیتویه‌کی ئاسۆبی به‌ده‌سته‌وه گرتوه و خه‌ریکی عودژهنه‌ندنه (٨٤، ٢٣٨، هه‌روه‌ها ٦٨، ٥١، ٥٥، ١٣٧، ١٣٨)

هه‌روه‌ها پرۆفیسۆری ئەلمانی کیرتیس‌گ، له‌کتیبه‌به‌ناوبانگه‌که‌یدا که تا ئیستا بۆ زیاتر له ١٦-١٧ زمانی دنیا ته‌رجومه‌ کراوه و له‌ زۆریه‌ی زانکۆکانی جیهانی‌شدا ده‌خوینری، ڕه‌چه‌له‌کی که‌مانچه‌ ده‌گه‌رپنیتته‌وه‌ بۆ کوردو ده‌لتی: شوتینی سه‌ره‌له‌دانی که‌مانچه، باکووری خۆژئاوای ئیترانه و کورد، ئەم ئامیهری دروستکردوه (٨٦، ٧-٨).

دیسان هه‌ر بۆ نمونه‌ی زیاتر له‌م باره‌یه‌وه، ئەوه به‌ یاد دینمه‌وه، که وه‌ک وتمان: ئاریه‌کانی هیندستانیش له‌گه‌ل سه‌رووده‌کانی ڕیگ فیدا دا، که هاوتای ئاقتیستا، یان گازه‌ی زه‌رتوشته، ئەمانیش دراوسیتی به‌ری خۆره‌له‌لاتی ماده‌کان بوون. خۆ ئەگه‌ر میژووی راسته‌قینه‌ی ڕیگ فیداش تا ئیستا به‌ ته‌واوی نه‌زانرابی، ئەوا میژووی هه‌له‌که‌وتنی چه‌زه‌تی داوود پیغه‌مبه‌ر ئاشکرايه، که هه‌زاره‌ی یه‌که‌می پیش زاینه‌ و له‌ ناوچه‌کانی ئیسرائیل و فه‌له‌ستینی ئیستادا، ژیاوه. ئەم په‌یامبه‌ره‌ش وه‌ک ده‌زانری ده‌نگ‌خۆشیتی یه‌کجار به‌ناوبانگ بووه. ئەمیش راز و سکا‌لای ئایینی خۆی، هه‌ر به‌ ئامیهری مۆسیقاوه ده‌رپرپوه. ئامیهری مۆسیقاکه‌ی چه‌زه‌تی داوود، وه‌ک له «ته‌ورات» دا باس له‌ دوو جوهر ئامیهری ژێدار هاتوه، گوایه‌ تار بووه، به‌لام وه‌ک له «قورئان» دا باسکراوه شمشال، بلویر «مزامیر» بووه، که له‌ پرۆژگاریکی دواتری چه‌زه‌تی داوودا و پرونته‌ر بلیم له‌ سالانی (٨٥٠-٨٤٤) پیش زاینیدا، سه‌لمانسه‌ری سییه‌می شای ئاشووری، کۆمه‌لیک له‌شکرکیشی بۆ سه‌ر ولات و ناوچه‌ دراوسێکانی ئیمپراتۆری ئاشووری کرد، که له‌ یه‌کێک له‌ شه‌ر و هێرشه‌ توند و به‌ریلاوه‌کانیدا بۆ سه‌ر ئیسرائیل، نزیکه‌ی (٣٠) هه‌زار دیلی لیگرتن و هه‌ر به‌ دیلی له‌گه‌ل خۆی بردنی و له‌ دوایدا بۆ ئەوه‌ی له‌ نیشتمان و زیدی خۆیان دووریان بخاتوه‌ و په‌رته‌وازه‌یان بکات، هه‌موویان ڕوه‌و خۆره‌له‌لاتی ئیمپراتۆری ئاشووری بردن و هه‌زارانیشی له‌ ناوچه‌کانی دامینی زه‌ریاچه‌ی ورمیدا، ئاواره و بلاوکردنه‌وه... ئەمانیش بۆ ئەوه‌ی نه‌ریت و خه‌دی ئایینی و په‌وشتی کۆمه‌لایه‌تی دێرنه‌ی خۆیان بیره‌نه‌چیتته‌وه؛ ڕابه‌رانی ئایینیان ده‌هاتن، به‌ شیتوه‌ی پۆل پۆل خۆیان ده‌کردنه‌وه و به‌ گوێره‌ی به‌رنامه‌ی ئایینی خۆیان، به‌ ئامیهری مۆسیقاوه، نه‌ریتی ئایینی خۆیان ئەنجامداوه.

نزیکه‌ی (٢٠٠) سالێکیش دوا‌ی ئەم هێرشه‌ی سه‌لمانسه‌ری سییه‌م، دیسانه‌وه «نه‌بوکه‌د نه‌سر: ٦٠٤-٥٦٢ پیش زاین» ی پاشای بابل، هێرشه‌کی یه‌کجار گه‌وره و به‌ریلاوی

کرده‌ سه‌ر «ئورشه‌لیم» و گرتی و په‌رستگه‌کانی کاول و وێرانکرد و ده‌سه‌لاتیانی له‌ناوبرد و ژماره‌یه‌کی زۆری به‌ دیلی بۆ بابل بردنه‌وه. په‌یامبه‌ریکی گه‌وره‌ی یه‌هوود، مزگینتی رزگاربوونی میلله‌ته‌که‌ی خۆی له‌م دیلیتی و کۆبلایه‌تیه‌، به‌ ده‌رکه‌وتنی ده‌سه‌لاتی ده‌وله‌تی ئیتران ڕاگه‌باندوه و ئەوکاته‌ی کورس، پاشای ئیتران، بابلی داگیرکرد (٥٣٩ پیش زاین)، خه‌لک کردوویانه‌ به‌ جه‌ژن و شادی و کورس هه‌موو دیله‌کانی یه‌هوودی ئازاد کردن و فرمانی‌شی ده‌رکرد، که ده‌توانن بۆ ئورشه‌لیم بگه‌رپننه‌وه و په‌رستگه‌ مه‌زنه‌که‌ی خۆیان، که وێران کرابوو، سه‌ره‌له‌نوێ ساز بکه‌نه‌وه... به‌مجۆره‌ ئەو نیشتمانه‌ی عیبرانی تیدا نیشته‌جێ بووه، له‌وه به‌دوا بووه به‌شیک له‌ده‌سه‌لاتی شاهه‌نشاهی‌تی و نیشتمانی ئیتران و یه‌هووده‌کان له‌هه‌ر جێگه‌یه‌ک بووین، له‌ژێر سیبه‌ری ئیتراندا بوون... کتیبه‌که‌شیان «ته‌ورات»، جگه‌ له‌ میژووی خۆیان و یاسا‌کانی ئایینه‌که‌یان و پیشبینی په‌یامبه‌رانیان، شیعهر و مه‌نزومه‌ و سه‌روودی مه‌زه‌به‌ی زۆری تێدايه و سه‌رچاوه‌ی ئیله‌هامی شاعیران و هونه‌رمه‌ندانیشه... به‌وه‌هۆشه‌وه‌ که هونه‌ره‌کانی: په‌یکه‌رتاشیی، به‌ردتاشیی و هه‌له‌کۆلین له‌ ئایینه‌که‌یاندا هه‌رامکراوه، بۆیه هه‌موو به‌هره و خولیا و چه‌شی ئەده‌بی و هونه‌ری و داهێنانیکیان له‌ ئەده‌ب و مۆسیقادا براندۆته‌وه و ئەمه‌ش وایکردوه که به‌هره‌یه‌کی زۆر گه‌شاهه‌یان له‌ هونه‌ری مۆسیقا و سه‌روودچریندا هه‌بی و سه‌رووده‌ میلییه‌کانیشیان شیتواریکی سکا‌لا ئامیتر و لاوانده‌وه‌ی ڕۆحی غه‌ریبی خۆیان و جه‌نگ و ده‌رده‌دلی دووری و دا‌برانه‌ له‌ نیشتمان. جگه‌ له‌مانه‌ش سه‌روود و مۆسیقای تریشیان هه‌یه، که ئافره‌ته‌کانیان له‌سه‌ر ئاوازی مۆسیقا سه‌ما ده‌کهن.

ئهو پرۆژگاره‌ی یه‌هووده‌کان له‌ بابلدا دیل و ده‌ست به‌سه‌ر بوون، زۆریه‌ی سه‌رووده‌کانیان بریتی بووه له‌ رازی دووری نیشتمان و بیزاریی له‌ ده‌ست ژێرده‌ستی؛ که پوخته‌ی یه‌کیکیان ئاوا ده‌لتی:

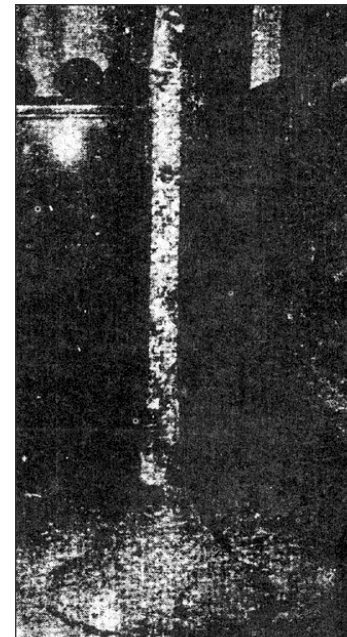
«ئیمه له‌ ئاقاری بابلدا، ته‌مووره «به‌رته» ه‌کامان به‌ دار بییه‌کاندا ئاوتزانکردوه و خه‌لکی بابلیش ده‌یانوه‌ی سه‌روودیان بۆ پچرین! به‌لام چۆن ده‌توانری ئەو سه‌روودانه، له‌ناو خاکی بیانییدا بخویندرین؟!» (٥٦، ٢٢)

له‌ ژبانه‌ی داووددا هاتوه، که داوود به‌ (٤) هه‌زار مۆسیقاژه‌نه‌وه به‌رامبه‌ر به‌خوا، په‌رستنی ئەنجامداوه. له‌ ده‌رباری «سلیمان» یشدا گۆرانیبیژان به‌ مۆسیقاوه به‌ره‌و په‌رستگه‌ چوون و هاتنیشیان به‌ ئامیهری شه‌پهور، ڕاگه‌یانداوه. مووسای په‌یامبه‌ریشیان به‌ باوکی چه‌نگه‌ژنه‌نان ده‌ناسری.

بیگومان مانهوهی ئەمانه، لەناو خاکی کوردستان و لە دراوسیتی خەلکی کوردستاندا و بۆ ماوهیهکی دووردریژ، که نازانری چهنده و هەر له ناوچه و دهرووبهردا، که زهرتوشتی تیدا هه لکه وتوو، ههروهک چون زهر و رهنگدانهوهی موسیقا و سروودهکانیان لهناو گه لان و تایینی تری وهک یوزنان و مهسیحیدا، جیگهی خویان کردۆتهوه (۵۶، ۲۲).

بج سێ و دوو، جی پهنجه و رهنگدانهوهیان لهناو ئەو کۆمه لگه و زهمینهیه شدا به جیهتیشتوو، که هه مان کۆمه لگه و زهمینه، زهرتوشتی پینگه یاندوو... له دوا ی پینگه یاندیشی، که لای «گوشتاسپ» ی شای هه خامه نشیه کان دالده دراوه و برهوی به تایینه که ی داوه، هه مان ئەو شارستانی و پیشکه وتنه ی لهناو مادهکاندا بووه، لای هه خامه نشیه کانیش بووه. چونکه ئەمانی دواایش میراتگری مادن، که خالوانیان و له سه ر بناغه ی شارستانی تیی گه شه کردووی ماد، کوده تایان کرد و جلّه وی دهسه لاتیان گرت دهست (۵۵۹ - ۳۳۰ پیش زاین) (۴۴، ۵۹).

ئهو ندهش پینوهندی به موسیقاوه هه بیت له ژبار و شارستانی تیی هه خامه نشیدا، تا ئیستا له چه ند جیگه یه ک، وینه ی هه لکۆلراو و هه ندی ئامیری موسیقایی دۆزراوه ته وه، وهک ئه وه ی که ره نایه ک له ژوور سه ری گلکۆی ئه رده شیری سییه م، له ته ختی جه مشید دۆزراوه ته وه. که ئیستا له مۆزه ی ته ختی جه مشیده.

که ره نای سه رده می هه خامه نشی له مۆزه ی: ته ختی جه مشید پارێزراوه

دیسان «چهنگ» یک، که له ئامیرهکانی گهلانی ئاریاییه، له گه نجینه یه کی «پازیرک» ی دامیتی کیهکانی ئالتای «باشووری سیریا» دۆزراوه ته وه، که میژوو هه کی (۵۰۰) سالی پیش زاینه و له مۆزه ی ئارمیتاژدا، پارێزراوه.

ههروه ها وینه ی هه لکۆلراوهکانی سه ر کیهکانی «مال» ی ئه میر به ختیاری، که بریتیه له چه ند چه نگه نییک و میژووی ده گه رپته وه بو (۸۰۰) سال پیش زاین (۴۰، ۹).

له نیشابوریش چه ند چه نگه زن و گۆرانیبیژیک، له کیهکانی قه نده هار دۆزراوه ته وه، که ه ی سه ده ی یه که م و دووه می زاینه. ههروه ها پارچه کاشیه کی مۆزاییک که وینه ی ژنیکی چه نگه زنی تیدا یه (۴۰، ۵).

بۆیه ئه م پیشکه وتنه مه زنه، به جوړیک ره گی له ناو کۆمه لگه کی خۆیدا داکوتا، که هیرشی داگیرکارانه ی ئه سه که نده ری مه کدونی (۳۳۴ پیش زاین) یش، به وه هه موو رقه ئه ستوره یه وه، به رامبه ر تایینی زهرتوشت و پیره وانی و که له پووری ناوچه که، که (۳۰۰) سالتیکیشی خایاند، نه ی توانی چرای گه شی ئه و پیشکه وتنه، بۆ یه کجاری و پابه ندیی

جۆزه چه نگینکی تری سه رده مه ی ئاشووری

خەلک بە مۆسیقاو، بەکۆزئینیتەو. هەرچەندە لێردا دەبێ ئەو بوتری کە شارستانی یۆنانەکانیش، لەچاو شارستانی یۆنانەکانیش، ئەو رۆژگارە «ماد و هەخامەنشی» دا، ئەگەر وەک بەکیش نەبووین کەمتر نەبوو و **ئەسکەندەر** لەگەڵ ئەو شدا کە داگیرکاری سەرچل بوو، بەلام لە هەمان کاتیشتدا، لە ماوەی مانووی دەسەلاتیدا و لە ناوچانەدا کە داگیریان کردبوو - بەتایبەتی کە داگیرکردنەکیان بەشی خۆرئاوای ئێران ئەوسا «کە کوردستانی ئێستایە» - فەرھەنگی خۆیان تیا بەجێ هێشتبوو، کە لەو فەرھەنگە جیماوەی **یۆنانی** شدا، ئەو نەدی پێوەندی بەم مەبەستە ئیمەو هەبێ، **مۆسیقا** یە. مۆسیقاش، لە دێرژمانەو، لای یۆنانیان، پلەوپایە و پێژیکێ تاییەتی هەبوو و بۆیە کەمێن جارێش لە سەرتاسەری دنیا - وەک پێشتر باسمان کرد - هەر بە تەنیا لە میژووی یۆنان و نووسینەکانی ئەواندا باسی لێوە کراوە و وەک یەکیکیش لە زانستەکان لە بەرچاویگراوە و واژە **مۆسیقاش**، بەو شێوەیە کە ئێستا ئیمە بەکاری دێین، هەر لە نووسینی کۆنی یۆنانیدا بەکاربراو و پێیان وتوو: **موسا «موس»** و لەمەش مەبەستیان لە خواوەندی هونەرە جوانەکان بوو. تا لە دواتردا، پاشگری **یکایان** لێ زیاد کردوو و بوو بە موسیقا (Musica)، کە دیارە کوردیش، «ووک پێشتر وتمان» حەرفی «گ» ئەم پاشگرە زیادەیان، لە چاویکەری فۆنتیکی تورک و عەرەبەو پێگەیشتوو و کردوو یانە بە مۆسیقا.

لەمانەش نزیکتر بە کوردەو، ئەو یە کە هەر یۆنانییەکان، کۆنترین سەرچاوەی میژوویین، کە باسی سروود و گۆرانی کوردییان کردبێ، سەرچاوەکەش کتیبە کە «گزەینەفۆن» ی یۆنانییە (*).

کە سالی ۱۰۰-ی پێش زاین، هەر گزەینەفۆن خۆی سەرکردایەتی ئەو لەشکرە یۆنانییە کردوو، کە دواى هێرش هێنان و کۆژرانی **کوروش**، لە گەرداندنەویاندا بە کوردستاندا تێپەر بوون و سەبارەت بە سروود و گۆرانی کوردی دەلیت: «کوردەکان هەر سەریان کرد، ئەوا بەشیکمان لەئاو پەریوەتەو و بەشیکێ ترمان لەو بەر ئاوەکەو یە، بە سروود خۆیندن، لە شاخەکانەو، هاتنە خوارەو و پەلاماریان داین» (۱۰۱، ۱۸).

بەلام ئەو لێردا، لەمانەش گرنگتر و شایانی وتە، ئەو یە کە لەناو یۆنانی کۆنیشدا، بە گۆرەو ئەو نووسینە کۆنە یۆنان، شیعر و مۆسیقا هاویری و هاوکاری یە کتر بوون.

(*) هەرچەندە گزەینەفۆن، راستەوخۆ ناوی کوردی نەهێناوە، بەلام ئەو جوگرافیایە ییایدا تێپەریوە، هەر کوردستان بوو و ئەو خەلکەش کە تیایدا شەریان کردوون، هەر کورد بوون.

شاعیرەکانی ئەو رۆژگارە یۆنان، شیعرەکانیان بە یارمەتی و هاوکاری ئامیری مۆسیقای ژێدار واتە: تار، چەنگ، سەنتور، قانوون و... خۆیندۆتەو. هەرچەندە لەو سەردەمەدا ئەو هونەر، بەو جۆرە نەبوو کە ئیستا هەبێ، بەلکو تەنیا بۆ راگرانی تریه و هەنگاو «ریتم» ی شیعرە کە بەکاریان هێناوە، بەلام ئەم نەریتە یۆنانییەکانیش، کە شێوەی نەریتە کە **زەرتوشت** بوو لە سروودگەلی **گاتا** «گازە» دا، هەندێ لە میژوونووسانی مۆسیقا لەسەر ئەو باوەرەن، کە هەمان ئەم نەریتە، هەر چاویکەری و لاسایی کردنەو نەریتە ئایینی «زەرتوشت» ه و لە رێگە ی ئەم داگیرکردنە یۆنانیانەو گەیشتۆتە ولاتانی ئەوروپاش (۱۹، ۱۲۶-۱۲۷).

پشتیوان و بەلگە ی پتەویش بۆ ئەم بۆچوونە، توێژینەو و لیکۆلینەو ی قوول و بەردەوامی زانای ناسراو **فریتز کۆتەر** بوو، لەم مەیدانەدا، کە لەم سالانە ی دوا ییدا، سەبارەت بە مۆسیقای کۆنی **یۆنانی** ئەنجامی دا بوو.

زانای ناوبراو، لەو کلاورۆژنە یەو، کە شوێن پیتی زانستی مۆسیقای یۆنانی هەلگرتبوو، هەولێ دەدا ئەو باسە تیۆریانە ی لە کتیبەکانی ئەرخۆتاس و ئەرستۆ کسینۆس و دیودیموس، دەربارە ی مۆسیقای دێرینە ی یۆنانی باسکرابوون، لە مەیدانی پراکتیکدا، پیادەیان بکات. چونکە لە دەمی کەو ئەو باسانە، هەر بە شێوە ی تیۆری لێ دەوان و کەسێک نەبوو، بێر لە چۆنیتی پیادەکردنیان بکاتەو، بۆیە بە پشت بەستنی بەو کتیبە دێرینە و زانستیانە ی، کە لە یۆنانیان پێشینە، بە جیما بوون و زانیاریان لە باسکردنی پلە و پە یژەگەلی مۆسیقا زانە کۆنەکانی یۆنان «بە تاییەتی ئەوانە ی سەدەکانی پێنجەم تا یە کەمی پێش زاین» تێدا بوو، پیادە ی کردن، کە لە ئەنجامگیرییدا **کۆتەر** سەرسام بوو، چونکە ئاکامەکانی لیکۆلینەو کە ی ئەو یان بە دەستەو دەدا، کە ئاواژەکان: **پە یژەگەلی مۆسیقا** کە، کوتومت هەمووی ئاوازی خۆرئاوای ئاسیا بوون. بەلام لە ئاکامە کە ی دوو دل نەبوو، لە بەر ئەو ی، بەر لە مییش، زانایانی تر، هەندێ تەقەللای لەمجۆرە یان لە بواری هونەر و زانستی تریشدا دا بوو، کە هەمان ئەنجامگیریان هەبوو، واتە ئەوانیش هەر هی خۆرئاوای ئاسیا بوون.

دیشان هەر بە هەمان بەرنامە ی پە یڕەو کراو، **کۆتەر** گەیشتە ئەو ئەنجامە ی، کە پێشینیان چینی، لە سەردە تە ی سەدە ی شەشە می پێش زاینەو، پە یژە ی فیثاگۆرسیان بە تەواوی زانیو. ئەم پڕوایەش بەو جۆرە لەناو زانایاندا چەسپوو، کە ئەم زانستە لە رێگە ی ئەو لەشکرکێشیە ی یۆنانەو، بۆ سەر ولاتی خۆرە لات، گەیشتۆتە چین. بەلام دوا یی بۆیان دەرکەوت، کە ئەگەر بە گۆتەرە ی ئەو بۆچوونە بوا یە، دەبوا یە لە ناوە راستی

سه دهی چواره می پیش زاینه و بوايه، واته دواي هیترشی له شكري یۆنان بوايه بۆ سه ر ناوچه و ولاتانی خۆره لات؛ که چی لیکۆلینه و که ئه وهی سه لماند، که پیش ئه و له شکرکیشی و هیترشانه ی له شكري یۆنان، به ره و خۆره لات و ته نانه ت پیش سه ره له لدانی تیوری فیشاگورسیش، له یۆناندا، ئه م زانسته گه یشتۆته چین، بۆیه به گویره ئه و ئاکامانه ی له م لیکۆلینه وانه ی کۆتنه ردا، به ده ست هاتن، سه لماندیان که ئه م په یژه گه له موسیقاییانه، له سه ره تادا، له ناوچه کانی خۆره لات ی زه ربای ناوه راستدا، ده ره و تووه، که به لای زۆره وه، ئه و ناوچه یه ش ده بێ میانه ی هه ردوو زتی دیجله و فورات «میسۆپۆتامیا، کوردستانی ئیستا» بێ و له ویوه رووه و خۆرئاوا گه یه ته یۆنان و هه ر له ویشه وه رووه و خۆره لات، گه یشتۆته چین (۷۷، ۱۰۳-۱۰۵).

چونکه هه ر له م بواره دا و بۆ زیاتر سه لماندی کۆنشه کانی کۆتنه ر، ده لێن له م دوا ییانه دا، تازه ترین ئیسنکلوییدیای موسیقایی فاسکه که، که له فه ره نسا له سی به رگدا ده رچوه و له ئەوروپا و ئەمهریکادا بلا بوته وه. له به رگی دووه میاندا، و تاریکی تایبه ت به موسیقایی ئیرانی تیدایه، که بوخته که ی ئه وه ده سه لمینێ، که ناوچه ی ئیرانی کۆن و نیوان هه ردوو زتی دیجله و فورات «میسۆپۆتامیا»، کۆنترین مه له ندی شارستانی تی موسیقا بووه (۱۹، ۵۴)...

له م پشتیوانیه شه پته وتر، توێژینه و ه کانی موسیقازانی ناسراوی فه ره نسایی «ژان دورینگ» ه، که لیکۆلینه و ه ی بایه خداری زۆری له سه ر موسیقایی کۆنینه ی خۆره لات ی ناوه راست ه یه و سه باره ت به سه رچاوه روونه کانی موسیقایی ئه م ناوچه یه، پیتی وایه، که ناوچه ی ریزه چیا کانی زاگروس و به شی خۆرئاوا ی ئیران، مه له ندی ره سه نی موسیقایی ناوچه که ن (۱۰، ۱۵).

هه ر ژان دورینگ، که باسی موسیقایی خۆره لات ده کات؛ ده لێ: [محاله گوی له موسیقایی میلی کوردستان بگریه و چیژ و ه رنه گریه] (۲۹)

دیسان و به تایبه تی تریش له م کۆششانه، ته قه للا و لیکۆلینه وه به پیت و ورده کانی خاتو دکتۆر شه ه ر زاد قاسمه، که به گیانیکی زانستانه، توێژینه وه یه کی قوولی، له دوو توپتی کتیبه ی کدا، سه باره ت به ئامیری ته نبووری ناوچه کانی کوردستانی عیراق کوردوه و تیا یدا به پشتیوانی له توێژینه وه ی زانایانی شوپنه وارناسی موسیقایی جیهانی و سه رچاوه ی جۆریه جۆر و به چه ندان به لگه ی باوه ر پیکراو، ئه وه ده سه لمینێ که کوردستان کۆنترین ناوچه ی خۆره لات ی ناوه راسته، (۴۵۰۰) سال له مه وه به ر، ئامیری موسیقایی تیا به کاربیره (۱۱۸، ۱۰۰-۱۱۰).

که واته، ئه گه ر وای وه ک میژوونوسانی موسیقا و لیکۆله ره وانی زانستی موسیقا، باسی ده که ن، که یۆنانی کۆنیش، ئه م نه ربته و زانستی موسیقاییان له ئایینی زه رتوشت و نیشتمانی کوردوه وه و ه رگریه ی، ئه و داروباری داگیرکردنه که ی ئیرانی ئه وسا، له لایه ن ئه سه که نده ری مه کدونییه وه، ئه و پاسا وه هه لده گری، که ئه سه که نده ر و راویژکارانی، بۆ قه ره بووی داگیرکردنه که یان و دلنه وایی و دلدانه وه ی خه لکه داگیرکراوه که، «که له رپگه ی ئایینی زه رتوشته وه، موسیقاییان به لاهه پیرۆز بووه»؛ ئه و ریتی تیده چی، له هه لومه رچی وه هادا، بۆ هیمن کردنه وه ی رقی جه ماوه ره داگیرکراوه که، هه مان ریزگریه ی پیشووی موسیقا، پیره بکه ن، که ئه مه ش له ژیر هه ر دیوجامه و پارسه نگی کدا بوو، به لام وه ک ئه فجامگیری، ته ورژمیکی تری به پله و پایه و به وه ی موسیقایی زه رتوشت داوه، چونکه به م کاره، ته مه نی ئه و موسیقاییه ی له دیزمه مانه وه له ناو خه لکدا، ئه وین و ریشه ی هه بووه؛ دریزتر و به رده وامتری کدوه. هه رچه نده موسیقایی یۆنانیه کانی، له و کاته دا و له کاکلدا، بۆ له بیر برنده وه ی په رستی تاقه خوايه ک بووه، که په ی ره وانی ئایینی زه رتوشت پڕوایان پیتی بووه. له به ره ئه وه ی یۆنانیه کانی له و سه ره ده مه دا، بۆ هه ر دیاره ده یه کی سرووشتی، خوا وه ندیکی تایبه تیان هه بووه. به لام دیسانه وه، به م کاره ی یۆنانیه کانی، خۆشه ویستی موسیقا، قوولتر و قوولتر، رپگی له دل و ده روونی خه لکیدا رۆچوو، بۆیه به ده رکردنی هیلینییه کانی، بۆ ده ره وه ی ئیران (۷۷ تا ۵۲ پیش زاین) و ره وینه وه ی ته می داگیرکارو به ربایوونی ده سه لات ی پارت و دواتریش و به تایبه تیش به ربایوونی ده سه لات ی ساسانی (۲۲۷-۲۲۶ ز)، سه ره له نوێ پشکۆی ژیر خۆله میش که وتووی ئایینی زه رتوشت، به هه موو دره و شانه وه و شکۆیه وه، گه شایه وه، چونکه له ژیر ده سه لات ی ئه م دوو ده وه له ته دا، ئایینی زه رتوشت، بووه وه به ئایینی ره سمی و سه رتاسه ری ولات، که هه ردوو ده وه له ته که ش: پارت و ساسانی، وه ک به لگه میژووییه کانی ده یسه لمین ژیار و پیشکه وتنیکی زۆر گه شه کردوویان هه بووه و هه موو بواره کانی ژیا نی کۆمه لایه تی، ئابووری، کشتوکال، بازرگانی، یاسا، گاریگری و به تایبه تیش فه ره نگی و ئه ده ب و هونه ر، له وه پیری بالا کردندا بوون. که دیاره به هۆی ریزگریه ی ئایینی «زه رتوشت» ده وه له موسیقا، که ئایینی ره سمی، به رودوا ی ئه م دوو ده وه له ته بووه به گشتی و له رۆژگاری ده سه لات ی ساسانیه کاندا به تایبه تی و به گویره ی ئه و چین به ندییه ی که «ئه ره ده شیر ی بابک» ی دامه زرتی نه ری زنجیره ی ساسانی، بۆ چین و توێژه کانی کۆمه ل و ده سه لات دارانی، دیاری کردبوو (۷-۸).

پیشه وایانی ئایینی زه رتوشت، واته هاگ «موغ» ه کانی، له پله ی یه که مین و یه که مین ده سته ی ده سه لات دارانی ده وه له ت بوون له دوا ی ده سه لات ی شا و ئایینی زه رتوشت و

تەمورناژەنیتکی سەردەمی ساسانی

داده دریاوه. ئەم پەردەپەش یەکیک لە ئەندامانی بنەمالە یەکی خانەدان، بەرپرسی بووه، پیتیان وتوو **خوڕەم باش**. کاری ئەمیش ئەوه بووه، هەر کاتی شا، لەو بەر خزمەتگوزاران و گۆرانییێژان و مۆسقاژەنانەوه، ئامادە ی دانیشتن بیوایه، پەردەدار، فرمانی بە یەکیکی تر دەدا، تا لە بلندترین جیگە یەکی دەربارەوه، بە دەنگێکی بەرز و خوش، هەموو ئامادە بووان ئاگادار بکات و بلت: هۆ، زبان. سەری خواوەنە کەت بپاریژە، چونکە تۆ، ئیستا هاونشینێ شایت. واتە ئەم فرمانە ی **شا**، بۆ ئەوه بووه لە کاتی دەست پیکردنی مۆسیقا و گۆرانیدا، نابێ کەس ورتە ی لیوه بیت، کە ئەمەش هەر بۆ ریزگرتنی هونەرە کە بووه. کاتیکیش **شا**، تیکەل ئاهەنگ و بەزمی گۆرانی و مۆسیقا دەبوو، خزمەتگوزاران و دەست و پێوەندان هەریە کە بیان لە جیتی تاییه تی خوێاندان، بێ جوولە و بێدەنگ، دادەنیشان، تا پەردەدار، ئامادە بووانی ئاگادار دەکرد کە ئیستا فلان گۆرانییێژ، یان فلان ئاواز و فیسارە پەردە ی مۆسیقا، دەبیستری (۱۹، ۷-۸).

بە کورتی، ئەم پشتیوانی و گرنگی پێدانە ی دەسە لانداری زنجیری ساسانی، لە هونەر، زەمینە یەکی ئەوەندە لە باریان بۆ هونەر مەندانی مۆسیقا و گۆرانییێژان، خوش کردوو، کە ئەم سەردەمی میژووی ساسانی، لە سەرومێ میژووی هەزاران سالە ی ئێراندا، بە: **رۆژگاری زێرنی هونەر ناو بیری**.

ئافیتاش بەهۆی ئەمانەوه، لە هەرەتی ریز و پیرۆزیدا بوون، کە لەمەشدا **مۆسیقا** هاوشان و هاوڕیتی پێدا کردنی **ئافیتاش «گانا، گازه»** بووه. بۆیه مۆسیقا گەیشته لووتکە ی گەشەکردن، چونکە هەر لە پال ئەمەشدا و لەناو ئەو چین بەندییە ی کە بۆ چین و دەستەکانی کۆمەل دیاری کرابوو، هونەر مەندانیش وەک چینێکی **مام ناوەندی**، ناو چوار چینە کە ی تری کۆمەل، پلە و خانە ی کۆمەلایە تیبیان بۆ دەستنیشان کرابوو، کە دوا ی ئەردەشیر (۶۶-۴۳۸-ز)، **بەهرامی گۆر** (۴۳۸-۴۱۷-ز)، بەو هۆیەوه کە خوێ ئارەزوومەندی ئاهەنگ و گۆرانی و مۆسیقا بووه، بۆیه لە سەردەمی خویدا، پلە و خانە ی هونەر مەندانی، لە چاو پیشینە ی خویدا، بەرزتر کردۆتەوه. بەلام کە نووشیروان، دوا ی ئەو، دەسە لانی گرتۆتە دەست، پلە ی هونەر مەندانی وەک ئەو چین بەندییە ی سەردەمی **ئەردەشیر** لیکردۆتەوه (۱۹)، (۱۸).

هەرچەندە لە دوا ی **ئەردەشیر** بەدواوه، ئیتر لای پاشایانی ساسانی بیوو نەريت، هەر کاتی **پاشا** بەهاتایە تە دەربار، دەست و پێوەندان و خزمەتگوزاران دەربار، لە دوورایی (۲۰) مەتریکەوه، دوور لە **شا** دادەنیشان، کە لە ناوەراستی **شا** و ئەوانیشدا پەردە یە ک

سورناژەنیتکی سەردەمی ساسانی - لە جامێکی زەرکەف کراودا - موزە ی تاران - ئێران باستان

سورناژهنیکی سهردهمی ساسانی - له جامیکی زهرکف کراودا
- موزهی تاران - ئیران باستان

مۆسیقاژهنانی ناو ئەم دوو تابلۆی راوه ئامیری هه‌مه‌جۆره‌ی مۆسیقیان به‌ده‌سته‌وه‌یه، وه‌ک: چه‌نگ، ده‌ف، شمشال، نای، که‌ره‌نای، سوورنای، شه‌پوور،... که به ئاشکرا به‌چاو ده‌بیرتین و جیا ده‌کرته‌وه.

له تابلۆی راوه‌شوو‌ره‌که‌دا، دوو ده‌سته مۆسیقاژهن هه‌ن، که ده‌سته‌ی یه‌که‌میان له «به‌له‌م» ده‌که‌ی خودی شا خۆیدان و چه‌نگ ده‌ژهنن، ده‌سته‌ی دوو‌ه‌میشیان، چه‌ند چه‌نگ‌ه‌نیکن، به جیا، له به‌له‌میکی سهر‌به‌خۆدا دانیشتون و چه‌نگ ده‌ژهنن.

له تابلۆی راوه‌یه‌گانه‌که‌شدا، دیسان دوو ده‌سته مۆسیقاژهن ده‌بیرتین، که ده‌سته‌یه‌کیان لای راسته‌وه‌ن و ده‌سته‌که‌ی تریشیان لای چه‌پن و ئەم ده‌سته‌یه‌یان تیپی مۆسیقای سوپان (٤٠، ١٠٦).

له‌م زه‌مینه‌یه‌شدا و به‌و هۆیه‌وه که له‌لایه‌که‌وه: جوگرافیای ده‌سه‌لاتی فه‌رمان‌ه‌وایی ساسانییه‌کان، سه‌رتاسه‌ری جوگرافیای کوردستانی ئیستای گرتۆته‌وه و وه‌ک یاقوتی هه‌مه‌وی ده‌لیت: شاره‌زور ناوه‌پراستی بووه (٤٤، ١٠٨) و ئیستاش له سه‌رتاسه‌ری شاره‌زوردا، ئەو گرد و قه‌لا توره‌که‌پێژانه هه‌رماون، که ساسانییه‌کان دروستیان کردوون، له لایه‌کی تریشه‌وه، به‌و هۆیه‌وه که کورد له‌م ده‌وله‌ته‌دا، چ وه‌ک برپه‌ی پیکهاتنی سوپای ده‌وله‌ته‌که و چ وه‌ک هه‌مه‌کاره، له نزیک ده‌ربار و پایته‌ختدا (٤٤، ١٠٩) بۆ ماوه‌ی نزیکه‌ی (٤٠٠) سال، که ته‌مه‌نی ده‌سه‌لاتداریتی ساسانییه‌کانه و له دواییشدا به‌ گۆتیه‌ی گه‌لیک به‌لگه‌ی میژوویی و به تایه‌تیش کتیبی: کارنامه‌ی ئه‌رده‌شیری پایه‌کان، که له سه‌ده‌ی شه‌شهمی زاینیدا، له رووی کتیبیکی له‌م گه‌وره‌تره‌وه نووسراوه‌ته‌وه و باسی چۆنیتی پیکهاتنی ده‌وله‌تی ساسانی و نه‌به‌رده‌کانی ئه‌رده‌شیری پایه‌کانی دامه‌زرینه‌ری زنجیره‌ شایه‌کانی ساسانی ده‌کات، که نجینه‌یه‌کی به‌ نرخ‌ی دێرینه‌یه (١١٣، ٤٦ و...)، که له پیش هاتنی ئیسلامدا، به‌راشکاو‌ی باسی به‌شیک له میژووی کورد، له سه‌رده‌می ساسانییه‌کاندا ده‌کات (١١٣، ٤٦) و ناوی کورد و ماد پیکه‌وه دینێ و به‌یه‌کیان ده‌زانێ، ئەوه ده‌سه‌لمینێ که «ئه‌رده‌شیری پایه‌ک» ی دامه‌زرینه‌ری ده‌وله‌تی ساسانی، کورده و له هه‌ریمی فارسدا - که مه‌کوژی سه‌ره‌له‌دانی ساسانی بووه - سه‌ری هه‌له‌داوه.

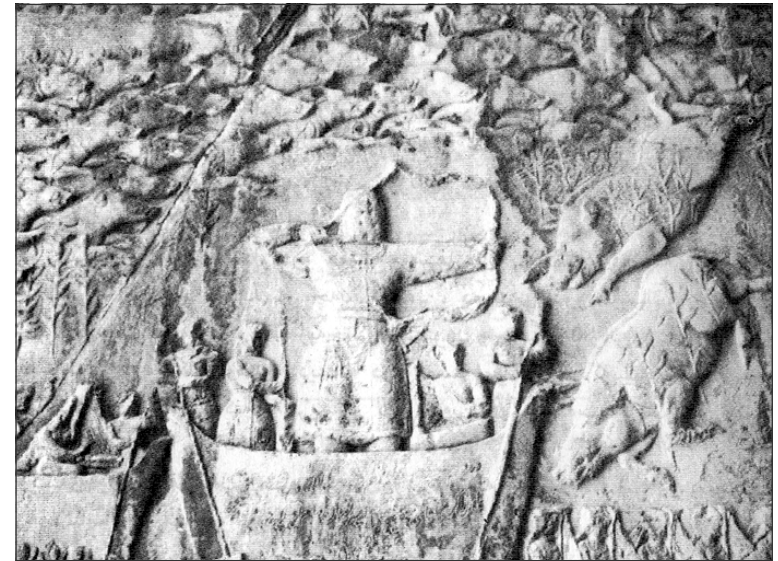
له‌م شانازییه‌شدا، ئەوه‌نده‌ی پێوه‌ندی به‌م مه‌به‌سته‌ی ئیمه‌وه هه‌بێ: هونه‌ری مۆسیقایه. که له‌م پرۆوه‌وه سه‌باره‌ت به‌ یادگاره‌ دێرینه‌کانی مۆسیقای سه‌رده‌می ساسانی له کوردستاندا، ئەو تابلۆ به‌ردینه هه‌له‌کوئراوه‌ی «تاق بوستان» ی دامینێ کیسه‌کانی بیستوونی نزیک شاری کرماشانه، که به تابلۆی راوه شوور و راوه یه‌گانه به‌ناوبانگه و بریتییه له دوو تابلۆی راو، که به‌رامبه‌ر به‌یه‌ک، له‌سه‌ر به‌ردی تاشراو، هه‌له‌کوئراون. میژووی ئەم تابلۆیه، هی سه‌ده‌ی پینجه‌می زاینیه، که شایه‌کانی رۆژگاری شارستانیتی گه‌ش و ده‌ره‌وشاوه‌ی ساسانی، گرنگییه‌کی یه‌که‌جار زۆریان به‌ نرخ و بایه‌خی مۆسیقا داوه.

له‌م وینه‌یه‌دا که وینه‌ی خه‌سه‌رو په‌رویز و یاران و سه‌ربازان و راوکارانی ده‌سته‌که‌ی خه‌سه‌روی تیدا نیشان‌دراوه، ئەوه پرۆون ده‌بیته‌وه که شایه‌کانی ئەو سه‌رده‌مه، له هه‌موو بۆنه‌یه‌که‌دا مۆسیقیان له‌یاد نه‌کردووه. بۆیه بۆ ئەم ئاهه‌نگی راوه شوور و یه‌گانه‌یه‌ش، مۆسیقا جیگه‌ی تایه‌تی خۆی هه‌بووه و خه‌سه‌رو، بۆ زیاتر چیژ وهرگرتن له تامی راوه‌که و تیکه‌له‌کردنی ئاوازی مۆسیقا، به‌ پرۆوداوه‌کانی راوه‌که، مۆسیقاژهنانیسه‌ی له‌گه‌ل خۆی بردووه، تا له کاتی راوه‌که و له دوا‌ی راوه‌که‌ش، ئاوازی مۆسیقا، ماندوو بوونی راوه‌کیان له گیان ده‌ربکات و رۆحیان به‌سه‌یتنه‌وه.

وینهی مۆسیقاژهنانی ناو ئەم دوو تابلۆیه، تا ئەم سالانەی دواییش، لای خۆرهلانسان نهزانرا بوو چين!! بهلام لهم سالانەي دواییدا و دواي پەيدا بونی نامیر و کەرەسەي پیشکەوتوی وینهگرتن، به تهواوی زانرا و جوړی نامیرەکان و جوړی ژەندنەکانیان زانرا.

دکتۆر ئونقالا Dr. J. Unvala له کتیبیکدا، که سالی ۱۹۲۶ز له پاریس چاپی کردوو، سهبارەت به سهراوهکانی پههلهوی، توژیینهوهیهکی به کهلکی دهبارەي نامیرەکانی مۆسیقای سهردهمی ساسانی کردوو، ههروهها خۆرهلانسانی ناسراوی دانیمارکی کریستان سن له وتاریکدا، بهناوی: «مۆسیقا له ژیاړی ساسانی»دا، که سالی ۱۹۲۶ز، له پاریس چاپی کردوو، ههندی زانیاری تازهی لهسهه ئەم تابلۆی راوه نووسیوه (۴۰، ۱۰۷). بهلام به گوێرهی ئەو وینه زۆر چاکانهی لهم دوو تابلۆی راوه، گیراون، سهرنجی وردتر، لهسهه ئەم نامیرانه، روونتر دهبیتهوه.

له تابلۆی یهکهمدادا، واته له راوه یهکانهکهدا، دوو چەنگژەن دهبینرین که یهکهمیان لای سههروهی، سندوقیکی ههواي پتوهیه و ئەویتریان، له لای خواروویهوه، سندوقیکی ههواي پتوهیه. ئەمجۆرهشیان که سندوقهکهی له خوارهویه، یهکجار جیتی سهرنجه،

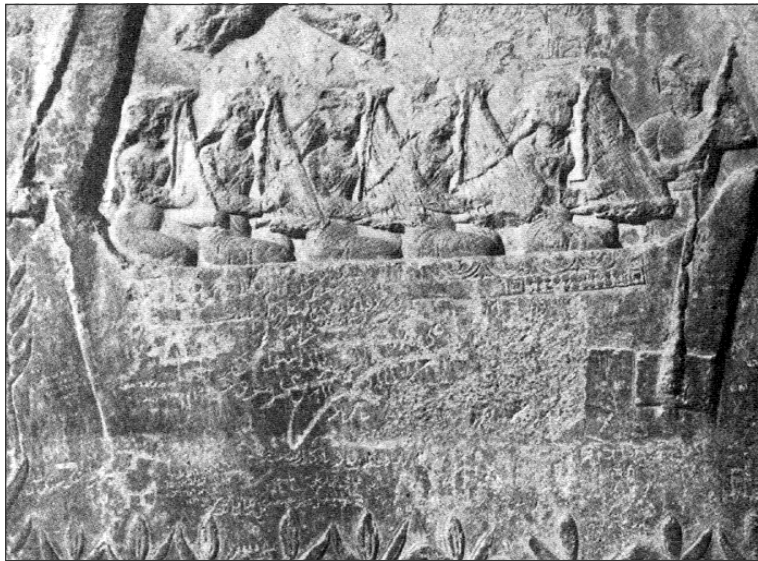

مۆسیقاژهنانی هههجوړی راوه «شور و بهراز»هکهی تاق بوستان له بهلهمی تاییهتی: شا خهسهه پەروێژ دا له کرماشان

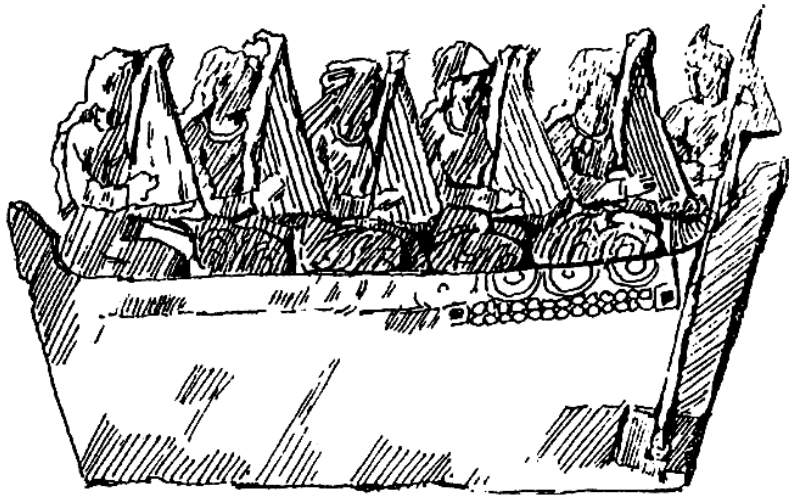
چونکه لهوی تریان دێرینهتره و له هههمان کاتیشدا زۆر دهگههه. ههروهها سندوقی ههوايیهکهی ئەم، به شتیهیهکی ئاسۆییه و رووی له زههینه. ئەم سندوقانه له تهخته دروستکراون و ئەو «میل»هش که بهم سندوقانهوه لکیتراوه، له کەرەسهیهکی زۆر سهخت و رهق دروستکراوه، ئەمجۆره «چهنگ»ه، ههه لهو چهنگانه دهچن که (۳۰۰۰) سال لهمهوه بهر، لای «سۆمهري»یهکان ههههون.

راولینسون (Rawlinson)، له کتیبهکهی خۆیدا، بهناوی مۆسیقای سۆمهري، نمونهیهکی ئەم چهنگه، دهست کهوتوو و وهک دهردهکهوی ئەمجۆره چهنگانه، بۆ کوپ و بۆنهی تاییهتی بهکارهینرابن، وهک ئەوهی لهم تابلۆیانهی تاق بوستاندا چهنگژهنهکان، له بهلهمی دهبار دان، وهک دههه دهکهوی ئەم چهنگانه، ژماره (۱۰) ژتیان ههههوه.

له تابلۆی دووهه راوه شوورهکهشدا، چهنگژهنهکان، ههه لهم جوړه چهنگه دهژهنن. بهلام ئەو چهنگانهی که سندوقی ههوايیهکهیان، لای سههروهویه، به ئەندازهی ئەو چهنگانهی باسما کردن، کۆن نین و نمونهی ئەمانهش، لای بابلی و ئاشوری و ئیلامی و میسری، ههههون.

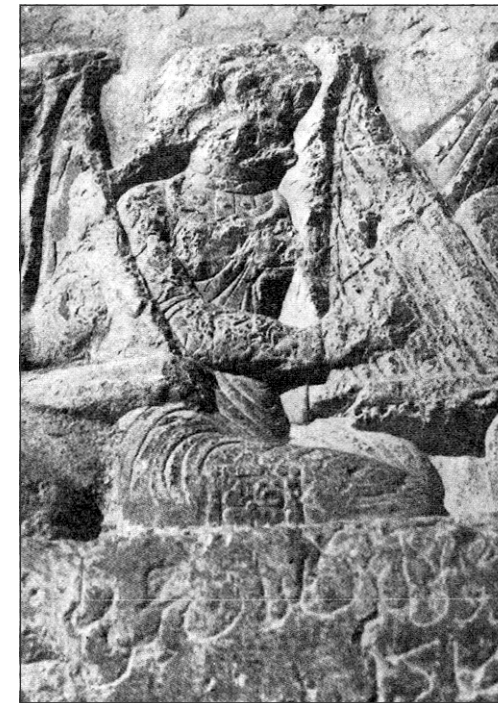
چهنگ ژهنانی راوه «شور و بهراز»هکهی تاق بوستان له بهلهمی تاییکدا کیتی بیستون - کرماشان

چهنگ ژهنانی «راوه شور و بهراز» دهکەى تاق بوستان
کتیوی بیستون - کرماشان
«هیلکاری هونهرمه‌ند هادی زیاته‌دینی - سنه»

له رۆژگاری ساسانیادا، ئامیتری چهنگ ناسراوترین و شیرینترین ئامیتر بووه. وهک به‌لگه‌کان نیشانمان ده‌دهن و بۆمان ده‌سه‌لمینن: چهنگ و هه‌روه‌ها «لیری» ش که له سه‌رتادا له ناوچه‌کانی ئیستای ئییران و عیراقدا بره‌ویان هه‌بووه و تایبته‌ بوون به‌ گهلانی خۆره‌لاتی ناوه‌راست و لای تیکراییی چینه‌کانی ئەم گهلانه، خۆشه‌ویست بوون. هه‌رچه‌نده هه‌ندی نووسه‌ر، ئەم ئامیتره‌ ده‌ده‌نه پال رۆمی خۆره‌لات و هه‌ندی‌کی‌شیا‌ن ده‌یده‌نه پال یۆنان، به‌لام فارمه‌ر له‌ کتیبه‌که‌ی خۆیدا، به‌ناوی «شۆینه‌واری زانایانی خۆرتاوا، ده‌رباره‌ی ئامیتری مۆسیقا» ئەم بۆچوونانه به‌رپه‌رچ ده‌داته‌وه و روونی ده‌کاته‌وه و باوه‌ری وایه، که هه‌رچی له‌ نمونه و شتیوه‌ی چهنگ بووبی، یۆنانییه‌کان له‌ دراوسێیانی خۆره‌لاتی خۆیان وه‌رگرتوه (٤٠، ١٠٦-١١١).

به‌لام ئامیتری رهمزی و کوتان، له‌ سه‌رده‌می «ساسانی» دا، وهک شۆینه‌وار و به‌لگه‌کان نیشانمان ده‌ده‌ن، گرنگترین و پرمتمان‌ترینیان، هه‌ر ئه‌وانه‌ن که له‌ راوه‌شور و به‌رازه‌که‌دا هه‌ن. ئامیتره‌ رهمزییه‌کانی ئەم دوو تابلۆیه، به‌ زۆری له‌ راوه‌شوره‌که‌دا و له‌ کۆری تیپی مۆسیقای سوپاکه‌دا، هه‌ن.

چهنگ ژهنیکی «راوه شور و بهراز» دهکەى تاق بوستان
کتیوی بیستون - کرماشان

له‌م وینه‌ هه‌لکۆلراوانه‌ی «تاق بوستان» دا، دوو شتیوه‌ی نایابی ئەمجۆره‌ چه‌نگانه، به‌رچاو ده‌که‌ون، یه‌کیکیان - ئەوه‌ی که میله‌که‌ی، به‌سه‌ر سندوقه‌ هه‌وایه‌که‌یدا، ستوونییه‌ و - ئەویتریان که میله‌که‌ی، که‌مپک لاره. یه‌که‌میان له‌وانه‌ی میسر ناچچ و ژماره‌ی ژمی یه‌کانی ٩ تا ١٢ ژتیبه‌ و هه‌ر سه‌ریکی ئەم ژتیانه، به‌ میخه‌کانی ته‌نیشتی سندوقه‌ هه‌وایه‌که‌وه قایم‌کراون و سه‌ره‌کانی تریان «وهک ئەوانه‌ی ئاشووریه‌یه‌کان، که باسمان کردن»، به‌ میله‌که‌وه به‌ستراونه‌ته‌وه.

ئهو چه‌نگانه‌ی میله‌کانیان لارن، سندوقه‌کانیشیا‌ن هه‌ر لارن و ئەو جۆره‌ن که له‌ راوه‌شوره‌که‌دا هه‌ن. ژماره‌ی ژتیبه‌کانی ئەمجۆره، به‌ سه‌ختی ده‌زانترین، به‌لام به‌ گوێره‌ی ئەو به‌لگانه‌ی له‌به‌رده‌ستدان، رهنکه ١٥ ژتیان بووبی، ئەمجۆره‌ چه‌نگانه، زۆر له‌وانه‌ی ئیلام ده‌چن. ئەم چه‌نگانه، به‌ زمانی په‌هله‌ویش، هه‌ر پیتیان ده‌وتری: چه‌نگ، که مانای لوول و چه‌مینه‌وه و خواربوونه‌وه ده‌گه‌یه‌نی.

چەنگ ژەنانی «راوه شوور و بهران» هكەى تاق بوستان
كیوی بیستون - کرماشان
«هیلکاری هونەرمەند هادی زیائەدینی - سنه»

له ڕیزی خوارووی ڕاوه شووره که شدا (*) سییه مین موسیقارژەنی لای چه په وه، نامیتریکى ڕەزمى تاییه تی ده کوتى، که به پیچه وانەى نامیتره کانی تره وه، لوله ییه. که ناوقه ده کهى باریکتره و ئەمسهره و سهره که یشى پانترن. ئەم نامیتره، به شیتوه یه کی ئاسویى، به که مهروه ده به سترى و به ئاسانبش ده توانى له ههردوو سهره وه، به دهستی راست و دهستی چهپ، بکوترى، که ئەم نامیتره، کوتومت دههۆلى ئیستایه. به لام دههۆلیک، که ههردوو سهره کهى له ناوقه ده کهى پانترن بن.

له سهردهمی ساسانیدا، نامیتری تری ڕەزمى هه بوون، وهک **دومبەگ**، که ههروهک دومبەگی ئیستا بووه، ههروهها **زنجیر**، که به زمانى په هله ویش ههروایان پى و تووه و هه مان **زنجیری ئیستایه** و بریتى بووه له **زنجیریک**، که ئەلقه و زهنگوله ی پتوه هه لاسراوه و له سهردهمی دواتردا، له هاتنى ئیسلامدا، زۆتر لای دهرویشه کان، بهروى هه بووه و له کۆرى زبکر و سهما و «سماع» ی عارفانه دا، به کاریان هیناوه.

نامیتری تری سهردهمی ساسانى، **چهغانه**، یان **چهقهوانه** بووه، که دوو دارى باریکی تاشراو بوون، ئەمسهره و سهره کانیا، به شتیکی تر به یه که وه، گریدراون و زهنگ و زهنگوله یان پتوه به ستوون و به دهسته وه به ستراون و له کاتى جوولاندنه وه و له راندنه وه یاندا، زهنگ و زهنگوله کان، زنگاونه ته وه.

نامیتری تری موسیقای ده وه ی ساسانى، **کهوچک** بووه، که بریتى بووه له دوو پارچه دارى باریک و تاشراوى ریک و لووس و هه ریه که یان، وهک شیتوه ی ده می کهوچک، چال و پان بووه، به جوړى کاتى ئەلقه یه ک، یان زهنگوله یه کیان له ناو یه کیتک له م چالانه دا، دانابى و رووه چاله کانیا، به رامبه ر یه کتر، به یه کدا دابى، دهنگی لیوه هاتوه.

نامیتری «کۆس» یش، له نامیتره ڕەزمییه کۆنه کانه، که واژه ی **کۆس** له زمانى فارسیدا، به مانای **کهوتن** و **داچوون** و **هارین دیت** و ئیستاش له زمانى کوردیدا، به مردن و لیقه و مان و زیانى گه و ره و ئەو جوړه کاره ساتانه ی ده بنه مایه ی خه می گه و ره، هه ر ده لئین: **کۆس** «کۆس کهوتن» (**).

(*) شوور: که به عه ره بى پتیی ده لئین: ایل و، به فارسى پتیی ده لئین: گه وه زن، ئەو ناژەله یه، که له تۆر مه و بنه چه ی ناسکه، به لام له ناسک گه و ره تره و شاخه کانی په ل. زۆرم پرسى یاری ناو ئەم ناژەله له شاره زایان و ڕاوکارانىش پرسى، وتیان له هه ندی ناوچه ی کوردستان، فیله گیتیه یشى پتیه لئین، له ناوچه ی موکریانیش: بزنه کتوی پتیه لئین... به لام له راستیدا بزنه کتوی نییه. به داخه وه ئەم ناژەله، ئیستا له کوردستان زۆر که م و ده گمه ن بۆته وه.

(**) هه ر بۆیه تا ئیستاش نامیتری دههۆل، له چه مه ریدا به کار ده هینى.

له م تىپى موسیقارژەنانه دا، به که مین که سى لای دهسته چهپ، نامیتری نای، یان سوورناى ده ژەنى، دووه مین که سیش نامیتریکى چوارگۆشه ی به دهسته وه یه که به لای زۆره وه، جوړیکه له دهف. شیتوه ی ده ست به رزکردنه وه ی ئەم ڕەزم کوتانه ش، له پتیش هه موو شتیکیدا، سه رنج بۆ ئەوه ڕاده کیشن، که ئەمجۆره ده فانه، واته: ده فى چوارگۆشه، له م ڕۆژگارهدا، له ناوچه کانی **میسر** و **سوریا**دا، به رویمان هه یه.

نامیتری دایه ره ش، له کۆندا **چه مبه ریان** پى و تووه و له زمانى په هله ویشدا **که مبه رى** پتیه لئین. واژه ی **تۆف**، یان: ده فیش، به لای «**عیبرى**» یه وه به مانای کوتان دیت.

لای راستى تىپى موسیقایی سوپاییش، له **راوشووره** که دا، شه ش موسیقارژەن، له دوو ڕێژدا، به رچاو ده که ون، که ۳ موسیقارژەنى لای سه روویان، دانیشتون و سیبانه که ی خواروویان، به پتوه وه ستاون. یه که مین موسیقارژەنى لای چه پى ڕیزی سه ره و یان، نامیتریک ده ژەنى، به لای زۆر و به دلنیا ییه وه، هه ر ئەو نامیتری «**کۆس**» ه بیت، که له و کاته دا گه و ره ترین نامیتری ڕەزمى بووه؛ سییه مین موسیقارژەنى هه مان ئەم ڕیزه، «نه قاره» یه کی بچووکی له به رده می خویدا داناوه.

(So- eul- nai) یان: سونا (So- na) و هەر له ئیترانی ششوه گه یه ته ئاسیای ناوهندی (۲۳، ۴۰) له دوو واژهی **سور** و **نای** پیکهاتوو، که واژهی **سور** له ناو کورددا، به مانای **شادی** و **جەژن** و **ناهنگ** و **زهماون** دیت، بۆیه دهوتری: **خهتهنه سوران**، یان له و سهرده مانهدا، که دهره به گ له ناو کۆمه لگای کورده واریدا، دهستی رۆیشتوو و بۆ هەر بۆنه یهک، بیانویهکی به جووتیاران گرتوو، کاتی ماله جووتیاریک **زهماون** و «**شایی**» یان کردب، **سورانهی لی سهندوون**.

واژهی «نای» ش، ئاشکرایه که مانای «قامیش»ه و له شیعی فۆلکلۆری کوردیدا، له سهدان ساله وه و تراوه.

بالآت به وینهی **نایچهی شه میتران**

مه دحی کۆیت بکه م، هه ی باوان ویران!

که واته **سورنای**، که دهنگی به رزه و بۆ ئه وه دهشی له هه وای ئازاددا بۆ شادی و ناهنگ بژهندری، بۆیه سورنای به واته **قامیش** «نای» ی ناهنگ و شادی (*) که ئه م واژهیه له زمانی په هله و بيشدا، هەر هه مان مانای هه یه (۸۳، ۴۰) و ئه گه ر له یه که مین مۆسیقاژهنی لای چه پی تابلۆی **راوه شور** و **به رازه که ی** تاق بوستانی باسکراو، وردبینه وه، بۆمان دهرده که وئ، که ئامیتریک ده ژهنی، کۆتومت له شیوهی **سورنای** دایه.

ئهو پشکینانه ش که له م دوایمانه دا، له «حَضَر» ی لای مووسل کراون، ده یسه لمین که ئامیتری **سورنای**، ده گه رپته وه بۆ سه رده می پیش ئیسلام، بۆ سالی ۱۶۰ ی زاین (۸۳، ۱۰۰).

دوکتۆر مهدی فروغ له باسی «سورنای» دا، ده لئ: **جۆریک سورنای بچووک** هه یه و دهنگی زۆر خۆشه و زۆر تر له ناوچه کانی **ئه رزه روم** و له ناو هۆزه کانی کورددا، بره وی هه یه (۹۰، ۴۰).

له سه رده می ساسانیدا، جگه له ئامیتری **سورنای**، ئامیتری «شمشال» یش، به هه موو جۆره کانیه وه، زۆر بایه خی پیدراوه و گه لئ «**سینی** و **قاپ**» ی سه رده می ساسانی، که له م دوایمانه دا ببنراونه ته وه، وینه ی شمشال ژهن و «نایژهن» یان تیدایه.

به لām ئاشوورییه کان له پیش ساسانییه کانه وه شمشالیان به کاره یناوه. کۆنترین

(*) هه رچه نده رپی تیده چه واژهی «سور» مانای «خوین و کۆست و لیقه و مان» یش بگه یهن، چونکه ئامیتری سورنای بۆ چه مه ریش به کارده هینری.

جامیکی زبونی زه رکه فکراوی سه رده می ساسانی
چه قه وانه به ده ست و سه ما به پی
تاران موزه ی ایران باستان

«**کۆس**» یش به گشتی، بریتی بووه له **ده هۆل**، یان ته پل و **نه قاره ی** گه وره. به لām جیاوازی ئه م، له چاو ئامیتره کانی تردا، ئه وه یه که جهسته ی ئه م ئامیتره، به شیوهی **کاسه**، یان **نیوکاسه یه**.

ئه ولیا چه له بی ده رباره ی **کۆس** ده لئ: رابه ر، یان پیری کۆس، خاقانی تاتار بووه. له به رئه وه به م ئامیتره ده لئین کۆسی خاقان، هتد. (۱۱۹-۱۲۳).

وهک له ناوی ئه و ئامیتری مۆسیقا یمانه ی سه ره وه دا بۆمان ده رکه وت، زۆریه ی ئه و ئامیترانه ی له سه رده می ساسانیدا به کار هینراون، ئیستاش له ناو کورد و لای دراوسیکانی کورد، هه مان ئه م ئامیترانه، هه ن و به کار ده هینرین، که هونه رمه ند وریا ئه حمده، له کتییی «ئامیتره کانی مۆسیقای کوردی» دا، ناوی «ته پل، ده ف، ده هۆل، سورنای و شمشال و... هتد»، وهک ئامیتری مۆسیقای کوردی به سه ر کردوونه ته وه (۸۶، ۱۷۵). بۆیه به پیوستی ده زانم، له سه ر ناوی هه ندئ له و ئامیترانه، له نگه ریکی کورت بگرم و بلیم:

سورنای، که له ئامیتره دیرینه و زۆر بلاوه کانه له ناو کورد دا و ئه م ناوه ش وهک **فارمه ر** ده لئیت: به هه مان شیوه له **چین دا**، پیتی ده لئین: سوئرنا ی (Suerh- Nai) یان: سوئل نای

شویته واریکی ئاشووری، که نزیک بیت به شمشال، ئامیتریکه له شیوهی شاخی ئاژده لیکدا، له سهه بهردیکی تاشراوی لای گلکۆی سه ناریب دۆزراوه تهوه (٤٠، ٨٢).

لیکۆله رهوانی موسیقای دیرینه، لهو باوه ده دان که **شمشال**، له باوترین و کۆنترین ئه و ئامیترانه یه که له هه زاران سالانی به رینه وه، هاو پتی دنگ و ئاره زووه کانی مرۆف بووه. له م رووه به سه رهات و رووداوی زۆر ده گێر نه وه، له وانه: گوايه سه زره تی **موسا** له ئاره زوومه ندان و دل به سه ته ی شمشال بووه و به ئامیتریکه پزلیتگی راویش داده نرئ، هه ر بۆیه ئایینی ئیسه لامیسه حه رامی نه کردووه و له کۆر و دانیشتنی تایبهت و ئاهه نک و شادیدا، به کاریان هیناوه (٤٠، ٨٦) و بۆ چاره سه ری نه خۆشییه کانی ده رووناسی به کاریان هیناوه. یه کێکیسه له به لگه کانی ته مه ن درێژی ئه م ئامیتره، ئه وه به که وه ک و تمان له زمانی په هله و بیه شدا، هه ر به هه مان ناوه وه، ناوبراوه (٤٠، ٨٣).

ئه و نووسه رانه ی به ر له هه موو نووسه رانی ئیسه لام، ناوی ئه م ئامیتره یان بر دووه، **جاحظ** بووه، که ده لئ ئه رده شیری ساسانی، مامۆستایانی موسیقا و گۆرانی، له پله ی شازاده و سواران داناوه و ده سه ته ی شمشال ژهن و چه نگ ژه نانیسه له پله ی سییه مدا، داناوه (٤٠، ٨٣).

میژوونوسی ناسراوی عه ره ب: «مه سه وودی» یسه، له **مروج الذهب** دا، کاتێ ئاماژه ی بۆ ناوی ئامیتره کانی سه رده می **ساسانی** ده کات، ناوی **شمشال** و **نای** پیکه وه دینی و له پزلی چه نگ و ته نبوو و به ربه تدا، دایان ده نی، ئه وسه باسی موسیقای کوردی ده کات و هه ر له باره ی شمشاله وه ده لئ: شوانه کورده کان شتیکیان به کار ده هینا، که فوویان پیاده کرد، دهنگی لیه وه ده هات؛ به مه ئه گه ر میگه له کانیان بلاوه ی بکر دایه، کویان ده کرد نه وه (٦٨، ١١٣). دیسان ئیبن **خر دابه ش**، ئه م باسه ی بۆ کتیه که ی خۆی گواسته ته وه، که ناوی ناوه **نَبْذَة فِي اللّٰهُ وَالْمَلَاهِي** (٦٨، ١١٣).

نووسه ری کتیه ی «الأغاني» ش، سه بارهت به شمشال ده لئ: جووله که کان، له سه ده ی یه که می کۆچیدا، شمشالیان وه ک ئامیتریکه جهنگی و سوپایی به کار هیناوه (٤٠، ٨٦).

نووسه رانی دیرینه ی عه ره بیهش (*)، ناوی شمشالیان به هه مه جۆر باس و خواس لیکردووه له وانه: ئیبن سینا، ئه بو مه نسور ئیبن حوسین محمه دی ناسراو به ئیبن زیله و ئه بو عه بدوللا محمه د بن ئه حمد ئیبن یوسف خوارزمی (٤٠، ٨٥) و فارابی و عه بدولقادر مه راغه یی و... هتد. (٤٠، ٨٧).

(*) مه به ست له دهقی نووسینه کانیانه، که به زمانی عه ره بیهه.

جگه له مانه و له کتیه ی **هه زار و یهک** شهویشدا ناوی شمشال به و جۆره ناوبراوه، که هه م له کۆری ئاههنگ و شادی و لای شوان و له کاروباری جهنگی و سوپاییشدا، له هه وای ئازاددا، به کاربراوه (٤٠، ٩١).

له زمانی «یونانی» شدا، په ندیکیان هه یه، ده لئ: مرۆفی زۆر بیژ، له شمشالی عه ره ب ده چی (٤٠، ٩٢).

... هاوبه شی و به شداری کردنی کورد، له و رۆژگاره زپینه ی ساسانی دا، له هه موو بواره کانی گه شه کردنی ده و له ته که به گشتی و به تایبه تیه له مه یانی **موسیقادا**، وای له هه ندی کوردناس کردووه، که سه ره وه ریه کانی ئه و که له پوو ره موسیقاییه ی ساسانی، به ری رهنج و ماندوو بوونی کوردیسه پیوه بیت، بۆیه سه بارهت به توانای داهینه رانه ی کورد، له و رۆژگاراندا، کوردناسی ناسراو تو ما بو ده لئ: «له سه رده می ساسانیه کاند، کورد، موسیقاییه کی یه کجار به رزیان هه بووه». ته نانهت به مه شه وه ناوه ستی و هه ر له مه ر موسیقای ئه و کاته ی کورد، ده لئ: «موسیقای کوردی، کاری کردۆته سه ر نه ته وه کانی دراو سیسی» (٨٨، ١٤٥).

دیارترین موسیقازانه کانی ئه م سه رده مه: **نه کیسا** و **باربه** بوون، که وه ک ده گێر نه وه **نه کیسا** جگه له وه ی له چه نگ ژه نداندا زۆر به ناویانگ بووه، (٤٠، ١٠٩) له هه مان کاتیشدا، ئه وه نده داهینانی موسیقایی کردووه، بۆ هه ر رۆژیکی هه فته، ئاوازیکی تایبه تی داناوه و به م پییه شه بۆ رۆژه کانی مانگ و سالیسه، واته بۆ هه موو رۆژه کانی سالیسه، ژماره ی (٣٦٠) ئاوازه له جیاوازی داناوه. که ناوی هه ندی له و ئاوازه، تا ئیسه تاش ماون و پارێزراون و هه ندیک نووسه ر، ته قه للای په یدا کردنی ناوی ٧٢ له م ئاوازه ی داوه (٩٩، ٩-١١). به لام شاعیری گه وه ره، نیزامی گه نهجه وی (؟- ١٢١٧ زایین)، له داستانی **شیرین و خه سه ره** که یدا، ناوی ته نیا (٣٠) له م ئاوازه ی به یاد کردۆته وه و دوا ی ئه میسه، شاعیری گه وه ری کورد **خانای قوبادی** (١٧٠٠- ١٧٥٩ ز)، له وه رگێرانی داستانی ناوبراودا، بۆ سه ر زمانی کوردی «شیوه ی گۆران»، هه مان ناوی ئه و (٣٠) ئاوازه ی دووباره کردۆته وه.

هه رچه نده له به سه ر کردنه وه ی ناوی ئه و ژماره ئاوازه دا، نازانری چه ند ئاوازیان تایبهت بوون به هونه ری کوردییه وه، به لام جیتی دلخۆشیه که پیسه ئه وه شه **نیزامی گه نهجه وی**، ناوی ئه و ئاوازه، تو مار بکات، **شه میسه قه یسی کوری رازی** له کتیه به ناویانگه که یدا: **المعجم**

في معاير اشعار العجم (٢٤، ١٢٨)، که نزیکه‌ی (٨٠٠) سال له مه‌وبهر، واته سالی (١٢١٧ زایینی)، له مه‌روه نووسیوتتی و له دووتویی به‌یته شیعرێکدا، ناوی ئاوازیکی کوردی، به‌ناوی «ئاوازی هه‌ورامانی» به‌مجۆره‌ دیتی:

لحن اورامان و بیت په‌لوی

زخمه‌ء رود و سماع خسروی

هه‌روه‌ها «عباس اقبال» یش، له‌م سالانه‌ی دوايیدا، ناوی هه‌مان ئاوازی هه‌ورامانی دیتی، که گومان له‌ کوردی بوونی ئەم ئاوازه‌ ناکرێ و ئەم ئاوازه‌ی «هه‌ورامانی» ش (٤، ٧١-٧٠) (١)

یه‌کیکه‌ له‌ پاشماوه‌ زیرینه‌کانی ئەو رۆژگاره‌ی ساسانی، واته‌ سه‌رده‌می پێش‌هاتنی ئایینی ئیسلام و تایبه‌تمه‌ندییه‌کانی ئەم ئاوازه‌، ده‌یسه‌لمین و ده‌یبه‌نه‌وه‌ سه‌ر هونه‌ری دانیشتوانی ئەو جوگرافیا‌یه‌ی له‌و رۆژگاره‌دا پیتی و تراوه‌: **فه‌له‌ویات**، ئەو جیگایه‌ش هه‌ر شوێنی کوردستانی ئیستایه‌ و له‌ناو کوردستانیشدا، دباره‌ له‌ ناوچه‌ی **هه‌ورامان** زیاتر ده‌بی کۆتی تر بیت!

لیته‌دا به‌ دلنیا‌یه‌وه‌، سه‌باره‌ت به‌ **ئاوازی هه‌ورامانی** ده‌لێم: ئاوازی هه‌ورامانی، هه‌ر ئاوازی سیاوچه‌مانه‌ و هۆره‌ی ئیستای ناوچه‌کانی **هه‌ورامان** و **کرمانشان** و **لوپستانه**، که‌ له‌و سه‌دان و هه‌زاران ساله‌وه‌، تا ئیستا وه‌ک خۆیان پارێزراون.

مانه‌وه‌ی ناوی ئەم ئاوازه‌ی **هه‌ورامانی**، له‌و سه‌دان ساله‌ ده‌ووره‌وه‌، تا ئیستا و هه‌ر به‌و ناوه‌وه‌، باشترین به‌لگه‌یه‌ بۆ ئەوه‌ی بلێین گه‌لی کوردیش له‌ دێرزه‌مانه‌وه‌، خاوه‌نی هونه‌ر و مۆسیقا و هونه‌رمه‌ندانی مۆسیقا‌زانی خۆی بووه‌، که‌ وه‌ک له‌ نووسراوی کۆنییه‌ی میژوویدا بۆمان ده‌رده‌که‌وه‌ی سیماکانی سه‌رومپی ئەو کاره‌ دێرینه‌ و هونه‌ریانه‌ی کورد، وایان لیک‌درووه‌ تایبه‌تمه‌ندی هونه‌ری خۆی بپارێزی و شان به‌شان و پێ به‌پیتی دراوسێکانیش، وه‌ک خاوه‌ن هونه‌ریکی جیاواز، سه‌یری بکه‌ن و ئەو خانه‌ و مۆرک و شه‌قله‌ی، پیتی ده‌وتری تایبه‌تمه‌ندی نه‌ته‌وايه‌تی، له‌ دێرزه‌مانه‌وه‌ له‌ گه‌ل خۆی هیناییتی و بۆی بوویته‌ پیناسه‌ و ناسنامه‌. بۆیه‌ له‌م رووه‌وه‌ کۆمه‌له‌ی **أخوان الصفا**، که‌ عه‌ره‌ب نه‌ژادن و هه‌زار سال به‌ر له‌ ئیستا، له‌ شاری **به‌سه‌ری** خوارووی عێراقی ئیستادا ژیاون، له‌ نووسراویکیاندا ناوی **گۆرانی کوردی** یان هیناوه‌ و ده‌لێن: «هه‌ر گه‌لیک بۆ خۆی، خاوه‌نی

(١) هه‌روه‌ها: محمد حسین قریب شمس الدین، تاریخ موسیقی، با اهتمام روح الله خالقی، انتشارات هیرمند چاپ دوم، تهران ١٣٦٢، س ١٨

ئاواز و گۆرانی تایبه‌تی خۆیه‌تی، که‌ چیتێ لێ وه‌رده‌گرێ و پیتی دلخۆش ده‌بی، ئەوه‌نده‌ش چیت له‌وه‌ی خۆیان وه‌رده‌گرن، ئەوه‌نده‌ چیت له‌ هی گه‌لیکی تروه‌رناگرن، وه‌ک گۆرانی گه‌لانی: ده‌یله‌م، تورک، عه‌ره‌ب، **کورد**، ئەرمه‌ن، زنجی، فارس و رۆم» (٣٧، ٢٩٥)

که‌ بێگومان ئەم تایبه‌تمه‌ندییه‌ی **گۆرانی کوردی**، که‌ کۆمه‌له‌ی **أخوان الصفا**، له‌ پێش هه‌زار ساله‌وه‌ باسی ده‌که‌ن، ئاکامی خه‌ملینی له‌و هه‌زار ساله‌ش کۆنتره‌ که‌ ئەوان باسی ده‌که‌ن و ئیمه‌ش مه‌به‌ستمانه‌ بیه‌ینه‌وه‌ بۆ سه‌رده‌می پێشتریش.

هه‌ر له‌و ئاوازه‌ی له‌ نووسراوی کۆنی دراوسێکانی کورد دا، ناویان هاتوه‌ و تایبه‌تن به‌ کورده‌وه‌، چهند ئاوازیکن، له‌ لیستی ئاوازه‌لی سه‌ره‌کی و بنچینه‌یی ئیراندا هه‌ن، وه‌ک: ئاوازی کورد و زه‌نگوله‌ و میگه‌لی، که‌ «میرزا محمه‌د فرسه‌ الدوله - ١٨٥٤ ز - ؟» ی شیرازی، له‌ کتیی به‌ نرخه‌که‌یدا «بحور الاحان»، له‌ ته‌ک ناوی ئاوازه‌لیکی تر دا، ناوی هیناون (١٩، ١٢٠). که‌ ئەم ناوانه‌ش بێ سێ و دوو، له‌ داهیتان و ناوانی کورد، خۆیه‌تی و پیتی تیناچی بیانه‌یه‌ک به‌ کورد، ئەو ئاهه‌نگ و مه‌قامانه‌ی به‌و جۆره‌ ناوانی... به‌لکو ئەو ئاوازه‌، ده‌بی ده‌ست نیتێ هونه‌رمه‌ندای کورد، خۆی بێ و شوێن په‌نجه‌ی کوردی پتیه‌ دیار بێ.

ئمه‌ له‌ لایه‌که‌وه‌، له‌ لایه‌کی تریشه‌وه‌ ناوه‌یتانی ئاواز و مه‌قامی کوردی، له‌ دووتویی کتیی کۆنی فارسی و ئیستاشدا، به‌لگه‌ی ئەوه‌شن، که‌ له‌و فه‌ره‌نگه‌ هاوبه‌شه‌ دێرینه‌یه‌ی ئەم جوگرافیا‌یه‌دا، به‌و هۆیه‌وه‌ که‌ هونه‌ری کوردیش خۆی سه‌پاندوه‌ و جیتی خۆی کردۆته‌وه‌، نه‌توانی پشت گوێ بخری و له‌بیر بکری.

... که‌ هه‌ر ئەم هۆیه‌ وایکردوه‌ هونه‌رمه‌ندانی به‌ناوبانگی گه‌لانی دراوسێی کورد، له‌ مۆسیقا‌زانان و گۆرانبێژان، به‌تایبه‌تی هونه‌رمه‌ندانی فارس و تورک، له‌ دێرزه‌مانه‌وه‌ و تا ئیستاش، له‌ کاتی گۆرانی وتن و مۆسیقا‌ژه‌ندن دا وه‌ک نمونه‌ی: محمه‌د ره‌زا شه‌جه‌ریان و هابیل عه‌لیوف و زۆری تریش، به‌ ریکوره‌وانی ئاماژه‌ بۆ ئەو میلۆدییه‌ کوردییانه‌ بکه‌ن، که‌ له‌ هونه‌ره‌کیاندا که‌لکیان لێ وه‌رگرتوون و به‌کاریان بردوون.

مۆسیقا و گۆرانی کوردی

دوای هاتنی ئایینی ئیسلام و... تا ئیستا

خوا، هیچ پیغهمبهریکی خوی
بهیج دهنگی خویش بۆ خه‌لک نه‌ناردوووه
«پیغهمبهری ئیسلام (د.خ)»

«۱»

سه‌ره‌تا، ده‌بی ئه‌وه بزاین که له سه‌رتاسه‌ری قورئانی پیرۆزداو تاقه ئاماژه‌یه‌کی راسته‌وخۆ به‌رامبهر دژایه‌تی کردنی **مۆسیقا** نییه و ته‌نانه‌ت ده‌سته‌یه‌ک له زانایانی ئیسلام، له‌سه‌ر ئه‌و باوه‌رین، که ئه‌وه‌ی له سوره‌تی ۲۵ «**الفرقان** - ئایه‌تی یه‌که‌م» ی قورئانی پیرۆزدایه و ده‌فه‌رمووی [تَبَارَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَى عَبْدِهِ لِيَكُونَ لِلْعَالَمِينَ نَذِيرًا]، واته: [خوا ئه‌و شتانه‌ی که خوی هه‌زی لێیه‌تی، به‌مه‌خلووقاتی خۆی ده‌دا]، مه‌به‌ستی له ده‌نگی خویشه. دیسانیش ده‌لێن کاتێ له ئایه‌تی ۱۸ - سوره‌تی ۳۱ - **لقمان** دا، که ده‌فه‌رمووی: [وَأَقْصِدْ فِي مَشْيِكَ وَاغْضُضْ مِنْ صَوْتِكَ إِنَّ أَنْكَرَ الْأَصْوَاتِ لَصَوْتُ الْحَمِيرِ] و به‌تایبه‌تیش که ده‌فه‌رمووی: **دزوتترین ده‌نگ، ده‌نگی گویدرێژه**؛ له راستیدا و به‌شێوه‌یه‌کی شاراهه، مه‌به‌ست له په‌سه‌ند کردنی «**ده‌نگی خویش**» ه.

هه‌روها ئایه‌تی ۳۱ - سوره‌ی ۷ - **الأعراف**، که ده‌فه‌رمووی [قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ اللَّهِ الَّتِي أَخْرَجَ لِعِبَادِهِ وَالطَّيِّبَاتِ مِنَ الرِّزْقِ قُلْ هِيَ لِلَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا خَالِصَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ]، به‌واتا: ئه‌ی پیغهمبهر، بلێ کێ ئه‌و جوانییانه‌ی خوی حه‌رام کردوو، که بۆ به‌نده‌کانی خۆی به‌دییه‌تناوه؟! پێیان بلێ ئه‌م نیعمه‌تانه له دنیا دا، خه‌لاتی گه‌لی ئیماندارانه... و وه‌ک به‌گوێره‌ی ئه‌م به‌لگه‌یه لێکیان داوه‌ته‌وه **مۆسیقا**ش ئازادکراوه.

جگه له‌م به‌لگانه، هه‌ر له قورئاندا، له سوره‌تی ۵۳ - **النجم** - ئایه‌تی ۶۰، ۶۱ دا، باسی **سامدون** کراوه، که مه‌به‌ستیش له سامدون، ئه‌و که‌سانه بوون، له‌و رۆژگارهدا، گۆرانی و ئاوازیان چڕیوه.

ئهم نمونانه و هه‌ندی ورده به‌لگه و ورده ئاماژه‌ی تریش هه‌ر له قورئاندا هه‌ن، که‌م و زۆر هێما بۆ **مۆسیقا** و **ده‌نگی خویش** ده‌که‌ن و به‌هیج جوړیکیش به‌ره‌هه‌لستی **مۆسیقا** و **ده‌نگی خویش** ناکه‌ن. که‌چی زانایانی **فیقه‌ی ئیسلامی**، له سه‌رده‌می **دوای قورئان** و دواتردا، له مشتومری ئه‌وه‌دان، که ئاخۆ **بیستی مؤسیقا**، واته: **سماع**، حه‌لاله، یان حه‌رامه؟!

بۆیه له‌م باره‌یه‌وه خۆره‌هه‌لاتناسانیش، سه‌باره‌ت به‌ کێشه‌ی **مۆسیقا** له‌ناو ئیسلامدا، ده‌ینه دوو ده‌سته، که ده‌سته‌یه‌کیان پێیان وایه حه‌رام کردنی **بیستی مؤسیقا**، راسته‌وخۆ، پێیوه‌ندی به‌حه‌زه‌تی **محهممه‌ده‌وه** هه‌یه و ده‌سته‌که‌ی تریان پێیان وایه که زانایانی ئیسلام، له رۆژگاری **عه‌باسی** دا، له به‌رامبهر رێزی بی ئه‌ندازه‌ی خه‌لک له **مۆسیقا** و پابه‌ندی زۆریان به **مۆسیقاوه**، ئیره‌ییان پێ بردوون و بۆ سنوور دانانیش بۆ ئه‌و سه‌رقالییه له راده به‌ده‌ره‌ی خه‌لک به **مۆسیقاوه**، فتوای دژایه‌تی کردنی **مۆسیقا**یان داوه، که ده‌ستی هه‌روا بێ و دره‌نگانیک زانایانی ئیسلام، هه‌لوێستیان سه‌باره‌ت به **مۆسیقا** و **گۆرانی** گۆرابێ، چونکه له کتیی **الأغانی** «سه‌ده‌ی ده‌یه‌می زاین» (۳۹-۷۰) و هه‌روه‌ها میژوونوس «سید میر علی» یش هه‌ر پێی وایه، که له سه‌ره‌تای هاتنی ئیسلامدا، دژایه‌تی **مۆسیقا** نه‌کراوه (۳۹، ۸۸).

له‌به‌ر ئه‌مانه و بۆ زیاتر دلنیا بوون له دیدی ئیسلام، به‌رامبهر به **مۆسیقا**، نزیکترین و راستترین رێگه بۆ روونکردنه‌وه‌ی ئه‌م لایه‌نه، هه‌ر په‌نابردنه بۆ قورئانی پیرۆز و **ه‌دیث** «**فه‌رموده**» کانی **حه‌زه‌تی محهمد** (د.خ) و وه‌ک و تیشمان قورئانی پیرۆز، هیچ دژایه‌تی و به‌ربه‌ستییه‌کی له **بیستی مؤسیقا** نییه، بۆیه دوای قورئان، به‌شوتن **فه‌رموده‌کانی** **حه‌زه‌تی محهمده‌دا** (د.خ) ده‌گه‌رێین، که ئه‌م **فه‌رموودانه‌ش**، جگه له‌وه‌ی روونتترین سه‌رچاوه‌ن بۆ وتار و ئاکار و هه‌لوێستی **حه‌زه‌تی محهمد** (د.خ)، به‌رامبهر ئاین و کاروباری کۆمه‌لایه‌تی تیکرای موسوڵمانان، له هه‌مان کاتیشدا ده‌سه‌لاتی حوکمی شه‌رعیان هه‌یه و هاوشانی «**وه‌هی**» ن، بۆیه ده‌توانی له دوو توپی ئه‌م **فه‌رموودانه‌دا**، یاسایه‌کی گونجاو، بۆ **بیستی مؤسیقا** دیاری و ده‌ستنیشان بکری.

فه‌رموده «**حدیث**» له پیغهمبهر -د.خ- ده‌گێرێنه‌وه، که ئه‌مانه‌ن:

- ۱- خوا، هیچ پیغهمبهریکی خوی به‌یج ده‌نگی خویش، بۆ خه‌لک نه‌ناردوووه (۳۹، ۶۶).
- ۲- «**أوتیت مزاراً من مزامیر آل داود**» واته: منیش شمشالیک له شمشاله‌کانی **داوود**م پێ به‌خشره‌وه. «به‌مانای ئه‌وه‌ی منیش خاوه‌نی ده‌نگیکی خویش و ئاوازیکی **داوودیم**» (۵۱، ۸۵)

۳- سۆز و بەزەیی خوا، بۆكەسیك كه به دەنگی خوش قورئان دەخوینتی، زیاتره، لهو مامۆستایه‌ی كه كچیکه گۆرانیبیژ بار دههینتی و گوئ له دەنگی كچه‌كه ده‌گویی (۳۹، ۶۶).

۴- هه‌روه‌ها ده‌لێن ئەه‌س كوری مالیک (له ۷۱۵ز-دا مردووه) وتوویه‌تی: پیغهمبەر (د.خ)، وای حه‌ز لێ بووه له کاتی کاروانیی و سه‌فه‌ردا، گوئی له دەنگی گۆرانی و ئاوازی کاروانیی حدی بی. بۆیه له‌م کاتانه‌دا پیتی خوش بووه **أَجِيشَه** گۆرانی بۆ خاڵمان و «براء كوری مالیک» ی برای «ئه‌ه‌س» یش گۆرانی بۆ پیاوان بچری، كه ئیمام غه‌زالیش له‌سه‌ر ئەم بره‌وه‌یه‌یه و ده‌لێت: له‌ رۆژگاری حه‌زرتی **محهمهد** و له‌ سه‌رده‌می ئەه‌س‌ه‌به‌كانیشدا، چرینی ئاوازی **حدی** وه‌كو داوییکی زیندووی عه‌ره‌ب پارێزراوه (۳۹، ۶۶).

ئەم چهند رېوايه‌ته‌ش له‌ زمانی عايشه‌وه ده‌گيرنه‌وه:

۱- رۆژتيکیان حه‌زرتی ئه‌بو به‌كر سه‌ردانی عايشه، ده‌کات سه‌ير ده‌کا وا دوو كچ، له‌ ژووره‌وه خه‌ریکن ده‌ف و دايه‌ره لێده‌ده‌ن، پیغهمبەری خواش له‌وتیبه‌ و جبه‌که‌ی به‌سه‌ر خۆیدا داوه. ئه‌بو به‌كر به‌سه‌ریاندا ده‌بۆلێنتی و سه‌ركۆنه‌یان ده‌کات. به‌لام پیغهمبەر (د.خ) رووی خۆی ئاوه‌لا ده‌کاته‌وه و ده‌فه‌رمووی: ئه‌بو به‌كر، وازیان لێ بینه، چونکه ئیستا کاتی به‌زم و خۆشییه (۳۹، ۶۶).

۲- رۆژتيکیان نێردراوی خوا (د.خ) له‌ مال‌ه‌وه بوو، له‌وکاته‌شدا دوو كچی گۆرانیبیژ، خه‌ریکی چرینی گۆرانی رۆژی **بعاث** بوون، پیغهمبەر (د.خ) چووه سه‌ر جیتی خه‌وه‌که‌ی و رووی له‌ لایه‌کی تر کرد، له‌م کاته‌دا **ئه‌بو به‌كر** ها ته ژووره‌وه، ده‌ستی کرد به‌سه‌ركۆنه کردنی من: ئەم زورنا شه‌یتانییه‌ چیه‌؟ ئه‌ویش له‌ خه‌مه‌ت پیغهمبەردا؟! ... به‌لام پیغهمبەر رووی تێکرد و فه‌رمووی: ئه‌بو به‌كر، وازیان لێ بینه (۳۹، ۶۷).

۳- كچیک له‌ مالماندا خه‌ریکی چرینی سترانیک بوو، كه حه‌زرتی **عومەر** مۆله‌تی ها ته‌ ژووره‌وه‌ی خواست، كچه‌که هه‌رکه گوئی له‌ ده‌نگی پیتی عومەر بوو، رای کرد. دوايي كه عومەر ها ته ژووره‌وه، پیغهمبەر (د.خ) به‌یه‌کی ها تی، عومەر فه‌رمووی: ئەي خۆشه‌ویستی خوا، ئەوه به‌چی پێده‌که‌نیت؟ پیغهمبەر فه‌رمووی: كچیک لیره‌ بوو، سترانی ده‌چری، هه‌رکه ده‌نگی پیتی تۆی بیست، رای کرد و خۆی شارده‌وه. عومەر فه‌رمووی: که‌وايه من لیره‌ نابزوم، تا ئەو شته‌ی پیغهمبەری خوا بیستویه‌تی، منیش نه‌بیستم. پیغهمبەریش (د.خ) كچه‌که‌ی بانگ کرده‌وه، ئه‌ویش سه‌رله‌نوئی كه‌وته‌وه سه‌ر به‌سته‌ چرینه‌که‌ی (۳۹، ۶۸).

۴- بوو كمان بۆ «انصار» ێك گواسته‌وه، كه گه‌راينه‌وه، حه‌زرتی **محهمهد** پرسی: چیت کرد! بووكت گه‌یانه‌ زاوا؟ عه‌رزم کرد: به‌لێ، فه‌رمووی: ئەي كه‌سیك رانه‌سپارد، كه بتوانی **گۆرانی** بلێ؟ عه‌رزم کرد: نه‌خیر، فه‌رمووی: بیگومان تۆ چاك ده‌زانیت كه **انصار** خه‌لكیكن زۆر هۆگر و دل‌به‌سته‌ی گۆرانی و مۆسیقای عاشقانه‌ن و حه‌زیان لێیه‌تی (۳۹، ۶۹).

هه‌روه‌ها «**ئیمام غه‌زالی**» ش شتیکی له‌م با به‌ته ده‌گيریته‌وه:

رۆژتيك حه‌زرتی محهمهد گوئی له‌ده‌سته‌یه‌ك **زه‌نگی** ده‌بیئت كه به‌ گۆرانی و هه‌له‌په‌رینه‌وه، به‌ به‌رمالی حه‌زرتدا راده‌بوون، به‌ **عائيشه** ده‌فه‌رمووی: حه‌ز ده‌که‌یت چاوت لێیان بیئت؟ فه‌رمووی: به‌لێ، ئەوسا حه‌زرت لێی نزیك بووه‌وه و باسکی خۆی له‌سه‌ر دیواری حه‌وشه‌که‌یان بۆ دانا، تا عايشه‌ چه‌ناگه‌ی بخاته سه‌ر و بتوانی خۆی به‌رز بکاته‌وه و چاوی له‌ زه‌ماوه‌ند و سه‌ماکه‌ بی، تاوێك به‌و جووره‌ مايه‌وه، ئەوسا حه‌زرت فه‌رمووی: عايشه‌ به‌س نییه‌؟ عايشه‌ وه‌لامی دا به‌وه: هیشتا نه‌، ئیتر عايشه‌ هه‌روا مايه‌وه، تا خه‌زرت سی جاری لێ دووپات کرده‌وه، ئەوسا دا به‌زی (۵۰، ۲۴۹).

سه‌باره‌ت كچانی گۆرانیبیژیش، گه‌لێ به‌لگه‌ له‌به‌رده‌ستان، ئەوه ده‌سه‌لمێن كه پیغهمبەر (د.خ) گۆرانی وتی بۆ ئافه‌رتیش پاوان نه‌کردووه. بۆ نمونه: جارێك حه‌زرتی محهمهد له‌گه‌ل «حسان بن ثابت» ی شاعیردا به‌لای مالی «حسان بن ثابت» دا راده‌بووری، ده‌نگی ئافه‌رتیکی گۆرانیبیژ ده‌بیست، **حسان بن ثابت** له‌ پیغهمبەر ده‌پرسی: ئەري گۆرانی ناچیتته‌ ریزی تاوانه‌كانه‌وه؟ حه‌زرت له‌ وه‌لامدا ده‌فه‌رمووی: به‌دلنیا به‌وه، نا (۳۹، ۶۷).

له‌ بۆنه‌یه‌کی تردا، حه‌زرتی محهمهد (د.خ) سه‌ردانی مالی الریبع بنت معوذ ده‌کات، له‌و کاته‌دا كچانی گۆرانیبیژ، خه‌ریکی به‌سته‌چرین ده‌بن، هه‌رکه ده‌گاته ژووره‌وه، به‌کیك له‌ كچه‌كان ده‌لێ: ئا ئیستا پیغهمبەریك لای ئیمه‌یه، ده‌زانی سه‌هینتی، چی روو ده‌دات، پیغهمبەریش (د.خ) له‌ وه‌لامدا ده‌فه‌رمووی: جاری له‌مانه‌ بگه‌رێ، ئەو شته‌ی ده‌توت «گۆرانیه‌که» ده‌ست پێ بکهره‌وه (۳۹، ۶۸).

ده‌لێن جارێکیش كچیک به‌لای پیغهمبەردا (د.خ) راده‌بووری، دم و ده‌ست، به‌ ده‌نگی به‌رز ئەمه‌ به‌ گۆرانی ده‌لێ: به‌ راست ئەمه‌ تاوانیکی گه‌وره‌یه، ئەگه‌ر بیئت و ساتیک شاد بم؟ حه‌زرتیش له‌ وه‌لامدا فه‌رموویه‌تی: نا، هیچ تاوانیك له‌ لوتفی خودادا نییه (۳۹، ۷۰). گرنگایه‌تییه‌کی زۆریشیان به‌م رېوايه‌ته‌ی **دینه‌وه‌ری** (۸۹۵ز-دا مردووه) داوه:

جاریکیان ئەسحابە یەك، پیتغەمبەری خوا (د.خ)، له باریکی رۆحانیدا دەبینی، که تایبەت بووه بەو کاتانە ی لای خوارووه، وەحی بۆ هاتوو، ئا لهوکاتەدا بە ئەنقەست، له پیتغەمبەر دەپرسی: ئەری باوەری پیتغەمبەریش، دژی بەستە و مۆسیقایە؟! حەزەرەتیش وەلم دەداتەووه: من هیچ دژایەتییەکم لهگەڵ بەستە و مۆسیقادا نییە، بەلام ئەوانە ی روو له گۆرانیبیژی دەکەن، پێیان بلتی با گۆرانیبیەکانیان بە قورئان دەست پێبکەن و بە قورئانیش بپێرنەوه (٣٩، ٤٠). (١)

هەر وەها دەگێرنەوه: هۆزی قُریش ناگادار کرابوونەوه، که اعشی میمون بن قیس (٦٢٩ز- مردوووه) ی شاعیر و سترانبیژی بەناویانگ، (*). بە نیازی دیداری حەزەرەتی محەمەد (د.خ) بەرێ دەکەوئ، قورەیشەکان دەیانەوئ هەرچۆنیک بیت لەم کارە، پەشیمانێ بکەنەوه، هەولتیک زۆریان بۆ بەرگری له چوونی داو بۆ ئەو هەش بە یەکجاری دلتساردی بکەنەوه، پێیان وت: زۆریە ئو شتانه ی تۆ حەزرت لیانە، پیتغەمبەری ئیسلام بە حەرامیان دەژمێرئ. شاعیری گۆرانیبیژی لێیان دەپرسی: باشە ئو شتانه چین؟! «ئەبو سفیان» ی سەرۆکی قُریش وەلامی دەداتەوه: عەشقیتی ژنان، قومار، سوودخواردن و شەراب خواردنەوه (٣٩، ٧١).

بەلام ئەگەر ئەمە راست بوایه و مۆسیقاش له ریزی تاوانەکاندا بوایه، ئەوا ناوی «ئەعشا» شیان دەبرد، که یەکجار زۆر هۆگری ئەم هونەرە بووه (٣٩، ٧١).

بەلام پیتغەوانە ی ئەم هەلوێستە دۆستانە یە ی مۆسیقاش، له حەزەرەتی محەمەد (د.خ) دەگێرنەوه، که گوایه فەرموویەتی: ئەوئەندە ی باران، سەوزایی لەسەر زەوی دەرویتئ، ئەوئەندەش مۆسیقا، نیفاق له دەروندا دەرویتئ. هەرچەندە دەستە یە ک پێیان وایه ئەم بیروپرایه، هی ئیبن مەسعود (٣٩، ٦٤).

دیسان هەر له زمانی پەيامبەری ئیسلامەوه (د.خ)، سەبارەت بە «دەف» ژەندن، که لهوکاتەدا عەرەبەکان پێیان وتوو: «غریبال: Ghirbal»، فەرموویەتی: «زەماوەندی ژنەپێنان بگێرن و «غریبال» بژەن (٤٣، ٣١).

له مانەش گرنگتر، ئاهەنگ و زەماوەندی گواستەوه ی یەکەمین هاوسەری پیتغەمبەر (د.خ)، حەزەرەتی خەدیجیە، بۆ حەزەرەتی محەمەد، که بە ئاهەنگ و شادی و مۆسیقاوه بووه و هەر وەها ئاهەنگی گواستەوه ی «فاتیمە» ی کچی حەزەرەتی محەمەد بۆ حەزەرەتی

(١) واتە: ئەگەر له نێوان قورئان خۆپێندنەکاندا، گۆرانیش بوتریت، زیانیک نییە.

(*). له پێش هاتنی ئایینی ئیسلامدا بەو جۆرە کەسانە ی که شیعەر و گۆرانیبیان پێکەوه وتوو، و تراوه خونیاگەر.

علی، که له نێوان دۆستان و یارانێ تایبەتی محەمەد (د.خ) دا، مۆسیقاژەنیک زۆریش هەبوون (٤٤، ٧١). که له وانه: عەمرۆ کوری ئومە یە زەمیری، که بە بابا عمرو، یان بە عمرو عیاریش دەناسرئ، یەکیک بووه، له ئەسحابەکانی پیتغەمبەر و له زەماوەندی گواستەوه ی «فاطمە» دا، دایەرەژەنی کردوو (٣٩، ٨٥). هەر وەها «حَمَزَة یَتِيم» یش، که بە هاوکاری لهگەڵ «بلال» ی حەبەشی دا، گۆرانیبیان بۆ حەزەرەتی محەمەد (د.خ) چریوه و ناوبراوه که مەریه سەستە ی حەزەرەتی علی، یان سَلَمَان فارسی بووه و دەلێن ئەمیش له زەماوەندی حەزەرەتی «علی و فاطمە» دا گۆرانێ وتوو. دیسان بابا سَوْنَدِیش، که «ئەسحاب» ی پیتغەمبەر بووه، شانازی ئەوه ی پێبڕاوه، که له نەبەرەدەکانی پیتغەمبەری ئیسلامدا، تەپلێ کوتاوه (٣٩، ٨٥-٨٦).

له پال ئەمانەشدا، ئەو هەمان له یادی نهچئ، که له پێش سەرھەلدانی ئایینی ئیسلام، له ناو عەرەبدا، پیوان و ژنان و کچانی گۆرانیبیژی و مۆسیقاژەن، له مەرخانە و له شوپنە گشتیەکاندا، گۆرانێ و مۆسیقایان بۆ خرۆشانندی هەووس و ئارەزوو، بە کارهیناوه و له سەرھەتای ئایینی ئیسلامیشدا، دژایەتی و سووکایەتی ئایینی ئیسلامیان پێکردوو (٣٩، ٤٣)، که نەضر کوری ئەلخارث (له ٦٢٤ز-دا مردوووه)، جگە له وه ی ئامۆزای پیتغەمبەر (د.خ) بووه، یەکیکیش بووه له وانه ی له پێش راگەیانندی ئایینی ئیسلامدا، شاعیر و گۆرانیبیژی، واتە خونیاگەر بووه، بەلام دواتر و بۆ دژایەتی ئیسلام، بووه سیاسی و بووه سەر سەختترین دۆژمنەکانی پیتغەمبەر. هەر ئەم نَصْرَ یە. که له نایەتەکانی ٦،٥ - سورەتی ٣١ - «لَقْمَان» ی قورئانی پیرۆزدا، هەرەشە ی سزادانی بۆ کراوه (٣٩، ٥٤).

له بەرئەوه سەیر نییە، ئەگەر خودی حەزەرەتی محەمەد (د.خ)، بە پارێز و سلەوه، بۆ مۆسیقای روانیبی.

له وای حەزەرەتی محەمەدیش، هەر چوار خەلیفەکانی ئیسلام دین، وەک دەزانین خەلیفە ی یەکەم و دووهمی ئیسلام، پیتوهندیبەکی ساکاریان لهگەڵ مۆسیقادا هەبووه، یان دەتوانین بلتین هەر نەیان بووه، چونکه زۆرتر سەر و کاریان لهگەڵ شمشیر و کاروباری جەنگیی و پیاده کردن و راگەیانندی ئایینی ئیسلامدا بووه و له بەرئەوهش که له سەر دەمی خەلافەتی ئەبو بکر «که خەلافەتی له ٦٣٢ز-دا بووه»، مۆسیقا وەک کەرەسە یەکی راباردنی حەرام پێناسە کراوه، هەرچەندە بۆ سەلمانندی ئەم هەلوێستە، بەلگە ی سەلمیتراو بە دەستەوه نییە.

هه لوتیستی حه زه تی عومه ریش «که خه لافه تی له ۶۳۴ تا ۶۴۴ز- بووه»، جیاوازییه کی نه وتوی له گه ل خه لیفه ی یه که مدا نییه، نه ونده هه یه که له زمانی **عائیشه** هه بیستراوه، که **عومر** له مالی حه زه تی محمه ددا (د.خ)، گوتی له دهنگی کچیکی کوزانیبیت بووه (۳۹، ۹۱). جگه له وه ی که «عاسم» ی کوری، یه کجار سه وای **موسیکا** بووه و هه مو کاتی خوی بو **موسیکا** ته رخا ن کردووه و یه کتیکش له سه رکده کانی، به ناوی **نعمان بن عدی** فه زمانه وای **میسان**، هونه رپه روه و دۆستی هونه رمه ندان بووه (۳۹، ۹۱).

حه زه تی عوسمانیش «که خه لافه تی له ۶۴۴ تا ۶۵۶ز- بووه»، که له سه رده می نه مدا، ژبانی سیاسی و کومه لایه تی عه رب، ئالوگوری زوری به سه رداها ت و به پیچه وانه ی خه لیفه ی یه که م و دووه می پیش خۆبه وه، که ژبانیک ی زور ساده و ساکار و ئاسایی ژباون، له سه رده می نه مدا **موسیکا** بووه یه کتیک له پیوستییه کانی بنه ماله خانه دانه کانی عه رب، هه رچه نده له خودی حه زه تی **عوسمان** ده گپرنه وه، که وتوبه تی: من، نه گوزانیم وتوو و نه درۆشم کردووه (۳۹، ۶۵).

حه زه تی «**علی**» یش «که خه لافه تی له ۶۵۶ تا ۶۶۱ز- بووه»، خوی شاعیر و یه که مین که سییک بووه زه مینه ی بو توپرنه وه ی زانیاری و لیکولینه وه ی زانست خۆش کردووه، شیعر و موسیقای وه ک هونه ری پزلیگیرا و سه یرکردووه و په ره ی پیداون و ئیتر له دوا ی سه رده می نه مه وه، به دوا وه، ئاینده ی **موسیکا** جو ره دلنیا بیه کی به خۆبه وه دی (۳۹، ۹۴).

به لام هه ر چوار ریبازگه گه وره که ی ئیسلام، واته: حه نه فی، مالیکی، شافیعی، حه نبه لی، به ئاشکرا و راسته وخۆ، نه یاری **فیقه ی ئیسلامیان بو موسیکا** راگه یاندوو، هه رچه نده له ده یان کتیبی تری زانایانی ئیسلامدا، ته قه لالی نه وه دراوه که **حلال** کردنی **موسیکا**، سه له تیری (۳۹، ۷۲)

ده لئین **نه بوچه نیفه** (۶۹۹ تا ۷۶۷ز) نه گه رچی به رواله ت نامیری موسیقای به حه لال داناوه، به لام حه زی له **گورانی** چرین نه بووه و گویدیری بو موسیقایش، به گونا ه زانیوه (۳۹، ۷۴). که چی له هه مان کاتدا، هه ر سه باره ت به **نه بوچه نیفه** ده گپرنه وه، که: دراوسییه کی ده نگخۆشی هه بووه، جاریکیان زیندانی ده کرتیت، ابو حنیفه ش، که دلی به ده نگه خۆشه که ی نه م دراوسییه ئاسوو ده بووه، که فاله تی کردوو و له زیندان رزگاری

کردوو (۳۹، ۷۴).

«مالک بن انس» یش (۷۱۵ تا ۷۹۵ز)، ئاواز چرینی قه ده غه کردوو، «ئیمام شافعی» یش (۷۶۷ تا ۸۲۰) فه رموو یه تی گورانی وتن، وه رزشتیکی ناپه سه نده و هه ر که سییکش بی نه ندازه، هوگری نه م کاره بیت، عه قلی سووکه و شایه تییه که یشی قبول ناکری (۳۹، ۷۴). هه ر نه م پیچه وایه ی ئیسلام، هه لوتیستی پیچه وانه ی نه و فه رموو ده یه ی پیشتری لی ده گپرنه وه و ده لئین: موسیقا به کرده وه یه کی حه لال ده زانی و هه ر نه م یش فه رموو یه تی: هیچ پیاو یکی عاقل و خوتنده وار، له حیجازدا ناسم، که گورانی و ئاوازی پی خۆش نه بی، مه گه ر نه وانه ی که بریتین له ده رپرینی رووت و باسی دلداری (۳۹، ۷۳). «**أحمد بن حنبل**» یش (۷۸۰ تا ۸۵۵ز)، حه زی له **سمع** نه کردوو (۳۹، ۷۲).

به لآم وهك مه سعوردي ده لآيت: له سه ره تادا، تاييني ئيسلام به ئاساني نه يتواني چيگه ي خوي له نيتوان كورداندا بكاته وه، چونكه كورده كان له وه رگرتني ئهم تايينه تازه يدها، خزيان لي ده پاراست و دووره و په ريز ده بوون (۵۴، ۲۳). كه ئهمهش وهك مسعود گولزاري ده لآيت نيشانه ي ئه وه به بتوانين بي سي و دوو بلتين كوردان، گه وه ترين پشتيواني شاهه كاني ساساني و داموده زگاكان ي ده وله تي ساساني بوون (۴۴، مقدمه - ۱۰۹). هه بو به ش له كاتي هيرشي ئيسلام ميدها بو سه ر «مه دائين» ي پايته ختي ساساني، يه زگردي دوايين شاي ساساني، له تيشكان و هه له اتنيدا، رووي له ناوچه ي حه لوان «زه هاو» ي كورده ستان كر دوه، تا به هوي هاو كاري و پشتيواني كوردانه وه، يارمه تي و هيري زور، بو به رگري و به ره له ستي له هيرشي ئيسلام و سه ندنه وه ي ده سه لاتي ساساني پي بيگات.

هه ر به و جو ره ش له سه رده مي عومه ري دوو مه ين خه ليفه ي ئيسلام دا، ترس و سالي ئه وه هه بو نه توانري كي وه سه خته كاني كورده ستان داگيبر بكرئ، يان له ريگه ي سوريه و جزيره وه هيز و يارمه ي، بو پشتيواني له شكري ساساني بگات (۴۴ - مقدمه - ۱۱۱).

بو به له سالي ۱۸ ي كوچيدا عياض بن غانم، به فرماني سه عد كوري وه قاص، به سي له شكر وه بو سه ر سي قولئ ناوچه كاني جزيره ني دردا، هه ر له هه مان سالد ا و له قولتيكي تره وه، له شكري ئيسلام به سه ركر دا يه تي عه زه كوري قه يس به ره و شاه زور ني دردا، به لآم به ره نگاري سه ختي كوردان، له شكري ئيسلامي ناچار كرد پاشه كشي بكن، عومه ريش ناچار بوو دووباره له شكري تر، به سه ركر دا يه تي عه قه به فرقد نه لسلمي بو شاه زور و سامگان بني تر ته وه، كه له م جار به ياندا دواي شه ري سه خت و خوينين و قه لاجوي كوردان، شاه زور داگيبر كرا (۲، ج ۳ - ۲۹).

ئيتتر هه ر له سه رده مي خه ليفايه تي عومه ردا، چه ندان سه ركر ده ي تري ئيسلامي، وهك سلمه بن قيس الأشجعي و جارود عبدي، له چه ندان قولئ تري وهك موسل، لو رستان و اهواز و... هند، هير شيان كر دوته سه ر ناوچه كور دنشيه نه كان و شه ري سه ختيان له گه لدا كر دوون، كه له هه ندي له م شه رانه دا، له ئاكام ي به ره نگاري سه ختي كورداندا، له شكري ئيسلام ناچار بوو په يمان له گه ل دانيش تواني ئه و ناوچه نه دا مو ر بگات، وهك ئه و په يمانه مه رجا ده ي كه هه ر له سه رده مي عومه ردا، هه ر دوو سه ره له شكري ئيسلام حذيقه بن الهيان و مغيره بن شعيبه، له دواي شه ر و پي كداداني خوي ناوي و بي ئاكام، له ناوچه ي ئه رده بيل، له گه ل كار به ده ستاني ناوچه كاني تازه ربايجان دا به ستيان و تبايدا به رام به ر به سالانه ي

(۸۰۰) هه زار ده ره هم، كه كار به ده ستاني تازه ربايجان، به له شكري ئيسلامي بده ن، به مه رجي ئه وانيش ده ست له كوشتن و بري ن و تي كداني ئاته شه كه ده كاني ناوچه كور دنشيه نه كاني ساتروان و بلاسكان و سه به لان هه ل بگرن و ريز بو نه ريتي تاييني ناوچه كه دابنين (۴۴، ۱۴ هه روه ها ۱۱، ۱۶۳ هه روه ها ۳۰ - ۷۶).

هه رچه نده ئه م په يمان نامه يه له سه رده مي خه لافه تي عوسمان دا پشت گو تيخرا و دانيش تواني تازه ربايجان ده ستيان كر ده وه به شو ريش، كه دووباره وه ليد كوري عه قه به، به فرماني عوسمان ره وانه ي ئه و ناوچه يه كرايه وه و دواي به ره له ستي و شه ريكي سه خت، هه مديسان په يمان ي ئاشتييان له گه لدا مو ر كرايه وه (۴۴، مقدمه ۱۴).

له سه رده مي خه لافه تي «عه لي» شدا، كوردان و عيساييه كاني ناوچه ي «الخريت» ي هه ري مي ئه هواز راپه رينه وه و باج و سالانه يان به خه ليفه ي ئيسلام نه دا (۲، ج ۲ - ۳۰۶ هه روه ها ۴۶، ۲۴۱۸).

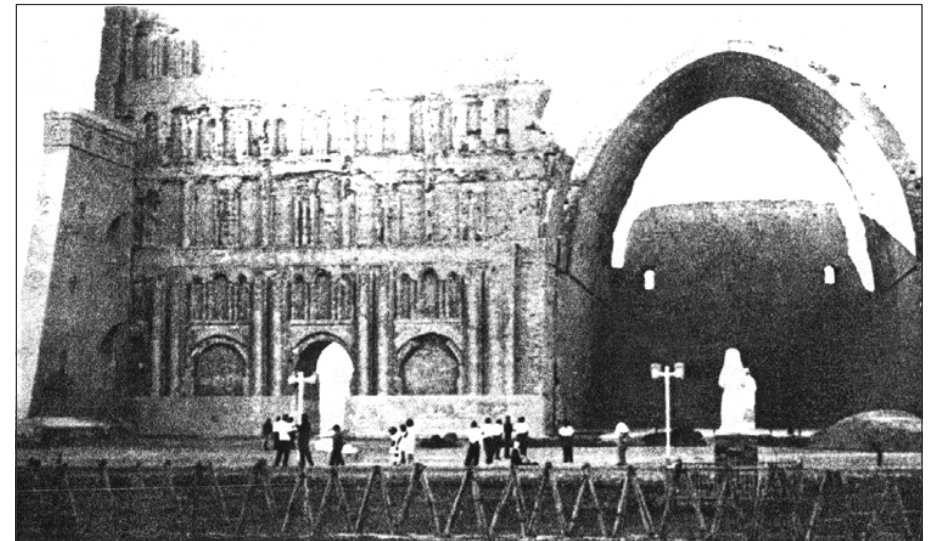
به م جو ره، وهك مي تر وو بو مان ده گي تر ي ته وه، ئه م شه ر و پي كدادان و راپه رين و ياخي بوونه ي كوردان، له سه راني ئيسلام، تا كو تايي سه ده ي چواره م و له هه ندي چيگه ي تري وهك ناوچه كاني «هه ورامان» يشدا، تا دره نگ تري شي خايان دو وه. كه مه به ست له م كورته پيشه كبيه، ئه وه به بلتين: تاييني پيش ئيسلام، كه تاييني زه رتوشت بووه و ئه م يش چونكه ريز و گرنگي زوري بو موسي قا دانواه، بو به ره گ و ريشه ي موسي قا، له هه ندي له م ناوچه نه دا و به تايبه تي له ناوچه كاني هه ورامان و تازه ربايجان و لو رستاندا، شو ئيني بي له ق نه كرا و دواتر يش هه ر ئه م موسي قايه - واته ئه و موسي قايه ي له دي زه مانه وه، له و ناوچه نه دا ريز لي تي گي روا بووه - به جو رتيكي تر، كه تاييني ئيسلام په سه ندي بگات، گه يشته ناو ئيسلامي ش، يان به واته يه كي تر، موسي قاي كو ئي ئيران، زه بر و جي په نجه ي خوي، له ناو ئيسلامي شدا رهنگي دا يه وه، به لآم نه ك به و جو ره ي لاي په يره واني تاييني زه رتوشت و دواتر يش لاي ئه هلي هه ق هه بووه، كه له ئاته شه كه ده و جه مخانه كاندا به كاريان هينواه، به لكو هه ر له كو ري زي كر و مه ولوود نامه و مي عراج نامه دا، كه لكيان لي وه رگرت، كه له سه ره تادا ته نيا ته پل و ده ف يان له و نام يره ني موسي قاي پيش خو يان وه رگرت، كه له مزگه وت و خانه قا كاندا كه لكيان لي وه رگرت، كه له هيناون و دواتر يش ورده ورده ئام يره كاني تري وهك «عوود و ته نبووري» شيان تي كه ل مناجاة و «تواش يح» ي تاييني كرد، كه ده توانين بلتين ئه و موسي قايه ي تاييني ئيسلام په سه ندي كرد، شه قل و مو ركي موسي قايه كي مات و خه ماوي بو، له كاتي كدا موسي قاي په يره واني تاييني زه رتوشت، شادي هينهر و خه م ره وين بوو. كه تا ئيستاش هه وين و

رۆحی ئەو شادی و بەزم و خوشییە، لە هەڵپەڕکێ و زەماوەند و گۆرانی و بەستە و جلپەرگی ئال و والای ئافرەت و پیاوی کورد و زەوقی کورد، لە ڕەنگە زەقەکاندا، وەک خۆی ماوە.

ئایینی زەرتوشتیش چونکە وەک وتمان: هەوینەکە ی **مۆسیقا** بوو، بۆیە بێ سێ و دوو، لەو (٤٥٠) ساڵە ماوەی حوکمرانی شایەکانی **ساسانی** دا **مۆسیقای** ساسانییش، یان **پرونتر: «مۆسیقای»** «زەرتوشت» یش، زەبر و جێ پەنجە ی خۆی، لەسەر دەوروپشتی خۆی کردوو، بە تابیەتیش لەسەر **مۆسیقای** عەرەبی و ئیسلامی، چونکە لە کاتی کدا پایتەختی ساسانی، لە **تیسفون** بوو...

لە هەمان کاتیشدا، لە نزیک ئێم پایتەختەوه، **میرنشینیکی** بچکۆلە ی عەرەبیش، لە **شاری حیرە ی لای بەری خۆرئاوای فورات**، نیشته جێ بوو و لە لایەن ساسانییەکانەوه حوکمرانی دەکرا. ئەم **میرنشینه** بچووکە ی عەرەبیش، مەلەبەندیکی درەوشاوە ی فەرەهنگی ئیرانی «ساسانی» ی بوو، کە لە هەمان کاتدا، فەرەهنگی **ناشووری** و «بابلی» یشی تیکەل ببوو، یان بە واتە یەکی تر، فەرەهنگی **تیکەلە ی ساسانی** و **ناشووری** و **بابلی** بوو.

سەبارەت بە زەبر و جێ پەنجە ی فەرەهنگی ساسانی، لەسەر ئەم **میرنشینه** بچووکە، کە نزیکە ی ٣٠٠ ساڵیک، لە لایەن ساسانییەکانەوه پرتووە براوه و لە هەمان کاتیشا لە

تیسفون یان: مەدائین

«تیسفون» ی پایتەختی ساسانییانی شەوه نزیک بوو، **میتروونوسی** عەرەب **طەبەری** دەلێت: **بارامی گۆز** کە یەکیک بوو لە شایەکانی ساسانی و بەرلەوه ی بیتە شا، سەر دەمی منالیی و لاوتی خۆی، واتە: لە (٤٣٠ تا ٤٣٨ زاین) (٣٩، ٣٠-٣١) لە **حیرە** بەسەر بردوو و پەرورده بوو، کە **بیگومان** و **بێ هیچ سێ** و **دوو یەک**، **بارامی گۆز**، کاتێ لە **حیرە** ژیاوه، **ئاگادارییەکی** زۆریاشی لە **بارە ی** **مۆسیقای** ساسانییەوه هەبوو و هەر ئەو کاتەش کە لە **حیرە** بوو، **بایەخ** و **گرنگی** بە **مۆسیقا** داوه، چونکە هەر کە بۆتە شا، یەکیک لە کارە **گرنگەکانی** ئەوه بوو، **پلە و پایە ی** **مۆسیقا** زانان و **هونەر مەندان** و **گۆرانیبیژانی** لە **باری کۆمەلایەتی**یەوه **بالا تر برد** و **ریزی لینان**.

بۆیە ئەم کاری **ریزلینان** و **بەبالا بردنە ی** **هونەری** **مۆسیقا**، **مۆسیقاشی** **پیشخست** و ئەم **پیشخستنەش** کاری لە دەورووبەری خۆی کردوو، کە **حیرەش** یەکیک بوو لەو **مەلەبەندانە ی** لە «تیسفون» ی پایتەختی ساسانییەکانەوه نزیک بوو و لە **ڕینگە ی** **حیرە** شەوه، **فەرەهنگ** و **هونەری** **مۆسیقای** ساسانی، بە **هەریمەکانی** **تری** **عەرەبستان** گەیشتوو (٤٠، ٥٥).

و **هک میتروونوسی** عەرەب **مەسعودی** دەیگێریتەوه: لە سەر دەمه زۆر **کۆنەکاندا** لە **عەرەبستان** **ئامیتریکی** **مۆسیقای** **بەناوی** **مزره** هەبوو، کە **رووی** **سەرەوه ی** ئەم **ئامیترە**، بە **پێستە** **داپۆشراوه**، بە **لام بەر بەت** **رووه** کە ی بە **تەختە** **داپۆشراوه**، **بۆیە بەر بەت** **جێی** **مزره ی** **گرتەوه** و چونکە **ئامیری** **عوودیش** **رووی** **سەرەوه ی** بە **تەختە** **داپۆشراوه**، لە **بەرئەوه** **ناوی** **بەر بەتیشیان** **گۆری** و **ناویان** نا: **عوود** و ئەم **عوودەش** لە **تەک** **تەنبووردا**، **هەر** لە **شاری** **حیرەدا**، **دوا شتووه ی** **خۆی** **وەرگرت** (٤٠، ٥٤).

زۆر بە ی **نووسەرانی** **عەرەبیش** **ناوی** **ئامیتری** «**بەر بەت**» یان **بردوو**، کە یەکیک لەو **نووسەرانه**، **حسان بن ثابت** بوو و **فارمەر**، **میترووی** **ژیانی** ئەم **نووسەرە ی** لە دەورووبەری **سالانی** (٥٦٣ و ٦٨٣ ی زاینیدا) **قەبالاندوو**. «**حسان**» یش کاتێ **بەدریژی** **باسی** **فەرەهنگی** **غسانی** **دەکات** - کە **هاوکات** لە **گەل** **سەر دەمی** **ساسانییەکاندا**، لە **نزیک** **سووریا** بوو و لە **سالێ** ٦١٤ ز لە **کاتی** **لەشکرکێشی** **خەسرەو** **پەرۆزدا**، **بەرەو** **شام** لە **ناوچوو** - (٤٠، ١٣٠) **دەلێت**: **مۆسیقا** **ژەنان** و **گۆرانیبیژانی** **ئیران** «**ساسانی**» و ئەرزەروم «**کوردستانی** **تورکیای** **ئیستا**» و **حیرە** لە **دەریاری** **میرەکانی** **غساندا** **کۆدەبوونەوه** و **پێکەوه** **بەئاوازی** **بەر بەت**، **پرسیار** و **و لەمیان** **بۆ** **یەکتر** **دەسەندوو**. **حسان** **دەلێت**: **من** (١٠) **کچۆلە ی** **گۆرانیبیژم** **بینین**، کە **پینجیان** **رۆمی** «**بیزانس**» و **پینجە** **کە ی** **تریان** **کە** لە **حیرەوه** **هاتبوون**، **ئاوازه** **میللییەکانی** **خۆیان** **تیکەل** **دەنگی** **بەر بەت** **دەکرد** و **گۆرانیبیان** **دەچری** (٤٠، ٥٦). **هک** لە **گێرانهوه** **کە ی** **حساندا** **دەردە** **کە ویت**، **گۆرانیبیژەکان** لە

سهره‌تادا، گۆرانی و ئاوازی میللی خۆیانیان، به زمانی ناوچه‌یی خۆیان پیاده کردووه، به‌لام دواتر، ورده ورده، واژه‌گه‌لی عه‌ره‌بیان له جیاتی واژه‌کانی خۆیان به‌کاره‌یناوه (٤٠، ٥٦). یه‌که‌م‌ین که‌سی‌کیش واژه‌گه‌لی عه‌ره‌بی به‌کاره‌یناوه، ناوی **توه‌یس** و خه‌لکی شاری **مه‌دینه** بووه. **توه‌یس** له مائی دایکی حه‌زه‌تی **عوسمان‌دا**، گه‌وره بووه و له سه‌رده‌می لاویدا دلبه‌سته‌ی ئاواز و گۆرانی ئه‌و دیله ئیرانی «ساسانی» یانه بووه، که بۆ **مه‌دینه** هینراون و له‌وی کرێکاره‌یان پینکردوون و کاتی به‌دهم کارکردنه‌وه گۆرانیه‌یان وتووه، کاره‌یان له‌سه‌ره‌ستی گوێگرانی شاری **مه‌دینه** سه‌رده‌می کۆتایی خه‌لافه‌تی حه‌زه‌تی **عوسمان** کردووه و هۆگری گۆرانی و موسیقای ئیرانی «ساسانی» بوون (٤٠، ٥٦).

به‌لام له سه‌ره‌تای بلاو بوونه‌وی ئایینی ئیسلامدا، عه‌ره‌به‌کان خۆیان، به‌و هۆبه‌وه که سه‌رگه‌رمی بلاوکردنه‌وی ئایینی ئیسلام و کاروباری جه‌نگ و داگیرکردنی ولاتانی دراوسێ و هه‌ریمگه‌لی فراوان بوون، بۆیه کاری موسیقیا‌یان، له خوار پله‌ی کاری جه‌نگه‌وه داناوه و موسیقازانانیان به‌دهسته‌یه‌کی تایه‌ت زانیوه و به‌په‌چه‌وانه‌ی پله‌ی گۆرانیه‌ییژ و موسیقازانانی ساسانیه‌وه، که به‌شیه‌یه‌کی ره‌سمی، پله‌ی بالا‌یان دراوه‌تی؛ که‌چی گۆرانیه‌ییژان و موسیقازانانی ناو کۆمه‌لگای سه‌ره‌تای ئیسلام، به‌چاوی رێزلێتانه‌وه سه‌یریان نه‌کراوه (٤٠، ١٣٥). که ئه‌م ماوه‌یه‌ نزیکه‌ی [١٢٠] سالێکی خایاندووه و ئه‌و ماوه‌یه‌ بووه، که وتمان په‌شسه‌وا‌یانی عه‌ره‌ب، سه‌رقالی پیاده‌کردنی ئایینی ئیسلام و له‌شکرکێشی و کاروباری جه‌نگ بوون.

هه‌روه‌ها دوا‌ی گواستنه‌وه‌ی پایته‌ختی حکومه‌تی ئیسلام، له **مه‌دینه‌وه** بۆ **شام**، ده‌سه‌لاتی مه‌عنه‌وی ئیرانیان نه‌په‌چرا‌یه‌وه و هه‌م‌دیسان گه‌لی خووخده‌ی شایه‌کانی **ساسانی**، لای خه‌لیفه‌کانی **ئهم‌وی** بوونه‌وه به‌چاوه‌یه‌که‌ری (٤٠، ١٣٥). له‌مه‌ش زیاتر، له دوا‌ی ده‌ست پینکردنی ده‌سه‌لاتی «عه‌باسی» یه‌کان، ئه‌وه‌نده‌ی تر جێ پیتی ئیرانیان و به‌تابیه‌تیش جێ پیتی «خۆراسان» یان، له ده‌رباری عه‌باسی دا کرا‌یه‌وه، چونکه له‌م سه‌رده‌مه‌دا، مه‌سه‌له‌ی له عه‌ره‌ب روانین، وه‌ک نه‌ته‌وه‌یه‌کی بالا و به‌سووک سه‌یرکردنی نه‌ته‌وه‌کانی تر، خرایه‌ لاوه. دواتریش که مه‌لبه‌ندی **خه‌لافه‌ت**، له **سووریا‌وه**، چووه **کوفه** و دوا‌ی چهند سالێکی تریش چووه **به‌غداد** و ئه‌م هه‌ردوو شاره‌ش چونکه له‌ژێر سه‌یبه‌ری فه‌ره‌ه‌نگی ئیرانیدا بوون و به‌هۆی زه‌به‌کی «ئهبو مسلم خوراسانی» یه‌شه‌وه ده‌سه‌لاتی خه‌لافه‌ت له «ئهم‌وی» یه‌که‌نه‌وه گوێزرا‌یه‌وه بۆ لای عه‌باسیه‌یه‌کان، ئیتر نه‌ک هه‌ر لایه‌نی موسیقای ئیرانی، به‌لکۆ زه‌مینه‌ی بنیاتنانی فه‌ره‌ه‌نگی و فه‌لسه‌فی و زانیاری ئیرانی، له حکومه‌تی ئیسلامیدا، ره‌نگی دایه‌وه (٤٠، ١٣٦).

ئهبو العباس سَفَّاح، که ئه‌له‌قی یه‌که‌می زنجیره‌ی خوله‌فاکانی عه‌باسیه‌یه و به‌یارمه‌تی خه‌لکی **خۆراسان** گه‌یشتووته خه‌لافه‌ت، رووی خۆش و نه‌وازی به‌خه‌لکی ئیران نیشانداده و نه‌ریت و خده‌ی ئیرانیانی ژبانده‌وته‌وه، به‌چاوه‌یه‌که‌ری به‌شایه‌کانی **ساسانی**، که رێزبان له موسیقا گرتووه و به‌هویان پیاده‌وه، ئه‌مه‌یش وه‌ک ئه‌وانی کردووه‌وه، پشتیوان و به‌وه‌ پیده‌ری موسیقازانان و هونه‌رمه‌ندان بووه. له سه‌رده‌می خه‌لافه‌تی **مه‌نسوری** برایشیان، بنه‌ماله‌ی گه‌وره‌ی **به‌رمه‌گی**، پله‌وپایه‌ی بلندیان پێ براره و هه‌ریه‌که‌شیان سه‌باره‌ت به‌ نه‌ریتی ئیرانی و رێزی موسیقا و موسیقازانان، ته‌قه‌للای زۆریان داوه.

له سه‌رده‌می خه‌لافه‌تی مه‌هدی کوری مه‌نسوریشدا، یه‌که‌جار ئاره‌زوومه‌ندی موسیقا بووه و به‌پیتی قسه‌ی ئیبن خه‌له‌کان، ئاوازی خۆشی چریوه. ئیبراهیم ئه‌رکانی، که به‌ئیبراهیم مووسلی به‌ناوبانگه، پلیکانه‌ی رێزلێتان، تا ده‌ربار، سه‌ری خست و له سه‌رده‌می خه‌لافه‌تی هادیدا، به‌شیه‌یه‌کی ره‌سمی، نازناوی موسیقازانی ده‌رباری درایه (٤٠، ١٣٦).

ئیبراهیم مووسلی - که ناوی ته‌واوی ئیبراهیم ئه‌رکانی کوری ماهانه، له ده‌رباری خوله‌فاکانی عه‌باسیدا بالا‌ترین پله‌ی پێ برا و ئه‌مه‌یش که گه‌وره‌ترین موسیقازانی سه‌رده‌می خۆیه‌تی، له بنه‌ماله‌یه‌کی ئیرانییه و له کوفه له دایکه‌بووه و به‌وه هۆبه‌وه که ته‌مه‌نی لاوتی خۆی، له مووسل به‌سه‌ربردووه، بۆیه نازناوی ئیبراهیم مووسلی لێنراوه. دواتر سه‌ردانی ئیرانی کردووه و زانیاری خۆی له‌باره‌ی موسیقای ئیرانییه‌وه پتر کردووه و ئه‌وسا به‌رێگه‌ی به‌سه‌رده‌دا، بۆ به‌غداد گه‌راوه‌ته‌وه و له‌وی له‌گه‌ل هارون ره‌شیددا، به‌جۆرێ دۆستایه‌تیان پته‌و بووه و یه‌کیان ناسیوه که هارون ره‌شید، نازناوی **الندیم** «هاوده‌م» ی پیاده‌وه و پله‌وپایه‌ی کۆمه‌لایه‌تی و دارایی بووه و چاکترین و جوانترین خانووی به‌غداد، هێ ئه‌بووه و له کاتی نه‌خۆش که‌وتنیشدا، هارون ره‌شید، خۆی چۆته لای و له مردنه‌که‌شیدا، مه‌ئمونی کوری هارون ره‌شید، نوێژی له‌سه‌ر ته‌رمه‌که‌ی خوتندووه (٤٠، ١٣٧).

ئیبراهیم مووسلی، له گۆرانی وتن و موسیقازنه‌ندن دا، وینه و هاوشانی نه‌بووه و له ئاوازدانانیشدا، که‌س نه‌بووه شان له‌شانی بدا. سه‌رحه‌می ئه‌و ئاوازه‌ی دایان [٩٠٠] ئاوازن. چه‌ندان ئاوازی له مه‌قامی ماخوری «ماهور» ده‌ره‌یناوه، که باسیان له زۆر کتیی میژوویدا، به‌و جۆره هاتووه، که یه‌که‌جار تیا‌یدا سه‌رکه‌وتووه.

ئىبراھىم موسلى قوتايىگە ئىككى زۆر لىھاتووى پەرودەردە كىردو، كە ھەلبۇزاردە تىرىيان «ئىسحاق»ى كورپى خۆى و «مەنسور زەلزل»ى ژن بىرلى خۆى بوو، كە بە الضارب بەناوبانگە (۱۳۷، ۴۰).

ئىسحاق موسلى. لە دواى مردنى باوكى، جىگەى باوكى گرتەو و بوو گەورەترىن مۇسقىقازانى دەربارى خەلافەتى عەباسى.

ئىسحاق لە شارى رەى لە دايك بوو و لەگەل باوكىدا چۆتە بەغدا و لەوئى لە دواى تەواكردنى خويىندن، لاي مەنسور زەلزل، فىرى بەرەت ژەندن بوو و بە يارمەتى و ھاوكارى بەرمەككە، كە ھەمىشە دەسلەتتى كۆمەلايەتى و سىياسىيان ھەبوو - ئەمىش چونكە جگە لە مۇسقىقازانى، لەگەل بەرەت تىرى وەك فەلسەفە و ئەدەبىيات و داوورەدا شارەزا بوو، توانىوتتى لە خەلىفە نىك بىتەو و لە كۆرە رەسمىيەكاندا، بە فرمانى خەلىفە مەئمون، لە رىزى ئەدەبىيان و زاناياندا دانىشتوو، نەك لەناو مۇسقىقازاناندا، كە پەليان لە خوارتر بوو. بە كورتى پەلەوپايەى ئىسحاق، لە دەرباردا، بەرادەيەك گەيشتوو، بۆى ھەبوو وەك عەباسىيەكان جلى رەش لەبەر بكات، كاتىكىش كۆچى دواى كىردو، خەلىفە متوگل و توبەتى: ئىمپىراتورىيە تەكەم گەوھەرىكى گرانبەھى لە دەست چوو (۱۳۸، ۴۰).

ئىسحاق گەورەترىن مۇسقىقازانى جىھانى ئىسلام بوو و لە بەرەت ژەندن، كەس بە پەلەى نەگەيشتوو، گەل كىتەى لە پاش بەجىماو، كە سەبارەت بە گۆرانىبىژان و مۇسقىقازانانى سەردەم و پىش خۆى، نووسىونى، كە لە بارى مېژووويەو نەرخى گەورەيان ھەيە.

يەككە لە چەندان قوتايىگەلى ئىسحاق، زانا و مۇسقىقازانىكى زۆر بەناوبانگە و ناوى عبىداللە ئىبن خرداذبەيە، كە كورپى موغىكى بە بنەچە ئىرانىيە و بۆتە ئىسلام (۱۳۷، ۴۰). بە كورتى، لە سەردەمى خەلافەتى ھارون رەشىد و خەلىفەكانى دواى ئەويشدا، ھونەر و ئەدەب و بە پشتىوانى زانايان و سىياسەتداران و ھونەرماندانى لىھاتووى بنەمالەى كارزانى بەرمەكى و طاهرى و دواترىش دەپلەمى، بە لووتكەى پىشكەوتن گەيشت و مۇسقىقازانانى ئىرانى، لە قۆستەنەوئى ئەو ھەل و دەرفەتە لە باراندا، توانىوانە جى پىتى خۆيان قايمىر بكن و سەروەرىيەكانى مۇسقىقازانى پىشەنەى خۆيان بېوژىننەو (۱۳۸، ۴۰).

لە سەردەمى سىيەمى كۆچىشدا، «زىباب»ى بە بنەچە ئىرانى، كە لە ئەندەلوس «ئىسپانىا» دەژيا، پەلەوپايەى لە دەربارى خەلىفەكانى ئەمەوى ئىسپانىادا، بە پەلەوپايەى ئىبراھىم

«موسلى»ى گەيشت، كە لە دەربارى عەباسىيەكاندا، پىتى گەيشتبوو، زىبابىش بەو بەناوبانگە، كە ژىيەكى تىرى بۆ ئامىرى عوود زىباد كىرد (۴۰، ۶۰).

بنەمالەى «تاھىرى»ش، كە بنەچە خەلىكى ھەرات و بە رەگەز ئىرانىن، لە دەربارى خەلىفەى عەباسىدا، بە پەلەى سەروە گەيشتوون و بەرودوا ھەمويان ئارەزوومەند و ھۆگرى مۇسقىقا بوون. تەنەت ھەندىكىيان خۆيان مۇسقىقازانى لىھاتووى بوون، «تاھىر ذوالىمىن»ى سەر بە رىشتەى ئەم بنەمالەيە و «عەبدوللا»ى كورپى، ھەردووكىيان نەرخ و بايەخى گەورەيان بۆ مۇسقىقازانان داناو. عەبدوللايان خۆى، گۆرانىبىژىكى چاك بوو و زۆرجار گۆرانى بۆ مەئمون چىو. دوو كورپى «عەبدوللا»ش، بەناوى مەمەد و عوبەيدوللا، ھەر ھونەرمان بوون، عەبدوللا ناويان لەو كاتەدا، كە لىپىسراوى داروغاى شارى بەغدا بوو، كىتەبىكى لە بارەى مۇسقىقاو نووسىو كە زۆر بەنەرخە (۴۰، ۱۳۸-۱۳۹).

لە سەردەمى سەردەى چوارەمى كۆچىشدا، زنجىرەى آل بوئەى ئىرانى، كە لە كۆتايى سەردەى سىيەمى كۆچىدا داواخووزى سەربەخۆى ئىران بوون و بەرەبەرە ھەرىمەكانى فارس و كرمان و عىراق و خوزستانىيان لە دەست خەلىفەى عەباسى دەرھىتا، دواى بەغدادىشيان گرت و جەلەوى دەسلەتتىيان گرتەدەست؛ لە سەردەمى ئەمانىشدا مۇسقىقا پەلەوپايەى بالاتر ھەلەكشا. دەربارى خەلىفە بوو مەلەندىكى درەوشاوى ھونەرى... يەككە لەو رەخنانەى كە لە «عزالدولە»ى دەپلەمى دەگىرا، ئەو بوو كە بايەخى زۆر بە مۇسقىقازانان دەدا، «عەزالدولە»ش، ھەمان رىز و خۆشەويستىيى بۆ مۇسقىقازانان ھەبو. «فەخر ئەلمەمالىك»ى وەزىرى «بەاء الدولە»ش پشتىوانىيە لە ھونەرمانان و زانايانى وەك ئىبن سىنا دەكرد (۱۳۹، ۴۰).

مەبەست لەم بەسەركردنەو مېژووويەش ئەو بوو، كە مۇسقىقازانى عەرەب تا پىش ھاتنى ئايىنى ئىسلام، برىتى بوو لە سەروەگەلىكى ناوچەى بى سەروەر، كە نەرخى زانستىيانەى نەبوو و دواتر، لە سەردەمى ئىسلامىدا، ھونەرماندانى گەلانى ژىردەستە و بە تايبە تىش ئىرانىيان، بە پەلەيەكى پىشكەوتووتر گەيشت، بۆيە فارابى لە بەرھەمەكانى خۆيدا، رۆژگارى مۇسقىقازانى پىش ئىسلام، بەرۆژگارى جاھلىت ناو دەبا (۱۳۹، ۴۰).

دەگەرىمەو بۆ باسى ئامىرەكانى مۇسقىقازانى سەردەمى ھاتنى ئايىنى ئىسلام و وەك وتمان لە سەردەمى تەپل، دەف، عوود «بەرەت» و تەنبور بوون. دواترىش وەك باسما كىرد «شمشال»ىش، لاي ئىسلام ھەرام نەكراو بوو ئامىرىكى و، كە لە سەرتاسەرى ھەرىمەگەلى ئىسلامىدا بەكاربراو (۴۰، ۹۱).

ناسر خهسرهویش، له سهفهنامهکهی خویدا که باسی «تیبی موسیقای فاتی» یهکان دهکات دهلیت: موسیقاکه بیان بریتی بووه له بوق، تهپل، کوس، دههۆل، سورنای (۴۰)، (۸۹). وهک نووسهری «الأغانی» ش، دهنووسی: شمشال و دهف، لای ئیسلاام، لهو نامیرانه بوون، که وهک نامیری جهنگیی، لای هۆز و خیللهکان، بهکارهینراون (۴۰، ۸۴).

له ناوهینانی نامیری دهفدا، دهبی ئهوه بلتین که ئهه نامیره، پیتش هاتنی ئایینی زهروتوشتیش له زۆر ناوچهی دهووبهیری ههردوو زبئی دیجله و فورات دا، ههبووه. چونکه له سهردهمی سۆمهريدا بهه نامیرهیان وتوووه دوپ، یان ئادۆف که به مانای تابلۆ و خهت هاتوووه و ههر له زمانی «سومهري» یهوه گه بشتۆته ناو ئهکهدی، که ئهوان پیتیان وتوووه دوپو، یان توپوو، لهوانیشهوه تیکهله زمانی ئارامی بووه، که لای ئهوان بۆته دوپ و مه بهستیشیان لهه واژهیه تابلۆ و لاپه ره بووه. وشه ی دوپیش ورده ورده و له ئه نجامی هاتوچۆی عه ره بیدا، بۆ سه ره زه مینی ئیرانی کۆن، واژه که یان به دهف وهرگرت و ماناکه یشی ههر «تابلۆ و تابلۆ نووسین» ی گه یاندوووه (۱۴، ۱۳). به لاه له رۆژگاری ئه مرۆدا، ئهه نامیره، زۆرت له ناوچه کوردنشینهکاندا و به تابه تیش له مزگه رت و خانه قاکانی کوردستاندا، که لکی لی وهرده گیری (۱۴، ۱۳).

له هه مان کاتدا ئه وه شمان له یاد نه چۆی که له ئاکامی ئه و شوژش و یاخی بوونانه ی کوردان، له سه ره تای هاتنی ئایینی ئیسلاام و سالانی دواتریش، له سه رده می ئه مه وی و عه باسیدا، به ریایان کرد و «لیره دا دهره تی به سه رکردنه وه و ناوهینانی هه موویان نییه، که ده توانین بلتین له ژماره نایه ن» و هه ندیکیان بوونه مایه ی پیکهینانی ده سه لاتدارییه کی کوردی له هه ندی ناوچه دا، وهک میرنشینی روادی (۲۳ - ۶۱۸ ی کۆچی) له ناوچه کانی نازه ریایجان و میرنشینی شه دادیان (۳۴۰ - ۵۵۹ ی کۆچی)، له گه نجه و دوین و میرنشینی هه سنهویه (۳۴۸ - ۴۷۴ ی کۆچی) له دینه وه ر و نه هاوه ند و هه لوان و شاره زوور و میرنشینی دۆسته کی (۲۷۲ - ۴۷۸ ی کۆچی)، له ناوچه ی دیاره کر و میافارقین، کهم و زۆر بوونه ته سیبه ر و دالده بۆ ژیانده وه ی ئه و موسیقایه ی پیتش هیرشی ئایینی ئیسلاام، له و ناوچه دا هه بووه، که به داخه وه زانیاریان ههر له سه ر ئه می دوا ییان، سه باره ت به موسیقا پیکه بشتوووه، «که دواتر باسی ده که یین».

ئیتتر ئهه باره، تا هاتنی هیرشی تورکانی سه لجوقی، له دوا ی سالانی ۴۲۰ ی کۆچی به دواوه، شه ر و به ره نگاری تازه ی به رودوا، له سه رتاسه ری کوردستاندا دووباره بۆته وه و دوا ی ئه مانیش که ده سه لاتیان به سه ر زۆر ناوچه ی کوردستاندا په یدا کردوووه، ئه و ده سه لاتدارییه کوردییانه ش به روودوا له ناوچه ی.

دوا ی ئه مانیش، شه پۆلیکی تری هیرش و په لامار، له لایه ن له شکری مه غۆله کانه وه هه مدیسانه وه کوردستانی وهک زۆر هه ریمی تری خوژناوای ئاسیا، خسته وه ژیر داگییرکردن و کاولکاری و له ماوه ی سی سال که متردا، واته له سالی ۱۴۴۷ تا ۱۲۵۰ ز)، تیکرای شاره ئاوه دانه کانی کوردستان داگییر و کاولکران. که ئهه دۆژمنایه تیه ش ماوه یه کی زۆر درێژه ی کیشا و مه غۆله کان زیره کانه دۆستایه تی عیسا ییه کانی دۆژمنی کوردیان هه لبارد، که به هۆی کۆنه رقیانه وه له «سه لاهه ددینی ئه یوی کورد»، به دوا ی تۆله دا ده گه ران. له به ره ئه وه به درێژایی هیرش و کاولکارییه کانی ته یور (۱۳۳۶ - ۱۴۰۵ ز)، که له کوردستاندا کرد بووی، کوشتار و قه لاجۆبه کی بی به زه ییانه ی له کورد کرد.

ئیتتر دوا ی مه رگی ته یوریش، که ده سه لاتی ته یوریه کان لاواز بوو، تورکانی ئاق قۆینلو و قه ره قۆینلو، سه ریان هه لدا و جارێکی تریش کوردستان که وته وه به رمه ترسی ئه مان و سته م و زۆرداری ئه مانیش، تا دروست بوونی حکومه تی سه فه وی (۱۵۰۱ ز)، درێژه ی کیشا، که سه فه وییه کانیس توانای هیرکردنه وه ی توندوتیژی نیوان ئیران و ئیمپراتۆریه تی عوسمانیان نه بوو، به تابه تی شا ئیسماعیل (۱۴۴۷ - ۱۵۲۴ ز) دامه زرتنه ری سه فه وی، هه مان ئاکاری «قه ره قۆینلو» ی به رامبه ر کوردان گرتبووه به ر و له به رامبه ریشیدا سۆلتانه کانی عوسمانی و به تابه تیش سۆلتان «سه لیم» ی عوسمانی (۱۵۱۲ - ۱۵۲۰ ز)، به راوێژی مه ولانا ئه دریس به تلیسی (۱۴۵۲ - ۱۵۲۰ ز)، توانیبوی ده ست به سه ر ناوچه یه کی فراوانی کوردستاندا بگری و سه رانی کوردیشیان له ده ولته تی سه فه وی هانداه، تا هه ربه که یان له جیی خۆبه وه دژی سه فه وییه کان راپه رن و ملیان بۆ نه دهن و له ناوچه کانی خۆشیاندا ده سه لاتدارییه ک دروست بکه ن، که به م کاره، چه ندان میرنشینی کوردیی پیکهاتوووه و ئیمه ش له م کورته میژوووه دا، مه به سته مان هه ر پیکهاتنی ئهه چه ند میرنشینه یه، که جاروبار، له سیبه ریاندا ئارامیی و هه سانه وه یه کی کاتیی، بۆ میرنشینه کانیان ده سته به ر کراوه و له و ئارامیی و هه سانه وه یه شدا، پیتشکه وتنی کۆمه لایه تی، به هه مو مه یدانه کانیه وه گه شه ی کردوووه و ئه ده ب و هونه ریش، وهک ره نگدانه وه یه کی ئه و پیتشکه وتنه، له ژیر بالیاندا گه شه ی کردوووه، که ئه و هونه ر و ئه ده ب و فره نگه ی، له و میرنشینه خۆمالییانه دا شوینه واریان بۆ ئیستا بۆته سه روهریی، به لگه ی ئه وه شن، چونکه له باوه شی ناوچه که دا له دایکبوون، بۆن و به رامه و مۆرکی کوردییان پیتوه یه. له لایه کی تریشه وه نیشانه ی ئه وه ن که ئه گه ر دهره فته و مه یدانی کاریان له به رده مدا بۆ به ده سی، توانا و به هره ی داهینانی گه وره ده خولقتین. بۆه نمونه ی

هه‌لکه‌وتنی مه‌لای جزیری (سه‌دهی ۱۵ ی زایین) و (ئه‌حمده‌ی خانی ۱۶۵۰ - ۱۷۰۷ز) و دواتریش ده‌رکه‌وتنی نالی (۱۸۰۰ - ۱۸۷۳ز) و هاو‌پرتکانی و مه‌وله‌وی (۱۸۰۶ - ۱۸۸۲ز) و... هتد. له‌سیبهری میرنشینه‌کانی جزیره، به‌تلیس، بابان و ئه‌رده‌لان و... هتد. به‌لگه‌ی له‌به‌رچاوی ئه‌و پیشکه‌وتنه‌ن، که دیاره‌ موسیقا و گۆرانی، پی‌به‌پیی گه‌شه‌کردنی ئه‌ده‌ب و هونه‌ر، له‌ده‌ریاری ئه‌و ده‌سه‌لاتداری و میرنشینه‌دا، گه‌شه‌یان کردوه.

هه‌رچه‌نده‌ له‌م به‌سه‌رکردنه‌وه‌ میترووییه‌ی هه‌ر دوو ده‌سه‌لاتی ئیرانی و عوسمانیدا، ده‌لێن که هیچ یه‌کتیک له‌و دوو ده‌سه‌لاته، له‌ بناواندا مه‌به‌ستی پشتیوانی کردنی کورد نه‌بووه، به‌لکو ویستوو‌یانه به‌ هۆی کورده‌وه‌ بتوانن یه‌کتیری لاواز بکه‌ن و له‌ هه‌مان کاتیشدا زۆرچار بووه‌ هه‌ر ئه‌م دوو ده‌سه‌لاته، سه‌ودایان به‌و میرنشینه‌ کورده‌وه‌ و چه‌ند میرنشینه‌تیکیان کردوه‌ به‌ قوربانی چه‌ند ریکه‌وتنه‌یه‌کی نێوانیان، یان ئه‌و سیاسه‌ت و به‌رنامه‌یه‌ی له‌ سه‌رده‌می‌کدا، به‌رامبه‌ر میرنشینه‌تیک له‌به‌ریان گرتوه‌، له‌ سه‌رده‌می شایه‌کی تردا پیچه‌وانه‌ بوته‌وه، که نمونه‌ی ئه‌م کاره، له‌ دوا‌ی مردنی سولتان سه‌لیم سه‌ر هه‌لده‌دا و هه‌ر یه‌کسه‌ر دوا‌ی مردنی سولتان سه‌لیم، سولتان سلیمان خانی قانونی کوری، چاکه‌ی بنه‌ماله‌ی مه‌ولانا ئه‌دریس له‌بیر ده‌کا و له‌گه‌لیاندا ده‌که‌ویته‌ دوژمنایه‌تی و سته‌مکاری و پیلان و ده‌ست تێوه‌ردان و هه‌له‌وه‌شاندنه‌وه‌ی میرنشینه‌کانی کورد (۴۴، مقدمه ۱۵۲) که ئیتر دوا‌ی هاتنه‌ سه‌رکاری بنه‌ماله‌ی قاجاره‌کان (۱۷۷۹ز)، سیاسه‌تی شایه‌کانی قاجاریش به‌رامبه‌ر ئه‌م میرنشینه‌کانه‌ که‌میک گۆردرا و هه‌ندێ له‌و میرنشینه‌، رووه‌و لایه‌نگیری شایه‌کانی قاجاری په‌فتاریان کردوه.

به‌لام له‌و له‌نگه‌رانه‌دا، که مه‌به‌ستما له‌لای رووی رووناکی ئه‌و میرنشینه‌ هه‌لوێسته بکه‌ین، چه‌ند نمونه‌یه‌کی گه‌شه‌کردوی لایه‌نی گۆرانی و موسیقای ژێر سیبهری ئه‌و ده‌سه‌لاتداریانه به‌سه‌ر ده‌که‌بنه‌وه، تا بزاین هه‌ریه‌که‌یان له‌ میترووی خوێاندا، چیبیان له‌م باره‌یه‌وه‌ بۆ جێ هه‌شتووین!

له‌ سه‌رده‌می میرنشینی «دۆسته‌کی» دا، که ماموستا «عه‌بدو‌له‌قیب یوسف» کتییکی ده‌وله‌مه‌ندی، له‌ دوو به‌رگه‌دا له‌باره‌یانه‌وه‌ نووسیه‌، سه‌باره‌ت به‌ گۆرانی و موسیقای ئه‌م ده‌سه‌لاتدارییه‌ ده‌لێت: گۆرانی و موسیقا له‌ ده‌ریایاندا، له‌ویه‌ری بالا‌کردندا بوون. به‌تایبه‌تیش له‌ سه‌رده‌می حوکمرانی «نصر الدوله» دا، گرنگیه‌کی زۆریان پیدراوه، که

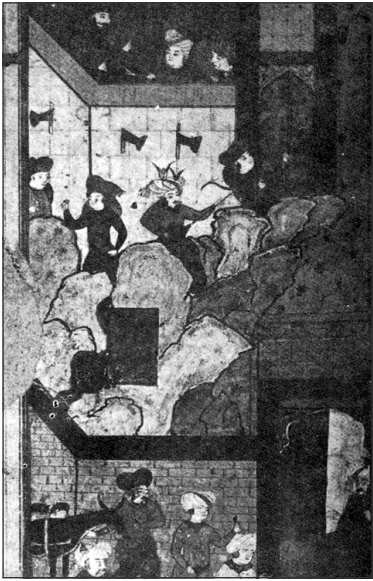
فارقی له‌م باره‌یه‌وه‌ ده‌لێت: ئه‌وه‌نده‌ی له‌و میرنشینه‌دا گرنگیه‌تی به‌ گۆرانی و موسیقا دراوه، له‌ هیچ میرنشین و ده‌ریایکی تری دوور و نزیکي ئه‌و سه‌رده‌مه‌دا به‌و جوړه‌ نه‌بووه. دوا‌ی «نصر الدوله»ش، میر سه‌عه‌ده‌مان گرنگی به‌ گۆرانی و موسیقا داوه، که ناوبراو له‌و سه‌فه‌ره‌یدا بۆ هه‌تاخ، گۆرانیبێژان و موسیقا‌زنانه‌ی له‌گه‌ل خویدا بردوه. ئه‌م رێژه، له‌لایه‌ن قازی حسین کوری سلحه‌ی مالکی گه‌وره‌ی قازییه‌کانی ده‌وله‌تیشه‌وه «که قازی فارقین و دیاره‌کری پایته‌خت بووه» هه‌روا بووه. که به‌داخه‌وه‌ شتیک ده‌ریای موسیقا و گۆرانییه‌کانی ئه‌م میرنشینه‌ نازانێ، به‌لام ماموستا عه‌بدو‌له‌قیب یوسف گومانی ئه‌وه‌ ده‌کات چیرۆکی زه‌مبیل فرۆش و چیرۆکی ژن هینانی میر ئه‌حمده‌، له‌ ئاواره‌بیدا، مۆرکی ئه‌و سه‌رده‌مه‌یان پتوه‌بیت (۲۳۶ - ۲۳۸).

ئه‌و ئامێره‌ موسیقایانه‌ی له‌و میرنشینه‌دا به‌کار براون، ئه‌مانه‌ بوون: عود، ته‌نبور، قانون، شمشال،... هتد.

خاوه‌نی شه‌رفنامه (شه‌ره‌فخانی به‌دلیسی ۱۵۴۳-۱۶۰۳-۱۶۰۴ز)ش، مه‌یدانی موسیقا و گۆرانی به‌چۆلی به‌جێ نه‌هه‌شتوه‌ و هه‌م‌یانه‌کی راگوزاریانه‌ی بۆ کردوه.

سه‌باره‌ت به‌و ئاهه‌نگی میواندارییه‌ی که: میر خه‌لیل کوری میر سلیمانی حاکمی حه‌سه‌نکیفا بۆ خوشکه‌ه‌ی شائیسماعیلی سه‌فه‌وی ساز کردبوو، له‌ کاتی‌کا که به‌ویدا تێپه‌ر بووه، له‌ زیاره‌تی حه‌جدا، شه‌ره‌فخانی به‌دلیسی خۆی له‌گه‌ل ئاماده‌ بووه‌کاندا بووه، ده‌لێت: گۆرانیبێژی زۆر ده‌نگخۆش ئاماده‌ بوون، که زۆر شاره‌زای هونه‌ری ئاواز بوون، موسیقا‌زنانه‌کانیش له‌ عوود‌زنندا زۆر لێزان بوون، کۆره‌که‌یان سه‌رسام کردبوو (۹، ۱۷۷).

له‌ جیگه‌یه‌کی تریشدا، له‌ وه‌سفی بایسنقردا، که دووه‌مین میری برتک بووه‌ له‌ ناوچه‌ی ده‌رسیم، ده‌لێت: «له‌ پال ئه‌و هه‌موو توانا زانستیانه‌یه‌ی و کار و فرمانه‌ زۆر و ژیرییه‌ی، له‌ چاو تیکرای میرانی کوردستان و سه‌رکرده‌کانی ئیستایاندا، که چی شاره‌زاییه‌کی چاکیشی له‌ موسیقا‌دا هه‌یه» (۹، ۱۹۱). له‌ باسی میهره‌جانیکیشدا، که له‌ قه‌لا‌ی به‌دلیسدا ساز دراوه، وه‌سفی به‌شی موسیقای میهره‌جانه‌که‌ ده‌کات و ده‌لێت: «گۆرانیبێژانی له‌ ئاواز و ئاهه‌نگدا و موسیقا‌زنانه‌ی خاوه‌ن ئاوازی به‌ سۆز و ده‌نگ دلگیر، به‌ تار و لێزان له‌ به‌رنامه‌ی کوردی و له‌سه‌ر بنچینه‌ی عه‌ره‌بی و رێبازی فارسی و یاسای عه‌جه‌می، که ده‌ستیان به‌ چالاکی نواندن کرد، کارتیکیان کرد، گه‌شکه‌ و شادیان گه‌یاند» (۹، ۴۲۳).

جگه له مانه، شهره فخان به په نجهی هونه رمه ندانهی خوئی «به پیتی هونه ری نه و سه رده مه، که له ئیراندا باوبوه و ئیستا پیتی ده لئین میناتور» سی تابلوی رهنگینی تایبته به موسیقا وینه کیتشاه... وینه کان ئامازه ن بو نه و کوری گورانی و موسیقاییانهی له و رۆژگار هدا له سیبهری دهسه لاتدرایی کوردیدا، موسیقا ریز و برهوی هه بووه. نه م سی وینه رهنگینه، له و: شهرنامه دهسته ته دا هه بوون، که ماموستا عه بدولره قیب یوسف چنگی خستوه و بهر له چند سالتیک له سوید چاپکراوه. ماموستای ناوبراو، له سه ر داوای خۆم، فیلمی هه ر ۳ وینه که ی بو ناردبووم.

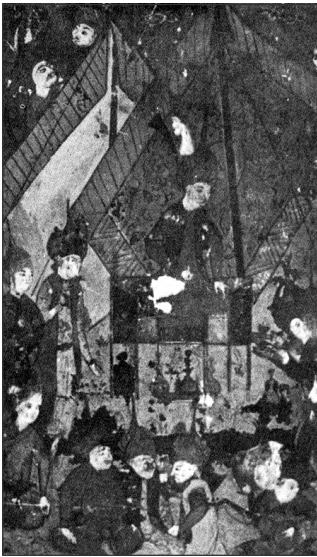
هه ر له ژیر سیبهری نه و میرنشینه کوردییانهی «جزیره و بوتان و به تلیس و حه سه نکیف» شدا، که شهره فخانیه به تلیسی باسیان ده کات، شاعیرانی گه وره ی وه ک مه لای جزیری (سه ده ی ۱۵ ی زایین) و نه حمه دی خانی (۱۶۵۰-۱۷۰۷ ز) تیدا هه لکه وتوون، به و ئامازه زۆره ی له شیعه رکانیادا بو جو ره کانی ئامیتری موسیقا و گورانی ده که ن، به لگه ن بو ناستی پیشکه وتنی موسیقا و مه قام و گورانی نه و رۆژگارانه، که مه لای جزیری ناوی نه م ئامیترانه ی موسیقایی هیناوه: روباب، چه نگ، نای، ده ف، قانون، نه رگه نون (۹۴، ۱۲۲-۱۵۷).

به لام نه حمه دی خانی ناوی نه م مه قامانه ی خواره وه دینی:

عوشاق، نه وا، ئوج، گردان، یان کوردان، ره هاوی، گوشت، شه ه ناز، حه زین، ئاهه نگ، ته ره نوم، سه روسه هی، سه با، سه دا، نه و به هاری، شاهین، دل روبا، دلگوشا، نه غمه، نصفیه، هوزار، نه وازه، گولروح، دلروبا.

جگه له مانه، خانی وه ک شاره زایه کی موسیقازان، له گورانی و ئاوازا، ئاواز و مه قامی جیا کردۆته وه، چونکه له شیعه رکانیدا هه ریه که بیان به جیا جیا باس ده کات، که به مه گرانییه کی زه ق دیته گوئی و جار جار هه ش باسی تیکه لکردنی مه قامه کانی ره هاوی و سه ماع «سه ماعی» ده کات. یان نه م وازه و زاواوه موسیقاییانه ی خواره وه به کار دینی. وه ک: زه مزه مه، ژیرگوله، سازگار، سه فا، طه نانه، گولستان، گولعوزار، لاله روخ، ناز، نازنن، نه سیم، نیگار، نه وره سیده، نه ورۆز، به زم، په رده، هه وا، جامی جه م، شه ودیز، زه نکوله، موخالیف، مه قلوب، بیداد، دلنه واز.

هه روه ها ناوی نه م ئامیره موسیقاییانه ش دینی: ده ف، قانون، چه نگ، روباب، که مانچه، عود، ته نبور، سور- که له جینگه یه کی تر دا، ناوه هاوتا کوردییه که شی پیده لیت: که ره نا-، ناقور، سه نتور، نای، ساز، یان سازان، کوس، ضرنا «سورنا»، نه فیر میتر «میته تر»، ته پل، خان و سازان، جه ره س، میضراب.

«ئەوليا چەلەبى» ش، لەو سىياحەتنامەيەيدا كە لە سالى (١٦٣٠ز) بۆ مېرنشيني جزيره و بۆتاني كردووه و چاوى به عەقدال خانى ميري جزيره و بۆتان كەوتوو؛ سەبارەت بە هونەر و بەهرەي ميري عەقدال خان دەلەيت: «لە هونەرى مۆسقىقا و گۆرانييدا هەر باس ناکرئ، مەقامى راست و دووگا زۆر باش دەزانئ و لە وتنى زەجل و زبکر و تەسنيف و مورەبەعات و وارسىقى و شەرقى و سەرچيادا وەستايەكە، كەس نايگاتئ. هەرچەندە دەنگى زۆر زلە، بەلام كە دەست دەداتە ناميرىكى مۆسقىقا و شيعرى «حافز» بە بيست و چوار نوسولەوه دەلەيت، مەل بە ئاسمانەوه رادەگرئ. لە تەپل ليداندا وەستايەكە، دەتوانئ لەنيوان چوار تەپلدا دابنیشئ و دەست بگەيەنيته هەر چواريان و بە شىوہەيكي رىك، كارى چوار تەپل كوت بەجئ بهيئئ. بەهۆئ ئەم وەستايەوه، سولتان مورادى چوارەم (١٦٢٣ - ١٦٤٠ز) خەرجى موشى پئ دەبەخشئ (٩٠، ١٢٤ - ١٣٠). هەر ئەم گەريدەيه لە باسى مەلاتيەدا، دەربارى دەنگخۆش و مۆسقىقازانەكانى كورد، دەلەيت: «دەنگخۆش و مۆسقىقازانەكان هەريەكە لەلايهكەوه كۆرى خۆيان گەرم دەكەن و ئاسمان دەخەنە سەما» (٩٠، ٢٤). ديسان لە گەرانەكەيدا لە باسى ئاسنگەرەكانى شارى دياربەكردا دەلەيت: ئاسنگەر و وەستاكار و مسگەرەكان لە كاتى كاركرندا چەكوشەكانيان لەسەر ئاوازي مۆسقىقا دادەوہەشپن و مەقامى **سنگا** و **حسەينى** و هئ ترى پئ ليدەدەن و خۆشيان لەگەلئ دەلەين؛ هەرکەس گوئى لىئى بئ، پئى رۆيشتنى نامينئ (٩٠، ١٣٢).

دواى ئەوليا چەلەبىش، چەند گەشتەر و كوردناسىكى تر، لەچەند سەردەمى جياوازي ميژووييدا، لە بارەي گۆرانى و مۆسقىقاي كوردىيەوه نووسيوانە، يان هاتوونەتە كوردستان و هەريەكەيان بە جۆرىك باسى گۆرانى و مۆسقىقا دەكەن.

يەكەميان ميستەر كلودبوس جيمس ريج (٤٧٨٧-١٨٢١ز)، كە لە بەهارى سالى (١٨٢٠ز) دا هاتوتە كوردستان و لە مانگى نيسانى هەمان سالدا گەيشتوتە سليمانى و ميوانى مەحمود پاشاى بابان بوو، سەبارەت بە گۆرانى و مۆسقىقاي كوردى دەلەيت: «پاشاكاني بابان، لەگەل پياو ماقولەكانياندا، هەفتەي جارىك، يان دووجار كۆدەبنەوه، بۆ ئەوئ گوئى لە گۆرانى و مۆسقىقا بگرن^(١)، مۆسقىقايەيان لەم ناميرانە پيەكها توو: دەهۆل، زورنا، شمشال، تەپل، دەف، بلوئير، دووزەله».

(١) وەك لە سەفەرنامەكەي ريجدا دەردەكەوئ، عوسمان پاشاى بابان (براى مەحمود پاشاى بابان و كورى ئەورەحمان پاشا)، ناميرى كەمانچە (ويتلۆن)ى بوو و حەزى لە كەمانچەژەندن بوويئ: كە هەر ريج خۆى پيشتر بە ديارى بۆى بردبئ. چونكە ريج لە بىرەوهرى رۆژى [١٤ى تشرىنى يەكەمى ١٨٢٠] دا ئاواى نووسيو: عوسمان پاشا باسى كەمانچەيەكە بۆ كردم، پيشتر خۆم بە ديارى دابوومئ، تكاى ليكردم كە بىرم نەچئ ژيەكانى بۆ بكرم... (٣٠٩، ٩٨)

هەروەها لە شەوانى سليمانى دا دەلەيت: «دوينئ شەومان لەگەل دوو بلوئيرزەنى كورددا بەسەبرد. كە بلوئيرەكانيان لە قاميش دروست كرابون، هەردوو كيشيان لەسەرخۆ و خەمگين، بە ئاوازي دلتهزىن، بلوئيرەكانيان ليدەدا، باشتري ئاوازيان، گۆرانييەك بوو ناوى **لەپلئ گيان** بوو، گۆرانييەكە تريس بە **ئەزەنەنالم** دەستى پئ دەكرد. جگەلەمانەش گۆرانى ترى بەناوبانگى كوردى، وەك: **مەمكۆزە بەناز و مەلەكى جان** و «ئازيزئ» يان بۆ وتين (٩٨، ١٥٤).

لە شىوہى گۆرانى «سنە» ش، گۆرانييەكە سنەيى يان بۆ وتين، كە لە هاوارىكى خەمناك دەچوو، بەلام ئەوانەي **سليمانى**، وايان دەرخت كە كەمىكى لئ تىگەيشتوون (٩٨، ١٥٤). لە جئى خۆديايەتى، لەناوھينانى گۆرانى «سنە» بييدا، ئەو دوو كاسيتە [نەوار]ەي نووسەرى سنەيى: محيدين حەقشناس، بەياد بىنمەوه، كە لەم (٦، ٥) سالەي دوابييدا، بەناوى: «شارەكەم سنە» وە، تۆمار و بلاوكرائەتەوه^(١).

لەم دوو كاسيتەدا حەقشناس، مەنزومەيەكە دريژئ، بە دەنگى خۆى خويئندوو، كە برىتسيە لە هەلدانەوئى لاپەرە پرشنگدار و شيرىنەكانى ژيانى كۆمەلايەتى و كوردەوارىيانەي شارى سنە و هەمەجۆر يادگار و بىرەوهرى سامانە فۆلكلۆرييەكانى شارى سنەي بۆ ئەم رۆژگارە، بەياد هينانەتەوه و بوارى هونەرى مۆسقىقا و گۆرانى سنەييشى بەسەركردۆتەوه، كە لە كۆپلەيەكە ئەم مەنزومە بە نرخەدا، ناوى هەندئ گۆرانى و گۆرانييژانئى سنە و بە تايبەتئيش گۆرانى بەناوبانگى لادىوارى «كە تايبەت بوو بە شارى سنەوه» بىر خستۆتەوه. بۆيە بۆ ئاگادارى خويئەران بە چاكم زانيوہ ئەم پرە شيعرەي ناوبراو، كە هەر بەشىوہەكەي خۆى، بەهەمان فۆنەتئىكى شىوہەزارى سنەيە، لەسەر نەوارەكەوه بگۆزىمەوه بۆ ئيرە:

سەدوپەنجاسال، بەر لەم كار منە،
يانئ: مەنزومەي **شارەكەم سنە**،
«**حەمە كەچەل**» يەك، لەم شارە بووگە
شەو، بە دەنگ خۆشە و بەر مال يار چووگە
يار **كالتئى** ناو بوو، يار قژئى كال بوو
بۆ **حەمەي** هەژار دارايئى و مال بوو

(١) ئەم كاسيتە لەلايەن پەخشخانەي سروش- تاران و بەتەقەللای ماجد مەردوخ رۆحانئى بلاويوتەوه.

شەم بوو، شوئە بوو... شەرارهی گریبوو
 گەرمیی و حەرارهت، کلتپەیی ناگر بوو
 رەنج و پەژارە و دەرد و مەهینەت بوو
 بەقەد ئاویەر، خەم و خەفەت بوو
 خەو بوو، خەپال بوو، خەم بوو، ماتەم بوو
 وەک لەیل بۆ مەجنون، وەک زین، بۆ مەم بوو
 فەرقتیک نەوو، بۆی: رەهپەلەیی باران
 یا زوقمی زستان، یا گەرمای تاوسان
 بەدەور مەل یارا، ئەرۆی... ئەینالان:
 فیدای بالات بێ، ئەهای کالتی گیان
 نە شەوئ و دووشەو، نە هەفتە و نە دوو
 لەبەر مەل کالتی، شەو ئەیکردە قوو
 حەمە عاشقە، ئەهای خەلک شار
 لەبەر مەل کالتی، بێن بکێشە دار
 بۆ کالتی خۆتیدی، تا ئەو لەحزە ما
 ناخری لەبەر مەل «کالتی» یا کوژیا
 حەمەش بەو جۆرە، بۆ کالتی گیانی
 گیانی شیرینی، کردە قوربانیی
 شەرت دلداری تاسەر بردە سەر
 شەهیدیش کربا، لەبەر مال دلبەر
 پەس، با بزانبین کە پادیواری
 لەو حەمە و ماگە، بە یادگاری
 حەمە کەچەلیی، لەو دوا ئەخۆتینیا
 ئەو گۆرانییە بوو، ئەو بینای نیا

.....

پادیواری خۆتین، شەوگەل قەتارچیان
 «عەباس خان» م بوو، حەبیبوللا خان
کاباقرەیی سەوئی و «سوانەولە» ی گەچکار
 لەپال ئەم دیوار، تا پال ئەو دیوار
جا باقری سیاج، لەم ناخەرگەلە و
 «کالتی گیان» ی ئەخوون، شەو بەدەنگ خۆشە و
 عاشقییک ناکام، شەیدا و سەرگەردان
 بە **پادیواری**، شەوگەر ئەینالان:
 ئەو مەن هاتم بە بەر مەلتانانا
 تۆ، بێ وەفا بووی، نەتکرده بانا
 کاشکای سیامار، خۆمی بگەستای
 تەک بێ بەینەتا، بەینم نەبەستای
 بۆ خاتەر قورئان، مەمکە سەرگەردان
 ئەهای **کالتی گیان** ئامان **کالتی گیان**

دەگەر پێنەو بۆ لای میستەر ریچ، کە لە چەند جێگە بەکی تری سەفەرنامە کەیدا، باسی
 مۆسیقا و گۆرانی کوردی دەکاتەو:

۱- رۆژی ۲۳ی ئازاری ۱۸۲۰: ئەمڕۆ... گویم لە مۆسیقای پیرەمێردیکی کورد گرت، لە
 هۆزی «سورەمەنی»، کە خەلکە کەیی بە مۆسیقا و سەما بە ناوبانگن. ئەم پیرە بە
 «کەمانچە» بەکی ئەو ناوچەییە، یان «روباب» یکی دوو ژیبیی، ئاوازیککی کەمیک خۆش
 و ئاهەنگاویی بۆژەندم. شەویش هەر هاتەو و دیسانەو هەندێ گۆرانی سەرەتایی،
 بەزمانی کوردی بۆ وتم، (۹۸، ۳۹۴).

۲- رۆژی ۱۹ی تەمووزی ۱۸۲۰: دروینەوانان خەریکی دروینە بوون، بە دەمیشیەو
 گۆرانی چیرۆکی شیرین و فەرهادیان بە شیعری کوردی دەوت (۹۸، ۱۸۳).

۳- رۆژی ۲۷ی تەمووزی ۱۸۲۰ز: پیرەمێردیکی کوردی کە مانچەژەن، سەمایەکی بۆ ژەندەم، دەبوت لەو تێپە مۆسیقایێوە فێربووە، کە لەگەڵ بارمۆلف؟ دا بوون (۱، ۹۸، ۴۰).

۴- رۆژی ۲ی تشرینی یەکەمی ۱۸۲۰، لە مالتیکی قەراخ شاری سلێمانی، نامادە ی زەماوەندیەک بوو و هەر ئەوکاتە وینە یەکە زەماوەندەکە بە دەستی خۆی دروستکردووە، کە وردەکاریی هەمەلایەنە ی شێوی جلپەرگی پیاوانە و ئافەرەتانە و دیمەنیکی گشتی زەماوەندەکە بە گشتی و تیبی مۆسیقای زەماوەندەکەشی لە بەشی لای چەپی تابلۆکەو نیشانداوە، کە بریتین لە: شمشال، تەپڵ، سوورنا. بەچاک زانی بەم بەشە ی تابلۆکە، بەجیا نیشانی خۆتەرەن بە دەم.

دیسان هەر میستەر کلودیوس جیمس ریچ، لەو سەفەرەیدا، کە لە سالی ۱۸۱۴- ۱۸۱۵ز، بە کوردستانی تورکیادا کردوویەتی، وینە ی گۆرانیبێژیکی نابینای بەزیدی کیشاوە، بە نامیری تەموور-هەو خەریکی گۆرانی و تەموورژەندە و برای هیژام مامۆستا تاها بابان، لەم کتیبە ی خوارەو ی وەرگرتبوو، بۆمی نارد بوو:

BAGDAD IN BYGONE DAUS, BY: C. M ALEXANDER PUBLISHED BY JOHN MURRY - LONDON

«ریچ» سەبارەت بەم سترانبێژە، لە بیرەو ی رۆژی ۲۸/۱۲/۱۸۲۰ز- لا پەرە ۸۷ی بەرگی دووەمی کتیبە کەیدا، دەلی شەویکی تەواوی لەتەک ئەم سترانبێژ و تەموورژەنە

گۆرانیبێژیکی نابینا «بەزیدی» لە کاتی تەموورژەندندا

بەهرەوەر و هونەرمنە یەزیدی بەدا بەسەر بردووە، کە ناوی «لاسۆ» بوو و دەیان سترانی شیرینی بۆ چربووە... لەناویاندا سترانی «لێلی غەزالی»ی، کە وەک ریچ دەلی هەرگیز لەیادی ناچیتەووە... ئەم گۆرانیبێژە دڵگیر و پڕ لە جۆش و ئاوازه، بەسەرھاتی کێژە کوردیکی جوانی ناکام بوو، کە ناوی «غەزالی» بوو و گراوی لاوچاک و جوانخاسیکی گەورە مالهەکانی شەنگار بوو و تەنھا سێ رۆژی دەمیتێ بۆ گواستنەو ی بۆ کورە دلدارەکە ی، کە «حەسەن پاشا» ی باوکی ئەحمەد پاشا «والیبەکی بەناوبانگی سەرەتای سەدە ی نۆزەدی بەغداد بوو»، کچە دەبیتێ و بێ لەبەرچا و گرتنی هیچ یاسا و رێسا و هەست و نەستی کچە دەسگیراندارەکە، یەسکەر فرمان دەدا بۆ خۆی بگۆریتێتەووە...

لە جیتی خۆیدا یەتی هەر لەمە ی باسی بابانەکان و لە سەرەو ی نەتەوایەتی کورددا، داستانی ئەو دواژە جەنگاوەرە ی، کە بە دواژە سوارە ی مەریوان بەناوبانگن و هیرش و هەلمەتی غافلگیرانە یان کردۆتە سەر لەشکرێکی گەورە ی دوژمن «کە لە قۆلی «مەریوان» وە هاتوونەتە سەریان» هەریەکە لەو دواژە سوارە «تەپڵ» یان لێداوە، تا لەشکرەکە ی دوژمن وا بزانیت لەشکرێکی گەورە، هیرش دەکاتە سەریان، نەک دواژە کەس، چونکە لەو جۆرە شەراندە دەستوور وابوو، ئەگەر لەشکرێ گەورە هیرشی بکرایە، «تەپڵ» یان بەکار دەهێنا.

دیسانەو هەر لە باسی بابانەکاندا شیعرێکی مستەفا بەگی کوردی (۱۸۰۹- ۱۹۴۹ز) مان دیتەو یاد، کە باسی چەند گۆرانی و گۆرانیبێژیکی سەردەمی میرنشینی بابان دەکات، کە دیارە لەو رۆژگارەدا، لەژێر سێبەری ئەو میرنشینە کوردییەدا، هونەری گۆرانی و مۆسیقا، ریز و برەویکی بالای هەبوو. مستەفا بەگی کوردی لەم شیعرەیدا، ناوی چەند دەنگخۆش و گۆرانیبێژ و مۆسیقازان و مەقام و نامیری مۆسیقای هیناوە، کە لەو سەردەمەدا ژیاون و باو بوون و بەکاربراون:

دَلْ لَه مِیحْنَهت کە یلە، ئە ی پیری موغان بەزمی ساز (*)

هەر ئەتۆی بۆ یادگاری عەیش و تەرەب، مەسنەد تەراز

(*) وەک لە یادداشته جیمەو کانی هونەرمنەندی گەورە: عەلی مەردان دا، باس لە هونەرمنەندانی مۆسیقا و گۆرانی کوردی کراوە، ناماژە ی بۆ ناوی چەند هونەرمنەندیکی ناو ئەم شیعرە ی مستەفا بەگی کوردی کردووە، کە نازانی ئەو سەرچاوە ی مامۆستا عەلی مەردان پشتی بێ بەستوو، چی بوو! بەلام لەبەر گرنگی بەلگەکە، وەک خۆی دەینوسینەو، چونکە لە شیعرەکە ی کوردی دا، ناوی (باوکی) هونەرمنەندەکان نییە.

خا و کهره‌ی خانمه، قه‌تاره‌ی سه‌وزه‌یی نه‌سمه
 ره‌قسی: سمکه، نازی شه‌هراشوب، غه‌مزهی سه‌رووی ناز
 ئاغا زهنون^(۱) لی بدات: سینه‌که‌مان، فارس گرفت،
 ئه‌لکه^(۲): تهنبور و ده‌ف، نه‌سه‌د^(۳) بدا ده‌ستی به‌ساز
 مستو: ئیبراهیمی و نه‌وره‌حمان: نه‌وا و فه‌تقی، حه‌زین
 مسته‌فا: ناری و سیتگا، یونس بلتی: ده‌شت و حیجاز
 با ره‌سورل هه‌لداته راست و سالح بلتی: «نیوه‌شه‌وی» ی
 محیدین: چوارگا و قه‌ره ده‌نگی بلندکات بۆ قه‌زاز
 جار به‌جار به‌کزیکه‌وه هه‌ستی له‌ په‌رده‌ی تاهیری،
 یاره‌که‌ی عاشق کوژه و مه‌عشوقه‌که‌ی دوژمن نه‌واز (۱۰۰-۳۰۷)

دووه‌میان «ئۆزین ئۆین» ی بالۆیزی ئه‌و کاته‌ی فه‌رانسه‌ بووه له‌ ئیران، که‌ سالی
 ۱۹۰۶-۱۹۰۷ز، هاتۆته شاری مه‌هاباد و شه‌وێک میوانی ره‌شیدولمولکی حاکمی شاری
 سابلاخ بووه و له‌و شه‌وه‌دا له‌ یادداشتی خویدا، وه‌ک «هیمن» ی شاعیری کۆچکردوو
 ده‌لێت: لاپه‌ره‌یه‌کی ناشیانه‌ی له‌سه‌ر گۆرانی و مۆسیقای کوردی نووسیوه و (۹۶-
 پێشه‌کی)، تیایدا ده‌لێت: «سه‌رومپی کورد، له‌سه‌ر بنچینه‌ی خوژه‌لا‌تییانه‌ی خوێان،
 زه‌وق و ئاماده‌بوونیکی تاییه‌تییان بۆ شیعیر و مۆسیقا هه‌یه. گۆرانیبێژی کورد، به‌ندوباوی
 شاعیرانیان به‌هۆی گۆرانییه‌وه له‌ مالتیکه‌وه بۆ مالتیکی تر ده‌به‌ن. به‌ رۆژ هه‌رکه‌س
 خه‌ریکی کاریکه، به‌لام گۆرانیبێژ هه‌ر که‌ شه‌و دایه‌ت، ئیتر هه‌ریه‌ک له‌وانه‌ ده‌بته
 گۆرانیبێژ و ئه‌هلی مۆسیقا.

به‌رواله‌ت وا دیاره کورد له‌ رابووردوا مۆسیقا و شیعیری تاییه‌تی خوێان هه‌بووی، که
 ئاواز و ریتمیان توند و شیعیره‌کانیشیان شیعیرگه‌لیکی دلیر و جه‌نگاوه‌ر بووه و خه‌لکی
 خه‌وشاندوو، به‌لام له‌ هه‌لومه‌رجی ئه‌م‌ه‌رۆدا مۆسیقای عه‌ره‌بی کاری خۆی تیکردوو و

(۱) ئاغا زهنون کوری مراد: که‌مانچه‌ی ژهندوو.

(۲) ئه‌لکه کوری سه‌فه‌ر: ته‌مووره و ده‌فی لێداوه.

(۳) نه‌سه‌د کوری سلیمان: سازی لێداوه (۱۰۵، ۱۱)

گۆرانییه‌کانیان بۆ ئه‌وه‌ی شه‌وق و زه‌وق ببزوین، بوونه‌ته ئاخ و ئۆفی بۆ برانه‌وه و
 شیعیره‌کانیشیان زۆریه‌ی باسی ژن و شه‌راب و گۆلن و هیچ جوژه باسیکی نوێ و جوانیان
 تیدا نه‌ماوه. ئه‌ده‌بی ئیستایان بۆته چاولیکه‌رییه‌کی کوێرانه له‌ غه‌زله‌ عاشقانه‌کانی
 عه‌ره‌ب و له‌ ناویاندا له‌ وشه‌ی کوردی به‌ولاوه، هیچ شوێنه‌وارێکی تری کوردی تیدا
 به‌رچاوناکه‌وێ.

من له‌ شاری سابلاخ میوانی ره‌شیدولمولکی حاکمی شار بووم، شه‌وێ بۆ ئه‌وه‌ی من
 خوێشم لی بگوزه‌ری، حاکم داوای کرد: به‌زمی گۆرانی و مۆسیقا ساز بکری، دوو
 گۆرانیبێژی به‌ناویانگی شار: سه‌عید و نه‌حمه‌د نه‌مین هاتن، هه‌ردووکیان خه‌نجه‌ریان له‌به‌ر
 پشتیندا بوو، «شه‌ده‌ی ره‌نگ شین» یان له‌ ده‌وری کلاوه قووچه‌کانیان ئالاند بوو، به‌ تار و
 دمبه‌گه‌وه چوونه لای سه‌ره‌وه و به‌زمیکی خویشیان گێرا. ئه‌م شیعیرانه‌ی که‌ به‌ ئاوازه‌وه
 ده‌یانوت، به‌ یاریده‌ی مه‌لا محه‌مه‌دی موفتی سابلاخ بۆمیان وه‌رگێرا، تا تیبگه‌م که‌ ده‌لێن
 چی! شیعیره‌کان هی نالی ناویک بوون، که‌ ده‌لێن مه‌لایه‌کی خه‌لکی شاری سلیمانی
 بووه. (۱) ده‌سته شیعیرتکیان ئه‌مانه‌ بوون:

زولفت به‌ قه‌دتدا که‌ په‌ریشان و بلاوه
 ئه‌م‌ه‌رۆ له‌ منی شیفته‌ ئالۆز و به‌داوه
 ئه‌م عومره‌ عه‌زیزه، که‌ له‌ بۆت نه‌قد و دراوه،
 سه‌د حه‌یف و درێغا، که‌ موسلمانی نه‌ماوه!
 عومریکی درێژه به‌ خه‌یالی سه‌ری زولفت
 سه‌ودا و په‌ریشانم و سه‌ودایه‌کی خاوه
 هه‌رچه‌نده‌ که‌ پروتم، به‌خودا مائیلی پروتم،
 بۆ به‌رگییه‌ عیله‌ت، که‌ هه‌تیو مه‌یلی هه‌تاوه
 مانای نییه‌تی قووه‌تی ته‌سویری بروی تو
 ئه‌م قه‌وسه‌ به‌ ده‌ستی موته‌نه‌فیس نه‌کشاوه
 بۆچی نه‌گریم، سه‌د که‌ره‌تم دل ده‌شکینی!
 بۆ مه‌ی نه‌رژنی، شیشه‌ له‌ سه‌د لاوه‌ شکاوه!

(۱) ئه‌مه‌ به‌که‌مجاره، که‌ گه‌شته‌ریکی بیانی باسی نالی ده‌کات.

بئى فائىدەيە مەنعى من ئىستاكە لە گىريان
 بۆ عاشقى بىچارە زووم ئاوه پڑاوه!
 ھەر جۆگە و جىگىكى كەوا سوور و سویر بئى
 جىبى جۆششى گىرمانى منە و خويىنە پڑاوه
 سۆزى دلەمە باعیشى تاو و كوئى گىريان
 مەعلومە كە ئاگر سەبەبى جۆششى ئاوه
 نالى وەكو زولفت كە موطیعی بەرى پیتە
 تىكى مەشكىنە و بە جەفا مەبخەرە لاوه (۹۶، ۵۲۳)

دووم پارچە شىعەرىكى كە وتیان، ئەمە بوو:

سەرى زولفت كە رىشتەى عومرى خضرە، نىوہ ھەودايە
 چە ھەودايە؟ كە ھەر ھەلقەى دوو سەد زنجیری سەودايە
 برۆت تیغیکە وسمەى سەيقەل و مەسلول و مووکارە،
 كە عیشوہى جەوھەرە، رەمز و ئىشارەى ئاوى مەودايە
 تا:

لە دوورى تۆبە ئەى خورشیدی پرتەو بەخشى شەوگەردان
 كە نالى و الە حالاتى مىحاقى ماھى نەودايە (۹۶، ۱۱۷)

ھەر ئەم گەشتوہرە، لە باسى گۆرانى ناوچەى موكریاندا، چەند كوئىلە شىعەرىكى
 فۆلكلورى كوردی یادداشت كردوہ، كە لاوانى موكرى بە گۆرانى بۆیان وتوہ و ئەمە
 نمونەيەكى ئەو شىعەرى گۆرانىيانەيە: (۱)

لە سلیمانى، وە دەركەوتم
 لە گولە زەردان وە سەركەوتم
 بە شوین كوچى لەیلا كەوتم
 ناخ. ھات... رابوورد گەردن بەخال (۳، ۱۱۷).

ھەروەھا «ویلیام جەكسن» یش لە گەشتەیدا، كە سالى ۱۹۰۳ بۆ ئىترانى كردوہ،

(۱) ئەم شىعەرە زۆربوون بە پىتووستم نەزانى ھەمويان بۆ ئىترە بگۆزىمەوہ.

وینەى مێردمنداڵىكى شمشالزەنى كوردی «یەزیدی» لە گەشنامە كەیدا
 بلاو كردۆتەوہ (۱۶، ۲۶).

جگە لەو چەندان نووسەرە بیانییە، ھەندىكى تریش بیرورای جیاجیایان لەسەر گۆرانى
 و مۆسیقای كوردی دەربەرپوہ. لەوانە: «بلاو (Blau)»، كە خۆى تىكرای ناوچەكانى باكورى
 خۆرھەلاتى كوردستان گەراوہ، سەبارەت بە گىرنگى و سیمای تاییەتمەندى گۆرانى و
 مۆسیقای كوردی، لە ژيانى میللەتى كورددا، دەلى: ھەژارترین ھۆزى كورد، لە ئاواز و
 ئاھەنگى دلنەوازدا دەولەمەندن، بەسەرھاتگەلى كورتیان كە دەربارەى جەنگ و
 نەبەردیانە؛ ھەر بە تەنیا ئەو كاتانە بە ئاوازوہ ناخوین، كە بە دەم كوچى گەرمیان و
 كوستانیانەوہ، لە ملە و گەوہى سەخت و بەردەلانیدا، دەوہستن و ئاوازەكانیان دەنگ
 دەداتەوہ، بەلكو ھەمان ئاوازچەر، لە دۆل و لە پىشەنگى كوچەى كورداندا دەچرۆ و دەمە
 دەمى عەسرانىش پىاوگەلى ھۆزەكەى لە دەورى خۆى كۆدەكاتەوہ و روداگەلى خىلاتى
 جوامبەر و عاشقانە، كە داد و گلەبى و گازندە، لە دەردى دووربى دەكەن، بە گۆرانى و
 ئاواز، ئاسوودەیان دەكات. ئەو گۆرانىيانەى كە **عومەر ئاغای ئاوازچەر**، لە **دیادین** Diadin،
 بە ئاوازی جۆراوجۆر، تاوى كرژ و تاوى خا، تاوى شاد و تاوى خەماوى، دەخویندن و
 ئەو ھەلچوون و خروشان و ھەژانەى تىكەل ئاوازەكانى دەكردن، دەیسەلمانە، كە بئى ئەوہى
 بە تەواوى لە ئاوازی شىعەرەكانىش بگات، بە ھەموو ھەست و ھۆش و گۆشییەوہ
 دەخویندن (۵۸، ۳۰۲).

دیسان و لەمانیش وردتر و قوولتر، كوردناسى ناسراو فاسیلی نىكیتىن، توپزینەوہیەكى
 زبەرەكانەى دەربارەى گۆرانى و مۆسیقای كوردی ئەنجامداوہ. ئەم نووسەرە بەو ھۆبەوہ، كە
 لە سەرەتای ئەم سەدەيەدا، ماوہیەك لە ورمى بالتیوزى روسیا بووہ و خۆى لە نزىكەوہ
 ئاگادارى گەلى كاروبارى كۆمەلایەتى و سیاسى كوردەوارى بووہ، بۆیە لە دوو جىگەى
 كتیبە ناودارەكەیدا كورد و كوردستان (۵۸، ۳۰۱-۳۰۹ ھەرەھا ۵۳۱-۵۸۰)، باسى
 فراوان و تىروتەسەلى بۆ لیدوانى گۆرانى و مۆسیقای كوردی تەرخانكردوہ.

ناوبراو لە روانگەى بیروبوچوونى خۆى و گەلى كوردناسى وەك: **ئۆسكارمان، ن. مار.**
 كە دەربارەى فۆلكلۆز و مۆسیقا و گۆرانى كوردی كردوویانە، گەیشتۆتە ھەندى
 ئەنجامگىرى، كە زۆر لەو ئاكامانە، شایانى ئاور لیدانەوہ و سەرنجدانن، بە تاییەتى كە
 دەربارەى فۆلكلۆزى كوردی پىبى وایە بەو ھۆبەوہ كە كورد لە دىرزەمانەوہ خویندن و

نوسینی به زمانی زگماکی خۆی نه بووه و زمانگه‌لی عه‌ره‌بی و فارسی و تورکی پێ خۆپندراوه، بۆیه فه‌ره‌نگی ئه‌و نه‌ته‌وانه زه‌بر و ڕه‌نگدانه‌وه‌یان له‌ په‌روه‌رده‌ی فه‌ره‌ه‌نگی کوردیدا دروست‌کردوه و ته‌نیا شتی‌ک که سیمای تایبه‌تمه‌ندی و مۆرکی کوردانه و ڕۆحی نه‌ته‌وايه‌تی‌یانی پاراستوه، هه‌ر فۆلکلۆره‌که‌یان بووه، که به‌ درێژایی ڕۆژگار، هه‌لقولای ناوچه‌رگه‌ی که شوه‌ه‌وای کورده‌واری بووه و له‌ هه‌موو سه‌رده‌مێکیشدا به‌پیتی گۆرانی ژبان و پێداویستی‌یه‌کانی، تازه‌گه‌ری به‌سه‌ردا هاتوه، له‌به‌رئه‌وه‌ گه‌وه‌ه‌ری بێگه‌رد و راسته‌قینه‌ی کورد، له‌ فۆلکلۆره‌که‌یدا هه‌لده‌هینجری، چونکه ناوبراو پیتی وایه، به‌ پێچه‌وانه‌ی تورکی موسلمان و؛ ئه‌رمه‌نی مه‌سیحیه‌وه، که ئه‌م دوو دراوسێیه‌ی کورد، دوای ئه‌وه‌ی بوونه‌ته‌ موسلمان و مه‌سیحی؛ ده‌ستبه‌رداری خووخده و نه‌ریتی نه‌ته‌وايه‌تی خۆیان بوون، به‌لام کورد، دوای ئه‌وه‌ی بوته‌ موسلمانیش، ده‌ستبه‌رداری هه‌یج نه‌ریتیکی نه‌ته‌وايه‌تی خۆی نه‌بووه و ئه‌و تایبه‌تمه‌ندی‌یه‌ی له‌ پێش ئیسلام بوونیدا هه‌ببووه، له‌گه‌ڵ ئیسلام بوونیدا ده‌ستبه‌رداری نه‌بووه و پاراستویه‌تی.

هه‌ر بۆیه به‌پشت به‌ستن به‌توتێنه‌وه‌ی ژیرانه‌ی ئۆسکارمان، ئاکامگیری له‌ کیش «وه‌زن» ی شیعری فۆلکلۆری کوردیدا ده‌کات و ده‌لی: کیشی شیعری فۆلکلۆری کوردی «که مه‌به‌ستی له‌ به‌یته‌کانی موکریان و لاوژه‌کانی باکووره» نزیکترین نمونه‌ی کیشی تیکسته‌کانی **یه‌شتای** ئاقێستان، که زۆر له‌پیش به‌وه‌ پیداکردنی **شیعری عه‌رووزدا**، ڕه‌گ و ڕیشه‌یان له‌م هه‌رێمانه‌دا هه‌بووه و ئه‌م تیکستانه، که زۆریان هه‌ماسی و میلین و به‌سه‌ره‌تای قارمانیتی کوردان، کیشیکی تایبه‌تیان نییه، به‌لکو هه‌یج په‌روایه‌کیان له‌ پاراستنی کیش نییه و ته‌نیا به‌یت بێژ و ئاوازچران، له‌ کاتی خۆپندنیاندا، به‌هۆی قورگه‌وه‌ له‌نگه‌ری کیشی شیعره‌که‌ ده‌پارتین، یان به‌لای زۆره‌وه، قافییه‌ی دوایی دێره‌کان، ئاهه‌نگیکی شیعری، بۆ به‌یته‌که‌ دروست ده‌کهن (٥٨، ٥٥٦ - ٥٥٩).

پاشان دێته‌ سه‌ر باسی میژووی چۆنیته‌ی فیروون و په‌ره‌پێدانی مۆسیقا و گۆرانی کوردی، که دیسانه‌وه‌ ئاماره‌ بۆ ئۆسکارمان ده‌کاته‌وه و ده‌لی: له‌ پیش ئه‌م سه‌ده‌یه‌دا و له‌ پال ئه‌وه‌دا که له‌ هه‌موو جێگه‌یه‌کی کوردستاندا **حوچه‌ی ئایینی** بۆ فیروونی ئایینی ئیسلامی هه‌بووه، هه‌ر به‌و جۆره‌ش قوتابخانه‌ی تایبه‌تی بۆ ئه‌وانه‌ هه‌بووه، که ویستویانه‌ فیری گۆرانی وتن و مۆسیقاژندنه‌ی بێن، ئه‌و جێگایانه‌ش به‌لای زۆره‌وه‌ هه‌ر **قاره‌خانه** و «دیوه‌خان» ی گه‌وره‌ مالان و ده‌ره‌به‌گ بووه (٥٨، ٥٦٣ - ٥٦٤).

به‌لام تیکرای ئه‌و بیروبوچوونانه‌ی ئه‌م نووسه‌ره، سه‌باره‌ت به‌ مۆسیقا و گۆرانی کوردی ده‌ری بریون، تایبه‌ت بوون به‌ گۆرانی و مۆسیقای هه‌رێمی موکریان به‌گشتی و لاوژه‌کانی

باکوور به‌ تایبه‌تی. که به‌ده‌م لیکۆلینه‌وه‌کانییه‌وه، ده‌قی "١٥" **لاوژه‌ی** هه‌مه‌جۆره‌ی به‌ نمونه‌ هه‌یانه‌ته‌وه و قسه‌یان له‌سه‌ر ده‌کات، ئیتر جۆره‌کانی تری مۆسیقا و گۆرانی کوردی، وه‌ک هۆره و سیباوچه‌مانه و چه‌یران و چه‌مه‌ری. به‌ هه‌یج جۆریک باس نه‌کردوه.

له‌ پال کاری تاکه‌که‌سی ئه‌و چه‌ندان نووسه‌ره‌ بیانه‌دا، کاریکی دوو قۆلی کوردناسی ناسراو **ئهلێکسندر ژابا** و نووسه‌ری کوردیش **مه‌لا مه‌حمودی بایه‌زیدی**، به‌ناوی [داب و نه‌ریتی کورده‌واری] ئه‌نجامدراوه. ئه‌م کتێبه‌ ئاکامی گه‌ران و پشکنینی دلسۆزانه‌ی ژابایه، له‌ کوردستانی تورکیا، به‌دوای دابونه‌ریتی کوردیدا، که مه‌لا مه‌حمودی بایه‌زیدی، له‌م کاره‌دا هاوکاری زۆری کردوه و به‌ هه‌ردووکیان گه‌لیک داب و نه‌ریتی دێرینه‌ی کورده‌وارییان کۆکردۆته‌وه و له‌ دووتۆبی کاره‌که‌یاندا ئاماره‌یان بۆ گۆرانی و مۆسیقای کوردی به‌گشتی و **لاوژه** به‌تایبه‌تی کردوه. پێناسه‌ی واژه‌که‌شیان واکردوه، که بریتیه‌ی له‌و جۆره‌ گۆرانییه‌ی له‌ دیوه‌خان و مه‌جلیسی کورده‌واریدا به‌ شێوه‌یه‌کی به‌ربلاو له‌ باکووری کوردستاندا ده‌وتری. خۆ ئه‌گه‌ریش واژه‌که‌ بێته‌ **گه‌ره‌لاوژه**، ئه‌وا هه‌ر مه‌به‌ست له‌ لاوژه‌یه، که له‌ مه‌جلیسدا، به‌نۆره‌ ده‌وتری، واته‌ لاوژه‌که، ده‌گه‌ری (٨، ١٠٩).

چەمەرى

له بەشەكانى پېنشووئى ئەم كىتەبەدا، مېژووى سەرورەبى گۆزانی و مۆسیقای كوردیان بردەوه سەر میرات و كەله پووری ئەو فەرەهنگى مۆسیقایەى له جوگرافىای كۆنى كوردستان و لای دراوسێكانى كورد بووه بەگشتى و بە تابیەتیش **ماد و ئاریایی**، كه وهك وتمان **زەرتوشت** هەلقولایى ناو ماد و ئاریاییەكانە، بەلام له سەرجهمى جۆرهكانى گۆزانی و مۆسیقای كوردیدا، باسى **چەمەرى**، كه له ناوچهكانى **ئىلام و لوپستان**دا، باوه، بەجیا هېشتەوه بۆ ئېترە، تا لېرەدا بە سەرەخۆ لېتى بدوین. چونكه له لایەكەوه، ئەم نەرىتە هېشتا بەزمانى كوردی هیچى دەرپارە نەنووسراوه و له لایەكى تریشەوه، وهك زمان و شوئەوار و مېژوونوسان دەیسەلمێتن: زمان و رەگەز و شارستانىتێ دێرىنەى ناوچهى ئىلام و لوپستان، له زۆر رووهوه له ئاریایی دێرىنە تره و بیروبوچوونى جیاجیای لهسەرە. هەرچه نەدە زۆرىەى زمانناسانى جیهان، سەبارەت دانیشستوانى ئەم هەرىمە، بیروبوچوونىكى و یكچوویمان نییە، بەلام زۆرىەیان دەبیە نەوه سەر بنەمالەى **زاگروسى خەزەرى** (Zagros-Caspian) و پێیان وایە زمانى **ئىلامى كۆن**، له زمانە كۆنەكانى هیند و ئەوروپایی نییە، بەلكو له بارى رەگەز و فەرەهنگەوه **ئاسیانی** (Asiani) یە. بەلام ئەگەر له بنەچه و بنەمالەى ئاریایی - هیند و ئەوروپاییش نەبن، ئەوا بێ سۆ و دوو زۆر لێیان نزیکن. هەر له بەرئەمەشە نووسەرانی بەرودواى یۆنانى كۆن، له كاتى یادکردنەوه و بەسەرکردنەوهى پارس و خوزیانى «ئىلامى» و خواوەندەكانیاندا، بە جیاواز ناویان نەهێناون (۱۰۸، ۱۱۳).

هەرەها دەولەتى هەخامەنشیش بايەخێكى زۆرى بە فەرەهنگ و لەشكرى ئىلامى داوه و دیارترین نووسراوه بەردینەكانى هەخامەنشى، كه باسى ئابوورى دەكەن بە زمانى ئىلامین (۱۰۸، ۱۱۳).

له بارى جوگرافیشەوه، ئەوەندەى له **بابلى و سۆمەرى و ئەكەدى** نزیك بوون، ئەوەندە له ئاریایی نزیك نەبوون، بۆیه ئەو پشكینانەى لەم سەدهیەى دوايیدا له گەلێ ناوچهى ئىلام و لوپستاندا، ئەنجامدراوه وهك: **شوش، كولفره، ئەشكەفت، سەلمان، مالمیر، حاجى ناوا، گۆرانگون، شاهۆ، تەنگ نەورۆزى، قەلاتول، نیشانى** دەدەن زەبرى فەرەهنگى دراوسێكانى بەرى خۆرتاوايان زیاتر بە سەرەوهیە، تا فەرەهنگى ئاریایی، بەلام نەك بەو شێوهیەى

راستهوخۆ لاسایی ئەم دراوسێیانەیان كەردبیتەوه، بەلكو ئەو نووسینەى سۆمەرییەكان له (۳۰۰۰) سالى پيش زايیندا، دايانهیتناوه؛ ئەمان له دەورەبەرى (۲۹۰۰) سالى پيش زايیندا، جۆره خەتێکیان داھیتناوه، لەوہى سۆمەرى جیاوازتر بووه. هەرەها جۆرى ئایین و پەرستگە و خواوەندەکانیشیان، لە سۆمەرى جیاوازتر بووه و بە پیتودانى شارانی وهك: ئەرىدۆ، ئوور، نیپور، گاشى، لاسا، كه سۆمەرى دروستیان کردوون، ئەمانیش شارانی وهك شوش، ئەپایپر، ستولان، ئۆنتاشیا...یان دروستکردوووه.

له پرووى مېژووشەوه، زۆرىەى مېژوونوسان باس و خواسى جیاوازيان نووسيوه، له وانه: مستەوفى دەلێ: له «زېدە التوارىخ» دا بە ناوچهى مانرود، كه گوندێكى تېدايه پېتى دەلێن **كورد** و ئەم ناوہش بە لوپى، بە كوڵ خۆیندراوہ تەوہ.

«حەمەوى» ش سەبارەت بە **لوپستان** دەلێ: كوردان هۆزگەلێكن، له چياكانى نيوان خوزستان و ئەسەهان دا دەژين، شوئىنى ئەم هۆزانەش، بە نېشتمانى **لوپ**، يا **لوپستان** ناو دەبرئ (۴۹، ۲۸). ديسانیش بەو هۆیهوه كه كېوہەكانى لوپستان، دارودرەختى چر دايبۆشيوون و چونكه بە **لوپىش** وهك زۆر ناوچهى كورستان و بە تابیەتیش له **موكریان** بە دارستان و نزارى چر، دەلێن **لېتر و لېرەوار**، بۆیه واژەى لوپ بەسەر هەرىمەكەشدا سەپاوه (۶، ۱۴).

بۆچوونى تریش لەسەر ئەوه هەیه گوايه دانېشتوانى ئەم ناوچهیە نەوہى كه سېكى ناودار بوون، ناوى **لوپ** بووه، بەلام **شەرەفخانى بەدلىسى** بۆچوونەكەى **مستوفى** بێ پەسەند بووه (۶، ۱۴).

كەواتە وهك وتمان شارستانىتێ دېرىنەى ئەم هەرىمە فراوانە، له شارستانىتێ ئاریایی دېرىنە تر بووه و رەنگە ئەمەش يەكێك بېت لهو هۆبانەى تا ئېستاش مشتومرى جیاجیا لەسەر ئەوه هەبێ كه ئاخۆ پېنوهندى فەرەهنگى ئەمان، له گەل فەرەهنگى ئاریاییدا، چیبیه؟! كه چى له گەل ئەمانەشدا له زۆر رووهوه فەرەهنگى هاوبەش و ناوكۆببىان له گەل ئاریاییدا هەیه؛ كه لێدوان له وردەكارىبەكانى ئەو هاوبەشبوونە، له باسەكەمان دوورمان دەخاتەوه و ئېمە لەم بوارەدا هەر لایەنى **مۆسیقامان** مەبەستە و مۆسیقاش له هەرىمى ئىلامدا وهك شوئەوارناسان پیمان دەلێن، مېژووى دەگەرپتەوه بۆ (۳۰۰۰) سالى پيش زايين. لەم بارەبەشەوه شوئەوارناسى ناودار **پ. نامیت** مۆرىكى له «شوش» دا دیوہ تەوہ، مۆرەكه بریتىبیه له كەژاوه «تەختەپەوان» ی تابیەتى خواوەندێك، كه خواوەندەكەى لەسەر دانیشستووہ و چەند كەسێكىش بەشان هەلێان گرتووہ و بەرەو جینگەكەى دەبەن. كەسێكى تەنپاش، دوو هەنگاو له دوايانەوه رێ دەكا و ئامپىرىكى مۆسیقایى بەدەستەوه گرتووہ و

پبزی رڙچى کاران

پبزی رڙچى کاران

کۆتەل

دەهۆل و سورنای چەمەرى

دهیژنه، بهلام له موره کهدا وینهی ئەم موسیقاژهنه، کهمیکی پرووشاوه، بۆیه ناتوانی بزانن ئامیری موسیقاکه چیه!

دیسان دهلبیو. هینز، دهلی «کوتیک ئینشو شیاک» ی پاشای ئیلام له نیوان ۲۲۲۰- ۲۲۴۰ ی پیش زایندا تیپیک موسیقاژهنی راگرتوه، بۆ ئەوهی شهو و رۆژ له بهر دهروازی پهستگهی شوشدا، خهریکی موسیقاژهندن بن.

ههه ئەم شوینه واراناسه ئاماژه بۆ نووسینیکی تر دهکات، که له کولفره دا دۆزراوه تهوه. نووسینه که ئەم شتانهی تیدایه: وینهی هانی کوری تاهی هیزی فهرمانه وای شاری ئایاپیر، دوو پاسهوانی تیروکهوان و ڕم به دهست، له پشت «هانی» یهوه وهستان، شوتروری ساقی هانی، تیپی «هویان» ی راوکاری هانی، کوتوری قهشهی هانی، تیروهوتی - بهرپرسی گاوهردوون له بۆنهکاندا -، دوو کهسی تر - که ئاژهلێکیان گرتوه -، سێ کهسی تر، که ئەم ئامیره موسیقاییانه دهژهن: ۱- سونگیر: چنگ، ۲- سونگیرشو: فلوت، ۳- سۆمۆمۆ: «ئامیری موسیقاکهی ئاشکرا نیبه».

ئەم نووسراوه، به گوتیهی ئەو خهت و وینانهی له سههری هه لکۆلراون؛ بۆنهی گاوهردوونیکه، بۆ خواوهندی بههیز و پارێزهری سهزهمینی ئهیاپیر (۱۰۸، ۲۰).

جگه له مانهش، دۆزینهوهی ئەو وینه هه لکۆلراوانهی سههر کیهوهکانی مهلامیری بهختیاری، که وینهی چهند چنگ ژهنیکه و لهم کتیه دا ئاماژه مان بۆ کرد و میژووی دهگه پیتتهوه بۆ (۸۰۰) سالی پیش زاین، ههروهها وینهکانی ژماره ۱۶، ۱۷، ۲۱، ۲۲ ی ئەم کتیه.

ئەم نمونانه، به لگهی ئەوهن وهک چۆن پهیرهوانی ئایینی زهرتوش له ئاته شگه ده و له کاتی پهستن و له بۆنهی تایبه تیدا موسیقاییان ژهندوه و دواتریش و به تایبه تی له سهردهمی «ساسانی» دا، پله و پایهی موسیقا گه بشتوته ئهوپهری ریتلیان و بۆ هه رۆژتیکی ههفتهش جۆره ئاوازیکی بۆ تهرخانکراوه، ئەوا هه ره به جۆره له شارستانیتهی ئیلامدا، موسیقا له هه موو کاروبار و بۆنهیهکی ئایینی و دهوله تیدا، پله و پایهی تایبه تی هه بووه، که ئەمه پردی هاوبه شبوونی فه رهنگی ئەم دوو شارستانیتهی و ژیا رهیه، له موسیقادا.

خۆ ئەگه ره ئەوهش له یاد نه که بین که وتمان به هۆی نزیکایه تی هه ریمی «ئیلام» ده له جوگرافیا و شارستانیتهی سۆمهری، ئەوا کارتیکردن و رهنگدانه وهی نه ریته باوهکانی بابلی و «سۆمهری» شمان دیتته یاد، که کم و زۆر کاری خویان له سههر فه رههنگی ئیلامی کردوه و نه ریتی چه مه ری دیرینه و هه میشه زیندووی هه ریمی ئیلامیش، «که مه بهستی

ئیمهیه»، تا رادهیهکی کهم، نیمچه زهبری میتۆلۆژیا و نه ریتیکی سۆمهری به سه ره وهیه، بهلام دیسانیش شیوهی ئەلقه و بازنه بهستی به شدارانی چه مه ریکاران، ئەوهنده له سۆمهری و بابلی نزیک نیبه.

لهم بواره دا نمونهی چهند هه لپه رکی و سه مایه کی یه کجار دیرین، له ناوچهکانی «چهشمه عه لی ئەکبه ر» ی لورستان له لایه ن شوینه واراناسانه وه، له سههر رووی چهند پارچه گۆزه و دیزیهک دۆزراونه ته وه، که میژوویان بۆ (۳۵۰۰) سالی پیش زاین دهگه پیتته وه و له هه موویاندا شیوهی دهستگرتن و بازنه بهستی ریزی هه لپه رکی و سه ماکاران، کتومت له «هه لپه رکی» ی ئیستای کورده واری دهچی.

بهلام ئەوهی جیتی سه رنجه و وهک له توژینه وهی شوینه واراناسانی ئەم تابلوی هه لپه رکی و سه ماکارانه شدا هاتوه، به شدارانی ئەم هه لپه رکی و سه مایانه، به پیتچه وانه ی جلویه رگی ئیستای کورده واری به وه، که هه موویان فشوفۆل و هه راون، جلویه رگی ئەمانه، یه کجار ته نگ و له به ردا گوشرایان پۆشیوه. له هه مان کاتیشدا له وه چی جگه له وهی دهست و په نچه یان له یه کتر ئالاندوه، شتیکی تریش وهک ده سرۆکه شیان له دهست و

په نچه یانوهه ئالاند بیت^(۱) که ئەم به کۆمه ل بازنه به ستن و جوړی یه کترگرتنه، هەر ته نیا لای ئاریایی باو بووه و ته نیا پردی نزیکیه تی نیوان **چهمه ری** و نه ریتی شیوه ن و پرسه و کۆست که وتنی سۆمه ری، له وه دایه که «چهمه ری» ش به ته نیا بۆ کۆست که وتنه، که له مه شدا نه ک هەر بابلی و سۆمه ری، به لکو هه موو دراوسپیکانی هه ریتی ئیلام، نه ریتی تاییه تیان بۆ کۆست و پرسه و شیوه نیان، له نه ریتی چهمه ری نزیک بووه. وه ک نه وهی له ئیرانی کۆندا «فینیق» ی و «ئه سکه نده ر» یش، ئەم نه ریتیه یان بۆ خه م و کۆست و شیوه ن په یروه کردووه، که له هاویندا، دوا ی وه رزی دروینه، واته له کاتی وشکبوونی گیادا، ئەم نه ریتیه یان نه نجامداوه. دیسان هەر له ئیراندا، شیوه نی له مجۆره یان بۆ مه رگی **سیاوه ش** کردووه. له خاکی **که نعان** یشدا، شیوه نی **ئه دۆنی** هه بووه. که واژه ی **ئه دۆنی** لای فینیقی و ئه سکه نده ری بوته **ئه دۆنیس** و لای «**سۆمه ری**» ش بوته **ته موروز** و ئەم نه ریتی شیوه نه ش، لای ئه مانه ی دوا یی، به ته نیا بۆ **سرووش** کراوه، اتا بۆ ئه و کاتانه ی که سرووش تووشی وشکایی و نه هاته سالیی و قاتوقری هاتووه. بۆیه خواوه نده جیا جیاکانی ئه مانه، له و کاتانه دا به دهنگ خه می مرۆقه وه هاتوون، که مرۆف بۆنه و وه رزی تاییه تی بۆ پێرلینانی ئەم خواوه نده داناه. هه رچه نده ئەم خواوه نده ش هەر ده ستکردی راسته وخوی خه یال و لیکدانه وه ی خودی مرۆفن. چونکه مرۆف له دپرزه مانه وه، که ههستی کردووه ئه و ئالوگۆره گورج و تیژره وانه ی به سه ره ئەم زه و بیه دا دین، هه لوتیسته یه کیان له عاستدا بکات و ئاورپیک له خوی بداته وه، که ئەم شتانه چۆن و ابوون و چۆن وا زوو تپه پهرین! ئیتر ئەم هه لوتیسته یه، له ئاکامدا مرۆفی بۆ ئه وه بردووه، که به خوی بلێ: ئه و دیاردییه یه ی پیشوو، ده بوا به هه روا بوونایه، چونکه مرۆف کاتی چاوی لی بیت: زه ریا و رووبار ده بیه ستی، ئه و ئه و سه وزایی و ته راییه ی له سه ره زه و ی هه یه، وشک ده یی؛ یه کسه ره بیری له وه کردۆته وه که هیتیکی گه و ره، یان ده سه لاتیکی گه و ره، ئه مانه ده بزوینی. له به ره ئه وه دووربینی و پیشبینی کردووه و بۆ ئه وه ش ئەم هیز و ده سه لاته، زبان به میش نه گه یه نن، به چاکی زانیوه ئەم ده سه لاته بخاته ژیر رکیفی خۆیه وه، یان هەر هیچ نه بی به و جوړه ی رام بکات، که خوی مه به ستیستی، بۆیه په نای بۆ ئه فسانه و ئایین و جادوو بردووه، تا هەر کاتی پیوستی به **ئاو بوو**، **باران** بهارین؛ پیوستی به **هه تاو بوو**، خۆر هه لپیتی؛ پیوستی به **زاووزتی ئاژه ل بوو**، زیادیان بکات؛ تا ورده ورده مرۆف خوی گه یشته ئاستی ئه و زانیارییه یه که: خۆرکه وتن و ئاوابوون و به رودوا هاتنی وه رزی به هار و هاوین و پاییز و زستان، له پشت ئەم دیاردییه وان و ئه و هویانه ش جوړه ده سه لاتیکن، پێیان

(۱) ذکاء، یحیی؛ هنرمردم، از انتشارات وزارت فرهنگ و هنر، شماره: ۱۸۸- ل ۷- ۸.

دهوتری: خواوه نده. ئەم خواوه نده ش ژن و میرد ده کهن و زاووزی ده کهن و ده مرن و ده ژینه وه. که ده مرن؛ کلۆلی و تاریکی، زه و ی له ئامیز ده گری. که له دایکیش ده بنه وه، بیت و فه ر و ئاوه دانیی، زه و ی له باوه ش ده گریته وه.

ئیتتر هەر مرۆقیش خوی، بۆنه و وه رزی بۆ ئەم رووداوانه دروستکردوون، به واتا: که وه رزی قاتوقری هاتووه، ناوی ناوه مه رگی خواوه نده و شیوه نی بۆ گپراوه؛ که زیندووش بوته وه، سه رزه مین ژباوه ته وه و ئاههنگی بۆ گپراوه. هەر بۆیه ش مرۆف پیتی و ابووه ئه گه ر ئەم خواوه نده چاکه و گاوگه رودوونیان له گه لدا بکری، دلپان نه رم ده بی و بژیوی و پیوستی مرۆف به ده ست ده خه ن. ئه گه ریش دلپان ئازار بدری، ره شه با، لافا، قاتوقری، بی بارانی، روو له سه ره زه و ی ده کات.

ئالیه وه، مرۆف بۆ دل راگرتنی ئەم خواوه نده، ئه وه ی لای خۆیه وه داهیناوه، که ئەم خواوه نده نیر و مییه، له یه کتر ماره بکات، به م کاره ش به رده وامییی ژیان و به رده وامییی له دایکبوون و زاووزتی داهاتوو، ده سه ته به ر، یان دروست بکات. بۆیه ئه وه ی له و ئالوگۆره ئاشکرایانه ی ئاوه وه وای ناوچه ی مام ناوه ندی ئەم سه رزه مینه دا، به زه و قی خویان ده نوین، دیاردی «**رووه ک**». ه بۆ ئه مه ش ئه و هه موو نه ریت و بۆنه و شانۆگه ربی و ره وش و خووانه، ئه نجام به وه ده شکیتته وه، که به هار بگه رپینه وه بۆ سه ره زه و ی. هه رچه نده له پال رووه کیشدا پپوه ندی توند و قولی نیوان رووه ک و ئاژه ل هه یه، ئه و پپوه ندییه ی بنه مای نه ریت و ئه فسانه و جه ژن و ناخوشییه کانه، چونکه مرۆف زانیوتی ئەم دووانه: رووه ک و ئاژه ل، مایه ی بژیوی مرۆف و زینده وهرانن و هه تا په ی پیشکه وتنی ژبانی مرۆقیش، به ره و پیش بچیت، مرۆف زیاتر پیوستی پێیان ده بیت. بۆیه تا مرۆف له ژیاندا بی، ئەم دووانه ش بناغه ی ژبانی مرۆفن. له به ره ئه وه ئه وه ده هیته ی مرۆف هه موو شتیکیان له پپناودا بکات.

ئەم ئه فسانه و «**میتالوژیا**» نه ش ئه وه نده ی له خۆرئاوای ئاسیادا باو بوون، ئه وه نده له هیچ جیگه یه کی تری سه ره زه ویدا به و شیوه یه باونه بوون. که نیشانه کانی مرۆف و ژبانه وه ی سالانه ی رووه ک و ئاژه ل، به تابه تیش رووه ک، به ناوی خواوه ندی **ئوزیرس**، **ته موروز**، **ئه دۆنیس**، **نایس** ناوران و به م شیوه یه رووه کیان به خواوه ندیک زانیوه، که هه موو سالییک ده مریت و زیندووش ده بیتته وه.

به لام له سه ره تادا، گه لانی **سامی** له **بابل**، خواوه ندی «**ئه دۆنیس**» یان په رستوه و دوا ی ئه مانیش، له سه ده ی هه وته می پیش زایندا **گریک** ئەم نه ریتیه یان لی فیتر بوون.

وشه‌ی ئەدۆنیسیش له بنه‌رته و په‌سه‌ندا **تەمووز** بووه و دوا‌یی «سامی» به‌کان گۆر‌بویانه به **ئەدۆنیس**، که ماناکه‌ی: گه‌وره و به‌ریز و کاک... هتد، ده‌گرته‌وه.

به‌لام ته‌گه‌ر له بنه‌چه‌دا ته‌مووز، یان ئەدۆنیس له‌گه‌ڵ ناوچه‌ی سه‌هر به په‌گه‌زگه‌لی «سامی» دا په‌رسترا‌ی، ئەوا چه‌ند هۆیه‌ک هه‌یه، ده‌مانه‌نه‌ نه‌و گومانه‌وه به‌لێین په‌رستنی ته‌مووز «ئەدۆنیس»، له بنه‌رته‌دا هه‌ی په‌گه‌زێک بووه، خو‌ین و زمانیان له‌ خه‌لکی تر جیا‌وا‌تر بووه، ئەم په‌گه‌زه‌ش «سۆمه‌ری» یه، که له به‌ره‌به‌یانی می‌ژوو‌وه له می‌سۆپۆتامیا، واته: ناوچه‌ی عی‌راقی ئی‌ستادا ژبا‌ون و هه‌ریمه‌که‌یان ناوی **بابل** بووه. ئەم بابیلیانه گه‌یشتوونه‌ته پۆیه‌ی شارستانیتی و گه‌شه‌کردن. هه‌ر ئەمان بوون بۆ یه‌که‌م جار زه‌ویان کیتا‌وه، جوگه‌یان هه‌لگرتووه، مه‌رومالاتیان به‌خێو‌کردووه، له‌پا‌ڵ ئەمانه‌شدا گوند و شارۆچکه‌ و شاریان دروست‌کردووه. وه‌ک ده‌ریش ده‌که‌وئ کۆنترین په‌رستراویان خوا‌ه‌ندی **تەمووز** بووه، مانای ته‌مووزیش به‌ زمانی سۆمه‌ری: کوری راسته‌قینه‌ی ئاوه‌ قووله‌کانه. له هه‌ندی له‌ پارچه‌ گلێن و پاشماوه‌ دیرینه‌ی می‌ژوو‌یان هه‌ی سه‌رده‌می بابیلیه، گه‌لێ شیعی ستایشی ته‌مووزیش دۆزرا‌وه‌ته‌وه، که می‌ژوو‌یان زۆر پێش می‌ژووی زایینه.

ته‌مووز، له ئەده‌بی ئایینی بابدا، نموونه‌ی کورپه‌ لاویکی شه‌نگ و قۆزه و دل‌داری کچه‌ خوا‌ه‌ندی **عه‌شتار**. عه‌شتاریش دایکه‌ گه‌وره‌ی هه‌موو په‌ره‌سه‌ندن و زاو‌زێ کردنیکی سرووشته. به‌پیتی ئەو به‌لگه‌ می‌ژوو‌ییانه‌ی ده‌بگیرنه‌وه: خوا‌ه‌ندی ته‌مووز، هه‌موو سالی‌ک له ناوه‌راستی هاویندا، ده‌مری، یان ون ده‌بی.

مردن و نبوونه‌که‌ی، سه‌ر هه‌لگرتنه‌ له جیهانی خۆشیه‌وه، بۆ جیهانی ناخۆشی و تاریکی ژێر زه‌وی. ئیتر که ته‌مووز ده‌مری، یان ون ده‌بی. کچه‌ خوا‌ه‌ند، یان ژنه‌ خوا‌ه‌ندی عه‌شتاریش، که دل‌داریتی، بۆ ئەو و نبوون و سه‌ره‌لگرتنه، ده‌که‌و‌یته‌ شوینی و به‌ دوا‌یدا ده‌گه‌رێ. گه‌رانه‌که‌بشی له جیهانی تاریکی و قوولایی زه‌ویدا‌یه. بۆیه که ئەم جووته‌ دل‌داره، ده‌که‌ونه ئەو و نبوون و سه‌ره‌لگرتنه تاریکه‌وه، ئیتر هه‌موو خۆشیه‌کی سه‌ر زه‌وی، له بزوتن ده‌که‌وئ، هه‌یچ شتی‌ک زاو‌زێ ناکات، هه‌یچ که‌سی‌ک خۆشی ناچێژی، که‌سیش دل‌داری ناکات، جیهانی‌ش تاریک دایه‌ت و نه‌هاتی پووی تیده‌کات، مه‌ترسی قرتیکه‌وتنی مرۆف ده‌کرێ. بۆیه بۆ جله‌وگرتنه‌وه‌ی ئەم نغرو‌بوونه‌ چاوه‌روان کراوه، خوا‌ه‌ندی ئەپای گه‌وره، پاسپیری‌ک ده‌نی‌رێ، تا **تەمووز** رزگار بکات، به‌لام له‌م کاته‌دا **نالامی** خوا‌ه‌ندی دۆزه‌خ، قایل نابێ و ده‌لێ ته‌گه‌ر **عه‌شتار** خۆی به‌ ئاوی ژبان نه‌شوات، رزگاریان ناکه‌م، ئەوسا **عه‌شتار** به‌ گویی ده‌کا و له‌گه‌ڵ **تەمووزی** دل‌داریدا، ده‌گه‌رینه‌وه سه‌ر زه‌وی و سه‌رله‌نوێ ژبانه‌وه‌ی زه‌وی ده‌ست پێده‌کاته‌وه.

له‌و کاتانه‌شدا که عه‌شتار به‌ دوا‌ی ته‌مووزدا سه‌ره‌لده‌گرێ و ده‌که‌و‌یته‌ پشکنین، هه‌موو خه‌لک، به‌ ئافه‌ت و منال و پیا‌وه‌وه، به‌ گریان و خۆرین و **موسیکا** و **ته‌پل** و **ده‌ف** لیدانه‌وه، شوینی ده‌که‌ون. له کاتی شوین که‌وتنیدا، هه‌موویان ویرد ده‌خو‌ینن، نو‌یژی تاییه‌تی بۆ په‌یکه‌ری خوا‌ه‌نده‌ مردووه‌که‌ ده‌که‌ن. له رۆژانی ئەم شیوه‌ن و جه‌ژنی ژبانه‌وانه‌شدا، په‌یکه‌ره‌که‌ به‌رگێکی سووری له‌به‌ر ده‌که‌ن، داری عوود و بخووریشی به‌سه‌ردا ده‌سووتین، تا به‌ بۆنیه‌رامه‌ی ئەم بۆنانه، به‌ ئاگای به‌یینه‌وه و بیته‌وه سه‌ر زه‌وی.

وه‌ک له به‌سه‌رکردنه‌وه‌ی ئەم نه‌رته‌ دیرینه‌یه‌ی سۆمه‌ریه‌کاندا ده‌رده‌که‌وئ، پوخته‌ی «میتۆلۆژیا» که، بۆ مه‌رگی «سرووش» ه، که مرۆف به‌ کۆمه‌ل، شیوه‌ن و پرسه‌ی بۆ ده‌گیرن. به‌لام له «چه‌مه‌ری» دا، پوخته‌ی «میتۆلۆژیا» که بۆ مه‌رگی مرۆفه. له‌به‌رئه‌وه ته‌گه‌ر شیوه‌ی شیوه‌ن و پرسه‌گیرانه‌که، له هه‌ردوو میتۆلۆژیای «سۆمه‌ری و ئیلامی» دا، به‌ کۆمه‌ل بیت، به‌لام به‌ کۆمه‌ل شیوه‌ن گێرانی ئیلامی، وه‌ک وتمان له شیوه‌ی بازنه و ئەلقه‌به‌ستنی توند‌وپه‌وه‌ی «چه‌مه‌ری» کارانیدا، له «هه‌لپه‌رکی» ی ماد و ئاریایی نزیکتره. جگه‌ له‌وه‌ی له‌پا‌ڵ ئەوه‌شدا بۆ پرسه و کۆست که‌وتنه، به‌لام سیمایه‌کی هه‌ماسی و مارش ئاسایی هه‌یه و «چه‌مه‌ری» کاران هه‌موو جو‌ره «چه‌ک» ێک له خۆیان ده‌بستن، که ئەمیش هه‌ر له هه‌لپه‌رکی و سه‌مای ماد و ئاریایی نزیکه.

وشه‌ی **چه‌مه‌ری**، له فه‌ره‌نگه‌ کوردییه‌کانی وه‌ک فه‌ره‌نگی **مه‌ردوخ** و به‌رگی دووه‌می فه‌ره‌نگی «خال» دا، لێکدانه‌وه‌ی جیا‌جیا‌یان ده‌رباره‌ نووسرا‌وه. له فه‌ره‌نگی **هه‌نیانه‌بۆرینه‌ی** هه‌ژاریشدا، شتیکی له‌سه‌ر **چه‌مه‌ری** تیدا نییه. که له راستیشدا وشه‌ی **چه‌مه‌ری** چه‌ندان مانا هه‌لده‌گرێ. به‌لام ئەو «چه‌مه‌ری» هه‌ی ئیمه‌ مه‌به‌ستمانه، هه‌ر ئەو مانایه‌ی هه‌یه، که مه‌ودای به‌ربلا‌وی ئەم نه‌رته‌ کۆنه ده‌یگرته‌ خۆی، ئەم نه‌رته‌ش له‌و جوگرافیا به‌رینه‌دا باوه، که سه‌روم‌ری **ئیلام** و **لورستان** و **کرمان** ده‌گرته‌وه و دانیشتوانی باکوور و باکووری خۆرئا‌وای ئەم جوگرافیا‌یه‌ش پیتی ده‌وتری: **له‌کستان**، چونکه ئاخوتنیا‌ن به‌دیالیکتی «له‌ک» ه و ئەویتری «لورستان» ه، چونکه ئاخوتنیا‌ن لوریه.

ئەم هه‌ریمه. جگه‌ له ئایینی ئیسلام «شیعه»، په‌یره‌وانی ئایینی «**ئه‌هلی هه‌ق**» یشیا‌ن تیدا‌یه. که وه‌ک ده‌زانین ئایینی «ئه‌هلی هه‌قی» یش پ‌روای به «تناسخ‌الارواح» هه‌یه، واته: پ‌روای به‌وه هه‌یه که **رۆح** «گیان» ی هه‌موو مرۆفیک له‌ دوا‌ی مردنی، ده‌چیته‌وه به‌ر مرۆفیکی تر، بۆیه ته‌گه‌ر مرۆفه‌که‌ چاک و پاک و ناودار و خیرخواز بووبی، ئەوا چاوه‌رێ

دهكړئ گيانه كهي بچيته وه به بهر كه سيكي چاك و پاك و خيږخوازدا.

لهم باره يه دا «چهمهري»، ماناي «چاوه نواري» ش هه لده گري. به لام وهك له شويتنيكي پيشووتری نم كتيبه و له بهرامبر «چهمبر» و «كه مبر» دا وتمان به زماني په هله وي؛ ماناي وشه «بازنه» ش ددهات؛ له ههمان كاتدا نه گهر به جورتيكي تربش و وهك واژه يه كي ليكدراو، سهيري «چهمهري» بكه يين و به جيا جيا «چهم»، «ههري» ليك بده يينه وه، له مانا «گوران» و په سه نه كهي نزيكتر ده يينه وه، كه «چهم» به ماناي «چاو» و «ههري» يش به هه ورامي «قور» ده گه يه ني. نه وسا به هه ردو وشه كه ده بيته: «چهم ههري»، واته: چاو به قور و پاشگري «ي» ش، كه ده بيته سيفه تي «ههري + ي» و ماناي چاو قور او يي ددهات؛ نه وسا وهك نه نجام گيري، ماناي وشه «چهمهري» يش ده بيته: شيوه ني به كومه ل و به بازنه يي (۱).

«چهمهري» ش نه و نهر يته دپرينه يه يه، كه ميژووه كهي نازانري و له شيوه ي شانوانه يه كي شيوه بازنه يه كي به رجسته دا، وهك «سه ما» يه كي به كومه ل، كه زوتر له «هه لپه ركڼ» يه كي هيمن و خه مناك نزيكه، به هاوكاري «دههول» و «سورنا» ي خه مين و سرود و شيعري لاواندنه وه، نه نجام ددرې. بويه هه ندي جار يش بهم «سه ما» و «هه لپه ركڼ» خه مناكه دهوترې: «چهمهري چوي». نه نهر يته به تهنيا بو مهرگي پياو نه نجام ددرې و نه و پياوش ده بي زور ناودار و هه لپه زارده و سه روك هوز و خوشه ويستي لاي ناوچه كهي بيت. زور به ده گمه نيش بو مهرگي شيره ژنان و نه و جوره نافرته تانه دهكړي، كه زور به ناويانگ و ريزليني گراون. به لاي زوريشه وه زوتر نه و بنه مالانه ده توان چهمهري بگيرن كه له باري نابور يه وه ده سه لاتدارن.

له دواي ناشتنی مردووه كه، له ماوه ي ههفته به كه وه، تا سي ههفته، خو ناماده كړدن بو چهمهري ده ست پيډه كات. چونكه خاوه ن پرسه كه، له و چند ههفته يه دا، نامه و راسپارده و بانگه يشتن بو خزم و كه س و دوستاني بنه مالنه كه و سرود و شيعر خوين و سورنا ژهن و دههول كوت و نه و نافرته دهنگ خوشانه دا ده نيږي، كه له پرسه و چهمهريدا، تايه تن به لاواندنه وه و پييان دهوترې: **موورنار**، يان، **موورخوين**. كه مه به ستيش له وشه ي **موور** هه ر كوست و شيوه ن و خه مه. يان هه ندي جار يش پييان دهوترې: **رچي**، كه هه ر ماناي: رچو- رچو و شيوه نه (۲۰، ۱۳۳).

(۱) مهوله وي تاوه گوزي سه باره ت به «چهمهري» ده لي: جه ناماي نامه ت چهمهريم به رزي شاديم شيوه ي، شينم سه د ته رزي

دواي نه وه ي خاوه ن مردووه كه، له **چهمهري** گيران ده بيته وه، نه وسا ده شي هوزتيكي تري خزم، يان دوستاني نزيكي بنه مالنه پرسه داره كه، له جينگه ي تربش **چهمهري** بو ههمان مردو و بگيرن، كه نه مه چند هه يه كي هه يه: له بهر نه وه ي مردو وه كه، پله وپايه يه كي كومه لايه تي هه يه، يان به هوي خزمه يه تيبه وه، يان له بهر نه وه ي بنه مالنه پرسه داره كه، پيشتر «چهمهري» يان بو مردووي نه م بنه مالانه گيږاوه. خو نه گهر هه ر له سه ره تا شه وه بنه مالنه ي مردووه كه، به هوي نه دار يه وه نه توانن خو يان **چهمهري** بو مردووه كه يان بگيرن و مردووه كه شيان لاي خه لكي گوند و هوزه كه يان ريزليني گراو بو، نه وسا خه لكي گونده كه، يان هوزه كه، **چهمهري** بو ده گيرن، كه نه مه نيشانه يه كي گرنگ و پر ماناي بو نه وه كاني داهاتوويان ده بي. چونكه مه به ست له م ريزلينا نه، جگه له وه ي نيشانه يه كي وه فاداري بنه مالنه و خزم و دوستاني تي، بو ره وش و ناكاري مرؤفانه و چاكه و به رزي مردووه كه، له ههمان كاتيشدا مه به ست له پيزانين و ريزلينا ن و پاراستني ره وشي مردووه كه شه، تا نه وه ي دواي نه و، ره وش و ناكاري نه و، بكه نه سه رمه شق. له بهر نه وه تا پله وپايه ي مردووه كه بالاتر بيت، ته داره كي «چهمهري» كه ش به شكوتر و شياوتر ده بي و له م پيناوه شدا هه مو لايه ك دريغي ناكه ن و نه وپه ري ته قه للايان ته رخان دهكهن، تا «چهمهري» گيږانه كه، له پله وپايه ي مه زني مردووه كه دا بيت. هه ر بويه ش وتمان «چهمهري» بو نه و مردووانه ساز دهكړي، كه لاي زور به ي خه لكه وه، وهك رابه ر و پيشه ننگ و جگه رسوزي خو يان سه يري دهكهن.

پيش نه وه ي هيچ هه نگاويك بو چهمهري گيران هه لبي گري، پيدا ويستيه كاني ناماده دهكهن، كه سه ره تا كه ره سه و پاره ي پيوست له نيوان نه ناماني بنه مالنه و خزمان و دوستاندا كوده كرتيه وه، نه وسا كات و شويني چهمهري دياي دهكړي و به جورتيكيش بانگه يشتن و به سه ر كړدنه وه ي خزم و دوست و دلسو زان دهكړي، تا هيچ كه سيك له بيير نه كړي، نه ك بيته مايه ي گله يي و دلره نجاندي هيچ لايه ك، چونكه نياز له دهنگداني خه لك، بو ناماده بووني چهمهري، له وه دايه كه به كيتي و ته بايي و هاوكاري له نيوان هوز و بنه مالنه گه ل و خزماندا پته وتر بكرتته وه و هه موويان به شداري له خه م و كوست و پرسه ي به كتريدا بكه ن. دواي نه مانه به جورتيكيش بيير له شويني چهمهري **چهمهري** دهكرتيه وه، تا له داهاتوودا بتوانن نيشانه و به لگه و شوپنه واري چهمهريه كه ي تيا جي به يتلن و بيته يادگارتيك بو سالاني داهاتووتر، بو به سه ر كړدنه وه و بيير وه ري كړدنه وه، كه بو نه مه ش يادگارتيك له شيوه ي به رده نووسيك، يان ميلتيك، ناوي مردووه كه و ته مه ني و ميژووي سازداني چهمهريه كه ي له سه ر ده نووسن و به مه ش دهوترې «چهك جي» (۹۵، ۱۰۸). بويه

دەبىي چەمەرگە لە جىڭگەيەكى لەباردا بىت، كە بەلای زۆرەو لە دەروەى گوند و شارۆچكە و شارەو دەبىي. ھەلگەوتى «چەمەرگە»ش بەجۆرىك ساز دەكەن، شىئوھەيەكى بازەيى ھەبىت، تا جىڭگەي ھەموو بەشداران و بانگ كراوان و تەنانت ئەو ھاوخەمە چاوەروانەكراوانەيشى تىدا بىتتەو، كە بەبى بانگەيشتن ئامادە دەبن. جگە لەمانەش شوتىنى رەشمال ھەلدان، بۆ ھەوانەوھى خەلك و رايەخ راخستن و ئەلقە و بازەيى چەمەرىكاران و ئالا و ئەسپ و كۆتەل و شوتىنى تايبەتى چىشت و خۆراك دروستكردنى بۆ ھەموو بەشداران تىدا بىتتەو. كە زۆرجار دابەشكردنى چەمەرگە بۆ ديارىكردنى جىڭگەي ئەو شتانەي سەرەو، بە خۆلەمىش، يان بە گەچ رەنگپىشى دەكرى.

لە سەرەتاي دەست پىكردنى چەمەرىدا، دەستەيەكى تايبەت لە سەرانی بنەمالە و ھۆزەكە، دەبنە لىژنەي پىشوازي، كە ئەم دەستەيە جلۆبەرگى رەنگ ماتى ناوچەيى خۆبان لەبەر دەكەن و ناوچەوان و سەرشانىيان لە قور دەگرن و نەوارىكى رەشى پان، بەشىئوھى راست و چەپ، وەك ھەمىل ھەلگەوگرن و شالىكى تەنكى وەك عەبا، بەشان دا دەدەن. بەدەم دووبارەكردنەوھى: «ھەي داد، ھەي پىداد، ھەي واى، ھەي پىداى»و، (۱۰۸، ۹۴) بەخىرھاتن و ماندوونەبوونى و ھاوخەمىي تازە ھاتووان دەكەن. تازە ھاتووانىش بەناوى پرسانەو، ديارى وەك مەر، بزن و بابەتى خۆراك (۲۰، ۱۳۴) و ئەوانەش كە لە شوتىنى نزىكەوھە ھاتوون، خۆراكى گەرم-يان لەگەل خۆباندا ھىناوھە. بەمەش قورسايى ئەركى بەرپۆھەردنى چەمەرىبەكە لەسەر ئەستۆي خاوەن مردووەكە، كە مەتر دەكەنەوھە. ئىتر تازەھاتووان، ھەر كە دەگەنە جى، ھەر لەو قورەگىراوھەي بۆ چەمەرىبەكە ئامادە كراو، ناوچەوان و سەرشانەكانى خۆبانى پى لە قور دەگرن. ئەمەش نىشانەي گەرانەوھى يەكجارى مرۆفە، بۆ ناو خاك و گل، كە چارەنووسى ھەموو مرۆفە.

ئەوسا پىشوازيكاران بۆ ھەوانەوھىيان رىنمايىيان دەكەن بۆ ناو رەشمالەكان، كە دواي ھەواندەوھە و پىشكەشكردنى چايى و خۆراك، يەكىك مۆلت لە گەورەيەكى بنەمالەي مردووەكە وەردەگرى و سىنيەك بە دەستەوھە دەگرى، كە چەقۆبەكى لەسەرە (۱۰۸، ۹۵)، دەست دەكات بە تەكاندن و سرتىنى قورى ناوچەوان و سەرشانىيان، ئەوانىش دواي ئەوھى پەژارە و ھاوخەمىي خۆبان وەردەپن، بەرودوا روودەكەنە چەمەرگە و بازە و ئەلقەي دەستگىراوانى چەمەرىكاران. بەمجۆرە پۆل پۆل، ئەلقەي چەمەرىكاران تا دىت گەورە و گەورەتر و سىخناختر دەبى.

دەستەيەكى تری پىشوازيكارانى ئافرەتەيش، كاريان بەخىرھاتن و ھەواندەوھى ميوانگەلى ئافرەتە، كە ئەمانىش سەروپىچى رەنگ ماتيان بەسەرەوھە و عەباي رەشيان

لەبەردايە. بەدەم بە پىرەوھەچوونى ميوانەوھە، جۆرە سەمايەكى وىكچوو ئەنجام دەدەن، ھەردوو دەستىشيان بە خەم و پەژارەوھە بەسەر روومەت و تەنانت رووشاندنى روومەتياندا دەدەن و پەيتا پەيتاش بە دووبارە كەردنەوھى خىرا خىراي وەك زرىكە ئاساوھ، بە: واى واى، وھى وھى، پىشوازي ميوان دەكەن (۱۰۸، ۹۵). كە ئەم كارەيان، چ لە كاتى پىشوازي ئافرەتەنى ميواندا و چ لە ئەنجامدانى «چەمەرى» يەكەدا، تىكەل بە ئاوازي خەمناكى سوورناي و «دەھۆل» ە و بە جۆرىك دەنگى لاواندەوھىيان تىكەل ئاوازي سوورنا و دەھۆلەكە دەبىت، ھەستىكى دلتەزىن و خروشاو لە دل و دەروونى بەشدارانى چەمەرىدا دروست دەكات، كە ھەموويان دەھەژىن، لەگەل سەماي بەيەكەوھى جەستە و دەست ھەلسوواندى ئزانى روومەت رىراي ھەلچوودا، ئاوازيكى يەكجار دلتەزىن بە مەيدان و ئاسمانى چەمەرگە دەبەخشن.

من خۆم، كە لە رۆژانى ۲۳-۲۴ شەھرىبەرى ۱۳۷۳، ۱۵/۹/۱۹۹۴ز، لە بىرەوھى دووسەد سالى شاعىرى ناودارى ئىلامى - مىرزا رەزاي ئەركەوازي، لە شارى ئىلام بەشدار بووم. لەگەل پىشكەشكردنى بەرنامەكانى بىرەوھى شاعىرى ناوبراودا، ھونەرمەندانى ئىلامى، لەسەر شانۆ، چەمەرىيان نواند. ھەموو گيانم ھاتبووھە مېروولە، بە تايبەتى كە سەرەتاي چەمەرىبەكەيان بە سوورنايەكى خەمىن دەست پىكرد، ئىتر سەرومىر ھۆلى بىرەوھەرىبەكە، پىر بوو لە كەشووھەوايەكى سەبىر، كە جەلەوى بىرەوھى ھەموومانى بۆ يادگارى دوور و دوورتر و بۆ ناو ئەفسانە و مېتۆلۆژيا دەبرد. لە كاتىكا كە چەمەرىبەكەش ھەر تەنيا وەك شانۆنامەيەك پىشكەشكرا، نەك وەك لە كاتى كۆستىكى راستەقىنە و زىندووى پىر حەشاماتى بە دەنگى سوورناي و دەھۆل خروشاو.

... كاتى كە ھەموو بەشدارانى چەمەرى، لە چەمەرگە كۆدەبنەوھە، ئەوسا ئزان بەجىيا و پىوانىش بەجىيا، بەلام ھەموويان لە شىئوھى بازەدا، لەسەر ھىلە بازەبىبەكە، پىكەوھە رىز دەبەستن، ئالا و كۆتەلىش لە جىڭگەي جىياجىاي رىزەكەدا، دادەنن.

كۆتەلىش «برىتەيە لە ھەندى يادگارى بەجىماوى مردووەكە، وەك تەفەنگ و خەنجەر و جلۆبەرگ» بەزىنى ئەسپىكەوھى دەبەستن و كەسپىكەش جەلەوى ئەسپەكە دەگرى و بەناو خەلگەكەدا دەيگىرى.

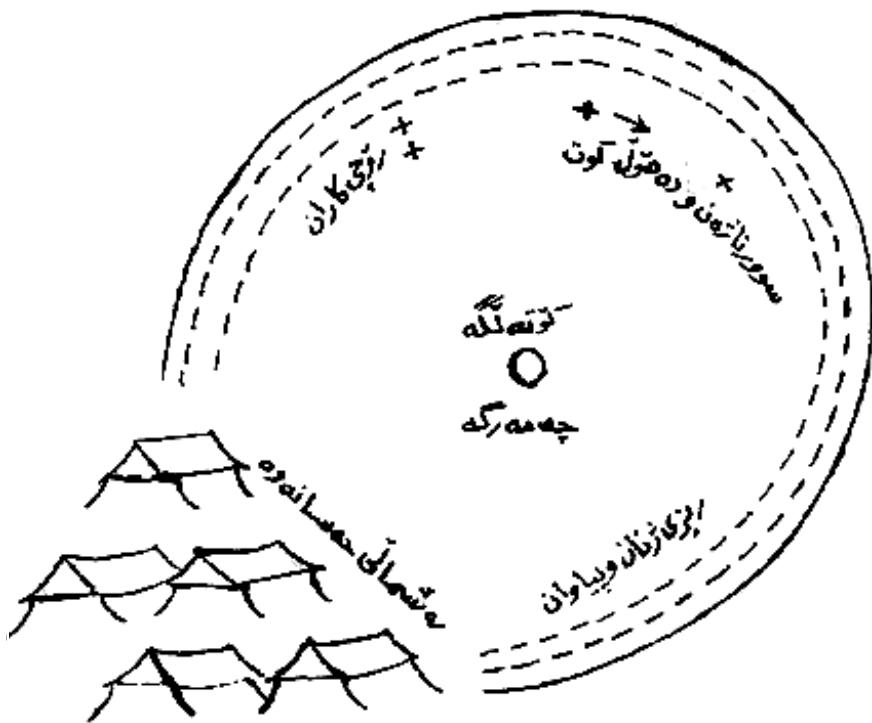
سروودپىژان و لاواندەوھەكارانىش لە ئافرەت و پىاو، لەوسەرى رىزەكانەوھە دەنگيان تىكەل ئاوازي سوورناي و دەھۆلى خەمىن دەكەن و لەسەر خۆ دەچنە ئەوسەرى رىزەكان و بە ھەمان شىئوھەش لەو سەرەوھە دەگەرىنەوھە ئەمسەر. ئەم كارە، لە ھەتاو كەوتنەوھە، تا نىوەرۆ

دهخایه‌نی و دواى نانخواردنی نیوه‌رۆ «قیلاو» و حه‌سانه‌وه، دووباره چه‌مه‌رى ده‌ست پیده‌کاته‌وه و به‌م شیوه‌یه تا ماوه‌ی ۳ رۆژ، درێژه ده‌کیشی، که له ئیوارانی ئەم سێ رۆژه‌دا، میوانه‌کان به‌ره‌و گوند و مالی خۆیان ده‌گه‌رینه‌وه و دیسانه‌وه رۆژی دواى تر، زوو ده‌گه‌رینه‌وه. ئەوسا که‌سێ رۆژه‌که‌ی ته‌واو بوو، پیره‌میردانی هۆزه‌که، کۆته‌لی تایبه‌تی مردووه‌که، له ئەسپه‌که ده‌که‌نه‌وه و ئەمه‌ش نیشه‌نای دواى پێه‌ینانی چه‌مه‌ریه‌که‌یه (۱۰۸، ۹۶).

به‌لام ئیواره‌ی رۆژی سێیه‌م، میوانه‌کان بۆ نانخواردن گل ده‌ده‌نه‌وه و به‌م خۆراکه ده‌لێن: **شاوشیم**، یان: **شاوشین** (Shaw shin)، واته: **نانی شین**، یان **شیری شین** (۱۰۸، ۹۶).

به‌رله‌وه‌ش له دواى نیوه‌رۆی رۆژی سێیه‌مدا، چه‌مه‌ری بۆ یه‌کجاری دواى بیت، هه‌م‌دیسانه‌وه ئەلقه و بازنه‌ی چه‌مه‌ری دروست ده‌بیته‌وه و **سوورنای** و **ده‌هۆل**، تیکه‌ل ده‌نگی لاوانده‌وه‌ی **موورخوتین** و **سروودخوتین** و **رۆچی** ده‌بنه‌وه و ئەمجاره‌ ئاوازی **ده‌هۆل** و سوورنایه‌که، توند و خێراتر ده‌بێ. وه‌ک له‌م به‌شه‌دا سه‌رنج ده‌ده‌ین، ئامییری ده‌هۆل و سوورنا بۆ کۆست و پرسه و په‌ژاره و خه‌م، به‌کاردین، له کاتیکدا له به‌شه‌کانی پیشووی ئەم کتیبه‌دا، بۆ شادی و زه‌ماوند و ئاهه‌نگ به‌کار ده‌هێنران. که ئەمه نیشه‌نای ئەوه‌یه ته‌مه‌نی ئەم ئامیترانه له دێرزه‌مانه‌وه، له کۆمه‌لگای کورده‌واریدا، بۆ شادی و کۆست و خه‌م «چه‌مه‌ری، چاوه‌روانی»، واته بۆ: زیندوو‌بوونه‌وه، به‌کاره‌ینران.

ئوه‌شمان له‌یاد نه‌چیت که له قورئانی پیرۆزیشدا، ناوی ئامییری صور هێنراوه، که له رۆژی قیامه‌تدا، بۆ زیندوو‌بوونه‌وه‌ی هه‌موو گیانه‌له‌به‌ران، ئەژهن‌دری، که هه‌ردوو واژه‌ی سوورنا و صوریش له‌باری فۆنه‌تیکه‌وه، زۆر له یه‌ک دوورن.

چه‌مه‌ری و چه‌مه‌رگه

بهشتیک له و تابلوی زه‌ماوه‌نده‌ی که «ریج» کیشاویتی و تیپی موسیقای هه‌لپه‌رکینکه‌ی تیندا دیارج

پاشکۆ

نمونهى نۆتى چهپكى ئاواز و ميلۆدى رەسەنى
كوردى، ناوچەى لورستان و لەكستان و هه‌ورامان

سەرئىنج:

نۆتى ئەم مەقام و ميلۆدىيانە لەم دوو سەرچاوەيه
وهرگيراون:

۱- سيف زاده، سيد محمد، پيشينه تاريخى موسيقى
لرستان، انتشارات افلاک، چاپ اول ۱۳۷۷ ش.

۲- عالی نژاد، سيد خليل، روزشمار گردى سلطانى ۷۴۴
برابر با ۱۳۷۱ هجرى شمسى و ۱۴۱۳-۱۴۱۴ قمرى و
۱۹۹۳-۱۹۹۴ ميلادى، اولين سال انتشار.

Musical score for 'Saru Khani' in 2/4 time, featuring a treble clef and a key signature of two flats. The score consists of six staves. The first staff includes performance markings: a '+' sign above the first measure, 'A V' above the second, 'm' above the third, and 'm' above the fourth. The second staff has 'V' above the first, 'V' above the second, 'V' above the third, 'AVAV' above the fourth, 'm' above the fifth, and 'm' above the sixth. The third staff has 'AVAV' above the first, 'V' above the second, and 'AVAV' above the third. The fourth staff has 'V' above the first, 'V' above the second, and 'V' above the third. The fifth and sixth staves contain rhythmic patterns without specific markings.

Musical score for 'Khan Nemiri, Yan: Khameh Miri' in 2/4 time, featuring a treble clef and a key signature of two flats. The score consists of five staves. The first staff has a '+' sign above the first measure. The second staff has a '+' sign above the first measure. The third staff has a '+' sign above the first measure. The fourth staff has a '+' sign above the first measure. The fifth staff has a '+' sign above the first measure.

Musical score for 'Jaloshahi' in 2/4 time, featuring a treble clef and a key signature of two flats. The score consists of nine staves. The first staff includes performance markings: 'm' above the first, 'm' above the second, and 'm' above the third. The second staff has a circled 'A' above the first measure. The third staff has a circled 'B' above the first measure. The fourth staff has a '+' sign above the first measure. The fifth staff has a '+' sign above the first measure. The sixth staff has a '+' sign above the first measure. The seventh staff has a '+' sign above the first measure. The eighth staff has a '+' sign above the first measure. The ninth staff has a '+' sign above the first measure.

Musical score for 'Bāyeh Bāyeh' in 6/8 time. The score consists of ten staves. The first staff begins with a treble clef, a key signature of one flat (B-flat), and a 6/8 time signature. The music features a mix of eighth and sixteenth notes, with some triplets. Performance markings include accents (^), slurs (v), and dynamic markings (mm). The piece concludes with a double bar line.

Musical score for 'Qeh Tar-y Lurstan' in 4/4 time. The score consists of three staves. The first staff begins with a treble clef and a key signature of one sharp (F-sharp). The music is primarily composed of eighth and sixteenth notes. Performance markings include accents (^) and slurs (v). The piece ends with a double bar line.

Musical score for 'Jehangeh-e Rey' in 2/4 time. The score consists of eight staves. The first staff begins with a treble clef and a key signature of one sharp (F-sharp). The music is characterized by a steady eighth-note rhythm. Performance markings include accents (^) and slurs (v). The piece concludes with a double bar line.

Musical score for 'سه ماعی جوړی دووهم: (سی جاران)'. It consists of four staves of music in 6/8 time, starting with a key signature of one sharp (F#). The score includes various rhythmic patterns and ornaments, with section markers A and B. The first staff begins with a circled 'A' and a sharp sign. The second staff has a circled 'B' at the end. The piece concludes with a double bar line and a sharp sign.

Musical score for 'سه ماعی جوړی یه کهم: (سملی)'. It consists of five staves of music in 6/8 time, starting with a key signature of two flats (Bb, Eb). The score includes various rhythmic patterns and ornaments, with section markers A and B. The piece concludes with a double bar line.

Musical score for 'سه ماعی جوړی سییه م: (بال و شان)'. It consists of five staves of music in 6/8 time, starting with a key signature of two flats (Bb, Eb). The score includes various rhythmic patterns and ornaments, with section markers A, B, and C. The first staff begins with a circled 'A'. The second staff has a circled 'B'. The third staff has a circled 'C'. The piece concludes with a double bar line and a sharp sign.

Musical score for 'سه ماعی جوړی یه کهم: (سملی)'. It consists of five staves of music in 6/8 time, starting with a key signature of two flats (Bb, Eb). The score includes various rhythmic patterns and ornaments. The piece concludes with a double bar line.

Musical score for 'Gol-o-Khar' (14). The score is written in 7/8 time and consists of five staves. The first staff begins with a circled 'A' and includes performance markings: '↓ m', 'v', 'v', and '3+4'. The second staff continues the melody. The third staff starts with a circled 'B'. The fourth and fifth staves conclude the piece with a double bar line and the letters 'AB'.

Musical score for 'Seh Maey Joory Chwarah M: Seh Maey' (13). The score is written in 2/4 time and consists of ten staves. It features a complex rhythmic pattern with many sixteenth notes. The score includes several circled letters: 'A' at the beginning, 'B' in the middle, and 'C' near the end. There are also various performance markings such as 'v', 'v^', and 'v^v'.

Handwritten musical score for multiple instruments. The score includes a title "Pleasant (Tambura)" and a subtitle "Laying out the Tambura Original Tambura". The notation is dense and includes various musical symbols such as notes, rests, and dynamic markings.

Handwritten musical score for multiple instruments. The score includes a title "Aliyosona-Lori". The notation is dense and includes various musical symbols such as notes, rests, and dynamic markings.

ĠETĀR

Musical score for ĠETĀR, featuring a complex melodic line with various ornaments and fingerings. The score is written in a single system with a treble clef and a key signature of one sharp (F#). It includes several measures of music with intricate patterns and fingerings indicated by numbers 3, 4, and 5.

ĠUPO

Musical score for ĠUPO, marked Moderato, with a tempo of quarter note = 100. The score is written in a single system with a treble clef and a key signature of one sharp (F#). It includes several measures of music with a steady, moderate pace.

ĠUPOA

۱۹- گندوم خه‌ری لوری - خوره‌مناوایی

GANDOM.XAR

Musical score for GANDOM.XAR, marked Moderato. The score is written in a single system with a treble clef and a key signature of one sharp (F#). It includes several measures of music with a steady, moderate pace.

DÂYE - DÂYE

Andante.

Musical score for 'DÂYE - DÂYE' in G major, 6/8 time. It consists of three staves: a treble clef staff with a melody, and two bass clef staves for accompaniment. The tempo is marked 'Andante'.

دایه دایه «به شیتوده کی تر»

Musical score for 'دایه دایه «به شیتوده کی تر»' in G major, 6/8 time. It consists of seven staves, all in treble clef, showing a melodic line with various ornaments and phrasing.

Musical score for 'ههقه ههقه' in G major, 6/8 time. It consists of four staves: a treble clef staff with a melody and three bass clef staves for accompaniment. The piece features triplets and other rhythmic patterns.

Musical score for 'ههقه ههقه' (continued) in G major, 6/8 time. It consists of six staves, all in treble clef, showing a melodic line with various ornaments and phrasing, including fingerings like 1), 2), 3), 4), 5), and 6).

♩ ca 90 = 3 SIVANI

The score for 'SIVANI' consists of eight staves. The top staff is a treble clef with a tempo marking of 'ca 90' and a time signature of '3'. The subsequent staves include various rhythmic patterns, some with asterisks and other symbols, and some with a '3' indicating a triplet. The notation is dense and complex, typical of traditional Persian rhythmic notation.

ŠĀLARA L ŠĀRARA

The score for 'ŠĀLARA L ŠĀRARA' consists of five staves. The top staff is a treble clef with a key signature of two sharps (F# and C#). The notation includes various rhythmic patterns, some with '3' indicating triplets, and some with '4' indicating quadruplets. The score is written in a style consistent with the previous page.

Andante.

QEDAMXYR

KOŠ TALA

Moderato.

Koš Tala

۵
Tamasas
Kosh Tala
Tamasas
Original / Halkin Tala

فرہنگی رضاعی

NAQARA

Musical score for NAQARA, featuring four staves of music in a 3/8 time signature. The key signature has two sharps (F# and C#). The notation includes various rhythmic patterns and melodic lines.

KOÇKELA

Musical score for KOÇKELA, featuring two staves of music in a 3/8 time signature. The tempo is marked 'Allegretto'. The key signature has two sharps (F# and C#). The notation includes various rhythmic patterns and melodic lines.

MAGÂM E TARZ

Musical score for MAGÂM E TARZ, featuring six staves of music in a 3/8 time signature. The key signature has two sharps (F# and C#). The notation includes various rhythmic patterns, melodic lines, and some rests.

۳۰- های دویت دویت - لهکی

۳۱- شیرین و خه سره و

۳۲- هدی لاینه - لهکی

HEY LAINA

۳۳- میری

Andantino

سەرچاوه

«فارسی»

- ۱- آشتیانی، مهندس جلال الدین، زرتشت، مزدیسنا و حکومت، شرکت سهامی انتشار، چاپ سوم، تهران ۱۳۶۱ ش.
- ۲- ابن الاثیر، عزالدین علی، کامل، تاریخ بزرگ اسلام و ایران، ۱۲ جلد، ترجمه عباس خلیلی، به اهتمام سادات ناصری، تهران، سال چاپ؟.
- ۳- اوبین، اوژین، ایران امروز، ترجمه علی اصغر سعیدی، چاپ نقش جهان، چاپ اول، تهران ۱۳۶۲ ش.
- ۴- اوتر، ژان، سفرنامه در عصر نادرشاه، ترجمه دکتر علی اقبالی، انتشارات جاویدان، چاپ دوم، تهران ۱۳۶۶ ش.
- ۵- اوشیدری، دکتر جهانگیر، دانشنامه مزدیسنا، شرکت نشر مرکز، چاپخانه سعدی، چاپ اول، تهران ۱۳۷۱ ش.
- ۶- ایزد پناه، حمید، آثار باستانی و تاریخ لرستان، چاپ دوم، پاییز ۱۳۶۳ ش.
- ۷- ایوانف، مجموعه رسائل و اشعار اهل حق، تهران، ۱۳۳۸ ش.
- ۸- بایزیدی، محمود افندی، آداب و رسوم کردان، بسعی و اهتمام شرق ناس مشهور روس: الکسندر ژابا، ترجمه عزیز محمد پور، چاپ میعاد، چاپ اول ۱۳۶۸-۱۳۶۹ ش.
- ۹- بدلیسی، امیر شرفخان، شرفنامه، تاریخ مفصل کرد و کردستان، ترجمه، محمد عباسی، مؤسسه مطبوعاتی علمی، چاپ دوم، ۱۳۶۴ ش.
- ۱۰- برومند، نور علی، ردیف سازی موسیقی سنتی ایران، ردیف تار و سه تار، مقدمه و نت نویسی: ژان دورینگ، انتشارات سروش چاپ یکم، تهران ۱۳۷۰ ش.
- ۱۱- البلاذری، احمد بن یحی، فتوح البلدان، بخش مربوط به ایران، ترجمه مربوط به ایران، ترجمه آذر تاش آذرنوش، تهران ۱۳۴۶ ش.
- ۱۲- تاورنیه، ژان پاتیست، سفرنامه، ترجمه ابو تراب نوری، چاپ یکم، ۱۳۶۶ ش.

- ۱۳- تقی جعفر، محمد، تاریخچه موسیقی ایران، نشر هستان، چاپ دوم، تهران ۱۳۷۸ ش.
- ۱۴- توحیدی، عماد، درآمد بر شیوه دف نوازی، مؤسسه اطلاعات، چاپ اول، تهران ۱۳۷۰ ش.
- ۱۵- جان ناس، تاریخ جامع ادیان از آغاز تا امروز، ترجمه علی اصغر حکمت، چاپ پیروز، تهران ۱۳۴۸ ش.
- ۱۶- جکسون، ابراهم و، ویلیامز، سفرنامه، ترجمه منوچهر امیر و فریدون بدره‌ای، چاپخانه بیست و پنجم شهریور، تهران ۱۳۵۲ ش.
- ۱۷- جیحون آبادی، نعمت الله، شاهنشامه حقیقت، با اهتمام دکتر محمد مکری، تهران ۱۳۴۵ ش.
- ۱۸- خالقی، روح الله. نظری به موسیقا، چاپ دوم، چاپخانه آبان تهران ۱۳۶۲ ش.
- ۱۹- خدیو جم، حسن و عباس اقبال و آرتور کریستین سن و... شعر و موسیقی در ایران، انتشارات هیرومند، چاپ دوم ۱۳۶۸ ش.
- ۲۰- درخشنده، سید محمد، ایلام عروس زاگروس، چاپ پیام، چاپ اول ۱۳۷۳ ش.
- ۲۱- دوستخواه، جلیل، آوستا، انتشارات مروارید، چاپخانه گلشن، چاپ ششم، تهران ۱۳۶۶ ش.
- ۲۲- دوستخواه، جلیل، آوستا، کهن ترین سرودهای ایرانیان، گزارش و پژوهش، ۲ جلد- انتشارات مروارید، چاپ اول، تهرات ۱۳۷۰ ش.
- ۲۳- دولتشاهی، عمادالدین، کوههای ناشناخته آوستا، یا جغرافیای غرب ایران، چاپخانه نقش جهان، چاپ اول، تهران ۱۳۶۳ ش.
- ۲۴- رازی، محمد بن قیس رازی «شمس الدین»، المعجم فی معاییر اشعار العجم، باکوشش دکتر ناصرالدین شاه حسین، مؤسسه امیر کبیر، چاپ پینجم، تهران ۱۳۶۹ ش.
- ۲۵- راهگانی، روح انگیز، تاریخ موسیقی ایران، انتشاراتی پیشرو، چاپ اول، تهران ۱۳۷۷ ش.

- ۴۰- فروغ، دکتر مهدی، نفوذ علمی و عملی موسیقی ایران در کشورهای دیگر، انتشارات اداره کل نگارش وزات فرهنگ و هنر، چاپ اول، تهران ۱۳۵۴ ش.
- ۴۱- کریستین سن، آرتور: مزدآپرستی در ایران قدیم، ترجمه ذبیح الله صفا، چاپخانه کاویان، چاپ سوم، ۲۵۳۱ شاهنشاهی.
- ۴۲- کریستین سن، آرتور، ایران در زمان ساسانیان، ترجمه رشید یاسمی، چاپ هشتم، تهران ۱۳۷۲ ش.
- ۴۳- گالپین، و. فرانسیس، موسیقی بین النهرین، ترجمه محسن الهامیان، دانشگاه هنر، چاپ اول، تهران ۱۳۷۶ ش.
- ۴۴- گلزاری، مسعود، کرمانشاهان، کردستان، جلد اول، ۱۳۵۷ ش، سلسله انتشارات انجمن آثار ملی، شماره ۱۴۷ ش.
- ۴۵- گیرشمن، رومن، ایران از آغاز تا اسلام، ترجمه محمد معین، چاپ هشتم ۱۳۷۰ ش.
- ۴۶- طبری، ابو جعفر محمد بن جریر، تاریخ الرسل والملوک، ۲۴ جلد، تهران ۱۳۵۰، و... بعد.
- ۴۷- علی الهی، نور، برهان الحق، چاپ اول، چاپ سحاب، تهران ۱۳۶۶ ش.
- ۴۸- عالی نژاد، سید خلیل، روزشمارگردی سلطانی ۷۴۴ برابر با ۱۳۷۱ هجری شمسی و ۱۴۱۳-۱۴۱۴ قمری و ۱۹۹۳-۱۹۹۴ میلادی، اولین سال انتشار.
- ۴۹- عالی نژاد، سید خلیل، تنبور از دیرباز تاکنون، انتشارات دانش و فن، چاپ اول، تهران ۱۳۷۶ ش.
- ۵۰- غزالی، ابو حامد محمد، کیمیای سعادت، چاپ اول ۱۳۱۹ هجری.
- ۵۱- مجله فصلنامه، شماره ۲۹، تابستان و پاییز ۱۳۷۴ ش.
- ۵۲- المراغی، عبدالقادر بن غیبی الحافظ، جامع الاحیان، به اهتمام تقی بینیش، مؤسسه مطالعات و تحقیقات فرهنگی، چاپ اول، تهران ۱۳۶۶ ش.
- ۵۳- مروزی، ناصر خسرو قبادیانی، سفرنامه، به تصحیح محمد دبیر سیاقی، چاپ دوم، تهران ۱۳۶۳ ش.

- ۲۶- راوندی، مرتضی، تاریخ اجتماعی ایران، جلد چهارم، چاپ پنجم، چاپخانه سپهر، تهران ۱۳۵۷ ش.
- ۲۷- رضی، هاشم، آوستا، ترجمه و تحقیق، سازمان انتشارات فروهر، چاپخانه خواجه، چاپ اول، تهران ۱۳۶۳ ش.
- ۲۸- روحانی، بابا مردوخ، تاریخ مشاهیر کرد، جلد دوم، انتشارات سروش، چاپ اول، تهران ۱۳۶۶ ش.
- ۲۹- ژان دورینگ، روزنامه‌ی همشهری، (۱۹۹۴/۶/۲۸).
- ۳۰- زرین کوب، عبدالحسین، دو قرن سکوت، تهران، ۱۳۴۴ ش.
- ۳۱- سروشیان، جمشید سروش، فرهنگ بهدینان، مقدمه استاد ابراهیم پور داود، به کوشش منوچهر ستوده، دانشگاه تهران، چاپ سوم، ۱۳۷۰ ش.
- ۳۲- سوری، ماشاء الله، سرودهای دینی یارسان، ترجمه، مؤسسه انتشارات امیر کبیر، چاپخانه بانک بازرگانی ایران، چاپ اول ۱۳۴۴ ش.
- ۳۳- سیف زاده، سید محمد، پیشینه تاریخی موسیقی لرستان، انتشارات افلاک، چاپ اول ۱۳۷۷ ش.
- ۳۴- شاه ابراهیمی، سید قاسم افضلی، دفتر رموز یارسان، گنجینه سلطان صحاک، چاپ راستی، تهران، سال؟.
- ۳۵- شوشتری، عباس مهرین، فلسفه و آیین ایران باستان، ترجمه مهرداد مهرین، انتشارات گنجینه، چاپخانه آفتاب، چاپ اول، تهران ۱۳۵۴ ش.
- ۳۶- صفی زاده، صدیق «بوره‌کهی» بزرگان یارسان، مؤسسه مطبوعاتی عطائی، تهران ۱۳۶۱ ش.
- ۳۷- صفی زاده، صدیق، دوره هفتوانه «سر انجام»، کتابخانه طهوری، تهران ۱۳۶۱ ش.
- ۳۸- صفی زاده، صدیق «بوره‌کهی» نوشته‌های پراکنده درباره یارسان «اهل حق» چاپ اول، تهران ۱۳۶۱ ش.
- ۳۹- فارمر، هنری جورج، تاریخ موسیقی خاورزمین، ترجمه بهزاد باشی، مؤسسه انتشارات آگاه، چاپ اول، زمستان ۱۳۶۶ ش.

- ٧٠- زكريا، الدكتور فؤاد، مع الموسيقى، ذكريات ودراسات، مشروع النشر المشترك، دار الشؤون الثقافية العامة «أفاق عربية» بغداد، الهيئة المصرية العامة للكتاب، القاهرة.
- ٧١- العباس، حبيب طاهر، نظريات الموسيقى العربية، دار الحرية للطباعة، بغداد ١٩٨٦م.
- ٧٢- العزاوي، عباس، الكاكائية في التاريخ، بغداد، ١٩٥١م.
- ٧٣- العزاوي، عباس، الموسيقى العراقية في عهد المغول والتركماني، بغداد ١٩٥١م.
- ٧٤- العزاوي، عباس، تاريخ البيزيدية واصل عقيدتهم، بغداد، ١٩٥٣م.
- ٧٥- عبدالمالك، غطاس، الموسيقى الكبير: فارابي، القاهرة، ١٩٦٧م.
- ٧٦- فارمر، هنري جورج، مصادر الموسيقى العربية، ترجمة الدكتور حسين النصار، ١٩٤٠م.
- ٧٧- لا يخترت، هوغو الموسيقى والحضارة، ترجمة الدكتور احمد حمدي، المؤسسة المصرية للنشر.
- ٧٨- م. كاظم، الاصطلاحات الموسيقية، ترجمة ابراهيم الداوقوي، مطبعة دار الجمهورية، بغداد ١٩٦٤م.
- ٧٩- مجلة العربي، العدد ٩٨، سنة ١٩٦٧م.
- ٨٠- المسعودي، ابي حسن بن الحسين، التنبيه والاشراف. تصحيح ومراجعة عبدالله اسماعيل الصاوي، دار الصاوي القاهرة، مطبعة؟.
- ٨١- مينورسكي، ف. ف، الاكراد، ملاحظات وانطباعات، بيتروغراد ١٩١٥م، ترجمة من الروسية الى العربية الدكتور معروف خزنة دار مطبعة المؤسسة العراقية للدعاية والطباعة.
- ٨٢- محمد آمال ابراهيم، صناعة العود في العراق، بغداد مطبعة الخلود ١٩٨٦م.
- ٨٣- نيتشة، فردريك، هكذا تكلم زرادشت، ترجمة فليكس فارس، منشورات المكتبة الاهلية، بيروت دار الشمال للطباعة.
- ٨٤- الوسائل. ج ١٢ .

- ٥٤- مسعودي، ابوالحسن بن حسين، مروج الذهب ومعادن الجوهر، ٢ جلد، ترجمهء ابوالقاسم پاينده، تهران ١٣٤٤-١٣٤٧ش.
- ٥٥- مشاهير اهل حق، انتشارات كتابخانهء طهورى، چاپ اول، تهران ١٣٦٠ش.
- ٥٦- مشحون، حسن، تاريخ موسيقى ايران، چاپخانهء رخ، چاپ اول ١٣٧٣ش.
- ٥٧- مكري، دكتور محمد، ترانهءاى كردى، چاپخانهء ؟، تهران ١٣٢٩ش.
- ٥٨- نيكيئين، واسيلى، كرد و كردستان، ترجمهء محمد قاضى، انتشارات نيلوفر، چاپ اول، تابستان ١٣٦٦ش.
- ٥٩- وهبى، پروفيسور توفيق، بررسى مختصرى از تاريخ كردان، ترجمهء سيد جمال الدين حسيني، انتشارات سيديان، چاپ اول ١٣٦١/٨/٣٠ش.
- ٦٠- ياسمى، رشيد، كرد و پيوستگى نژادى و تاريخى او، چاپ اول، تهران ١٣١٩ش
- «عهءهءى»
- ٦١- خليل، شعوبى ابراهيم، دليل الانغام لطلاب المقام، دار الحرية، بغداد، ١٩٨٥م.
- ٦٢- الخطيب، عايدة، صناعة السنطور في العراق، بغداد، مطبعة الخلود ١٩٨٦م.
- ٦٣- جريدة المؤقر، العدد: ٢٧ ١٥ تشرين الثاني ١٩٩٣م.
- ٦٤- حسن، الدكتورة شهرزاد قاسم، آلات الموسيقى التقليدية في العراق المعاصر. بغداد ١٩٧٦م.
- ٦٥- حول، اسماعيل، البيزيدية قديماً وحديثاً، بيروت ١٩٣٧م.
- ٦٦- الرجب، الحاج هاشم محمد، المقام العراقي، بغداد ١٩٦١م.
- ٦٧- الرجب، الحاج هاشم محمد، الموسيقيون والمغنون خلال الفترة المظلمة، دار الحرية، بغداد ١٩٨٢م.
- ٦٨- رسول، الدكتور عزالدين مصطفى، احمدي خاني شاعراً ومفكراً فيلسوفاً ومتصوفاً، بغداد، مطبعة الحوادث، ١٩٧٩م.
- ٦٩- رشيد، الدكتور صبحي انور، تاريخ الآلات الموسيقية في العصور الاسلامية، بغداد، ١٩٧٥م.

۸۵- یوسف، عبدالرقيب- حضارة الدولة الدوستكیة فی كردستان الوسطی، الجزء الثاني، بغداد، مطبعة الحوادث ۱۹۷۵م.

«كوردی»

۸۶- ئەحمەد، وریا، ئامیترهكانی مۆسیقای كوردی، چاپخانهی رۆشنبیری و لاوان، ۱۹۸۹ز.

۸۷- بەركوتیكی خەرمانی كوردناسی لە ئەوروپا، كۆری زانیاری كورد، بەغداد، ۱۹۷۴ز.

۸۸- تۆما بوا، ژبانی كوردەواری، گۆرینی لە عەرەبییەو: حەمە سەعیید حەمە كەریم، چاپخانهی زانكۆی سلیمانی ۱۹۸۰ز.

۸۹- جەلیل، ئۆردیخان، سترانی زار گوتنا كوردایە تاریقی، شوكر مستەفا و ئەنوەر قادر محەمەد وەریان گیتراو، چاپخانهی كۆری زانیاری كورد، بەغدا، ۱۹۷۹ز.

۹۰- چەلبە، ئەولیا، سیاحەتنامە، گۆرینی بۆ كوردی سەعیید ناکام، لە چاپكراوەكانی كۆری زانیاری كورد، بەغدا، ۱۹۷۹ز.

۹۱- خانی، ئەحمەد، مەم و زین، فەراندا پەرویز جەهانی، چاپا یەكێ، ۱۳۶۸ هەتاوی

۹۲- خەزەندەر، دکتۆر مەرف، لە بابەت مێژووی ئەدەبی كوردییەو، چاپخانهی المۆسسە العراقیة للدعاية والطباعة، بەغداد ۱۹۸۴ز.

۹۳- دیوانا مەلایی جزیری، صادق بەهادالدین، چاپخانهی كۆری زانیاری كورد، چاپا یەكێ، بەغداد- ۱۹۷۷ز.

۹۴- دیوانی شیخ ئەحمەدی جزیری، شەرحی هەژار، انتشارات سروش، چاپ اول، تهران ۱۳۶۱ هەتاوی.

۹۵- دیوانی گۆران، بەرگی یەكەم، چاپخانهی كۆری زانیاری كورد، بەغداد، ۱۹۸۰ز.

۹۶- دیوانی نالی، چاپكراوی كۆری زانیاری كورد، بەغدا ۱۹۷۶ز.

۹۷- رەسوول، دکتۆر عیزەدین مستەفا، ئەدەبی فۆلكلۆری كوردی، چاپخانهی «دار الجاحظ» بەغدا، ۱۹۷۰ز.

۹۸- ریج، كلودیوس جیمس، گەشتی ریج بۆ كوردستان، گۆرینی بۆ كوردی محەمەد حەمە باقی، چاپی یەكەم تەوڕیتز ۱۹۹۲ز.

۹۹- زەکی، محەمەد ئەمین، خولاسە ی تەئریخی كورد و كوردستان، جلدی یەكەم، جزمی دووهم، ۱۹۳۵ز.

۱۰۰- سەجادی، عەلانی، مێژووی ئەدەبی كوردی، چاپی یەكەم، چاپخانهی مەعاریف، بەغداد، ۱۹۵۲ز.

۱۰۱- شارباژێری، عوسمان، گەنجینهی گۆرانی كوردی، وەزارەتی رۆشنبیری و پراگەیاندن، چاپخانهی الزمان، بەغداد، ۱۹۸۵ز.

۱۰۲- فەتاح، شاکیر، یەزیدیەکان و ئایینی یەزیدی، چاپخانهی کامەرانی، سلیمانی، ۱۹۷۰ز.

۱۰۳- كۆچیرا، کریس، مێژووی كورد لە سەدە ۱۹- ۲۰، وەرگێڕانی بۆ كوردی: محەمەد رەبانی، تاران، چاپی دووهم ۱۳۶۹ هەتاوی.

۱۰۴- كوردستان شونینی گەڕانەوێ (۱۰) هەزار یۆنانی، وەرگێڕانی لە فارسییەو بە كوردی: حەسەن فەهی جاف.

۱۰۵- مەردان، عەلی، گۆرانییەکانم، بەرگی (۲ و ۱) چاپخانهی دار الحریه، دەسگای رۆشنبیری و بلاوکردنەوێ كوردی، بەغداد، ۱۹۸۳ز.

۱۰۶- هەورامانی، محەمەد ئەمین، كاكەیی، چاپخانهی الحوادث، بەغداد، ۱۹۸۴ز.

۱۰۷- هەورامانی، محەمەد ئەمین، مێژووی رێبازی زمانی كوردی.

«گۆڤار و رۆژنامه»

۱۰۸- گۆڤاری ئاوینە، ژمارە ۱۷، ۱۸، ۱۳۷۳ هەتاوی

۱۰۹- گۆڤاری بەیان، ژمارە ۷ تشرینی یەكەمی ۱۹۷۹، وتاری كەمال رەئوف محەمەد.

۱۱۰- گۆڤاری بەیان، ژمارە ۱۰۶ سالی ۱۹۸۰، وتاری گۆرانی و هەلپەركیتی كوردی، وەرگێڕانی حسین ئەحمەد جاف.

۱۱۱- گۆڤاری رۆژی كوردستان، ۱۹/۲/۱۹۷۴ز.

۱۱۲- گۆڤاری رۆژی نوێ، ژمارە (۵) سالی یەكەم، ۱۹۶۰ز.

۱۱۳- گۆڤاری سروە، ژمارە (۹۶، ۹۵) جۆزەردان و پوشپەری ۱۳۷۴ هەتاوی.

- ۱۱۴- گۆڧارى گەلاوتېژ، ژمارە (۷) سالى ۶-۱۹۴۵ وتارى قادر خەفاف.
- ۱۱۵- گۆڧارى گەلاوتېژ، ژمارەكانى سالى ۱۹۴۰، زنجيره وتارى توفيق وههبي.
- ۱۱۶- گۆڧارى كۆرى زانىبارى كورد، بهرگى بهكەم، بهشى بهكەم، بهشى عەرەبى، مقال البروفيسور فلاديمير مينورسكي، الاكرااد احفاد الميديين، ترجمة وتحقيق الدكتور كمال مظهر احمد، ۱۹۷۳ز.
- ۱۱۷- گۆڧارى كۆرى زانىبارى كورد، بهرگى سييهەم، بهشى دووهم، ۱۹۷۵، دكتور ئەوپەحمانى حاجى مارف، ليكۆلئينه وهى زمانى كوردى.
- ۱۱۸- گۆڧارى كاروان، ژمارە (۸۵) نيسانى ۱۹۹۰ز.
- ۱۱۹- گۆڧارى كاروان، ژمارە (۸۶) ئايارى ۱۹۹۰ز.
- ۱۲۰- گۆڧارى مامۆستاي كورد، ژمارە (۲۰)، زستانى ۱۹۹۳-۱۹۹۴ز.
- ۱۲۱- گۆڧارى نووسەرى كوردستان، ژمارە ۱۶ پايىزى ۱۹۸۹ز.
- ۱۲۲- گۆڧارى هاوار، ژمارە ۱۴، ۱۶، سالى ۱۹۳۲، ۱۹۳۳ز.
- ۱۲۳- رۆژنامەى هاوكارى، ۱۹۷۸/۸/۲۱، كورتهيهك له ميژووى موسيقا، عوسمان شارباژتيرى.

فهرههنگی ناو

«ئ»

- ئاته رفه رنیهگ: 84
ئادهم (مشیه): 58, 61, 62
ئارامی: 53, 153
ئارتور کریستن سن: 74
ئارمیتاژ: 11
ئاری (ئاریایی): 22, 31, 60, 73, 85, 92, 110, 116, 171, 172, 177, 180
ئازهری: 27, 40, 74
ئاستیاگ: 103
ئاسیانی: 171
ئاشور: 105
ئاقیستا: 73, 83, 84, 85, 87, 88, 89, 92, 113, 121, 169
ئاق قۆینلو: 154
ئاهنه قهه: 89
ئاهوررا (ئاهورامه زدا): 29, 85, 86, 87
ئایا کوتاتیسوورا: 20
ئهبویه کر: 139, 142
ئهبو عه تا (ئاوازی موسیقا): 30
ئهبوسفیان: 141
ئهبو حه نیفه: 143
ئهبو عه بدوللا محهمهه: 133
- ئهبو مه نسور کورپی حسین: 133
ئهبولعه باس سه فاح: 150
ئهبحمده ئه مین: 166
ئهبحمدی خانی (شاعیر): 100, 157
ئهبحمده به حری: 18
ئهبحمده پاشا: 164
ئهبحمده محهمهه ئیسماعیل: 51
ئهبحمده هه ورامی: 61
ئهبدۆنی: 84
ئهبدۆنیس: 177
ئهبده لان: 155
ئهبه رخۆتاس: 118
ئهبده شپیر: 84, 115, 120, 121, 123, 133
ئهبهرمه نی: 19, 169
ئهبسکه نده ری مه کدۆنی: 75, 83, 116
ئهبسپیتامه: 75
ئهبسفه هانی (ئاوازی موسیقا): 30, 105
ئهبسله حه ی سازژهه: 60
ئهبشکانی: 32, 84
ئهبشکه فت: 171
ئهبشتهه قهه: 89, 90
ئهبفشاری (ئاوازی موسیقا): 30

- ئهلکسه نده ر ژابا: 170
ئهمه وی: 149, 151, 153
ئهمین (تارژهه): 94
ئهمینی عه قه دال: 17, 19
ئهناهیتا: 86
ئهنوهر قادر محهمهه: 18
ئهندهر ئاس: 83
ئهنگره مینیۆ: 86
ئهنس کورپی مالیک: 139
ئهنجوشه: 139
ئهوردیخانی جه لیل: 18
ئهورین ئهورین: 74, 165
ئوسکارمان: 19, 169
ئوپپیرا: 38
ئوراتهوریۆ: 38
ئوزیرس: 179
ئوقرۆچۆرۆ: 139
ئورمه زهه: 75
ئونقالا (دکتۆر): 152
ئیفلاتون: 9, 75
ئیبیراهیم پور داود (دکتۆر): 69, 92
ئیبین خردادهه: 74, 151
ئیبین سینا: 133, 152
ئیبین زیله: 132
ئیبین خه له کان: 150
ئیبیراهیم ئهرکانی: 150
ئیبیراهیم موسلی: 150, 151, 152
ئیره جی خادمی: 67

- ئیسحاق (موسلی): 151
ئیسترابون: 92
ئیمام شافعی: 144
ئیمام غه زالی: 139, 140
ئهللی هه ق: 10, 11, 22, 23, 32, 39
43, 44, 46, 47, 48, 49, 50, 51
58, 60, 63, 64, 67, 69, 93, 101
146, 180
ئهریمه ن: 86
- «ب»
- بابان: 146, 155
بابه تایهر (شاعیر): 44, 46
بان بنه یی (جۆرتیک له هۆزه): 99
بان ده سانی (جۆرتیک له هۆزه): 99
باخ (هونه رمه نه): 38
باربهه (مۆسیقاژهه): 61, 134
بارتۆله: 74
باوه یادگار (یادگار شا): 69
بنیامین: 58, 64, 66
بهیت: 14, 18, 19, 20, 97, 169
بهیتی ئه وره حمان پاشای به به: 19
بهیاتی کورد (ئاواز): 30, 96
بهیاتی تورک (ئاواز): 30, 96
بهیاتی زه نه (ئاواز): 30
بهه دین: 71
بههرام (بههرامی گور): 86, 121
بهه رده دین ئهرییلی: 40
بهه راء کورپی مالیک: 139

185 ، 184 ، 183 ، 182
 چه مه رچوځي: 181
 چه ك جځي: 183
 چه ننگ (ټامپري موزيكا): 99 ، 57 ، 32 ، 104 ، 105 ، 110 ، 116 ، 118 ، 124 ، 125 ، 126 ، 127 ، 128 ، 133 ، 134 ، 135 ، 157 ، 175
 «ح»
 حاجي حه سه ني: 96
 حاجي نه سپرخاني مرادخاني: 96
 حاجي جوندی: 17
 حسين عارف: 51
 حيجاز (ناواز): 165 ، 144 ، 30 ، 30
 حه زيقه ي كوري ته لهه يان: 145
 حه سان كوري ساييت: 140
 حه سه ن زيرك (هونه رمه ند): 18
 حه سيب قه ره داخي: 98
 حه سه نه ويه: 153
 حه مدی (شاعیر): 95 ، 94
 حه وتگا (موزيكا): 32
 حه وته وانه: 143
 حه نه لي: 143
 حه نه في: 143
 «خ»
 خاچادوريان: 38
 خاقاني تاتار: 131
 خانای قويدای (شاعیر): 134
 خاوكر (مه قام): 165 ، 94 ، 39 ، 13 ، 13

په هله وي: 129 ، 127 ، 125 ، 95 ، 91 ، 84 ، 84 ، 133 ، 132 ، 130
 په روڼ خانله ري (دكتور): 102
 «ت»
 تارموور: 110
 تام پوراس: 56
 تاها بابان: 163
 تاهي هيڙ: 175
 تاهير ذواليمينين: 152
 تايه ري (ئاواز): 39
 تايه ري (بنه مالنه): 46
 تايه ر توفيق (هونه رمه ند): 28
 تو ما بوا: 134 ، 40 ، 40
 تورك: 40 ، 37 ، 36 ، 31 ، 30 ، 28 ، 27 ، 49 ، 96 ، 117 ، 136
 توفيق وهبي (نوسه ر): 76 ، 43 ، 22 ، 110
 ته خته په وان: 172
 ته ورات: 114 ، 113 ، 104 ، 36
 ته مووره، ته نيوور، ته مييره، ته ميير، ته نبيور (طه نبور): 58 ، 57 ، 56 ، 51 ، 44 ، 22 ، 60 ، 61 ، 71 ، 99 ، 101 ، 105 ، 119 ، 133 ، 146 ، 148 ، 152 ، 165
 ته مووز: 162 ، 163 ، 177 ، 178 ، 179 ، 180
 تيروهونتي: 157
 ته نيولا: 56
 ته نسه ر: 84
 ته ميور: 154 ، 47

به رمه كي: 152 ، 150
 به ريه ت (ټامپري موزيكا): 104 ، 46 ، 32 ، 105 ، 114 ، 133 ، 148 ، 151 ، 152
 به ختياري: 175 ، 116 ، 96
 بلاذري: 74
 بودا، بودايي: 91 ، 89
 بويس: 103
 بيكه س (شاعیر): 95 ، 94
 بيلالي حه به شي: 142
 بيته وفن: 38
 «پ»
 پ. ټاميت: 172
 پاپا گريكو: 37
 پاپه ك: 123 ، 89
 پارت: 125
 پارس (پارسي، پارساني): 71 ، 70 ، 47 ، 85 ، 103 ، 171
 پاندورا: 57
 پاندولا: 57
 پرامز: 38
 پريليوده: 38
 پوروشه سپ: 79
 پوروالا: 75
 پينجگا (موزيكا): 30
 پير ناري هورامي: 61
 پير موسين: 61
 پير شالياري يه كه م: 84
 پيره ميتر (شاعیر): 94

خالیدی پشهید پور: 23

خورکان: 53

خورم باش: 122

خونیاگه: 122

خورشیدی (مقام): 13، 17، 39، 167

خه دیجه: 141

خه سه روی په رویتز: 148

خه سه روی (مقام): 123

خه لیلی نه حمه دی فراهیدی: 27

«د»

داتیک: 88

دارا: 83

دانیال: 104، 105

داود: 65، 66، 67، 138

دوگا (موسیقی): 32، 91

دوغان: 53

دوغدو: 74

دومرا: 56

ده بلیو هینز: 175

دهشتی (ناواز): 30

ده نیون: 104

ده رویتش قولی کندی: 97

ده رویتش نه للاوهیس (نه للاوهیسی): 96، 97

ده یله می: 151، 152

ده بیره (ده بیره بی): 83، 85

دینکهر: 84

دیو دیوس: 118

دیوژن لرسیوس: 75

دوسته کی (میرنشین): 153، 155

«ر»

راست (مقام): 30، 32، 58، 159

رالف سولیکی: 19

راما هیاسترا: 92

رؤسینی: 38

رؤچی: 181، 185

روباب (تامپیری موسیقا): 32، 47، 157

رهئوف بیگهر: 51

ره حمان به کر (هونه رمه ند): 19

ره زاشا: 11

ره زهوی: 96

ره زایی (هونه رمه ند): 63

ره سول گهردی (هونه رمه ند): 18

ره هاوی (ناواز): 32، 157

ریگ فیدا: 10، 73، 102، 113

«ز»

زاگرۆزی خه زه ری: 171

زریاب (هونه رمه ند): 40، 151، 152

زه رتوش: 10 - 13، 21، 22، 29 - 33

36، 39، 67 - 76، 78، 79، 83 - 89

91، 92، 93، 97 - 103، 111، 113

115، 116، 118، 120، 146، 147

153، 171، 175

زه ئیرا: 75

زهنگ، زهنج (تامپیری موسیقا): 32، 130

زهنگی: 140

زه ند: 30، 70، 84

زه مبیل فروش (بهیت): 19، 156

زهینه فون: 117

زیهوهر (شاعیر): 94، 95

زولسته ر: 74

«ژ»

ژان ئوتهر: 71

ژان پاتیبست تاوهر نیه: 71

ژان دورینگ: 26، 28، 119

«س»

ساسان، ساسانی، سان: 25، 31، 32، 61

72، 76، 84، 88، 97، 120، 121، 122

123، 125، 128، 130، 131، 133

134، 135، 146، 147، 148، 149

سالمی کوری میکایلی په رهامی (ئه ندازیار): 17

سامدون: 137

سامی: 92، 178، 179

سانسکریت: 91، 92

ستولان: 172

سرودی گاتا: 31، 67، 91، 92، 93، 94

101

سرودی یارسان: 10، 11، 32، 33، 43

44، 46، 47، 49، 51، 58، 63، 64

65، 67، 69، 72، 101

سپه نتمه د: 89، 90

سه عد کوری وه قاص: 145

سوراحی (گورانیبیتز): 62

سورنای (تامپیری موسیقا): 32، 53

104، 124، 129، 131، 132، 153

184، 185

سولتان ئیسحاق (سولتان سوهاک،

ئیسستیاک): 47، 49، 60، 61، 68، 69

72

سولتان سه لیم: 155

سولتان سلیمانی قانونی: 155

سومه ری: 11، 104، 110، 153، 171

175، 176، 177، 179، 180

سمایل خانی سمکو: 11

سه ره نجام: 43، 47، 48، 49، 51، 58، 60

سه فهوی: 71، 154، 156

سه لاهه دینی نه یوبی: 154

سه لاج رهئوف: 18

سه لجوقی: 53، 153

سلیمان: 36، 62

سه نحاریب: 133

سه بیید قاسمی نه فزه لی: 64، 93

سیاوش: 177

سیا وچه مانه: 13، 14، 26، 29، 39، 99

101، 135، 170

سیدره: 99

سیگا (دهسگای موسیقا): 30، 32، 159

165

سی تار (تامپیری موسیقا): 56، 57، 58

سیوه (هونه رمه ند): 30

سی مه ره: 57

عاسم: 143
 عوسمان (حهزرتی عوسمان): 143، 146، 149
 عوسمان شارباژتیری: 18
 عوسمانوهند: 49
 عوود (نامیری موسیقا): 23، 35، 40، 57، 104، 146، 148، 152، 156، 180
 عومهر ناغا (ئاوازچر): 168
 عومهر: 139، 143، 145
 عهرهب (تازی): 25، 26، 27، 29، 32، 36، 37، 40، 56، 69، 71، 74، 75
 96، 110، 117، 133، 134، 135، 136، 139، 141، 142، 143، 147، 149
 152، 153، 156، 165، 166، 169
 عهجه م (ئاواز): 29، 156
 عهبدولقادر مراهی: 40، 133
 عهلی: 143، 146
 عهلی مهران (هونه رهنه): 18، 28
 عهلی ئه کبه رخان: 27
 عهباسی: 71، 84، 138، 149، 150، 151، 152، 153
 عهبدوللای ناگرین: 51
 عهقه به کوری فرقد السلمی: 145
 عهمره کوری آمیه ذمیری: 142
 عیزه دین مسته فا رهسول (دکتور): 93
 عیسا: 75، 112، 146
 عیبرانی: 36، 85، 110، 114
 عهززه کوری قه یس: 145
 عیماده دینی دهوله تشاهی: 74

«ف»
 فارس: 28، 40، 123، 136، 152، 156، 165
 فارقی: 153، 156
 فاتیمه: 141
 فاتمی: 153
 فارابی: 133
 فارمهر: 128، 131، 148
 فاسکه که: 119
 فردریک بودن شتیت: 19
 فریتز کوتنهر: 118
 فیساگورس: 9
 فیبردهوسی: 69، 70
 فوگ: 38
 فهلهوی: 135
 فهخر ئه لمه لیک: 152
 فهراھانی (بنه ماله): 27، 29
 فهراهادی عهزیزی: 64

«ف»
 فاگنهر: 38
 فایسپهررد: 88
 فه نیداد: 88، 91
 فه هو خشتهر: 89، 90
 فه هشتوایشتی: 89

«ق»
 قادری فه تاحی قازی (نوسهر): 18

سهی مامی: 62
 سیرلیونارد وولی: 110
 سهی یاقووی ماهیده شتی (شاعیر): 62، 94

«ص»
 صور: 185

«ش»
 شا ئیسماعیل: 154، 156
 شافیعی: 143
 شاکر فه تاح (نوسهر): 22
 شاپور شا: 70
 شاپوری یه که م: 84
 شاردن: 71
 شاه عباس: 71
 شاه عباسی یه که م: 71
 شاه خوشین: 60
 شاه سلیمان یه که م: 71
 شوشیم: 185
 شوشین: 85
 شاه نیعمه توللای جه یحون نابادی: 58
 شایبه که ده گهری (گورانی): 30
 شاهه یاسی: 58
 شاهین (ئاواز): 32، 157
 شپیگل: 74، 79
 شکور مسته فا (نوسهر): 18

شناوهررد: 112
 شتر اوس: 38
 شوپان: 38

شور (دهسگای موسیقا): 28، 30، 32، 96، 95
 شوروی وهته نی (گورانی): 96
 شیرین و فه رهاد: 31، 162
 شیخ ئه سیری: 65
 شیخ شه ره فه دین: 53
 شیخ هادی (شیخ عه دی): 56
 شیخ عیسا ی به رزنجه: 48
 شیخ محمه ده حه نیفه: 51، 53
 شیعه: 180
 شیرکو بیکه س: 51
 شیقه ر: 38
 شمشال (نامیری موسیقا): 53، 95، 99، 105، 113، 124، 131، 132، 133
 134، 138، 152، 153، 156، 159، 163، 168
 شه دادیان: 153
 شه ره فه نامه: 21
 شه ره فه خانی به تلپسی: 156، 157، 172
 شه شگا: 32
 شه هرزاد قاسم (دکتور): 56
 شه هریار: 49، 84
 شه هناز: 32، 157
 شه لمانسهر: 113
 شه مسی قه یسی رازی: 134

«ع»
 عائیشه: 139، 140، 143
 عابدینی جاف: 47، 61، 66

مالیک کوری ئانس: 139
 مامہد جہلالہ: 44
 ماندؤلا: 57
 ماندؤرا: 57
 ماندؤلین: 57
 مانى: 87
 ماہان: 150
 محہمد (د.خ): 138, 139, 140, 141, 143, 142
 محہمد ئمین زہکی (میٹروونوس): 22
 محہمد جہمیل رژیہ یانی (نوسہر): 69
 محمد حسین قریب شمس الدین: 135
 محہمد رزا شہجریان (ہونہرمہند): 136
 محہمد گویانچی (ہونہرمہند): 96
 محہمدی مہلا کہریم (نوسہر): 18
 محی دین زہنگہنہ: 51
 مستہفا بہگی کوردی (شاعیر): 94, 94, 164
 مستہفا کہیوان (نوسہر): 95, 96
 مستہوفی: 172
 مسعر کوری المہلہل: 78
 مورتہزا راوندی: 84
 مور: 53, 181
 موورخوتین: 181, 185
 موورنار: 181
 موغ: 91, 101, 120, 151
 موسا: 35, 37, 117, 133
 مویارک شا: 44, 46, 50
 مہئمون: 84, 150, 151, 152

گہرہ لاوژہ: 170
 گہلاویژ (گؤثار): 22
 گہوزن: 130
 «ل»
 لاوژہ: 13, 14, 39, 44, 169, 170
 لاووک: 13, 14, 18, 19, 25, 30, 39
 لاوہلاوہ (مہقام): 39
 لامک: 35
 لوپ: 49, 172
 لوقمان: 137
 لہک: 49, 100, 180
 لہیلے و مہجنون: 31
 لیبارد: 59
 لید: 38
 لیپہوار: 172
 «م»
 ماخوری (ماہور = دہسکای مؤسیقا): 32, 150
 ماد، میدیا، میدی: 74, 102, 103, 104, 110, 113, 115, 117, 123, 171, 180
 مادریگال: 38
 ماریفہت و پیر شالیار زہرتوشتی: 84
 مارتین ہوگ: 85
 ماشہ لالی سووری (نوسہر): 47
 ماکس مولہر: 74
 ماگ (موغ): 120, 161
 مالیکی: 143

کؤمیتاس: 19
 کؤرال: 38
 کہرہنای (ٹامپیری مؤسیقا): 32, 104, 105, 124
 کہرکہوی: 98
 کہلہور: 14, 49, 99, 100
 کہمال رٹوف محہمد (نوسہر): 18
 کہنعان: 177
 کہیخہسرہو پوور نادری: 67
 «گ»
 گاٹا (گاتا): 31, 67, 91, 92, 93, 94, 101
 گاسانیک: 88
 گاشی: 172
 گزہینہ فون: 117
 گوتی: 112
 گؤران (شاعیر): 25, 44, 94
 گؤزان گری: 88
 گوشتاسپ: 76, 85, 115
 گولہ خاک (گؤزانی): 99
 گلہوہدہر (گؤزانی): 66, 99
 گول نیشان (گؤزانی): 30
 گؤرانگون: 171
 گؤران (دیالیکت، خیل): 43, 44, 47, 48, 49, 50, 62, 70, 72
 گولڈنہر (پروفیسور): 74, 83
 گہبر (گاور، گہبرہک، گہبرہکی گہورانی، گؤزانی): 39, 69, 71

قادرہ کوپیری جہوشہنی (ہونہرمہند): 96
 قازی حسین (میر): 156
 قاجار: 155
 قاسد (ہونہرمہند): 61
 قورٹان: 89, 113, 137, 138, 139
 قہتار (مہقام): 13, 25, 39, 62, 66, 93, 94, 95, 96, 98, 100, 165
 قہرہ قوینلو: 154
 «ک»
 کاکہیی: 22, 70
 کامہران بہدرخان (نوسہر): 22
 کریس کوچیرا: 11
 کیرتیساک: 113
 کیگہر: 75
 کریستوس: 75
 کوردی - مہریوانی (نوسہر): 16
 کورد بہیات (مہقام): 30
 کوتور: 175
 کورش: 114, 117
 کوتیک ئینشو شیناک: 175
 کورت زاکس: 35
 کؤتہل: 11, 51, 183, 184, 185
 کؤتنہر: 118, 119
 کوس (ٹامپیری مؤسیقا): 32, 103, 153, 157
 کوسی خاقان: 131
 کؤنفؤسیوس: 38

مه سحه فارهش (کتیبی ئایینی): 10، 11، 22
 مه غول: 154
 مه ردوخ (نوسهر): 180
 مه ری بویس: 103
 مه زدا، مه زدیسننا: 85، 86، 87، 89، 91، 99، 101، 102
 مه سعودی گولزاری (نوسهر): 74
 مه سعودی (میژوونوس): 83، 133، 145، 148
 مه محمود زامدار (نوسهر): 18
 مه محمود پاشای بابان: 159
 مه جدی (الملک الکلام، شاعیر): 95، 96، 97
 مه لای جزیری (شاعیر): 155، 157
 مه لامه (مه قام): 96
 مه لای مه شهووره: 31
 مه لا مه محمودی بایه زیدی: 170
 مه م و زین: 19
 مه لهک جان (گوران): 160
 مه هدی کوری مه نسور: 150
 مه هدی زه رابی: 96
 مه نسور زه زهل: 151
 مه نسور: 150
 مه نسوری: 96
 مه ولانا نه درسی به تلیسی: 154، 155
 مه ولهوی (تاوه گوزی): 44، 95، 155، 181
 مه تلوژیا: 176، 178، 180، 184
 مه بجه رسون: 43

میر نه حمه د: 156
 میر سه عد: 156
 میر خلیل: 156
 میر سلیمان: 156
 میر عه قداال خان: 159
 میرزا محمه د (فرسه الل اوله): 136
 میرزا جه وادی قازی: 19
 میرزا حسین قولی: 27
 میرزا ره زای نه رکه وازی: 184
 میرزا عه بدوللا: 27، 96
 مینا تور: 157
 «ن»
 نازار (گوران بییتر): 94
 ناسر خه سره و (شاعیر): 88، 153
 ناسر و مال مال (بهیت): 19
 نادر شا (تهه ماسب قولی خان): 71
 ناله شکینه (گورانی): 25
 نای (ئامیری موسیقا): 32، 105، 124، 129، 132، 133، 157
 ن. مار: 22، 51، 168
 نانی شین (شیتیو شین): 185
 نووح: 35
 نیزامی گه نهجه وی (شاعیر): 134
 نه بوکه د نه سر: 113
 نه کیسا (هونه رمه ند): 61، 97، 134
 نه ضر کوری الحارث: 142
 ناصر الدوله: 155، 156

نهوا (مه قام): 30، 61، 157، 160، 165
 نه هاوه ند: 32، 153
 نیپور: 172
 «ه»
 هابیل عه لبیوف (هونه رمه ند): 136
 هات (سوره): 88
 هادی: 23، 56، 150
 هارون الرشید: 150، 151
 هانی: 175
 هاندل: 38
 هایدن: 38
 هایلهی مانسریک: 88
 هویان: 175
 هوره: 13، 14، 26، 39، 99، 101، 135، 170
 هوری: 101، 112
 هوشه نگی کامگار (هونه رمه ند): 21
 هوزنیل: 75
 هوتر: 102
 هه ژار (شاعیر): 22
 هه مایون (دهسگای موسیقا): 30
 هه خامه ننشی: 32، 76، 85، 103، 115، 117
 هه رتسلفد: 74
 هه ردت: 102، 103
 هه رمدوزروس: 83، 120
 هه یلینی: 83، 120
 هه یمن: 19، 165

«و»

واردنه: 86
 وریا نه حمه د (هونه رمه ند): 18، 131
 ورتراگن: 86
 ولخش: 84
 وه لید کوری عه قه به: 146
 «ی»
 یارسان: 10، 11، 32، 33، 43، 44، 46، 49، 51، 58، 63، 64، 65، 67، 69، 72، 101
 یاسین (سوره ت): 89
 یاقوتی حمه وی: 74، 78، 123
 یه زیدی (ئیه دهی): 10، 11، 22، 51، 53، 163، 164، 168
 یه سن، یه سنا: 88، 89
 یویال: 88، 92، 169
 یوسنی: 75

فهرهنگی جوگرافیا

«ئ»

تازهریایجان: 49، 74، 145، 146، 153
 ئاریانا فدیجا (ئاریان قاج): 73
 ئاسیا: 56، 118، 132، 154، 178
 ئالاتو: 179
 ئالتا: 116
 ئلمان: 19، 57، 74، 75، 85، 112، 113
 ئاویدهر (ئاوشی دهرینه): 76
 ئهرزهروم: 132، 148
 ئهردهبیل: 145
 ئهرمه نستان: 17، 19، 51
 ئهریدو: 172
 ئه سفه هان: 30، 105، 172
 ئه فهریقا: 25
 ئه فغانستان: 56، 73
 ئه کباتان (همه دان): 73
 ئه مه ریکا: 19، 20، 56، 119
 ئه وروپا: 7، 36، 37، 56، 57، 71، 73، 118، 119، 171
 ئه لبووز: 49
 ئه لخریت: 146
 ئوور: 105، 172
 ئوکسفورد: 74
 ئیتالیا: 71

ئنده لوس: 151

ئه یاپیر: 172، 175

ئه هواز: 146

ئیران: 7، 16، 20، 22، 25، 26، 27، 28، 29، 30، 31، 32، 36، 57، 69، 71، 73، 74، 83، 84، 85، 88، 91، 92، 96، 103، 113، 114، 117، 119، 120، 122، 128، 132، 136، 146، 147، 148، 149، 150، 151، 152، 153، 154، 155، 157، 166، 167، 177

ئیریان قاج: 70

ئیسپانیا: 56، 151

ئیسرائیل: 113

ئیسلام ئاباد: 14

ئیلام (عیلام): 10، 14، 23، 51، 76، 99، 100، 101، 104، 105، 126، 127، 171، 175، 177، 180، 184

ئینگلیز: 19، 20، 21، 74، 110

«ب»

بابل: 10، 36، 104، 105، 110، 113، 126، 147، 171، 175

باخی (گولباخی): 76

بازان: 53

بازیان: 76

باکتیریا: 76

باعه دره: 53

باشیک: 51، 53

بان زهرده: 75

بزوداغی (کتیوی گوساله): 79

بانه: 23

بوکان: 23

بوئان: 51، 157، 159

بایسنقر: 156

به تلیس: 155، 157

به رلین: 19

به رزنجه: 48، 60

به ریتانیا: 57

به سره: 135، 150

به غدا: 16، 18، 32، 76، 96، 110، 149، 150، 151، 152، 164

به لقان: 56

به لخ: 68

بیزانس: 148

بیاره: 76

بیتوتین: 14

بیتونگ به سر: 14

بیتستون: 14، 123

«پ»

پاریس: 20، 125

پازیرک: 116

پاوه: 14، 76

پشدهر: 14

پهرسه پولس (تهختی جه مشید): 83، 87، 115

115

«ت»

تاران: 17، 23، 49، 96، 105

تاق بوستان: 123، 126، 127، 132

تورکیا: 49، 56، 57، 148، 163، 170

تونس: 32

توکیو: 20

تهرگه وهر: 78

تهختی سلیمان (تازهر گشنسب، شیز): 76

تهفلیس: 51

تهیسه فون (مه دائین): 32، 145

تیکاب: 76

تهنگ نه ورزی: 171

«ج»

جاسه نه: 76

جزیره: 51، 145، 155، 157، 159

جه روانه: 53

جه زائیر: 32

جوانرۆ: 48

جه یحون: 58، 76

«چ»

چه شمه عه لی ته کبه ر: 176

چین: 10، 29، 32، 35، 56، 57، 118، 119

«ح»

حاجی ناوا: 171

حه سه نکیف: 156، 157

سوزيانا: 105
سورداش: 76
سوتقوری کوليايی: 14
سوید: 17، 157
سليمانی: 7، 14، 23، 71، 76، 159،
160، 163، 166، 167
سلوكيه: 32
سهفین: 14
سهحنه: 14
سهبه لان: 146
سهر پیتل: 49
سهقز: 7، 17، 23، 73، 96
سه عدد: 51
سهلمان: 171
سههه ند: 79
سنه: 14، 23، 43، 49، 76، 160
سپروان (رووبار): 14، 101
سج مه ره (رووبار): 57
سپستان: 98

شوترور: 175
شیراز: 136
شیز: 76
شیتخان: 53
شیشه وان: 49

«ع»
عه ره بستان: 148
عیراق: 26، 28، 29، 49، 105، 110،
119، 128، 135، 152، 179
عیلام (ئیلام): 104

«ف»
فارس: 21، 123، 136، 152، 165
فارقین: 156
فورات: 25، 31، 105، 119، 147، 153
فهره نسا: 57، 71، 119
فهله ستین: 113
فینیق: 177

«ق»
قه ره داخ: 95، 98
قه سری شیرین: 14، 49، 76
قه لاتول: 171
قوسته نتین: 37
قیلاو: 185
قه نده هار: 116

«ش»
شاره زوور: 14، 48، 88، 101، 123، 153
شاهو (چیا): 171
شام: 61، 148، 149
شه نگار: 51، 53، 164
شه مامک: 14
شه هریار: 49، 84
شوش: 105، 171، 172، 175

«ک»
کرمان: 71، 152

هه لوان: 76، 145، 153
حیره: 147، 148

«خ»
خوزاسان: 149، 150
خوپه م ناوا: 100
خوپه م باش: 122
خورکان: 53
خوزستان: 105، 152، 172
خوشناو ه تی: 14

«د»
داری سه کران: 14
دالاهو: 48، 64
دانیمارک: 74، 125
دزلی: 14
دلفان: 49
دهوک: 51، 76
دیادین: 168
دیاریه کر: 51، 153، 156، 159
دیجله: 31، 32، 105، 119، 153
دینه وهر: 14، 140، 153
دهر سیم: 156
دهشتی دزه بی: 14
دهشتی گه رمیان: 98
دهر به ندی بازیان: 76
ده یلمه: 136، 151، 152
دیلمان نه حمه د: 23

«ر»
رایات: 14
رقم: 128، 136، 148
روسیا: 168
ره وان دز: 14
ره ی: 151
ریتاوا: 76

«ز»
زاگروس: 63، 119، 171
زوورگه زراو: 14
زووک: 14
زه هاو: 14، 49، 99، 145
زه ریای سپی ناوهر است: 56
زه ریای خه زهر: 73
زه ریایچه ی وان: 112
زه ریایچه ی ورمی (چتیسست): 73، 74، 113
زه رگه ته: 76
زینوی شیتخان: 14

«ژ»
ژاپون: 2، 21، 56
ژاوه رو: 14

«س»
سابلاخ (مه هاباد): 23، 97، 165، 166
ساتروان: 146
سامگان: 145
سوریا: 57، 129

	لہون: 14	کرماشان: 13، 14، 23، 43، 46، 49،
«ه»	لہکستان: 41، 190	51، 64، 74، 76، 93، 99، 100، 123،
هه تاخ: 156		180، 135
هه رسين: 14، 46	«م»	کولفره: 171، 175
هه رات: 152	ماردين: 51	کولومبيا (زانکو): 19
هه ليلان: 49	ماکو: 49	که رکوک: 13، 14، 112
هوگر: 46	مالامير: 171	کرنه: 14، 49
هه ورامان: 14، 29، 48، 63، 70، 76،	ماهيدشت: 14، 49، 62، 94	کلاشي هه وش: 88
84، 88، 101، 135، 146، 190	مانرود: 172	کلاشي باخان: 88
هه وشار: 30، 49، 76	مسيوئوتاميا: 25، 119، 179	کلاشي لولمي: 88
هه وليتر: 7، 14، 18، 40، 92	مهريوان: 14، 16، 49، 164	که لار: 14
هه يبه ت سولتان: 14	مهراغه: 40، 79، 133	که نديناره: 14
هه ندرين: 14	مهروه: 135	که نندوله: 49
هيند (هيندستان): 25، 28، 36، 56، 71،	مهدينه: 143	که نگاودر: 49، 72
73، 75، 102، 110، 113، 171	مووسل: 11، 87، 126، 127، 129	
«پ»	موکريان: 14، 88، 92، 130، 167، 169،	«گ»
يونان: 9، 10، 36، 37، 56، 57، 92،	172	گامای تاب، گاماسياو: 46
103، 117، 118، 119، 120، 128،	ميسان: 143	گريک: 37، 178
138، 171	ميسر: 11، 87، 126، 127، 129	گه رميان: 13، 14، 98، 168
		گه پرووس: 49
	«ن»	گه لي عه لي به گ: 14
	نه وسود: 14	گيلاني غه رب: 14
	نوزي: 112	گه نجه: 134، 153
	نيشابور: 32، 116	
	نيويورک: 20	«ل»
	نه هاوهند: 32، 153	لالش: 51، 52
		لانه ي نوئون: 36
	«و»	لورستان: 14، 44، 49، 60، 64، 99،
	ورمي: 23، 73، 74، 113، 168	101، 135، 145، 146، 171، 172،
		176، 180، 190

بەرھەمى چاپكراو

- ۱- ژووان، ديوانى شيعر، چاپى يەكەم، چاپخانەى زانكۆى سلېمانى، ۱۹۸۰
- ۲- گەشتى رىچ بۇ سلېمانى، وەرگىپران، چاپى يەكەم، بەرگەلوو ۱۹۸۶
- ۳- كىشەى كورد، وەرگىپران، چاپى يەكەم، ياخ سەمەر، ۱۹۸۶
چاپى دووہم، ئىيران، تەورىز، ۱۹۹۰
چاپى سىيەم، ھەولتير، ۱۹۹۲
- ۴- گولەكانى دۆزەخ، ديوانى شيعر، چاپى يەكەم، ئىيران، تەورىز، ۱۹۹۰
چاپى دووہم، ھەولتير، ۱۹۹۲
- ۵- گەشتى رىچ بۇ كوردستان، وەرگىپران، چاپى يەكەم، ئىيران، تەورىز، ۱۹۹۲
چاپى دووہم، ئىيران، تەورىز، ۱۹۹۵
چاپى سىيەم، ھەولتير، ۲۰۰۱
- ۶- ئەفسانەى ئەدۋنىس، وەرگىپران، چاپى يەكەم، ئىيران، تەورىز، ۱۹۹۴
- ۷- گۇرانى كوردى، وەرگىپران، چاپى يەكەم، ئىيران، تەورىز، ۱۹۹۴
- ۸- مېژووى مۇسقىاى كوردى، چاپى يەكەم ئىيران، شەر كورد ۱۹۹۶
- ۹- سەيىد ەلى ئەسغەرى كوردستانى، چاپى يەكەم، ھەولتير، ۱۹۹۸
چاپى دووہم، ھەولتير، ۲۰۰۱
- ۱۰- راوہ گزنگ، رەخنە و لىكۆلئىنەوہى، ئەدەبىي، چاپى يەكەم، ھەولتير ۱۹۹۸
- ۱۱- بىرەوہرىيەكانى وەفايى «تخفە المرىدين»، وەرگىپران، چاپى يەكەم، ھەولتير ۱۹۹۹
- ۱۲- كەرويشكى زىرەك و گورگى گەمژە، چىرۆكى منالان، وەرگىپران. چاپى يەكەم،
ھەولتير ۲۰۰۰
- ۱۳- شۆرشى شىخ عوبەيدوللاى نەهرى، لە بەلگەنامەى قاجارى دا، چاپى يەكەم،
ھەولتير، ۲۰۰۰

بەرھەمى ئايندە

- ۱- ميرنشینی: نەرەدلان، بابان، سۇران، لە بەلگەنامەى قاجارى دا.
- ۲- شۆرشى شىخ عوبەيدوللاى نەهرى لە بەلگەنامەى نىودەولتەتېدا.
- ۳- شىنى خواوہند، ديوانى شيعر.
- ۴- كورد، لە بەلگەنامەى نىوان قاجارى و عوسمانىدا.
- ۵- ديوانى مەولەوى.
- ۶- خويندەنەوہىەكى تازەى مەولەوى، لىكۆلئىنەوہ.
- ۷- كورد، لە گەشتنامەى پىانەدا، وەرگىپران لە فارسىيەوہ.

MAHAMMAD H. BAQI

**THE HISTORY
of
KURDISH MUSIC**

First Edition 1996 Kurdistan - Iran

Second 2001 Kurdistan - Iraq

All Right Reserved

At the early stage of civilization, the great thinker and philosophers have made an effort to explain the cause and philosophy of this world and its phenomena.

They put song and rhythm into the same category as Water, Fire, Air and Earth which all have important role in forming the nature's organization.

Great prophets such as *David (Dawood)*, *Zoroaster (Zartosht)* and some great musician from ancient societies have used music as a tool and coordinator in their calls and rituals.

Since many of these famous nobels (*Zoroaster*,...) have borne and risen from (Kurdistan area) and their calls have spreaded to the other place, and the land of the Kurds have been in the neighborhood of *Babylon* and *Ilam* civilization, Kurdistan can be regarded as the place of birth and developing of song and music.

THE KURDS

The Kurds are descendant of an *Indo - European* tribe which settled over the north of *Mesopotamia* and *Iranian plateau* about 4000 years ago. They established one of the oldest civilized communities in the region.

Now, the Kurds as a nation divided between several countries in the Middle East from the largest minorities in the world who do not have independent country.

The majority of the Kurdish people are *Muslims*, but small proportion are *Yazidi*, *Christian*, *Zoroastrian*, *Ahle Haque* and *Jewish*.

Kurdish language belongs to the family of Iranian and like, other Iranian languages has an Indo-European origin.

There are three major Kurdish dialects and several subdialects, those are: *Kurdi*, *Kurmanji* and *Zazo*.

KURDISH MUSIC

The *zoroastrians*, *Izadies (Yazidis)* and *Ahle - Haques*, knowing the effects of songs have widely applied song and music in the ritual ceremonies. They read the holy books such as *Gatha (Zoroastrians)*, *Yar-san (Ahle Haques)* and *Jewlah - u - Mashafa Rash (Izadies)*, using folk tunes and the lively rhythms. Indeed, they used the music and song in the rituals. Therefore, we can say that such musical rituals are regarded as the background of Kurdish music.

Regarding the topography of Kurdistan and Kurdish area it is interesting to know that the rhythms of music in the high mountain are

usually very dynamic and heavy while it gradually becomes slow and depressing as we leave the mountainous region toward the low land.

The Kurdish music plays an important role in the normal life of the Kurdish people. They have various songs and music for every occasion; in their agricultural activities, normal house activities; in their fighting, wedding, mourning and even for their funeral music is the main part of ceremony.

As Professor *Ralph S. Solecki* said: (The Kurdish music is regarded as the guardian of the Kurdish culture). It is also true that despite the geographical, economic and social differences in Kurdistan. There is a kind of similarity and understanding among all the Kurdish music and this is because of deep roots of music in their beliefs and religions.

Geographical distribution and development of various Kurdish music are as follows:

1- *Laouk & Lawzhah* - in all over Turkish Kurdistan, north part of Iraqi Kurdistan and Iranian Kurdistan and Kurdish area in Armenia.

2- *Haryran* - in Hawler (Arbil), and Pishar in Iraqi Kurdistan and Mokriyan in Iranian Kurdistan.

3- *Siyaw Chamanah* - in Hawraman -e- Sakhat and Hawwaman -e- Takht in Iran - Iraq border.

4- *Horah* - in Kurdistan (Kermanshah) and Ilam in south of Iranian Kurdistan and Sharazour in Iraqi Kurdistan.

5- *Chamari* - in Ilam, Lorestan and south of Kermanshah (Iranian Kurdistan).

6- *Bayt* - in Mokriyan (Iranian Kurdistan).

In the book you see: Introduction, In search of the Kurdish music origin, A glance to the history of World music, Ahle Haque music, Zoroaster and his Ideas, Avista and the Zoroaster message, Hymn Gatha and Kurdish music, Kurdish music and song after Islam, Chamari (one kind of Kurdish music).

The history of Kurdish music tries to explain the place and circumstance of Kurdish music rise, and give answer to plenty of questions which occur to the mind of the readers.

Eng M. Hassan - nazhad (Shapour)